

JOI 11 FEBRUARIE 2010

PREZIDEAZĂ: DL McMILLAN-SCOTT

Vicepreședinte

1. Deschiderea ședinței

(Ședința a fost deschisă la ora 09.00.)

2. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal

3. Propunere de directivă a Consiliului privind aplicarea Acordului-cadru privind prevenirea rănilor provocate de obiecte ascuțite în sectorul spitalicesc și în cel al asistenței medicale, încheiat între HOSPEEM și EPSU (dezbateri)

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbateri privind propunerea de rezoluție depusă de Elizabeth Lynne și Pervenche Berès, în numele Comisiei EMPL referitoare la propunerea de directivă a Consiliului de punere în aplicare a acordului-cadru privind prevenirea rănilor provocate de obiecte ascuțite în sectorul spitalicesc și în cel al asistenței medicale, încheiat între HOSPEEM și EPSU (B7-0063/2010).

Elizabeth Lynne, autoare. – Dle președinte, în fiecare an, în întreaga UE se înregistrează peste un milion de răni provocate de ace și care pot fi prevenite, în rândul lucrătorilor din sectorul serviciilor de sănătate. Mulți din cei care se rănesc și familiile lor trec printr-o perioadă de agonie, așteptând să afle dacă au contractat o infecție transmisibilă prin sânge, cum ar fi HIV sau hepatita C.

Riscurile unei infecții în urma unui accident nu sunt nesemnificative. Experții susțin că una din trei persoane riscă să contracteze hepatită B, una din 30 hepatită C și 1 din 300 HIV. Să luăm exemplul lui Juliet Young. Juliet era o asistentă care a murit în 2008, la șapte ani după ce a contractat HIV în timp ce recolta sânge de la un pacient infectat într-un spital londonez. Din greșeală, Juliet s-a înțepat la degetul mare cu acul, după ce acesta a alunecat în timp ce recolta o probă. Sau cazul unei asistente de stomatologie care lucra într-o închisoare și care s-a înțepat cu un ac care fusese utilizat la un deținut care avea hepatită A, B și C și era HIV pozitiv. Imaginați-vă agonia prin care a trecut așteptând rezultatele; acum a descoperit că a contractat hepatită C. Această asistentă, ca și multe altele în aceeași situație, continuă să militeze cu privire la această problemă.

M-am implicat pentru prima dată în 2004, când am vizitat un spital din circumscripția mea la îndemnul Health First Europe și apoi, la 1 decembrie același an, de Ziua Mondială a Luptei împotriva SIDA, am găzduit o expoziție împreună cu Stephen Hughes în acest Parlament. Lucrători din sectorul serviciilor de sănătate din întreaga Uniune Europeană ne-au vizitat, au vizitat Parlamentul, disperați să primească ajutor. Cei dintre dvs. care au avut posibilitatea de a se întâlni cu asistentele respective și cu alți lucrători din sectorul serviciilor de sănătate nu au putut să nu fie impresionați de situația acestora, iar în 2006 am adoptat o rezoluție parlamentară referitoare la protecția lucrătorilor din serviciile de sănătate europene împotriva infecțiilor transmisibile prin sânge cauzate de rănilor provocate de ace. Această rezoluție a solicitat Comisiei să înainteze o propunere legislativă de modificare a Directivei 2000/54/CE privind expunerea la agenți biologici în termen de trei luni. Această propunere nu a mai sosit, dar Stephen Hughes și cu mine nu am renunțat la luptă.

Personal, am prezentat amendamente la numeroase rapoarte și rezoluții care solicită acțiuni, am vorbit de multe ori în plen cu privire la această problemă și am depus nenumărate întrebări parlamentare. În urma reuniunilor cu dl comisar Špidla, în 2008 ni s-a spus că o propunere este în curs de elaborare de către Comisie și eram pe punctul de a realiza acest lucru. Totuși, în ultimul moment, aceasta a fost blocată, pe măsură ce partenerii sociali promiteau că vor încerca, în cele din urmă, să ajungă la un acord, spre frustrarea noastră.

În sfârșit, în vara lui 2009, partenerii sociali au ajuns la un acord cuprinzător privind cerințele necesare. Rezoluția mea susține întru totul acordul. Consiliul trebuie să adopte de urgență directiva propusă, astfel încât Comisia să se asigure că este pusă în aplicare eficient și neîntârziat. Lucrătorii din serviciile de sănătate din întreaga Europă depind de noi. Acești lucrători nu pot aștepta și nu ar trebui să fie în continuare în pericol. Acum a sosit momentul să luăm măsuri decisive.

Stephen Hughes, autor. – Dle președinte, acesta este un act legislativ foarte important în domeniul sănătății și al siguranței. Liz a subliniat o parte din contextul acestuia. Acesta este în curs de elaborare de mult timp – au trecut șase ani de la prima reuniune pe care am avut-o, după cum a menționat și ea. Îmi pare bine că participă și dl comisar Andor la reuniune însă, într-un fel, este păcat că dl comisar Špidla nu se află aici. De multe ori l-am criticat în Parlament, însă în această dimineață l-am fi putut felicita pentru că a luat în cele din urmă inițiativa de a înainta această propunere privind prevenirea rănilor provocate de ace și de obiecte ascuțite.

A durat până când l-am convins să acționeze. De fapt, serviciile sale erau cele care îl sfătuiau în continuare să nu ia nicio măsură, pentru că directiva convenită în 2000 privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți biologici la locul de muncă, alături de elementele de evaluare a riscurilor din directiva-cadru din 1989, erau suficiente pentru a preveni acest gen de răni, însă, în cele din urmă, am convins serviciile respective că, având în vedere că se înregistrează un milion de răni pe an, ceva nu este în regulă. Aveam nevoie de legislație specifică pentru a aborda această problemă, așa cum există în Statele Unite și în unele părți ale Spaniei, unde funcționează foarte eficient.

În cele din urmă, dl comisar a fost de acord să acționeze, iar în 2008, așa cum a spus Liz, a redactat o modificare a directivei din 2000, însă ulterior, HOSPEEM și EPSU, sindicatele din serviciile publice, și-au semnalat intenția de a formula un acord. Acestea au formulat acordul respectiv. Mă bucură acest fapt. Este un acord bun, dar este puțin ambiguu în anumite locuri. De aceea, am depus un amendament asupra căruia s-a convenit în cadrul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă, pentru a obține publicarea, de către Comisie, a unor orientări care să însoțească directiva, în vederea asigurării transunerii armonioase și uniforme a acesteia în legislație în toate statele membre.

Sușinim pe deplin propunerea de directivă a Comisiei și înțelegem că nu ne putem atinge de acordul din partea partenerilor sociali. Nu îl putem modifica. Consiliul nu îl poate modifica. Este acordul lor. Cu toate acestea, partea cea mai importantă a acordului, clauza 6, care se referă la eliminare, prevenire și protecție, cuprinde, din păcate, o oarecare ambiguitate legată de evaluarea riscului, mai precis care elementele de prevenire care trebuie puse în aplicare de angajatori și momentul punerii în aplicare a acestora.

Dacă această ambiguitate nu este clarificată, riscăm o variabilitate dramatică în aplicarea directivei. Din acest motiv, solicităm Comisiei să redacteze orientări privind punerea în aplicare, pentru a ajuta angajatorii să înțeleagă riscurile și măsurile necesare de prevenire în vederea asigurării unei aplicări consecvente a directivei.

Rănilor provocate de ace sunt forma cea mai întâlnită și cea mai periculoasă de răni provocate de obiecte ascuțite în domeniul medical. De fiecare dată când se utilizează un ac tubular la un pacient, există riscul unei răni provocate de ac, care ar putea produce o infecție gravă a unui lucrător în sectorul serviciilor de sănătate, deoarece acul tubular acționează ca un rezervor pentru sânge sau pentru alte lichide din corpul pacientului.

Există numeroase probe independente care au dovedit că introducerea unei instruiți îmbunătățite, practici de lucru mai sigure și utilizarea de dispozitive medicale care încorporează mecanisme de protecție menite să asigure siguranța vor preveni majoritatea rănilor provocate de ace. Toate aceste lucruri sunt necesare, nu doar unul sau două – toate sunt necesare.

Studiile au demonstrat, de asemenea, că nepunerea în aplicare a oricăruia din aceste trei elemente produce un impact cu mult mai redus. În aceeași măsură, încercările de punere în aplicare a unor dispozitive medicale care încorporează mecanisme de protecție menite să asigure siguranța numai în anumite domenii sau în cazul anumitor pacienți nu ar fi nici practice, nici eficiente.

În țările în care există legislație eficientă în vigoare, precum America, Canada și unele părți ale Spaniei, se prevede clar că toate cele trei elemente trebuie puse în aplicare în vederea prevenirii rănilor provocate de ace. Nu este o coincidență că toate sunt la fel în această privință. Prin urmare, aceasta este ambiguitatea din clauza 6, pe care dorim să o eliminăm prin publicarea unor orientări.

Liz a menționat trauma cu care se confruntă persoanele afectate de răni provocate de ace. În ultimii șase ani în care am lucrat la acest proiect, am întâlnit persoane care au suferit răni provocate de ace și aș dori să pun accent pe această traumă. Am întâlnit un doctor care a renunțat la practica medicală din cauza unei răni provocate de ace. Am întâlnit o persoană care are HIV în urma unei răni provocate de ace. Am întâlnit persoane care s-au dovedit a nu fi infectate, însă au aflat acest lucru numai după luni de zile de nesiguranță legată de rezultat. De asemenea, am întâlnit gunoieri și ofițeri de închisoare care au suferit de răni provocate de ace. Acordul nu se referă la aceștia. Este un alt domeniu la care trebuie să ne gândim în viitor.

Cu toate acestea, este un acord bun și cred că dacă avem orientări bune care să îl însoțească, pentru a asigura aplicarea uniformă în întreaga Uniune Europeană, ne vom face bine datoria și sper că vom reduce în mod radical cifra de un milion de răni provocate de ace pe an.

László Andor, membru al Comisiei. – Dle președinte, aș dori să mulțumesc Parlamentului pentru efortul depus în acest domeniu. Aș dori să îi mulțumesc în mod deosebit raportoarei, dna Lynne, pentru munca excelentă în întocmirea propunerii de rezoluție referitoare la propunerea Comisiei și pentru eforturile sale, de-a lungul mai multor ani, în vederea îmbunătățirii sănătății și siguranței la locul de muncă pentru lucrătorii din sectorul spitalicesc și al asistenței medicale.

Sunt conștient că aceasta reprezintă o veche preocupare a Parlamentului. Rezoluția Parlamentului din 24 februarie 2005 referitoare la promovarea sănătății și a siguranței la locul de muncă a solicitat revizuirea Directivei 2000/54/CE privind expunerea la agenți biologici la locul de muncă. Din nou, în iulie 2006, Parlamentul a adoptat o rezoluție, solicitând Comisiei să înainteze o propunere de directivă de modificare a directivei respective.

Ca răspuns oferit Parlamentului European, Comisia a inițiat o consultare în două etape a partenerilor sociali europeni, în conformitate cu dispozițiile tratatului. Ca răspuns la această consultare, două organizații dintre partenerii sociali europeni care activează în sectorul spitalicesc și al asistenței medicale, Asociația angajatorilor din sectorul spitalicesc și al sănătății și Federația Europeană a Sindicatelor din Serviciile Publice, au negociat cu succes un acord-cadru în iulie 2009. După cum știți, propunerea Comisiei urmărește punerea în aplicare a acestui acord.

Știm cu toții că rănilor provocate de ace și de alte instrumente ascuțite prezintă unul dintre cele mai întâlnite și mai grave riscuri la adresa lucrătorilor din sectorul serviciilor de sănătate din Europa, mai ales în anumite departamente și activități, precum urgențe, îngrijiri intensive și operații chirurgicale. Sunt foarte încântat că rezoluția dvs. recunoaște că propunerea Comisiei include principalele aspecte din Rezoluția Parlamentului din 6 iulie 2006. Într-adevăr, Comisia a dorit includerea acestor aspecte în acord.

De asemenea, sunt de acord cu dvs. că intrarea în vigoare a acestui acord va aduce o contribuție importantă pentru protejarea lucrătorilor care activează în sectorul spitalicesc și al asistenței medicale. Odată cu acest acord și, sperăm, cu adoptarea viitoare de către Consiliu a directivei propuse, lucrătorii din sectorul spitalicesc și al asistenței medicale vor beneficia de o abordare integrată, care stabilește politici de evaluare a riscului, prevenire a riscului, formare, informare, conștientizare și așa mai departe. Astfel de măsuri, care sunt, de asemenea, cerințe minime, nu sunt numai foarte binevenite, ci sunt în primul rând absolut necesare.

Aș dori să închei prin a vă mulțumi încă o dată pentru sprijinul acordat propunerii Comisiei, care sper că va fi adoptată în curând de Consiliu.

Raffaele Baldassarre, în numele Grupului PPE. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, după cum s-a spus deja, rănilor provocate de ace și de alte instrumente ascuțite prezintă unul dintre cele mai întâlnite riscuri cu care se confruntă lucrătorii din sectorul serviciilor de sănătate din Europa și, prin urmare, reprezintă o problemă gravă atât pentru sectorul serviciilor de sănătate, cât și pentru societate în general.

Această propunere a Comisiei urmărește să îi permită Consiliului să pună în aplicare acordul-cadru semnat de Asociația angajatorilor din sectorul spitalicesc și al sănătății și de Federația Europeană a Sindicatelor din Serviciile Publice.

Obiectivul principal al acordului este să asigure un nivel mai ridicat de protecție pentru lucrători împotriva riscului de răni provocate de toate obiectele ascuțite sau tăioase utilizate în medicină. Prin urmare, acest acord reprezintă un pas important în vederea sporirii gradului de siguranță în sectorul spitalicesc. După cum am convenit cu toții, consecințele rănilor provocate de obiecte ascuțite pot fi extrem de grave și pot determina răspândirea unor boli precum hepatita virală și SIDA.

Având în vedere aceste aspecte, trebuie să accentuez necesitatea unei abordări integrate și, în același timp, realiste a acestei probleme. În această privință, consider că limitele administrative, financiare și legale care decurg din acord nu trebuie să fie excesive și, prin urmare, nu trebuie să afecteze dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii care activează în sectorul serviciilor de sănătate, deoarece aceste întreprinderi ar putea să se confrunte cu dificultăți serioase în ceea ce privește respectarea termenilor acordului.

În plus, la fel de laudabilă este opțiunea anticipată – la „anticipată” aș adăuga „dezirabilă” – pentru statele membre de a adopta dispoziții și măsuri mai eficiente decât cele cuprinse în acord, cu scopul protejării lucrătorilor.

În cele din urmă, solicit Comisiei să supravegheze aplicarea acestui acord și să informeze periodic Parlamentul, care se concentrează deseori asupra acestui aspect, pentru a se asigura că acordul este monitorizat corespunzător și că necesitatea oricăror modificări ulterioare este examinată în profunzime.

Alejandro Cercas, în numele Grupului S&D. – (ES) Dle președinte, aș dori să încep, de asemenea, prin a-mi felicita colega, dna Lynne, pentru munca excelentă din cadrul comisiei noastre, pentru capacitatea de a reconcilia toate punctele de vedere și pentru eforturile depuse pe o perioadă atât de îndelungată.

Doresc să îl felicit pe dl comisar Andor. Dle comisar, este cea de-a doua zi pentru dvs. și ați început foarte bine, abordând responsabilitățile dvs. În plus, acum există o a doua directivă privind microfinanțarea, care reprezintă de mult timp o preocupare pentru Parlament. De asemenea, veți avea onoarea de a soluționa două probleme în două zile, ceea ce va deschide posibilități excelente pentru mulți europeni. De asemenea, aș dori să îi mulțumesc dlui comisar Špidla pentru ajutorul acordat în această privință.

Deja vi s-a amintit, și nu voi insista asupra acestui fapt, că acordul-cadru este un instrument juridic foarte important pentru lucrătorii din sectorul serviciilor de sănătate. Aceștia suferă peste un milion de accidente în fiecare an, care presupun, de asemenea, riscuri grave la adresa sănătății, precum infecții virale, hepatită C, SIDA etc. Totuși, acest lucru nu este semnificativ numai pentru lucrătorii din sectorul serviciilor de sănătate, dar și pentru pacienții spitalizați și pentru familiile acestora. În esență, milioane de europeni vor fi mai bine protejați prin intermediul acestui instrument.

Prin urmare, am realizat aceste lucruri în urma unei lungi călătorii, la care acest Parlament a pornit bătând la porțile Comisiei și ale Consiliului, și trebuie să ne amintim de eforturile excelente depuse de dl Hughes pe parcursul acestui lung proces.

Cu voia dvs., voi explica pe scurt de ce deputații socialiști sunt foarte mulțumiți astăzi. Consider că astăzi trebuie menționate câteva lucruri.

În primul rând, importanța sănătății și siguranței la locul de muncă. Este foarte importantă crearea unui mediu de lucru cât mai sigur pentru lucrători, pentru familii și pentru cetățeni. În termeni umani, am menționat deja toate implicațiile acestor categorii de răni pentru lucrători și pentru cetățeni, dar există, de asemenea, implicații în termeni economici. Acum câteva zile, în acest Parlament, Agenția din Bilbao ne-a vorbit despre unele dintre campaniile pe care le desfășoară în vederea promovării sănătății și siguranței și a scos la iveală studii economice care demonstrează că în Australia, de exemplu, accidentele și bolile reprezintă un procent de peste 6 % din PIB în economia națională. Care este prețul plătit pentru lipsa de securitate socială? Care este prețul plătit pentru lipsa de igienă și siguranță la locul de muncă? Prin urmare, aceasta este o investiție în capitalul uman, dar și în civilizație și economie.

În al doilea rând, importanța prevenirii, întrucât paza bună trece primejdia rea. Trebuie luate măsuri înainte ca incidentele să aibă loc, pentru a le preveni. Prevenirea, care este un aspect complex, necesită o conștientizare sporită, informare, instruire și supraveghere în privința fiecăreia dintre aceste atribuții.

În al treilea rând, este esențial de menționat în acest moment importanța partenerilor sociali, importanța sindicatelor. Fără aceștia, acordul-cadru nu ar exista și nu ar exista nici vreun fel de prevenire. Uneori, oamenii critică sindicatele deoarece sunt un cost pentru societate, însă uită avantajele uriașe pe care le oferă, întrucât acestea sunt cele din spatele introducerii unor politici importante la locul de muncă, precum cele din acordul-cadru.

În cele din urmă, trebuie să amintesc importanța acestui Parlament, care trebuie să își apere poziția în fața opiniei publice și a altor instituții comunitare, deoarece fără Parlament acest acord-cadru nu ar exista, iar importanța cooperării Parlamentului cu Comisia și cu Consiliul a fost, de asemenea, exemplară. Apreciez sprijinul Președinției spaniole și sper că acesta va constitui un bun precedent pentru o nouă etapă de cooperare între instituțiile noastre.

Elizabeth Lynne, în numele Grupului ALDE. – Dle președinte, nu aveam de gând să îmi aloc din timpul de vorbire pentru a vorbi în numele grupului, dar m-am gândit că îl pot împărți pentru a interveni și ulterior, dar se pare că nu este cazul; așadar, în această dimineață am fost informată că voi interveni acum. Am ocazia de a mulțumi tuturor raportorilor alternativi, cărora nu le-am mulțumit anterior; de asemenea, doresc să îi mulțumesc din nou dlui Stephen Hughes, deoarece în 2004, Stephen și cu mine am mers în spitale, împreună cu John Bowis, care era deputat conservator. Noi trei, din partidele politice, ne-am dus în spitale pentru a ne informa personal și acest lucru a fost cel mai important.

În acest context, trebuie să fim stimulați de ceea ce este efectiv necesar pentru oameni la fața locului și de ceea ce am auzit de la asistentele, doctorii și lucrătorii din sectorul serviciilor de sănătate; a fost important să ținem cont de opinia acestora. Stephen a menționat orientările de punere în aplicare și aș dori să vă întreb: Comisia se gândește să adopte orientări de punere în aplicare? Cred că acestea sunt foarte importante. De asemenea, mă întreb dacă aveți cunoștință de calendarul pe care îl va propune Consiliul, deoarece este foarte important să adoptăm foarte repede programul, întrucât, la urma urmei, lucrătorii din domeniul serviciilor de sănătate așteaptă de atâția ani.

În acest timp de așteptare, nu mai dorim să se producă răni provocate de ace. S-au înregistrat prea multe în ultimii câțiva ani. De asemenea, după cum s-a subliniat deja, deși aceste măsuri se vor aplica în prezent numai în sectorul sanitar, aș dori să se extindă în alte sectoare precum închisorile. Consider că este foarte important ca lucrătorii din închisori să fie și ei protejați. Există foarte multe lucruri care sunt importante pentru acești lucrători, însă unul dintre principalele lucruri sunt acele cu capac. Consider că, alături de celelalte aspecte din cadrul rezoluției, este foarte important ca lucrătorii din sectorul serviciilor de sănătate să nu fie afectați de răni provocate de ace, care nu sunt necesare.

Jean Lambert, în numele Grupului Verts/ALE Group. – Dle președinte, aș dori, de asemenea, să le mulțumesc lui Stephen Hughes și Liz Lynne pentru eforturi și să salut această acțiune, deși ne-am fi dorit să se producă mai devreme. După cum s-a subliniat, SUA are legislație în vigoare din 2001. Observăm că există o astfel de legislație și în anumite părți ale Uniunii Europene și, în cele din urmă, adoptăm și noi astfel de măsuri, însă deja există numeroase persoane care au fost afectate de această problemă.

În ceea ce privește riscul, Organizația Mondială a Sănătății estimează că, în timp ce 90 % dintre expunerii la acest risc au loc în lumea în curs de dezvoltare, 90 % dintre relatările privind infecțiile la locul de muncă se produc în Statele Unite și Uniunea Europeană. Știm că nedeclararea tuturor rănilor provocate de obiecte ascuțite este o problemă serioasă: se estimează că între 40 % și 75 % nu sunt declarate, ceea ce este un număr uriaș. Prin urmare, cred că trebuie să salutăm faptul că, în acordul partenerilor sociali, clauza 11 menționează datoria de a declara, în cadrul unei culturi a „neînvinuirii”.

Însă consider că trebuie, de asemenea, să ne întrebăm de ce oamenii nu le declară. Probabil o parte dintre aceștia nu declară aceste răni deoarece nu înțeleg riscurile sau se tem de consecințe – nu în ultimul rând, asupra viitorului lor profesional – dacă declară o astfel de rană. Într-adevăr, uneori continuarea nu este eficientă, cu alte cuvinte, chiar dacă oamenii declară, nu se întâmplă foarte multe.

Fără îndoială, aceste persoane nu primesc nici măcar sprijinul medical de care au nevoie, ca să nu mai vorbim de sprijinul emoțional – sau, într-adevăr, în unele cazuri, un loc de muncă alternativ dacă se consideră că, în urma contractării unei boli precum HIV, există un risc pentru pacienți. Studiile arată că există o probabilitate mai mare ca lucrătorii din sectorul serviciilor de sănătate care nu lucrează în spitale să fie nemulțumiți de răspunsul angajatorilor.

S-a vorbit despre domeniul de aplicare al acestei măsuri. Bineînțeles, aceasta se referă la sectorul serviciilor de sănătate și suntem mulțumiți că acordul cuprinde stagiarilor și subcontractanților. Nu sunt foarte siguri că include personalul de curățenie și aș aprecia unele clarificări în această privință. Însă nu se referă încă la lucrătorii din alte profesii riscante, așa că sper că statele membre vor analiza acest lucru.

Obligațiile privind formarea sunt extrem de importante și sper că statele membre vor trata cu seriozitate acest aspect: atât acordarea, cât și primirea instruirii trebuie să fie obligatorie, precum și un curs de introducere pentru întregul personal nou și temporar – deoarece consider că există impresia că odată ce îi instruești pe oameni, acest aspect nu mai trebuie luat în considerare. În prezent există o lipsă a formării, chiar acolo unde angajatorii au politici de formare în vigoare.

S-a ridicat problema costului. Se estimează că formarea și măsurile de prevenire, inclusiv dispozitive mai sigure, reprezintă aproximativ o treime din costul soluționării problemei rănilor provocate de obiecte ascuțite. Aceasta este o economie importantă în perioade dificile la nivel economic, reprezentând totodată o problemă importantă atât pentru persoanele în cauză, cât și pentru angajatori, care pot risca să fie urmăriți în justiție dacă nu iau măsuri de prevenire a acestor răni.

Oldřich Vlasák, în numele Grupului ECR. – (CS) Doamnelor și domnilor, acordul privind prevenirea rănilor provocate de obiecte ascuțite este primul acord din istorie între parteneri sociali sectoriali. Având în vedere faptul că se estimează că există peste un milion de cazuri de răni provocate de obiecte ascuțite pe an în spitalele din Europa, nu avem nevoie să fim convinși că acesta este un pas în direcția bună, deoarece ar trebui să fie posibilă prevenirea acestor răni prin respectarea mai corespunzătoare a acordului. În practică, aceasta va

contribui la crearea unui mediu de lucru mai sigur și la protejarea lucrătorilor din domeniul sănătății împotriva infecțiilor transmisibile prin sânge cauzate de rănilor provocate de obiecte ascuțite.

Deși putem observa anumite ambiguități în exemple sau în definiții, consider că vor fi luate toate măsurile pentru a obține cât mai multe informații de la partenerii sociali, că toate prevederile au fost clarificate și că, prin urmare, Consiliul a adoptat în totalitate acordul.

Aș dori să subliniez acum că acordul dintre angajatori și angajați este, într-un fel, un instrument juridic european absolut unic, care, la nivel național, nu are echivalent în majoritatea statelor membre. Această formă de autoreglementare, prin care cei afectați de o anumită problemă ajung ei înșiși la un acord sub forma unei reglementări juridice privind rezolvarea acesteia este, în opinia mea, un model exemplar de reglementare europeană. Nu este aceeași situație ca în cazul emisiilor de CO₂, al armonizării fiscale sau al standardizării serviciilor publice, caz în care întreprinderile și angajații acestora trebuie să respecte în mod pasiv orice reglementări adoptate de noi și de statele membre, și cu un cost ridicat.

Jiří Maštálka, în numele Grupului GUE/NGL. – (CS) Doamnelor și domnilor, aș dori să încep prin a le mulțumi ambilor raportori pentru munca excelentă pe care au depus-o în elaborarea acestui document. De asemenea, în calitate de doctor, sunt încântat că aici, în Parlamentul European, suntem conștienți de caracterul urgent al unei mai bune protecții a lucrătorilor din sectorul serviciilor de sănătate împotriva rănilor provocate de obiecte ascuțite și că această reglementare răspunde acestei necesități.

Bineînțeles, mă neliniștește progresul foarte lent al Comisiei. Au trecut cinci ani de când Comisia Europeană a fost informată pentru prima dată cu privire la această problemă importantă și aproape patru ani de când Parlamentul European a adoptat o rezoluție care solicita o soluție legislativă la problema protecției corespunzătoare a lucrătorilor din sectorul serviciilor de sănătate din Uniunea Europeană împotriva infecțiilor transmisibile prin sânge.

Ca membru al Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale în mandatul parlamentar precedent, am lucrat împreună cu colegii mei Stephen Hughes, Elizabeth Lynn și alții la această rezoluție și sunt dezamăgit că a fost amânată atât de mult. Recomand adoptarea neîntârziată a măsurilor propuse în directivă. Aș dori să solicit garantarea neîntârziată a celor mai mari niveluri de protecție pentru lucrătorii din sectorul serviciilor de sănătate.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE). – (FR) Dle președinte, dle comisar, dnă Lynne, doamnelor și domnilor, aș dori să îmi exprim încântarea privind faptul că am convenit asupra acestei propuneri de directivă privind prevenirea rănilor provocate de obiecte ascuțite. Ne confruntăm cu o problemă reală pentru sănătate, pe care trebuie să o reglementăm cât mai rapid. Cunoaștem cu toții importanța și consecințele dramatice ale acestor tipuri de răni. Trebuie să vă spun, dle comisar, că am încredere că veți oferi o soluție rapidă la acest acord, prin care vom mai înainta cu câțiva pași în această privință.

Doresc să mulțumesc dnei Lynne pentru munca depusă. În aceeași măsură, aș dori să îi mulțumesc dlui Hughes, deoarece este responsabilitatea noastră, în calitate de deputați, să ne asigurăm că cetățenii sunt protejați. Acestea sunt persoane care lucrează în sectorul serviciilor de sănătate – am vorbit mult despre ei. Sunt persoane care se ocupă de curățenie – ați menționat ofițerii din închisori – însă aș dori să menționez și persoanele care lucrează în mediul școlar, în toate domeniile de medicină școlară. Totuși, dincolo de aceste aspecte, consider că este o problemă de educare a cetățenilor, care nu trebuie să determine lucrătorii din domeniul serviciilor de sănătate sau lucrătorii care manevrează ulterior obiecte neascuțite să își asume riscuri inutile.

Trebuie să spun că, alături de raportorii care se ocupă de această problemă, noi, în Parlamentul European, vom fi pregătiți și dispuși să ne asigurăm de punerea în aplicare a acestor texte de către toate statele membre și trebuie să primim o actualizare periodică legată de punerea în aplicare a acestora. Acesta este cu adevărat angajamentul nostru, responsabilitatea noastră și este un aspect care trebuie să fie popular și împărtășit de toți.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Dle președinte, aș dori să le mulțumesc deputaților mai vechi – deoarece acesta este primul meu mandat – și colegilor mei, dl Hughes și dna Lynne, precum și raportorului și raportorilor alternativi, deoarece am sosit la finalul lucrărilor privind o problemă care, într-un fel, mă privește personal.

Soțul meu este medic și, acum câțiva ani, a fost infectat de un ac. Prin urmare, cunosc neliniștea familiei unui lucrător din sectorul spitalicesc care este rănit de un obiect ascuțit. Zilele în care am așteptat rezultatul au fost extrem de dificile.

Prin urmare, aş dori să vă mulţumesc încă o dată pentru eforturile depuse şi să îmi exprim mulţumirea privind faptul că, pentru prima dată, suntem martorii reunirii forţelor unui sindicat şi unui patronat, care cad de acord, permiţându-ne astfel să ajungem la această propunere de rezoluţie.

Consider că Uniunea Europeană îşi atinge cu adevărat obiectivele şi ia decizii împreună cu cetăţenii, pentru cetăţeni. Îmi amintesc un aspect repetat de alţi deputaţi, dar cred că este important să îl repetăm şi să ni-l amintim mereu: în fiecare an se produc un milion de răni provocate de obiecte ascuţite.

Nu voi exagera subliniind rolul jucat de Parlamentul European, care lucrează serios la această problemă din anul 2005. Pe de altă parte, având în vedere lipsa personalului, care este acută în special în Grecia, aş sublinia că trebuie să ne asigurăm că această rezoluţie, această directivă se aplică neîntârziat.

Aceasta este o decizie care va aduce, de asemenea, o contribuţie practică la obiectivele sociale ale Uniunii Europene, printre care se numără ocuparea tot mai mare a forţei de muncă. Aş dori să amintesc Parlamentului că recent, Comisia Europeană s-a adresat Parlamentului, prin preşedintele său reales, subliniind că unul din sectoarele în care doreşte să investească sunt locurile de muncă de birou.

Astfel, să salvăm vieţi atât la propriu cât şi la figurat, creând locuri de muncă valoroase în această perioadă foarte dificilă la nivel economic şi social.

În încheiere, aş dori să îi urez noului comisar succes în munca sa şi, dacă îmi permiteţi, să spun următoarele: onoratul şi experimentatul nostru coleg, dl Cercas, a spus anterior că speră că veţi începe şi continua cu „dreptul”. Eu sper că veţi începe şi continua cu „stângul” şi spun acest lucru deoarece abordarea din exterior a aspectului social al Europei este foarte importantă.

Trebuie să ne concentrăm asupra lucrătorilor, europenii au nevoie de acest lucru.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Dle preşedinte, doamnelor şi domnilor, şi eu vă voi împărtăşi o experienţă personală. Lucrez în spitale de 15 ani, iar pentru o perioadă am lucrat într-un domeniu dificil: sala de operaţii.

Am fost înţepată de ace şi instrumente care puteau fi infectate. Prin urmare, după cum afirma dna Rapti, încă îmi amintesc neliniştea resimţită în zilele în care aşteptam rezultatele analizelor şi în primul rând cum m-am simţit în așa-numita perioadă de „fereastră” dintre posibila contaminare şi posibila izbucnire a bolii.

Tocmai din cauza acestei experienţe, consider că trebuie să votăm pentru această rezoluţie, care conferă în cele din urmă forţă juridică acordului în ceea ce priveşte siguranţa şi protecţia, stabilind standarde minime pentru toţi lucrătorii în sectorul asistenţei medicale.

Sectorul serviciilor de sănătate cuprinde 10 % din forţa de muncă din Europa şi, pentru a fi mai precişi, se estimează că în fiecare an se înregistrează 1,2 milioane de răni accidentale provocate de obiecte ascuţite, care determină lipsa de motivare treptată a lucrătorilor, care de multe ori renunţă la a lucra în sectorul serviciilor de sănătate. În plus, Organizaţia Mondială a Sănătăţii estimează că 2,5 % din cazuri sunt HIV pozitiv şi 40 % sunt cazuri de diferite forme de hepatită B şi C.

Tocmai din cauza numeroaselor riscuri grave care sunt prezentate prea des în fiecare zi, profesia medicală este considerată neatractivă, astfel încât în ultimii ani s-a confruntat cu lipsa personalului. În plus, după cum s-a menţionat aici, costul serviciilor individuale de asistenţă medicală care se confruntă cu situaţia stresantă la care sunt supuşi lucrătorii din sectorul serviciilor de sănătate pe parcursul diferitelor perioade de monitorizare şi al testelor de diagnostic care, ca normă, durează cel puţin şase luni de la data accidentului, este considerabil, iar la acesta se adaugă costurile aferente personalului care, din păcate, a contractat boala.

În încheiere, pentru a nu subestima problema, când riscul unui accident poate fi evitat sau redus, este necesar şi corect să se ia toate măsurile de prevenire disponibile. În mod deosebit, este datoria angajatorului să instituie aceste măsuri şi este datoria lucrătorului să le respecte.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Dle preşedinte, dezbaterem o problemă care a devenit, într-adevăr, una dintre cele mai importante probleme în sectorul serviciilor de sănătate. Voi menţiona câteva statistici. În Uniunea Europeană, se produc în fiecare an aproximativ un milion de astfel de răni provocate de obiecte ascuţite. În Statele Unite, se estimează că se produc aproximativ 380 000, însă americanii susţin că cifra reală este mult mai mare. Bineînţeles, trebuie să subliniem că această problemă îi priveşte în principal pe lucrătorii din sectorul serviciilor de sănătate, dar mai există un aspect: este vorba, de asemenea, despre pacienţii care sunt expuşi şi ei la risc din această cauză. În aceste cazuri, şi trebuie să fim sinceri, ne confruntăm cu problema uriaşelor sume compensatorii pe care trebuie să le plătească spitalele. Este clar, așa cum au spus şi alţi vorbitori,

că prevenirea are aici o importanță absolut fundamentală. Deoarece prevenirea este întotdeauna mult mai ieftină decât tratarea.

Consider că rezoluția merită pe deplin sprijin. Constituie un răspuns la așteptările exprimate de sectorul serviciilor de sănătate, iar importanța acesteia crește deoarece problema se acutizează. De asemenea, se acutizează și problema compensației, iar cererile sunt făcute atât de lucrătorii din sectorul serviciilor de sănătate, cât și de pacienți. Într-adevăr, nici aspectul financiar nu este nesemnificativ. Grupul meu politic, în numele căruia vorbesc, susține această propunere de rezoluție. Considerăm că acesta este modul în care putem răspunde la ceea ce este, de fapt, o provocare a timpurilor actuale și, totodată, putem veni în întâmpinarea nevoilor consumatorilor și ale lucrătorilor din sectorul serviciilor de sănătate din țările Uniunii Europene.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Dle președinte, iau astăzi cuvântul pentru a le mulțumi tuturor raportorilor și tuturor celor care au inițiat această dezbatere.

Uneori spunem că Europa trebuie să se apropie mai mult de cetățenii săi. Prin dezbaterile de față, am reușit, fără îndoială, să facem acest lucru. Vorbeam cu un prieten de vârsta mea, un doctor care tocmai a obținut calificarea, și când i-am spus despre dezbateri, mi-a spus, încântat, că este o problemă absolut crucială și că ar trebui să încercăm să explicăm exact ceea ce facem tuturor din Europa. Este importantă prevenirea și informarea celor care lucrează în spitale privind riscurile pe care și le asumă. Este cu adevărat esențial să le explicăm tuturor că, atunci când lucrează multe ore pe zi, când spațiile sunt uneori delimitate, când numărul pacienților este foarte ridicat, este esențial să poată lua cel puțin cele mai importante măsuri necesare.

Avem nevoie de personal sănătos în spitale pentru ca noi, în calitate de pacienți – la un anumit moment – să putem beneficia de îngrijirile acestuia și de cel mai bun tratament.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Dle președinte, obiectivul politicii noastre ar trebui să fie crearea unui mediu care să garanteze nivelul cel mai ridicat de trai pentru cetățenii Uniunii Europene. Prin urmare, o provocare-cheie cu care ne confruntăm în această perioadă este menținerea și crearea locurilor de muncă. Cu toate acestea, nu ar trebui să avem posibilitatea de a ne neglija datoria de a ne asigura că aceste locuri de muncă nu conduc la îmbolnăvirea oamenilor sau la riscuri pentru sănătate. De aceea, prevenirea, îngrijirile medicale și siguranța la locul de muncă sunt esențiale.

Am convingerea că punerea în aplicare a acestei directive, care trebuia să aibă loc acum mult timp, va crea condițiile corespunzătoare pentru o mai mare siguranță a locurilor de muncă în fiecare domeniu al serviciilor de sănătate, în care personalul își asumă aceste riscuri în fiecare zi. Consider că toți cetățenii europeni au interesul ca acest fapt să devină cât mai repede realitate.

László Andor, membru al Comisiei. – Dle președinte, în primul rând aș dori să afirm că mă bucur că această propunere beneficiază de un sprijin pe scară atât de largă în Parlament. Regret că procesul a durat mai mult decât se așteptau mulți dintre dvs., dar aș dori să afirm că sunt absolut convins că dialogul social trebuie să joace un rol: trebuie să respectăm opinia partenerilor sociali. Acest lucru nu numai că sporește legitimitatea unei decizii, dar și contribuie la punerea acesteia în aplicare, deoarece cei care participă la crearea unei noi norme sunt mai interesați de succesul său. Acest lucru este foarte important.

Deja știm că există un document de lucru între partenerii sociali privind clarificarea acordului-cadru și punerea în aplicare a acestuia, așa că sperăm – și cred că putem avea încredere – că acesta va juca un rol semnificativ în finalizarea documentului în Consiliu: acesta va fi un răspuns la unele preocupări legate de punerea în aplicare. În plus, există și un interes în continuarea pe termen lung. Aceasta este, de asemenea, foarte importantă în vederea monitorizării reușitei noii directive.

Aș dori să vă atrag atenția asupra textului care susține că părțile semnatare vor revizui aplicarea acestui acord la cinci ani de la data deciziei Consiliului dacă una dintre părți solicită acest lucru. Cu alte cuvinte, este foarte important ca monitorizarea punerii în aplicare și a modificărilor în ceea ce privește producerea acestor răni să constituie punctul de plecare, în cazul în care una dintre părți dorește să se folosească de această posibilitate.

În cele din urmă, aș dori să spun, în cea de-a doua zi a noii Comisii – după cum au subliniat câțiva vorbitori în discursurile lor – că este foarte importantă acordarea unei atenții mai mari, de către Comisie, oamenilor uitați din Europa, grupurilor de vârstă sau profesiilor care pot fi trecute cu vederea: în trecut, acestea au fost uneori ignorate sau marginalizate.

Sectorul serviciilor de sănătate este, fără îndoială, un sector important; trebuie să îi acordăm mult devotament și atenție. Problema nu este numai că lucrătorii din sectorul spitalicesc și al asistenței medicale sunt expuși

rănilor provocate de obiecte ascuțite și infecțiilor, dar știm cu toții că aceștia lucrează foarte multe ore pe zi. Prin urmare, trebuie să adoptăm o abordare cuprinzătoare în ceea ce privește astfel de grupuri, care sunt foarte importante, în special într-o perioadă de criză, când consolidarea fiscală preconizată va afecta condițiile de lucru ale acestor persoane. Prin urmare, acest aspect trebuie să fi o prioritate pe ordinea de zi, după cum este o prioritate și pentru mine.

Președinte. – Vă mulțumesc, dle comisar. Sunt convins că suntem cu toții recunoscători inițiatorilor acestei dezbateri. Să sperăm că lucrurile se vor îmbunătăți.

Dezbaterea a fost închisă.

Votarea va avea loc astăzi la ora 12.00.

4. Jocurile de noroc on-line în contextul unor hotărâri recente ale Curții de Justiție (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbaterea privind întrebarea cu solicitare de răspuns oral adresată Comisiei privind jocurile de noroc online în raport cu hotărârile recente ale CEJ, de Malcolm Harbour, Andreas Schwab, Evelyne Gebhardt, Cristian Silviu Bușoi și Heide Rühle, în numele Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor (O-0141/2009 – B7-0235/2009).

Malcolm Harbour, autor. – Dle președinte, în primul rând, este un privilegiu, în numele Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, să îi urăm bun-venit noului nostru comisar Michel Barnier pentru prima dată la ceea ce, sunt sigur, va fi o dezbatere care va cuprinde numeroase schimburi în acest Parlament, și în special deoarece acesta a trecut, în mod consecvent, de la locul din spate la locul din față în două zile. Dle comisar, suntem încântați că vă aflați aici.

În al doilea rând, în numele comisiei, suntem încântați să avem ocazia de a înregistra, prin această întrebare, preocuparea privind evoluția jocurilor de noroc online și sectorul jocurilor de noroc în general, precum și unele din numeroasele incertitudini legate de întregul regim legislativ al jocurilor de noroc în cadrul pieței interne.

Știu că aveți deja numeroase aspecte pe ordinea de zi, dle comisar, însă sperăm că această problemă va constitui o prioritate, întrucât este un domeniu care a reprezentat o preocupare serioasă pentru comisia mea în ultimii cinci ani. Am realizat o serie de studii și întrebări din proprie inițiativă în acest domeniu, iar autoarea ultimului nostru raport important, dna Schaldemose, va lua cuvântul mai târziu, așa că există un interes susținut pentru acest subiect.

După cum știți cu toții, statele membre s-au reunit, de asemenea, în mod periodic la nivel de Consiliu în diferite grupuri de reflecție privind modul de soluționare a problemei intensificării jocurilor de noroc online în raport cu activitățile legate de jocuri de noroc ale propriilor noastre țări. Consider că, în primul rând, trebuie să clarificăm faptul că această problemă nu presupune în niciun caz o nouă liberalizare a piețelor jocurilor de noroc sau o nouă inițiativă în această direcție. După cum știți, popularitatea intensă și în creștere a jocurilor de noroc online conduce la presiuni asupra multor monopoluri naționale și scheme existente care pot fi deținute sau controlate de stat, care strâng un venit foarte mare, dar sunt o preocupare pentru statele membre.

Dorim să vă transmitem mesajul că, alături de aceste eforturi care au fost depuse, au existat unele trimiteri la Curtea Europeană de Justiție; cunoașteți detaliile, iar colegii pot aminti mai târziu aceste lucruri. Nu le voi menționa, dar din perspectiva noastră, observăm că lipsa de consecvență a unora dintre abordările Curții de Justiție nu ajută, ci determină ca situația să devină mai complexă și mai opacă decât înainte. De asemenea, știm că serviciile dvs. au emis o serie de cauze privind încălcarea dreptului comunitar în ceea ce privește jocurile de noroc, nu toate online, dar multe dintre ele sunt legate, de asemenea, de problema libertății operatorilor de a circula și de a se stabili în alte țări.

Toate aceste lucruri presupun acum că este timpul pentru Comisie de a compara aceste informații, analizând derularea procedurilor privind încălcarea dreptului comunitar, examinând aspectele ridicate de hotărârile Curții de Justiție și inițiind, în primul rând, o strategie clară de clarificare privind următorii pași și abordarea unora dintre inconsecvențe.

Din punct de vedere al protecției consumatorului, organismele de reglementare trebuie să știe, de asemenea, care este situația în ceea ce privește jocurile de noroc online. În mod clar, acest sector poate și trebuie să fie

reglementat – și, într-adevăr, există numeroase exemple bune în care furnizorii de jocuri de noroc online se angajează să ofere instrumentele și mijloacele de control pentru a soluționa problema dependenței de jocurile de noroc și altele – și, desigur, există problema fraudei și alte aspecte pe care le-am dezbătut intens în comisia noastră. Aceasta este o problemă legată de protecția consumatorului, ca și de consecvența pieței interne.

În cele din urmă, consider că trebuie, de asemenea, să ne respectăm cetățenii și faptul că mulți dintre ei doresc să aibă acces la jocurile de noroc online. Nu consider că există intenția de a le interzice – ar fi practic imposibil – dar există aici inconsecvențe majore. De exemplu, în unele țări, se pare că este ilegală participarea la un concurs de jocuri de noroc online cu o întreprindere din afara propriei țări. Acest lucru nu este corect.

O altă inconsecvență subliniată de unul dintre alegătorii mei este că dacă un cetățean britanic accesează loteria națională britanică online din Spania și câștigă un premiu, este ilegal ca loteria să îl plătească în Spania. Trebuie să soluționăm aceste inconsecvențe pentru binele cetățenilor și al consumatorilor.

Dle comisar, aceste lucruri se situează în contextul întrebării de față. Veți auzi numeroase contribuții bune și opinii interesante din partea colegilor mei, dar sper ca acest domeniu să devină una dintre cele mai importante priorități în noul dvs. rol.

Michel Barnier, membru al Comisiei. – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, vă puteți imagina deosebita plăcere cu care mă reîntorc aici la numai 48 de ore de la investirea Colegiului – fapt pentru care vă mulțumesc – și de a continua să lucrez cu dvs., dle Harbour – și mă adresez în primul rând membrilor Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor – în mod diferit, și probabil într-un loc diferit, dar în același spirit.

În această etapă, ca răspuns, aș dori să subliniez trei aspecte, înainte de a vă asculta cu atenție opiniile. Să încep cu prima întrebare a dvs. După cum afirmați, Comisia a inițiat proceduri privind încălcarea dreptului comunitar împotriva unor state membre în domeniul furnizării de servicii de pariuri sportive transfrontaliere. Comisia notează că, în patru din cele nouă cauze privind încălcarea dreptului comunitar – și anume Danemarca, Franța, Italia și Ungaria – au fost propuse modificări ale legislației naționale ca răspuns la procedurile privind încălcarea dreptului comunitar. Comisia va continua să lucreze împreună cu toate statele membre în cauză pentru a soluționa problemele identificate în aceste proceduri privind încălcarea dreptului comunitar. În general, aceste proceduri rămân deschise, dar este la latitudinea Comisiei să stabilească măsurile viitoare privind aceste întrebări.

Al doilea punct, dle Harbour, este hotărârea recentă a Curții Europene de Justiție în cazul Portugaliei, unde un monopol de stat consacrat exercită un control strict asupra jocurilor de noroc. Potrivit analizei realizate de serviciul juridic al Comisiei, această decizie nu va modifica fundamental nici evoluția, nici evaluarea procedurilor privind încălcarea dreptului comunitar în acest domeniu. Fiecare cauză a fost evaluată conform probelor prezentate de fiecare stat membru.

În urma hotărârilor recente ale Curții, Comisia observă că aceasta dintâi solicită întotdeauna, în conformitate cu jurisprudența consacrată, ca orice posibile restricții să fie mai întâi justificate de analiza validă a interesului public și, în al doilea rând, trebuie să fie necesare și proporționale. Aceasta implică necesitatea ca restricțiile să fie corespunzătoare, coerente și sistematice.

Prin urmare, din cauza Santa Casa nu rezultă faptul că Curtea a oferit statelor membre mai mult spațiu de manevră pentru a impune restricții. Curtea a făcut o trimitere foarte precisă la metodele de funcționare ale monopolului portughez, la istoria îndelungată a acestuia și la circumstanțele foarte specifice ale acestei țări.

La punctul trei din discursul meu, aș dori să subliniez, doamnelor și domnilor, faptul că nu au fost excluse, de către Comisie, alternative la procedurile privind încălcarea dreptului comunitar. Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să inițiez o dezbatere constructivă privind această întrebare cu Parlamentul European, dar și cu statele membre și părțile interesate.

Iau act de faptul că statele membre nu au fost consultate în această privință de când acestea au ales, în 2006, să retragă jocurile de noroc din domeniul de aplicare a Directivei privind serviciile. Prin urmare, voi asculta opiniile statelor membre și am hotărât să urmăresc îndeaproape lucrările grupului de lucru al Consiliului. Știu că, la inițiativa dnei Schaldemose, Parlamentul a adoptat un raport la 10 martie, chiar dacă o serie de deputați au susținut o rezoluție contrară.

În ceea ce mă privește, munca Parlamentului este un bun punct de plecare pentru deschiderea unei debateri autentice privind o posibilă soluție europeană la această problemă complexă. Trebuie să examinăm mai atent motivele pentru care statele membre restricționează serviciile de jocuri de noroc online. Bineînțeles, în acest

context, trebuie să ne ocupăm de aspectele sociale, în special problema dependenței de jocurile de noroc și am hotărât să fac acest lucru.

Doamnelor și domnilor, Colegiul și-a început mandatul de numai două zile și încă nu am adoptat programul de lucru. Începând de astăzi, doresc să realizez acest exercițiu de consultare, ascultând foarte atent tot ceea ce are de spus fiecare dintre dvs. Consultarea este un exercițiu pentru care există, desigur, mai multe posibilități. În special, o astfel de posibilitate pe care sunt pregătit să o am în vedere este o carte verde privind această problemă.

Aș dori să vă mulțumesc din nou pentru interesul față de acest subiect important și pentru contribuția pe care o veți aduce eforturilor Comisiei pe care le voi întreprinde.

Andreas Schwab, în numele Grupului PPE. – (DE) Dle președinte, dle comisar, mai întâi, în numele Grupului Partidului Popular European (Creștin Democrat), aș dori să îmi exprim încântarea că dvs., dle comisar, tocmai ați afirmat că doriți nu numai să aveți în vedere o analiză specifică a jurisprudenței în cauza Liga Portuguesă, dar și să ridicăți problema modului în care grupul de lucru al Consiliului ar putea răspunde în mod corespunzător la intensificarea jocurilor de noroc online. În contextul acestei întrebări cu solicitare de răspuns oral, ne concentrăm numai asupra jocurilor de noroc online. În cauza Santa Casa, înțeleg că, deși Curtea Europeană de Justiție a amintit statelor membre că piața jocurilor de noroc este cu totul diferită față de celelalte piețe, statelor membre li s-a solicitat, totuși, să accepte norme care vor fi uniforme în întreaga Uniune Europeană. Până în prezent, nu a existat nicio încercare constructivă de a face acest lucru în Consiliu, deși Consiliul a fost, de fapt, hotărât că va aborda chiar el problema. De aceea, Comisia și Parlamentul trebuie să lucreze împreună pentru a progresa în acest domeniu și pentru a adresa întrebări esențiale.

În al doilea rând, aș dori să adaug că nu sunt convins de argumentele avansate de statele membre privind asigurarea protecției consumatorului pe piața jocurilor de noroc. Statele membre susțin că, în ceea ce privește jocurile de noroc online (și aceasta se aplică și cauzelor Liga Portuguesă și Santa Casa), sunt capabile să pună în aplicare obiectivele de protecție a consumatorului și să soluționeze singure, în mod eficient, orice infracțiuni conexe, fără implicare la nivel european. Totuși, dacă inversăm acest argument, concluzia logică ar fi că ne aflăm într-o situație în care Europa este mult mai puțin capabilă decât statele membre individuale să găsească soluții corespunzătoare la infracțiunile care se petrec pe internet și la alte lucruri care se petrec online. Consider că aceasta este o concluzie oarecum bizară și nu cred că așa stau lucrurile. Consider că vom putea găsi o soluție la jocurile de noroc online numai dacă adoptăm reglementări transfrontaliere uniforme, care să protejeze interesele statelor membre, pe baza structurilor parțial istorice, dar care, după cum a subliniat președintele comisiei, situează interesele consumatorilor în centrul eforturilor noastre.

Evelyne Gebhardt, în numele Grupului S&D. – (DE) Dle președinte, dle comisar, vă mulțumesc foarte mult pentru informațiile pe care ni le-ați furnizat, însă, să fiu sinceră, nu sunt pe deplin mulțumită. Comisia precedentă a stabilit obiectivul destul de clar al liberalizării pieței jocurilor de noroc. Parlamentul European a subliniat de mai multe ori că aceasta nu poate fi abordarea potrivită, deoarece Parlamentul European, și nu statele membre, a fost cel care, de exemplu, a înlăturat jocurile de noroc din domeniul de aplicare a Directivei privind serviciile. Am apreciat că nu este vorba despre oricare alt serviciu, că trebuie să ne asigurăm că introducem măsuri de protecție care îi vor proteja pe cetățeni împotriva crimei organizate și că impunem reguli clare în acest scop.

Cu toate acestea, Comisia Europeană continuă să aducă statele membre în fața Curții Europene de Justiție și este timpul ca această practică să ia sfârșit deoarece Comisia continuă să piardă cauze în fața Curții. Trebuie să recunoaștem acest lucru. Prin urmare, dle Barnier, aș saluta acțiunea de a pune în practică ceea ce tocmai ați spus, și anume că în acest domeniu este necesară o abordare diferită, deoarece nu putem continua dacă lucrurile nu se schimbă.

Ca răspuns la observația dvs., dle Harbour, aș susține că hotărârile Curții Europene de Justiție au fost foarte consecvente și deloc contradictorii. În hotărârile sale, Curtea a susținut în mod repetat că statele membre au dreptul să introducă norme clare, pentru a putea verifica dacă cetățenii sunt protejați cu adevărat împotriva infracțiunilor, și că statele membre nu au obligația de a deschide această piață. Nu sunt obligate nici să le permită agenților comerciali din alte state membre să își desfășoare activitatea pe teritoriul lor, atât timp cât se asigură de soliditatea și eficiența controalelor lor.

Dorim să vedem acest lucru din partea Comisiei Europene, că înțelege aceste aspecte și că ia măsurile corespunzătoare. Totuși, acest lucru înseamnă, de asemenea, că trebuie să acordăm o atenție deosebită jocurilor de noroc online, deoarece internetul nu recunoaște nicio barieră sau limită și, desigur, deoarece

cetățenii noștri au acces la site-uri de jocuri de noroc. Trebuie să ne gândim la modul în care putem institui controale și norme în acest domeniu, pentru ca cetățenii să fie protejați.

Jürgen Creutzmann, în numele Grupului ALDE. – (DE) Dle președinte, dle comisar, dacă solicitați dezvoltarea și armonizarea în continuare a pieței interne, atunci sunt necesare o serie de norme comune. Există trei aspecte legate de jocurile de noroc online care trebuie luate în considerare în această dezbatere. Cum putem proteja cât mai bine interesele cetățenilor și consumatorilor noștri? Cum putem preveni cât mai bine fraudă și infracțiunile? Cum îi putem proteja cât mai bine pe cetățeni împotriva vătămarilor? Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2009 referitoare la integritatea jocurilor de noroc online a indicat metode și mijloace de acțiune în această privință. Acum, ca și anterior, Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa aprobă principiile privind integritatea jocurilor de noroc online din cadrul rezoluției Parlamentului European din 10 martie 2009.

În conformitate cu o hotărâre a Curții Europene de Justiție, fiecare stat membru este liber, în anumite condiții, să reglementeze el însuși jocurile de noroc online, iar rezoluția din 10 martie pune accent în mod deosebit pe acest fapt. Normele naționale sunt mai potrivite pentru combaterea fraudei legate de aranjarea meciurilor, deși acest gen de fraudă nu poate fi eliminat pe deplin, după cum au demonstrat unele exemple recente din Germania. Cu toate acestea, trebuie afirmat că piețele jocurilor de noroc sunt reglementate mult mai bine la nivel național, în funcție de tradiția și cultura țării respective. Jucătorilor li se oferă o protecție mai bună împotriva dependenței, fraudei, spălării de bani și aranjării meciurilor dacă pot juca prin intermediul unor mari furnizori de jocuri online care întotdeauna, prin definiție, își desfășoară activitatea în mai multe țări. Nu putem reglementa totul potrivit conceptului pieței interne și mă refer în special la protecția persoanelor minore sau la dependența de jocurile de noroc.

Jocurile de noroc oferă tot mai multe posibilități de practici corupte, precum fraudă, aranjarea meciurilor și carteluri ilegale de pariuri, deoarece jocurile online pot fi create și eliminate foarte rapid. În această privință, operatorii de pariuri ilegale „offshore” reprezintă o problemă deosebită, deoarece este aproape imposibil ca aceștia să fie reglementați sau controlați. Profiturile din jocurile de noroc ar trebui utilizate în primul rând în beneficiul societății, pentru a promova, printre altele, sportul destinat amatorilor. Este mai bine ca această problemă să țină de competența administrațiilor naționale. De exemplu, finanțarea continuă, pentru cultură, sport profesionist și sport destinat amatorilor, oferă fiecărui stat membru în parte o anumită justificare pentru autorizarea jocurilor de noroc. Totuși, o condiție prealabilă este sublinierea și combaterea proactivă a riscului de dependență.

Întrucât nu se cunoaște încă impactul deplin al anumitor forme de jocuri de noroc online asupra consumatorilor, trebuie să luăm măsuri urgente pentru a elimina acest vid de cunoștințe. În acest context, este esențial ca statele membre să își îndeplinească în mod real atribuțiile. Supravegherea pieței este, de asemenea, esențială în privința jocurilor de noroc online. Dacă în Parlamentul European putem conveni asupra faptului că statele membre au dreptul, în temeiul principiului subsidiarității, să își reglementeze piețele jocurilor de noroc potrivit propriilor tradiții și culturi, trebuie să ne asigurăm, de asemenea, că acest lucru se petrece cu adevărat, prin controlul și supravegherea eficientă a pieței.

Heide Rühle, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dle președinte, după ce i-am ascultat pe cei doi vorbitori anteriori, nu îmi rămân prea multe de spus. Aș dori doar să reiterez în mod clar că grupul nostru susține pe deplin propunerea de rezoluție a Parlamentului, dar că dorim, de asemenea, să punem la îndoială afirmația anterioară potrivit căreia hotărârile Curții Europene de Justiție au fost ambigue. Dimpotrivă, consider că hotărârile CEJ au fost foarte clare. De asemenea, salutăm cu căldură intenția dvs. de a iniția consultări cu statele membre. Poate că ar trebui să adaug că o consultare ar fi mai bună decât o procedură privind încălcarea dreptului comunitar. Consultarea este modalitatea corectă de soluționare a acestei probleme, având în vedere specificul național și găsirea unei soluții pentru consumator.

Timothy Kirkhope, în numele Grupului ECR. – Dle președinte, vorbesc în calitate de fost ministru al Regatului Unit, responsabil de măsurile de control privind jocurile de noroc și, prin urmare, sunt pentru o Europă a liberului schimb, o Europă care se opune protecționismului, o Europă care deschide piețele și elimină barierele comerciale. Unii dintre colegii noștri, care solicită o Europă mai deschisă, sunt aceleași persoane care susțin menținerea structurilor de monopol pentru industria jocurilor de noroc.

Aș putea afirma – sau mai degrabă ei ar putea afirma – că monopolurile sunt mai bune pentru controlarea și soluționarea problemei jocurilor de noroc care a fost discutată în această dimineață. Acest lucru este foarte interesant, deoarece multe dintre date nu susțin acest argument. Argumentele în favoarea protecționismului și monopolurilor în sectorul jocurilor de noroc sunt în interes propriu; mai mult control și ulterior mai mulți

bani pentru guvernele naționale. Nu aceasta este Europa deschisă sau transparentă pe care mi-o doresc. Este Europa care spune „fă așa cum spun, nu așa cum fac”. Nu există niciun motiv pentru care furnizorii privați de jocuri de noroc care își desfășoară activitatea conform unor niveluri înalte de protecție reglementată într-un stat membru al UE să nu aibă dreptul să își desfășoare activitatea în alte state. Nu există niciun motiv pentru care o piață foarte reglementată, dar deschisă să nu ofere un nivel de protecție echivalent, dacă nu mai ridicat cetățenilor, la fel ca orice alt monopol de stat foarte controlat.

În timp ce așteptăm acest lucru, verdictele Curții Europene de Justiție se succed unul după altul. În Luxemburg, probabil s-au săturat de această problemă – sau, vorbind în calitate de avocat, poate că nu s-au săturat încă – dar, dincolo de tăcerea de până acum a Comisiei, mi se pare că acum este timpul pentru a acționa. Trebuie să se pună capăt gradului de incertitudine juridică.

Aș dori să adaug că, în opinia mea, este important ca Parlamentul să își indice disponibilitatea reînnoită de a soluționa problema și să trimită un semnal puternic Consiliului și Comisiei, potrivit căruia nu trebuie să neglijăm această problemă. Cu o nouă Comisie, sperăm că vom avea un impuls proaspăt. Am foarte multă încredere în dvs., dle comisar Barnier. Sper că veți lua act de sfaturile pe care le primiți și veți începe să concepeți o strategie pentru a asigura că jocurile de noroc online devin o parte legitimă a pieței interne, bineînțeles, cu reglementări corespunzătoare în vigoare.

Cornelis de Jong, în numele Grupului GUE/NGL. – (NL) ‘Gokken is dokken’ (a juca înseamnă a pierde) este o zicală foarte cunoscută în Țările de Jos. Înseamnă că, de obicei, jucătorii pierd. În plus, jocurile de noroc creează dependență. Pentru tineri, în special, constituie o adevărată amenințare.

Dacă există cineva care crede că jocurile de noroc sunt romantice, trebuie să îi dezamăgesc. În esență, este o afacere de miliarde de euro care este asociată, adesea, cu infracțiuni. Prin urmare, în Țările de Jos există legislație în vigoare de combatere a jocurilor de noroc în locuri ușor accesibile frecventate de un număr mare de tineri. Cu toate acestea, jocurile de noroc online – de multe ori cu caracter transfrontalier – le-au făcut din nou mai accesibile.

Prin urmare, în acest caz specific, în loc să ne bazăm pe piața liberă, nu trebuie numai să le permitem statelor membre să ia măsuri restrictive, ci trebuie de fapt să le încurajăm să facă acest lucru. În opinia mea, întrebarea cu solicitare de răspuns oral care a declanșat această dezbatere se bazează prea mult pe forțele pieței. În special, nu sunt convins că este posibil să vorbim despre a juca jocuri de noroc „în mod responsabil” pe internet. În opinia mea, jocurile de noroc online trebuie reduse cât mai mult.

Curtea Europeană de Justiție a recunoscut că statele membre trebuie să aibă o sferă de acțiune, așa că fac apel la Comisie să nu încerce să reducă nivelul de protecție prin propuneri legislative europene, ci să încurajeze statele membre să elaboreze norme care garantează niveluri ridicate de protecție. De asemenea, solicit Comisiei să înceteze să trimită statele membre în fața Curții, după cum a spus dna Gebhardt și în schimb, să încurajeze dialogul privind cea mai bună protecție posibilă.

Jaroslav Paška, în numele Grupului EFD. – (SK) În ceea ce privește problema jocurilor de noroc online, aș dori să subliniez două domenii în care consider că există mai multe probleme nerezolvate. Facem eforturi să asigurăm deschiderea cât mai mare a comunicării dintre oameni. Acest lucru presupune, de asemenea, acces liber la internet pentru copii și tineri.

Punctul 16 din Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2009 prevede că părinții trebuie să își asume responsabilitatea pentru protecția copiilor minori împotriva jocurilor de noroc online. Doamnelor și domnilor, vă întreb, ce nonsens este acesta? Cine creează cadrul legislativ, cine creează normele pentru aceste activități comerciale? Părinții sau altcineva? Noi suntem cei responsabili de acest tip de activități comerciale, creăm cadrul legislativ și legile, deci guvernele și parlamentele sunt responsabile de protecția copiilor împotriva jocurilor de noroc.

Într-o perioadă în care pornografia și jocurile de noroc pătrund în casele noastre în format 3D, părinții nu își pot proteja copiii împotriva acestor influențe sau a implicării în aceste activități. Prin urmare, consider că datoria fundamentală a Comisiei și a Parlamentului European este să creeze un cadru juridic și să nu îi susțină pe cei care desfășoară aceste activități comerciale prin lipsă de acțiune. În schimb, trebuie să îi susțină pe cei care i-au ales și în fața cărora trebuie să dea socoteală..

O altă problemă pe care doresc să o menționez este controlarea fluxului de numerar. În mai multe țări, banii din jocurile de noroc și activități similare sunt donați pentru a sprijini sportul, cultura și educația. Dacă pierdem fluxuri de bani din fiecare țară în favoarea Bahamas-ului și a paradisurilor fiscale, aș dori să întreb

dacă este posibil ca o parte din aceste sume să fie readuse pentru a susține sportul în diferitele țări. Deoarece, dacă desfășurăm și jucăm jocuri de noroc pe internet, atunci profiturile sunt create în altă parte, nu în țările din care provin jucătorii. Această problemă rămâne, de asemenea, nerezolvată și nesupravegheată corespunzător și, în opinia mea, Comisia Europeană trebuie să se trezească și să înceapă să lucreze la norme-cadru pentru acest gen de activitate. Trebuie să creăm condițiile necesare pentru ca, pe de o parte, să nu punem în pericol sănătatea și educația copiilor și, în același timp, să nu pierdem resursele financiare care provin din jocurile de noroc.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Dezvoltarea jocurilor de noroc online face posibilă sustragerea de la legislația statelor membre și spălarea de bani aproape fără niciun control. Pentru piața internă, există un semn de întrebare privind poziția de monopol a companiilor de jocuri de noroc și un alt semn de întrebare privind finanțarea dubioasă a sportului profesionist, tocmai în ceea ce privește legăturile sale cu jocurile de noroc. Aceasta sporește riscul de dependență, în special pentru tineri.

Curtea Europeană de Justiție, în vederea interesului public, a recunoscut dreptul guvernelor de a interzice sau de a restricționa jocurile de noroc online. Deși jocurile de noroc online nu au granițe, reglementarea acestora diferă în fiecare stat membru în ceea ce privește nivelul de impozitare, accesibilitatea, controalele și nivelul de responsabilitate legală a operatorilor. În plus, nu este suficientă monitorizarea calității companiilor oficiale de jocuri de noroc și a loteriilor – trebuie monitorizată, de asemenea, circulația banilor.

Controalele eficiente nu mai sunt posibile fără un acord privind normele comune pentru toate cele 27 de state membre. Prin urmare, am solicitat Comisiei anul trecut să propună un cadru de reglementare europeană pentru jocurile de noroc online. Cred cu convingere că ar trebui, de asemenea, să fie interzisă publicitatea pentru jocurile de noroc online destinate tinerilor. Expunerea copiilor la influența publicității pentru jocurile de noroc este la fel cu a-i expune la stocuri nelimitate de alcool, țigări, droguri sau alte substanțe care dau dependență.

Din păcate, Republica Cehă este pe ultimul loc în Uniune în ceea ce privește reglementările. Nu numai că nu restricționează astfel de publicitate, însă nici nu elimină combinația de companii de jocuri de noroc și case de amanet din apropierea școlilor. Mă aștept ca acest raport să ofere Comisiei un impuls proaspăt pentru a negocia măsurile esențiale pentru armonizarea reglementării jocurilor de noroc online în ceea ce privește interesul public al țărilor UE.

Christel Schaldemose (S&D). – (DA) Dle președinte, îi urez bun-venit în Parlament dlui Barnier și noroc în îndeplinirea atribuțiilor.

De fapt, mă bucur că mă aflu astăzi aici și că dezbat problema jocurilor de noroc online cu dvs. deoarece, în cadrul audierii dvs. în Parlament, ați accentuat în mod deosebit opinia dvs. potrivit căreia piața internă ar trebui să fie un sprijin pentru cetățeni și nu invers. Avem aici ocazia de a demonstra în practică acest lucru.

Să încep prin a afirma că susțin inițiativele pe care le-ați menționat. Au fost puțin cam vagi, însă mi se pare rezonabilă redactarea unei cărți verzi, realizarea a numeroase studii, culegerea de date și colectarea de informații privind acest domeniu, astfel încât să ne ofere o perspectivă asupra modului în care stau lucrurile la nivel european.

Cu toate acestea, aș dori să vă amintesc care sunt realitățile politice. În timp ce este adevărat că a existat, de asemenea, o opinie minoritară la adoptarea raportului meu în martie, majoritatea clară din Parlament l-a susținut, după cum există o mare susținere și în Consiliu pentru clarificări – însă în același timp trebuie să ne asigurăm că este la latitudinea statelor membre să definească modul în care doresc să reglementeze întregul domeniu al jocurilor de noroc. Bineînțeles, în domeniul jocurilor de noroc online trebuie să aflăm cum ne putem proteja cetățenii, să analizăm costurile sociale ale jocurilor de noroc, etc.

Cu toate acestea, aș fi dorit să aud un răspuns oarecum mai clar. Sunteți încă nou în postul dvs., dar aș dori un răspuns puțin mai clar; aș dori să știu dacă strategia dvs. va fi de a renunța la cauzele privind încălcările tratatului și de a iniția un dialog mult mai constructiv cu Parlamentul și Consiliul pentru a stabili modul de abordare a acestei probleme. Prin urmare, vă sugerez să nu mai lăsați Curtea Europeană de Justiție să hotărască cauzele; să luăm noi deciziile politice în acest sens. Aceasta este direcția pe care doriți să o urmați? Aș fi dorit să obțin un răspuns foarte clar în această privință.

Liam Aylward (ALDE). – (GA) Dle președinte, salut această dezbatere oportună privind jocurile de noroc online și în special privind problemele legate de jocurile de noroc în rândul tinerilor și consumatorilor

vulnerabili. Este atât în interesul publicului, cât și al consumatorilor să dăm dovadă de spirit de conducere și de o direcție clară și bine definită în abordarea acestei probleme.

Am ridicat problema jocurilor de noroc în cadrul Comisiei la începutul lui noiembrie anul trecut și, conform răspunsului pe care l-am primit, Comisia susține Programul pentru un internet mai sigur, centrele de informare și liniile de asistență telefonică din statele membre. Acestea oferă informații părinților privind pericolele cu care se pot confrunta copiii pe internet – inclusiv jocurile de noroc online.

Cu toate acestea, după cum stau lucrurile, jocurile de noroc online sunt o problemă ascunsă și o problemă în continuă creștere.

– În cazul jocurilor de noroc online în raport cu jocurile de noroc convenționale, există problema evidentă a lipsei de supraveghere fizică. Nu există o conducere responsabilă sau imediată prezentă la fața locului care să se asigure că jucătorul nu este minor și acționează în mod legal. Controalele de securitate și procedurile de siguranță de pe site-urile de jocuri de noroc online pot fi evitate; minorii pot utiliza cărți de credit împrumutate sau furate, iar identitățile pot fi false. Pentru consumatorii vulnerabili, jocurile de noroc pe internet se desfășoară, de obicei, în medii izolate, iar experții în acest domeniu subliniază problema tot mai mare a acționării în funcție de impuls și posibilitatea jocurilor de noroc necontrolate și imprudente deoarece, în cazul jucătorilor minori, nu sunt prezente măsurile de protecție tradiționale ale jocurilor de noroc convenționale.

În cazul jocurilor de noroc online, este mult mai dificil să se identifice un jucător problemă deoarece este nevoie de timp, responsabilitate și resurse pentru a-i identifica pe cei care joacă, cei care plătesc și cei care au o problemă. Este necesară o direcție clară la toate nivelurile pentru a aborda această problemă, în vederea adoptării unor măsuri definitive pentru soluționarea problemei jucătorilor minori și pentru a asigura protecția celor mai vulnerabili consumatori.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Dle președinte, există aproximativ 120 000 de persoane dependente de jocuri de noroc în Țările de Jos, ceea ce reprezintă aproape 1 % din populația noastră. Dependența de jocurile de noroc conduce la probleme sociale grave, precum familii destrămate, probleme financiare și infracțiuni. Prin urmare, statele membre trebuie să depună toate eforturile în vederea combaterii eficiente și cât mai puternice a jocurilor de noroc și a problemelor conexe.

Dle președinte, este surprinzător că unele state membre au o piață a jocurilor de noroc complet legală. În plus, industria jocurilor de noroc aproape ne face să credem că piața jocurilor de noroc este un sector normal al pieței interne și, prin urmare, nu trebuie supusă restricțiilor. Este greu de crezut acest lucru. Statele membre nu trebuie să faciliteze nicio piață care promovează suferința socială.

Din păcate, mulți oameni nu pot rezista atracției jocurilor de noroc. Din acest motiv, guvernul olandez a hotărât să preia conducerea asupra pieței jocurilor de noroc și să permită numai un monopol de stat asupra jocurilor de noroc. Deși aș prefera să nu mai existe cazinouri nicăieri în Uniunea Europeană, consider că aceasta este soluția cel mai puțin defavorabilă.

Dle președinte, Parlamentul European trebuie să adreseze o solicitare categorică statelor membre în care jocurile de noroc sunt permise, pentru a descuraja puternic această piață ori de câte ori este posibil.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Dle președinte, întrebarea solicită indirect o nouă legislație comunitară. Cu toate acestea, având în vedere că Curtea Europeană de Justiție a stipulat limitele și condițiile prealabile în care statele membre, prin intermediul legislației naționale, pot să prevadă modul de reglementare a jocurilor de noroc online, nu este nevoie să solicităm legislație europeană.

În plus, Curtea a hotărât în cauza Schindler că jocurile de noroc au unele conotații morale, religioase și culturale, implică un risc serios de infracțiuni sau fraude și pot avea consecințe nefaste asupra indivizilor și societății. Acesta este cel mai important aspect.

Tocmai din acest motiv al interesului public, acest sector trebuie să rămână sub controlul statelor membre, care cunosc mai multe referitor la specificitățile sale și modul de abordare a acestora. În plus, acest aspect este aprobat atât de studiul elaborat pentru Comisie de Institutul elvețian de drept comparat, cât și în raportul din 2009 al dnei Schaldemose, adoptat de Parlament.

Acest raport concluzionează că o abordare exclusiv în cadrul pieței interne nu este corespunzătoare în acest sector extrem de sensibil și solicită Comisiei să acorde o atenție deosebită opiniilor Curții Europene de Justiție în această privință.

Lara Comi (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să încep cu hotărârea Curții Europene de Justiție, deoarece posibilitatea ca un stat membru să le interzică operatorilor privați să ofere servicii de jocuri de noroc online subliniază necesitatea de a standardiza o piață care este foarte profitabilă, dar și foarte riscantă pentru consumatori.

Prin urmare, în lipsa unei armonizări la nivel european a jocurilor de noroc, fiecare țară are libertatea de a alege propriul nivel de protecție. De multe ori, este imposibil să se identifice unde începe și unde se termină aplicarea unei astfel de restricții. De fapt, în timp ce Comisia a lansat o serie de proceduri privind încălcarea dreptului comunitar împotriva unor țări – printre care se numără și Italia – pentru că au încălcat principiul liberei circulații a serviciilor, Curtea Europeană, dimpotrivă, a susținut decizia restrictivă a Portugaliei.

În acest context, instituțiile europene au atribuția fundamentală de a orienta sectorul jocurilor de noroc printr-un proces de reglementare care este pe deplin armonizat în toate statele membre la nivelul UE. Prin urmare, este necesară depășirea intereselor economice individuale și asigurarea unui nivel semnificativ de protecție a consumatorilor, în special a copiilor, care sunt principalele victime ale infracțiunilor și fraudei în astfel de situații.

António Fernando Correia De Campos (S&D). – (PT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, ne aflăm în mijlocul unui conflict între două politici prețuite de Uniunea Europeană: pe de o parte, protecția consumatorului și ordinea publică și, pe de altă parte, libertatea circulației și a furnizării serviciilor.

În conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție în această privință, statele membre ar trebui să își mențină autonomia și legitimitatea în ceea ce privește reglementarea activității furnizorilor de jocuri de noroc convenționale și online. Acesta este un domeniu sensibil care afectează valorile sociale privind devierile de comportament legate de jocurile de noroc și, de asemenea, afectează tradițiile naționale de direcționare a sumelor primite din cadrul acestei piețe către finanțarea domeniilor sociale.

În ultimii câțiva ani, jurisprudența de la Luxemburg a formulat o linie coerentă și consecventă de gândire judiciară, care ar trebui să determine instituțiile europene și în special Comisia Europeană, să adopte o poziție mai explicită. Acest lucru presupune crearea unui cadru de reglementare, care țină cont de preocupările universale ale tuturor statelor membre în ceea ce privește prevenirea crimei organizate transfrontaliere, care utilizează aceste jocuri ca modalitate de extindere, precum și în ceea ce privește asigurarea unei protecții corespunzătoare a consumatorilor vulnerabili față de acest tip de jocuri de noroc online.

Dle comisar Barnier, așteptăm ca noua Comisie, care își începe acum mandatul, să se ocupe de această problemă în mod prioritar pe ordinea de zi.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Doamnelor și domnilor, după cum știm cu toții, jocurile de noroc au fost în mod tradițional reglementate strict în majoritatea țărilor UE. Bineînțeles, situația s-a schimbat de când internetul a devenit cea mai mare rețea de jocuri de noroc din lume. Este o realitate că evoluțiile tehnice legate de jocurile de noroc au avansat foarte rapid în întreaga lume, iar între timp, dispozițiile juridice corespunzătoare nu pot reacționa suficient de rapid.

Cauzele privind jocurile de noroc online sunt trimise în mod frecvent în fața Curții Europene de Justiție, ceea ce arată în mod clar că interpretarea și aplicarea legislației comunitare în domeniul jocurilor de noroc sunt ambigue. În plus, jocurile de noroc pe internet sunt privite ca „un domeniu gri” al legislației.

Consider că trebuie să respectăm faptul că fiecare stat a emis autorizații de jocuri de noroc în cadrul propriei jurisdicții. În același timp, suntem de acord, la nivel general, că legislația națională nu trebuie să încalce principiile UE privind activitățile comerciale și furnizarea de servicii în cadrul UE. Totuși, acest lucru presupune, în mod paradoxal, că, de exemplu, legislația cehă nu trebuie să le permită firmelor cehe să obțină o autorizație pentru a desfășura jocuri de noroc online, însă Republica Cehă nu poate interzice firmelor de jocuri de noroc să își desfășoare activitatea pe teritoriul său. Nu putem accepta o astfel de situație, la care se adaugă riscurile sociale, privind sănătatea și siguranța aferente jocurilor de noroc online sau aspectele fiscale conexe.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Dle președinte, după cum vă amintiți foarte bine, dle comisar Barnier, Parlamentul European a fost consecvent în politica sa când s-a opus includerii jocurilor de noroc în Directiva privind serviciile, întrucât jocurile de noroc nu sunt servicii ca atare: acestea sunt asociate cu riscul de dependență și cu costurile sociale aferente acesteia.

Integritatea sporturilor este, de asemenea, un aspect care, în opinia Parlamentului European, trebuie protejat, în special acum, după adoptarea Tratatului de la Lisabona, când avem competența de a aborda această

problemă. Cu cât jocurile de noroc sunt mai puțin reglementate, cu atât mai mult sportul devine un mijloc de a acumula profituri și devine predispus, de exemplu, la infracțiuni sub forma spălării de bani.

Comisia trebuie să propună o soluție care să țină cont de politica consecventă a Parlamentului de a menține jocurile de noroc în cadrul competenței statelor membre, datorită naturii lor speciale. Cel puțin 12 cauze s-au prezentat în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene, ultima fiind cauza Liga Portuguesa. Cu toate acestea, nu este corect ca aceste cauze să avanseze numai sub formă de hotărâri ale Curții sau ca urmare a procedurilor privind încălcarea dreptului comunitar. Este necesară o decizie politică privind aceste probleme, dar una care nu produce armonizare, deoarece în orice caz, statele membre sunt responsabile de costurile sociale și de alte consecințe adverse ale jocurilor de noroc.

Trebuie să existe o politică logică și cuprinzătoare privind jocurile de noroc, deoarece jocurile de noroc online reprezintă numai o facilitate și nu presupun în sine că orice politică privind jocurile de noroc este o politică transfrontalieră. Dezvoltarea domeniului jocurilor de noroc online nu reprezintă o forță a naturii care avansează în mod inexorabil. Există numeroase produse pe care magazinele online nu le pot vinde dincolo de granițe, deci companiile de jocuri de noroc online trebuie, de asemenea, să respecte legislația din diferitele state membre.

Dle comisar, aș dori să vă încurajez să redactați o carte verde privind jocurile de noroc. Aceasta ne-ar oferi, fără îndoială, mijloacele de combatere a jocurilor de noroc online care provin din afara Europei și a problemelor provocate de jocurile de noroc.

Catherine Stihler (S&D). – Dle președinte, aș dori să le mulțumesc vorbitorilor anteriori pentru contribuțiile lor și kolegei mele, Christel Schaldemose, pentru eforturile depuse în acest domeniu.

După cum s-a menționat anterior, jocurile de noroc nu sunt ca orice serviciu normal. Nu se exagerează subliniind consecințele negative ale jocurilor de noroc, după cum au spus numeroși colegi în această dimineață. Există două scale recunoscute la nivel internațional care pot măsura un comportament problematic privind jocurile de noroc. Una se numește Scala gravității diagnostice statistice și cealaltă Scala canadiană a gravității problemelor jocurilor de noroc. Aceasta a fost utilizată în regatul Unit și se estimează că numai în Regatul Unit – un coleg olandez a spus că 1 % din populație este afectată – există între 236 000 și 284 000 de adulți care au probleme legate de jocurile de noroc.

Care ar fi cifra în întreaga Uniune Europeană? Când ne gândim la acest lucru, dacă se redactează cartea verde, aș dori ca Comisia să obțină statistici corespunzătoare – un studiu privind efectele jocurilor de noroc și ale jocurilor de noroc online asupra cetățenilor UE. Consider că acestea ar reprezenta date utile, care ar aduce mai multe informații dezbaterii și pe care le-am avea la îndemână.

În ceea ce privește hotărârile CEJ, când analizăm cuvintele, „pentru a preveni desfășurarea de jocuri de noroc pe internet în scopuri frauduloase sau de comitere de infracțiuni” și predominanța cartelurilor pe piața unică, subliniate de raportul privind concurența, trebuie să ne asigurăm că societățile de jocuri de noroc online nu se înregistrează în altă țară decât cea în care își desfășoară activitatea pentru a ascunde practicile ilegale.

Aștept cu nerăbdare să aflu noutăți din partea dlui comisar Barnier. Dle comisar, vă urez noroc în noul rol.

Mairead McGuinness (PPE). – Dle președinte, doresc, de asemenea, să îl felicit pe dl comisar Barnier. Dle comisar, acesta nu este cel mai ușor subiect cu care să vă începeți cariera în Comisie, dar aș îndrăzni să spun că predecesorul dvs., dl McCreevy, nu s-ar supăra dacă spun că îi plăcea agitația. Îi plăceau cursele și este o persoană care poate paria.

În mod evident, în această privință există două teorii diferite. Cu toate acestea, opinia Parlamentului este destul de clară în rezoluția sa din 10 martie 2009 și consider că merită să citez trei rânduri din această rezoluție, care prevede că „statele membre au interesul și dreptul de să-și reglementeze și să-și controleze piețele jocurilor de noroc”. De asemenea, prevede foarte clar că „operatorii de jocuri de noroc online trebuie să respecte legislația statelor membre în care prestează aceste servicii” și că „o abordare exclusiv din perspectiva pieței interne nu este adecvată în acest domeniu extrem de sensibil”.

Problema pentru noi, în calitate de legiuitori, și pentru statele membre, este că piața este cu mult înaintea noastră: evoluțiile din acest domeniu au depășit legislația în vigoare și vor continua să facă acest lucru. Indiferent dacă ne place sau nu, oamenilor le plac jocurile de noroc. Personal, aș prefera să cumpăr pantofi, dar altor persoane le plac alte lucruri.

Sunt absolut de acord cu cei care au vorbit foarte clar despre problemele jocurilor de noroc, indiferent dacă sunt online sau nu. Intervin aspecte sociale foarte importante în momentul în care persoanele dependente merg prea departe. Dar să ne amintim, de asemenea, că statele membre promovează loteriile și poate acest lucru este o formă legalizată de promovare a unei posibile dependențe.

Așadar, acest aspect nu este clarificat dar, încă o dată, problema Parlamentului European și a UE în general este că nu există consecvență între statele membre și totuși, cetățenii noștri accesează servicii din afara țării lor și doresc să facă acest lucru.

Cartea verde ar fi bine-venită: este o mare provocare să reuniți toate informațiile legate de acest subiect. Consider că problema constă în imensul decalaj de informație și cunoaștere și este la latitudinea Comisiei să înainteze un document pentru a aborda această problemă.

Mitro Repo (S&D). – (FI) Dle președinte, dle comisar, se spune că politica este un joc, uneori chiar un joc de noroc, dar jocurile de noroc nu sunt de fapt o activitate comercială sau un serviciu ca atare. Sunt asociate cu o întregă serie de efecte negative la nivel social care atrag infracțiuni.

Dependența de jocurile de noroc poate cauza, prea des și prea ușor, situații dificile la nivel financiar, ceea ce poate provoca, de asemenea, probleme mentale foarte grave. Reiterând mesajul colegei mele, dna Stihler, aș dori să menționez că se estimează că în 2008, în Finlanda, existau 400 000 de persoane care aveau o problemă legată de jocurile de noroc. Dacă la nivelul UE ar exista, în mod proporțional, același număr de persoane, ar însemna că în Europa ar exista în prezent peste 35 de milioane de persoane cu o problemă legată de jocurile de noroc, ceea ce este o cifră imensă. Prin urmare, consider că, pe viitor, statele membre au dreptul să decidă singure modul de organizare a jocurilor de noroc pentru a reduce la minimum orice efect negativ la nivel psihologic și financiar. Avem nevoie de norme stricte, de reglementarea pieței și de monitorizare din partea agențiilor publice.

În cele din urmă, aș dori să subliniez cât de important este pentru noi să ținem cont de protecția acelor consumatori care sunt în mod special vulnerabili și de pericolele dependenței de jocurile de noroc și comportamentului vicios și să depunem un efort real în vederea combaterii crimei organizate, care încearcă să profite de acest sector.

PREZIDEAZĂ: DNA DURANT

Vicepreședintă

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, felicitări domnule comisar și bine ați venit.

Toată lumea a observat cum a explodat piața jocurilor de noroc în ultimii ani, captând atenția din punct de vedere economic și mediatic. Este vorba de un fenomen care implică noi grupuri sociale și se caracterizează prin policonsum. Tehnologia facilitează accesul și permite implicarea unui număr crescând de consumatori, de cele mai multe ori tineri, care sunt mai familiarizați cu instrumentele informatice și cu internet-ul.

Visul de a-și schimba propria viață cu ajutorul jocurilor de noroc conduce de cele mai multe ori la consecințe dezastruoase și multe familii sunt adesea târâte într-un tunel fără nici o cale de ieșire. Mai mult decât atât, nu pot fi subestimate daunele grave cauzate jucătorilor online de lipsa contactului și a interacțiunii sociale. Singurătatea și invizibilitatea substanțială a jucătorilor caracterizează în general o dependență de neacceptat. Jocurile de noroc sunt un viciu care pare încă în mare măsură ascuns.

În poziția mea anterioară de director general al unei instituții de sănătate publică am inaugurat o clinică de specialitate pentru persoanele dependente de jocurile de noroc. Modelul propus de intervenție s-a dovedit unul de succes deoarece tratamentul combină aspectul terapeutic cu cel de prevenire, cercetare și reabilitare.

Trebuie să intervenim prin adoptarea unei poziții comune asigurându-ne că toate formele de dependență fac obiectul unei guvernări riguroase. Nu a fost astfel cazul: mă refer acum la abuzul de droguri, alcool, tutun, dependențele alimentare și de internet.

Îmi pare rău că întrebarea adresată de mine împreună cu alți 42 de deputați nu a fost încă supusă în plen atenției Parlamentului din cauza refuzului din partea stângii. Mă întreb astfel care sunt cu adevărat interesele Comisiei în ceea ce îi privește pe cei care au o problemă legată de dependența de droguri sau de o altă dependență dovedită și cât de important este rolul luptei împotriva traficului de droguri în cadrul programului Comisiei.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Doamnă președintă, motivul pentru care ne simțim în siguranță în Europa, motivul pentru care Europa funcționează de atâta vreme este, în opinia mea, deoarece a respectat întotdeauna sensibilitățile naționale. Veșnica dilemă care se naște, aceea dacă primul și ultimul cuvânt aparțin Europei sau statelor membre, este o problemă majoră iar un exemplu perfect îl reprezintă jocurile de noroc, cele de tip online în mod special. Internet-ul este un loc fascinant, dar în același timp conține riscuri care sunt foarte greu de controlat. Mai mult, principiul concurenței, care este pilonul pieței interne, nu poate ignora probleme fundamentale de respectare a intereselor publice naționale. Cred că scopul acestui echilibru este în mod clar reflectat în ambele hotărâri ale Curții care, pe de o parte, înțelege și apără conceptul de interes public, așa cum este garantat de tradițiile naționale iar, pe de altă parte, formulează obiecții aduse măsurilor disproportionale care acționează în cele din urmă împotriva cetățeanului.

Având cunoștință de consultările desfășurate la acest moment în cadrul Consiliului, așteptăm să auzim cum va acționa Comisia în vederea garantării autonomiei naționale de acțiune și a creării unei baze eficiente de cooperare, astfel încât problema de obicei și problema de fraudă să poată fi combătute. În încheiere, permiteți să vă felicit domnule comisar și să vă spun că eu cred în tot ceea ce ați spus în acest Parlament. Ascultându-vă spunând că sunteți momentan în dezacord cu textul dar nu și în spirit este un lucru pe care voi aștepta să-l văd pus în practică. Mult noroc!

Othmar Karas (PPE). – (DE) Doamnă președintă, domnule comisar, doamnelor și domnilor, mai înainte de toate, bine ați venit domnule comisar. Mă bucur să vă văd aici, așezat pe acel scaun în mod special. În acest domeniu avem de-a face *de facto*, printre alte lucruri, cu punerea în aplicare a cadrului de reglementare a economiei sociale de piață.

Ne aflăm într-o relație tensionată. Pe de o parte, trebuie să înaintăm pe drumul de piață trebuind să punem în aplicare principiile pieței interne. Pe de altă parte, nu putem să renunțăm la simțul nostru de răspundere. Tocmai de aceea trebuie să stabilim unele limite în domeniul pieței jocurilor de noroc. Trebuie să ne asumăm responsabilitatea noastră. Nu putem permite oricui să facă ceea ce dorește pe piața jocurilor de noroc mai mult decât putem pe piața financiară, după care să plătească societatea nota de plată. Avem de-a face de fapt cu probleme de educație, spălare de bani, infracționalitate și libertate în domeniul jocurilor de noroc. Aceste lucruri trebuie să ne unească.

Nici nu avem vreo definiție clară. Tot vorbim despre jocuri de noroc, însă există mai multe jocuri de noroc diferite pentru care avem definiții diferite. Prin urmare, salut anunțarea cărții verzi, deoarece aceasta ne va permite să abordăm, în același timp, problematica definirii, problemele și varietatea obiceiurilor naționale individuale.

O abordare simplă din perspectiva pieței interne nu este eficace în acest domeniu. Cu toate acestea, nu ar trebui să folosim o abordare pentru a o exclude pe cealaltă. Ne trebuie un cadru de reglementare la nivelul UE, pentru a nu ajunge să discutăm despre acest aspect în fiecare an. Statele membre și diferiții operatori sunt implicați împreună. Lucrând împreună, nu ar trebui să subminăm legislația statelor membre, ci să asigurăm siguranța juridică pe piața europeană.

Pier Antonio Panzeri (S&D). – (IT) Doamnă președintă, domnule comisar, doamnelor și domnilor, cunoaștem diferențele dintre cadrele de reglementare din fiecare țară, și cunoaștem de asemenea că diversele interpretări ale jurisprudenței europene și naționale conduc la un număr ridicat de infracțiuni și dezbateri în cadrul statelor membre.

Lipsa unei politici la nivelul Uniunii Europene nu mai poate fi susținută în perspectiva provocărilor aduse de natura transfrontalieră a serviciilor de jocuri de noroc online. În plus, răspândirea rapidă a internet-ului și a comerțului electronic din ultimii ani a determinat creșterea în furnizarea de jocuri electronice precum și apariția ulterioară a problematicii transfrontaliere care rămâne nerezolvată.

Din acest motiv, am convingerea că instituțiile europene trebuie să răspundă la provocările comune, cum ar fi protecția consumatorilor, în special a copiilor, și de prevenire a infracționalității și a fraudei, dar și la provocările legate de lupta împotriva furnizării ilegale și neautorizate de servicii, împotriva cărora guvernele naționale nu pot face față singure.

Prin urmare, Comisia trebuie să răspundă la cererile Parlamentului European și să facă eforturi pentru a obține un cadru normativ european. Trebuie să facă astfel prin a demonstra determinarea necesară. Domnule comisar, nu se pune la îndoială buna dumneavoastră intenție și de aceea vă spun că această consultare este o idee bună, ca și cartea verde, cu condiția să fie folosită pentru identificarea cadrului legislativ corect și să nu fie doar un scop în sine. De cele mai multe ori, vechea comisie propunea prea multe cărți verzi și cărți

albe fără a se lua nicio decizie. În schimb, cred că v-ați dat seama, domnule comisar, că avem nevoie de decizii și nu doar de cuvinte.

Eija-Riitta Korhola (PPE). Doamnă președintă, analizând pozițiile pe care Curtea Europeană de Justiție, Consiliul, Comisia și Parlamentul le-au adoptat până acum cu privire la jocurile de noroc și pariuri, eu aș trage următoarele concluzii. Practic, toate statele membre și Parlamentul resping aplicarea principiilor țării de origine și de recunoaștere reciprocă în acest domeniu aparte și sensibil. Curtea acceptă acest lucru, așa cum s-a exprimat în mod explicit prin hotărârea sa din septembrie, anul trecut. Prin această sentință, Comisia pierde unul dintre argumentele principale pe care le-a folosit în toate cazurile de încălcare a dreptului comunitar.

Statele membre sunt libere să-și stabilească propriile obiective de politică în ceea ce privește pariurile și jocurile de noroc și să definească în detaliu nivelul de protecție pe care îl consideră corespunzător pentru cetățenii lor. Consiliul și Parlamentul cooperează de foarte mulți ani. În 2006 și 2007 ambele au căzut de acord asupra excluderii jocurilor de noroc și a pariurilor din Directiva privind serviciile și din Directiva privind serviciile mass-media audiovizuale.

Raportul Schaldemose a dezvoltat anul trecut activitatea Consiliului desfășurată sub Președinția franceză iar regula a continuat și sub Președinția suedeză și cea spaniolă. Am fost responsabilă, în cadrul raportului Schaldemose, de linia PPE și personal împărtășesc viziunea doamnei deputat.

Domnule comisar, doresc să vă întreb următoarele: sunteți de acord cu părerea conform căreia Comisia ar trebui, până la urmă, să înceapă să ajute statele membre în lupta acestora împotriva tuturor ofertelor ilegale - altfel spus neautorizate, de jocuri de noroc, decât să consume timpul cu întrebări la care s-a răspuns deja? Dacă da, care va fi modul de abordare?

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Doamnă președintă, nu există nici o îndoială că piața jocurilor de noroc online din Europa se dezvoltă în mod activ. Într-adevăr, mai bine de 40 % din piața mondială a jocurilor de noroc este concentrată în Europa, generând profituri în creștere. În ultimii patru ani, aceste venituri aproape s-au dublat: de la 6,5 miliarde de euro la 11 miliarde de euro. Aceste statistici ne permit să spunem că acest fenomen va continua să se răspândească, atât la nivel național, cât și transfrontalier. Dezvoltarea pieței serviciilor și a internetului precum și schimbările din atitudinea consumatorului cer o reacție din partea Uniunii Europene. Lipsa de reglementări comunitare cu privire la jocurile de noroc online nu este decât un exemplu în care instituțiile nu numai că nu țin pasul cu schimbările sociale, dar nici nu reacționează la nevoile de schimbare a pieței comune europene. Piața jocurilor de noroc aflată într-o dezvoltare dinamică, bazată pe contacte și tranzacții transfrontaliere, are nevoie de reglementări comune și clare, pentru a minimiza riscul asociat cu fraudă, spălarea de bani, aranjarea meciurilor și dependența. Piața comună ar trebui să se bazeze pe reguli clare și transparente, iar noi, mai presus de toate, ar trebui să protejăm consumatorii europeni împotriva acestor amenințări.

Ar trebui să informăm consumatorii cu privire la eventualele consecințe negative ale jocurilor de noroc online. Tinerii, așa cum se menționează în rezoluția din martie, nu sunt îndeajuns de maturi pentru a face distincția între concepte precum norocul, șansa și probabilitatea de a câștiga. Trebuie să identificăm riscurile care duc la dependența față de jocurile de noroc care se dezvoltă la tineri. Tot mai mult, Comisia nu reușește să țină pasul, și nu numai în acest caz, cu dezvoltarea extrem de rapidă a internetului și a diferitelor activități online. Să fie oare unul din motive faptul că, în întregime, Comisia este compusă din oameni care au crescut într-un moment în care lumea electronică a afacerilor online nu făcea decât obiectul romanelor futuriste?

Comisia trebuie să înceapă să lucreze la un raport complet de analiză a tuturor aspectelor legate de corectitudine în jocurile de noroc și toate consecințele legale și sociale asociate acestui fenomen. Este necesar un cod de practici clar definit la nivel european care să stabilească cele mai ridicate standarde și să fie capabil să facă diferența între ceea ce este o concurență loială în jocurile sportive și jocurile de noroc murdare.

Elena Oana Antonescu (PPE). - Reglementarea pieței jocurilor de noroc în Uniunea Europeană este o problemă delicată, indiferent dacă vorbim de jocurile convenționale sau de cele on-line. Industria jocurilor de noroc on-line a luat amploare în ultimii ani, acesta fiind un domeniu în care se înregistrează profituri uriașe. Există voci care susțin interzicerea lor și voci care, dimpotrivă, consideră că această interzicere ar duce la sporirea acestor activități în contextul unei lipse de reglementare.

Atât Uniunea Europeană, cât și statele membre au obiective comune în efortul pentru o mai bună reglementare a jocurilor de noroc: să protejeze minorii, să găsească rezolvarea problemelor de dependență, să instituie

măsuri potrivite de supraveghere în ceea ce privește transparența și regulile privind reclama, precum și să prevină dependența și utilizarea excesivă a jocurilor on-line.

În lipsa unei armonizări a legislației, statele membre sunt libere să stabilească obiectivele politicii lor în domeniu și să definească nivelul de protecție urmărit. Deși scopurile par să fie aceleași, rezolvarea problemei reglementării acestui domeniu nu este deloc ușoară. Nu putem nega însă realitatea - jocurile de noroc reprezintă o activitate economică importantă, care nu se supune în întregime regulilor pieței interne. Nefiind restricționate de bariere tehnice, acestea sunt accesibile într-un cadru transfrontalier și înregistrează profituri de miliarde de euro.

Deciziile Curții Europene de Justiție nu apropie pozițiile celor cu opinii divergente asupra modalității potrivite de reglementare. Comisia se confruntă în continuare cu o realitate contradictorie: competența statelor membre de a reglementa acest domeniu și plângerile înaintate de furnizorii de jocuri împotriva restricțiilor impuse la nivel național.

Nu sunt o susținătoare a jocurilor de noroc on-line. Pot spune, mai degrabă, că sunt o oponentă a acestora, însă consider că trebuie să pornim de la realitatea existenței acestor jocuri și, de aceea, avem nevoie de elaborarea unei legislații armonizate, care să reglementeze activitatea operatorilor economici, dar mai ales să prevadă măsuri în sprijinul consumatorilor. Trebuie să ne asigurăm că jocurile de noroc on-line sunt abordate în mod responsabil, să asigurăm protecția minorilor și a celor vulnerabili, să prevenim dependența și să evităm crima organizată

Tamás Deutsch (PPE). – (HU) Urez, mai întâi, bun venit domnului comisar Barnier și îi urez toate cele bune în eforturile sale. Doamnelor și domnilor dați-mi voie să rezum ceea ce am de spus în trei idei principale.

Mai întâi, în vremurile noastre, atunci când experții spun că lumea noastră este dominată de mass media și internet, nimeni nu poate să pună în discuție cu adevărat jocurile de noroc și mai ales cele de tip online, fără a ține cont de implicațiile relevante de natură socială, culturală, de asistență medicală și sănătate mentală. Este de asemenea clar, așa cum se precizează în decizia adoptată de către Parlament în urmă cu un an, că jocurile de noroc online au efecte dăunătoare evidente asupra societății. Este îndeajuns să menționăm efectele legate de dezvoltarea de dependențe, crima organizată și spălarea de bani. Să nu uităm nici de efectele dăunătoare ale pariurilor sportive, deoarece chiar acum Europa este afectată de un scandal teribil legat de aranjarea de meciuri, legate din păcate de această dezbatere.

În al doilea rând, în opinia mea, ne înșelăm dacă credem că reglementarea jocurilor de noroc online reprezintă o problemă legată de piața liberă. Este mai degrabă o chestiune legată de protecția consumatorului. După mine, reglementarea ar trebui să se concentreze pe probleme de protecția consumatorului.

Și nu în ultimul rând, permiteți-mi să fac două propuneri. Este nevoie de o reglementare comună la nivel european, o reglementare care să se bazeze pe protecția consumatorilor și să se concentreze pe prevenire, pentru a împiedica dezvoltarea dependenței, asocierea jocurilor de noroc online cu crima organizată și scandalurile legate de aranjarea de meciuri care pun în pericol activitățile sportive corecte. Nu în cele din urmă, este nevoie ca Uniunea Europeană să inițieze o reglementare care să atingă și chiar să depășească granițele Uniunii Europene, deoarece jocurile online reprezintă o problemă globală, iar eu cred că este o problemă pe care trebuie să o luăm în calcul.

Jim Higgins (PPE). - Doamnă președintă, ca multe alte domenii de activitate, și jocurile de noroc au beneficiat de o tehnologie avansată. Există și avantaje și dezavantaje. Avantajul este că îi facilitează pariorului obținerea sau plasarea unui pariu. Acesta este practic un salariat cu venituri uriașe pentru statele membre și s-a deviat către zone imense. La început au fost doar cursele și sporturile, iar acum avem un număr uriaș de alte domenii, cum ar fi previziunile politice. Așa cum spunem în Irlanda, poți să pariezi și pe două muște care se cațără pe un perete. S-a înregistrat așadar, un avans imens în ceea ce privește domeniile acoperite de jocurile de noroc.

Dezavantajul este că, în același timp, avem fraudă, aranjarea meciurilor, haos social și în familie, dependență de jocurile de noroc etc. S-a estimat că, numai în Marea Britanie - după spusele celor din asociația Pariorii Anonimi - există în jur de 600 000 de persoane dependente de jocurile de noroc, membre ai acestei asociații. Avem aceeași situație și în Irlanda, iar peste tot în UE reprezintă o problemă comună.

Consider că trebuie să consultăm hotărârile CEJ care precizează că stabilirea de norme și reglementări proprii ține de fiecare stat membru în parte. Avem nevoie de o politică comună deoarece jocurile de noroc depășesc granițele. Acestea traversează întreaga Uniune Europeană. Consider că trebuie să revenim la recomandările admirabile din 10 martie 2009, deoarece merită să le mai analizăm o dată. De exemplu, deputații solicită

statelor membre să coopereze îndeaproape pentru a rezolva problemele de ordine socială și politică care rezultă din jocurile de noroc online transfrontaliere. În al doilea rând, trebuie să protejăm consumatorii împotriva fraudei, iar pentru aceasta este nevoie de o poziție comună. În al treilea rând, trebuie să existe o reglementare comună cu privire la promovarea publicitară și prevederile jocurilor de noroc online. În ultimul rând, dar în nici un caz cel din urmă, în ceea ce privește creditarea, ar trebui să avem o valoare maximă de credit și, cu siguranță, referitor la vârstă, ar trebui stabilită o restricție de vârstă.

Dl Panzeri a menționat mai devreme - și are dreptate - că discutăm mult despre rezoluții și recomandări și sunt cu toate laudabile dar, la sfârșitul zilei, ceea ce trebuie să facem este să le transpunem în acțiuni. Altfel, nu sunt altceva decât aspirații. Vorbim așadar despre acțiune și despre calendar. Tocmai de aceea aștept cu nerăbdare răspunsul Comisiei.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Probabil că nimeni nu ar avea nimic de spus împotriva faptului că jocurile de noroc, ca și alte forme de dependență, cauzează probleme sociale grave care afectează nu doar jucătorul, ci și întreaga societate. Aceasta este o problemă complexă.

Datorită răspândirii rapide a accesului la internet în cadrul lumii noastre globalizate, și-a făcut apariția o nouă formă semnificativă de dependență, dependența de jocurile online. În cei paisprezece ani din 1996, piața jocurilor de noroc a crescut dramatic. Pe măsură ce se dezvoltă piața, cresc și veniturile provenite din jocurile de noroc din lume. Până când nu vom stabili un sistem comun al Uniunii Europene pentru reglementarea jocurilor de noroc online, singurii care se vor bucura la vederea acestor cifre vor fi reprezentanții societăților de jocuri de noroc online.

Curtea Europeană de Justiție spune că serviciile legate de jocurile de noroc pot beneficia de libera circulație și că responsabilitatea reglementării acestora aparține statelor membre, luând în considerare valorile și tradițiile acestora. Lituania, de exemplu, este încă unul din acele state din Uniunea Europeană în care jocurile de noroc online sunt interzise. Cu toate acestea, libera circulație a serviciilor asigură oportunitatea de a juca, de a avea acces liber la jocurile de noroc online și chiar dacă vom interzice jocurile de noroc în întreaga Uniune Europeană, tot nu vom fi protejați de jocurile de noroc înregistrate în alte părți ale lumii. De aceea, este necesar să stabilim un sistem comun în Uniunea Europeană care să reglementeze jocurile de noroc online, luând în considerare protejarea grupurilor de risc, cu o atenție deosebită pentru protejarea minorilor și controlul tranzacțiilor.

În ceea ce privește minorii, aceștia nu devin dependenți doar de jocurile de noroc care implică banii, în multe cazuri fiind vorba de jocuri cu caracter și conținut agresive, iar acest lucru reprezintă de asemenea o mare problemă.

Situația este aproape identică cu problema emisiilor de CO² pe care am dezbătut-o atât de des. Internetul nu are granițe, așa că dacă vom avea norme și prevederi diferite în ceea ce privește jocurile de noroc, va fi la fel ca în cazul problemei legate de schimbările climatice; multe discuții și, din păcate, puține rezultate.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Doamnă președintă, doresc să adresez o întrebare Comisiei în contextul întrebărilor adresate de colegul meu Dl Nitras, care nu poate fi prezent, azi, din cauza unor probleme pe care le-a întâmpinat încercând să ajungă la Strasbourg. Mai întâi, aș dori să întreb Comisia dacă poate să comenteze cu privire la recente schimbări legislative din statele membre în contextul hotărârilor comune ale Curții Europene de Justiție. În al doilea rând, mai are în vedere Comisia adoptarea unor măsuri legale de introducere a unor cadre comune care ar reglementa tranzacțiile legate de jocurile de noroc online, care să aibă în vedere în special protecția consumatorilor și combaterea dependenței de jocurile de noroc, precum și prezența crescândă a crimei organizate într-un sistem care nu este verificat și controlat în mod corespunzător?

În această privință, Comisia este de acord că, în ciuda reglementărilor comune ale UE în vigoare la această dată, statele membre nu sunt încă în măsură să-și tempereze cetățenii în a utiliza jocurile de noroc, în ciuda folosirii interdicțiilor, de exemplu? În acest sens, se pare că reglementările legale nu sunt adaptate la situația actuală și la piața serviciilor de internet aflată în proces de dezvoltare. Prin urmare, întrebarea mea se reduce la: ce acțiuni intenționează Comisia Europeană să ia în acest domeniu pentru a stabili, poate, un cadru legal comun, uniform pentru toate statele membre?

Toine Manders (ALDE). – (NL) Doresc să-l felicit pe comisarul Barnier cu ocazia numirii sale ca membru al Comisiei și, de asemenea, să-i urez bun venit aici, deoarece avem o agendă bogată.

Directiva privind serviciile sau "Directiva Bolkestein", care s-a discutat aici, excludea în mod expres jocurile de noroc. Personal, regret acest lucru deoarece înseamnă că nu am îndrăznit să recunoaștem că acestea

reprezintă o problemă pentru consumatori, și cred că a fost investigată de acele guverne care erau doar prea dornice să continue să le considere drept monopol pentru statele membre. Rezultatul a fost un mozaic legislativ care duce acum la o mare incertitudine juridică. Acest lucru este regretabil și are legătură cu o lipsă de curaj, chiar și în ceea ce ne privește, în a analiza problemele în profunzime. Pentru că, dacă ai o problemă dar nu o analizezi, e ca și cum ți-ai ascunde capul în nisip ca struții. Și totuși, acestea sunt probleme reale deoarece organizațiile care furnizează servicii de jocuri de noroc caută în mod constant noi oportunități.

Legislația noastră actuală se bazează pe frontiere fizice, în timp ce noi am ajuns de mult în era frontierelor virtuale. De aceea, consider că trebuie să adoptăm o abordare la nivel european în privința jocurilor de noroc online, să introducem o legislație mai clară, să implicăm furnizorii în această acțiune și să ne asigurăm de protecția consumatorilor și de excluderea organizațiilor infracționale. Dar asta înseamnă, de asemenea, că trebuie să îndrăznim să renunțăm la situația în care guvernele mențin un monopol în baza hotărârilor Curții Europene de Justiție (CEJ) care stipulează că „monopolurile sunt permise atâta timp cât duceți o politică restrictivă”; această situație începe să scape total de sub control.

CEJ precizează de asemenea acest lucru în mod regulat, și consider că trebuie să avem curajul să luăm măsuri legislative severe care să elimine excesele și folosirea abuzivă a jocurilor de noroc; nu doar pentru binele cetățenilor noștri, ci și pentru a exclude organizațiile infracționale. Sper că veți reuși, domnule comisar Barnier: vă așteaptă o sarcină grea și vă doresc mult succes.

Poate că - și acesta este ultimul meu comentariu, doamnă președintă - este deja un lucru deosebit pentru dumneavoastră faptul că ați încurajat Parlamentul prin atenția acordată punerii în aplicare a Directivei privind serviciile; am auzit multe comentarii pozitive în această privință.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Doamnă președintă, în cauza C-42/07, Curtea Europeană de Justiție a examinat dacă Portugalia a încălcat sau nu legislația UE prin interzicerea jocurilor de noroc online. Portugalia interzisese societăților să mai ofere jocuri de noroc pe internet. Societățile afectate de această interdicție, respectiv BWin și Liga Portuguesa de Futebol Profissional, au mers în instanță și și-au apărat cauza până la CEJ. Principalul argument a fost acela că Portugalia, ca urmare a acestui fapt, a încălcat libertatea de a furniza servicii și că, în fond, oricărui antreprenor ar trebui să i se permită să presteze servicii transfrontaliere. În plus, orice cetățean al UE ar trebui să fie liber în a primi servicii, aceasta fiind o formă pasivă de libertate.

Totuși, în ceea ce privește conținutul său, libertatea de a furniza servicii include și interzicerea discriminării, ceea ce înseamnă că statului nu îi este permis să pună furnizorii străini de servicii pe o poziție mai puțin favorabilă decât pe cei interni. Pe de altă parte, libertatea de a furniza servicii conține și o interzicere a restricțiilor, ceea ce înseamnă că orice acțiune care nu este în sine discriminatorie, dar este menită să obstrucționeze intrarea unor societăți externe pe piață, este, bineînțeles, interzisă. În mod interesant, CEJ a respins această solicitare, argumentând că libertatea de a furniza servicii poate fi restricționată atâta timp cât pune în pericol interesul public, deoarece este necesar să se combată fraudă, să se garanteze protecția consumatorilor și să se prevină dependența de jocurile de noroc.

Dependența de jocurile de noroc este în acest moment o problemă majoră. Numai în Germania, 200 000 de persoane au fost în mod oficial considerate ca dependente de jocurile de noroc, iar tinerii cad pradă, din ce în ce mai mult, acestei dependențe. Un studiu a arătat că persoanele încep să joace încă de la 13 ani. Pe de altă parte, iar noi suntem familiarizați cu această problemă, operatorii privați care se conformează cerințelor riguroase și folosesc proceduri corespunzătoare de protecție a consumatorilor sunt excluși în mod categoric de pe piață, în timp ce, monopolurilor de stat le este permis să evite concurența comunitară, ceea ce le oferă astfel un avantaj mai mare pe piață.

Sper ca această situație dificilă și polarizată va fi luată în considerare în stabilirea unui nou cadru de reglementare, iar Comisia va include aceste chestiuni importante pe care le-am adus în discuție.

Giovanni Collino (PPE). – (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, mai întâi doresc să urez comisarului Barnier o activitate cât mai bună, deoarece avem nevoie de așa ceva.

Jocurile de noroc, prin propria natură, au implicații psihologice pentru fiecare jucător și afectează aspecte culturale și de comportament ale fiecărei societăți. Având în vedere riscurile pe care le presupun jocurile de noroc, recenta hotărâre a Curții Europene de Justiție, care acordă fiecărui stat membru dreptul de a-și stabili propriile norme în materie de pariuri și jocuri de noroc online, este una sensibilă.

Hotărârea privitoare la *Liga Portuguesa* confirmă faptul că Uniunea Europeană este reglementată intern de 27 de norme diferite, în baza cărora fiecare stat a decis să legifereze. Această situație este în contradicție totală cu aplicarea legislației privind piața internă, cu industria jocurilor de noroc și cu armonizarea la nivel european.

O ofertă care nu este strict reglementată ar avea un impact negativ asupra nevoilor și comportamentului cetățenilor UE, iar aici mă refer în special la grupurile cele mai vulnerabile și la tineri.

Vă solicităm dumneavoastră, domnule comisar Barnier, să luați măsuri pentru a crea un cadru de reglementare care să clarifice responsabilitățile operatorilor și să stabilească principiile comune și un cod de conduită pentru aceștia, cu scopul de a-i proteja pe toți acei cetățeni europeni care au o pasiune pentru jocurile de noroc online.

Milan Zver (PPE). – (SL) Domnule comisar, vă urez mult succes în noua dumneavoastră activitate.

Jocurile de noroc reprezintă o formă contemporană de dependență. Cu toții cunoaștem acest lucru; este o modalitate a omului modern de a fugi de realitate. Dar jocurile de noroc online sunt o realitate pe care noi, ca politicieni, trebuie să o înfruntăm și pentru care trebuie să găsim cea mai bună soluție posibilă. Pe de o parte, trebuie să apărăm principiile pe care se bazează Uniunea Europeană, precum libera circulație a serviciilor, iar pe de altă parte, trebuie să protejăm consumatorii.

Dar în ce direcție să ne îndreptăm totuși? Dacă lăsăm prea multă putere în mâinile administrațiilor naționale din statele membre, nu cred că vom elimina toate dezavantajele jocurilor de noroc online. Și nici nu vom eradica spălarea banilor sau alte activități infracționale din jurul acestora.

Nu vom reuși, în special, să eliminăm monopolurile, deoarece operatorii dedicați își vor îndeplini cu siguranță acest rol în cadrul frontierelor naționale. Personal, sunt împotriva protecționismului când este vorba de jocurile de noroc și mi-aș dori să văd că această carte verde a dumneavoastră rezolvă efectiv această problemă în beneficiul tuturor, atât al consumatorilor și administrațiilor naționale cât și al principiilor de bază ale Uniunii Europene.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Doamnă președintă, domnule comisar, iată-ne având de-a face cu o chestiune de o mare importanță în apărarea intereselor cetățenilor și protejarea împotriva riscurilor de fraudă atât de comune în jocurile de noroc, inclusiv în jocurile de noroc online.

Statele membre trebuie să-și păstreze autonomia și totala legitimitate de a legifera în toată această zonă de control asupra jocurilor de noroc, conform tradițiilor propriilor țări și să asigure un nivel de protecție mai adecvat pentru consumatori și interesele cetățenilor, inclusiv investiții în domeniul social, așa cum se întâmplă în Portugalia.

Prin urmare, aici nu poate fi vorba de aplicarea unor reguli de concurență și de libertate în a furniza servicii. Nu avem de-a face cu un tip normal de servicii, fiind vorba de un joc cu implicații serioase în viețile cetățenilor. Tocmai de aceea, domnule comisar, noi sperăm că veți ține cont de această poziție în măsurile pe care le veți pregăti, recunoscând întreaga legitimitate a statelor membre de a continua să legifereze de această dată.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Doamnă președintă, vă mulțumesc că îmi dați ocazia de a spune câteva cuvinte cu privire la această problemă internațională majoră.

Jocurile de noroc - și jocurile de noroc online în special - reprezintă o formă de dependență ascunsă și, spre deosebire de alte dependențe importante ca abuzul de droguri și de alcool, aici nu există manifestări fizice evidente ale bolii. În al doilea rând, jocurile de noroc online reprezintă de asemenea o nouă generație de dependență și este prezentă în mod special în rândul tinerilor care dețin mult mai multe cunoștințe digitale decât părinții lor, fiind astfel dincolo de limita de detectare și, în consecință, de protecție.

De aceea, salut publicarea iminentă a cărții verzi, care trebuie să abordeze trei lucruri: mai întâi, să stabilească datele cu privire la răspândirea fenomenului jocurilor de noroc - spre exemplu, în orașul meu care are 10 000 de locuitori erau doar două case de pariuri în urmă cu câțiva ani, iar acum sunt 18. În al doilea rând, odată ce vom avea datele, avem nevoie de un program educațional pentru tineri, părinți și profesori, iar în al treilea rând de o legislație care să se aplice tuturor țărilor.

– GA Domnule comisar, vă urez mult succes în această activitate importantă.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Doamnă președintă, în cadrul discuțiilor dacă jocurile de noroc online ar trebui să fie rezervate doar monopolurilor, dacă acestea ar trebui să facă obiectul autorizării sau dacă ar trebui interzise cu totul, personal cred că nu trebuie să uităm de creșterea dramatică a cazurilor de dependență de

jocurile de noroc. Este cunoscut faptul că în cazinouri, crupierii sunt instruiți psihologic să identifice jucătorii cu un comportament înclinat spre dependență. Dacă este cazul, acestora li se poate interzice să joace. De la sporirea imensă a ofertei de jocuri de noroc online, problema legată de dependență s-a mutat într-adevăr treptat spre internet. Aceasta pune în pericol relațiile dintre indivizi, activitatea și sănătatea și poate duce la acumularea, pe nesimțite, a unor datorii de mii de euro.

Protejarea tinerilor este o altă problemă legată de acest aspect. Totuși, interzicând tinerilor de a mai juca nu ne va duce la nici un rezultat. Un studiu a arătat că un elev din zece din Hamburg, cu vârsta între 14 și 18 ani, joacă ilegal, pe bani, pe internet, fie poker online, fie la pariuri sportive. Nu ar trebui să uităm că, în plus față de soarta tragică a celor afectați și a familiilor lor, există și un cost plătit de comunitate.

Președinta. –Domnule comisar, permiteți-mi mai întâi să vă urez bun venit, deoarece nu am deschis eu dezbaterile și, în plus, să vă dau cuvântul pentru a răspunde acestor întrebări numeroase.

Michel Barnier, membru al Comisiei. – (FR) Doamnă președintă, vă mulțumesc pentru cuvintele de bun venit și vă mulțumesc tuturor pentru urările de bine și încurajare din partea dumneavoastră. Așa cum ați înțeles - și am mai spus acest lucru în fața Parlamentului - îmi încep această sarcină nouă pe care Președintele Barroso mi-a încredințat-o cu multă determinare și hotărâre. Voi rămâne chiar puțin idealist. Cred că idealurile creatoare există cu adevărat, mai ales atunci când vine vorba de un proiect european.

Întrebarea adresată foarte clar de domnul Harbour mai devreme, și întrebările domnului Schwab, doamnei Gebhardt, doamnei Rühle și domnului de Jong, în special, se contopesc în următoarea: va da Comisia Europeană, de această dată, dovadă de determinare și inițiativă altfel decât prin proceduri de încălcare a dreptului comunitar?

Doamnelor și domnilor, nu vă lăsați înșelați. Bineînțeles, mă aflu în funcție de 48 de ore. Așa că vă rog să ne acordați timp, atât mie cât și colegilor mei, să lucrăm și să vă prezentăm lucrurile în mod serios. Dar este vorba de o nouă abordare despre care doresc să vă vorbesc, și asta dintr-un motiv foarte important pentru mine. Mulți dintre dumneavoastră au spus-o - inclusiv domnul Karas, doamna Gebhardt și doamna Figueiredo puțin mai înainte - că aici nu este vorba despre un serviciu ca și celelalte. Din acest motiv, sunteți îndreptățiți să așteptați această nouă abordare din partea Comisiei, începând cu această consultare pe care v-am propus-o.

La această oră, statele membre sunt libere să decidă cum abordează această chestiune, atâta timp cât se conformează Tratatului. Toate statele membre consideră că jocurile de noroc trebuie reglementate cu grijă, ținând cont de riscurile pe care le ridică pentru societate, riscuri pe care, de altfel, raportul doamnei Schaldemose - pe care l-am citit cu multă atenție și interes - le descrie extrem de explicit.

Activitatea Consiliului a pus în lumină și divergența semnificativă de opinii, tradiții și practici care există. Ceea ce eu am observat este că, de când au ales să retragă jocurile de noroc din domeniul de aplicare a Directivei privind serviciile în 2006, statele membre nu au fost consultate de către Comisie asupra unei inițiative europene. Iată ce urmează a fi schimbat. În ceea ce mă privește, împreună cu echipele mele, voi urmări îndeaproape lucrările grupului de lucru al Consiliului. Știu, de asemenea, că multe din statele membre solicită restricționarea domeniului de aplicare a propunerii de directivă privind drepturile consumatorilor. Confirm deschiderea Comisiei la soluții alternative la procedurile de încălcare a dreptului comunitar.

Pentru a găsi drumul cel bun, voi prezenta un document de politică. Chiar eu am pronunțat cuvintele „carte verde”, dar pentru aceasta trebuie să verific conținutul și programul de lucru al Comisiei și să discut cu colegii mei. Noi vom prezenta, totuși, un document de politică pentru a structura viitoarele discuții asupra acestei chestiuni. Această chestiune este, doamnelor și domnilor, una de coordonare europeană nouă și hotărâtă.

Bineînțeles că avem și o dimensiune economică, dar repet că nu este singura în ceea ce mă privește. Mai sunt și alte subiecte grave care ridică o provocare de interes general în egală măsură. Domnul Creutzmann, domnul Kirkhope, domnul Paška - nu pot numi pe toți cei care au luat cuvântul, dar mi-am notat cu atenție ceea ce au spus diferiții coordonatori ai grupurilor în numele dumneavoastră.

Una dintre aceste întrebări, una dintre aceste provocări, este infraționalitatea transfrontalieră. Putem combate oare această infraționalitate fără o abordare europeană? Cred că este imposibil. În plus, dacă nu adoptăm o abordare europeană pentru jocurile de noroc online, nu vom face nici un progres spre o piață internă pentru e comerțul electronic.

În ceea ce privește jocurile online, va trebui, cel puțin, să consolidăm cooperarea dintre autoritățile naționale care reglementează jocurile în Europa. Acesta este, de altfel, unul dintre subiectele studiate de grupul de lucru

al Consiliului, și iată de ce, asupra acestui subiect ca și asupra celorlalte, Comisia va lucra împreună cu statele membre.

Cred că dincolo de a asculta opinia statelor membre, ceea ce voi face personal, voi continua, așa cum am procedat și de dimineață, să ascult ce se va spune în Parlament – chiar dacă am înțeles clar că există grupuri în Parlament cu opinii diferite care nu sunt tot timpul coerente, deoarece sunt conștient de linia majoritară din Parlament. Voi asculta Parlamentul și toate părțile interesate precum și asociațiile din cadrul acestei consultări pentru o coordonare europeană mai bună. În orice caz, aceasta voi propune colegilor mei comisari în zilele care urmează.

Am evocat, doamnă președintă, provocările și încercările și voi încheia tot cu acestea. Bineînțeles, printre problemele cu care se confruntă societatea se numără problema dependenței – una extrem de importantă, care a fost pusă în evidență de către raportul dumneavoastră – și problema minorilor. Trebuie stabilite limite stricte pentru ca minorii să nu poată să joace; toate statele membre lucrează la această problemă, dar într-o formă dezorganizată. De aceea, referitor la această idee, cred că este nevoie de o coordonare europeană.

Pentru a face o treabă bună, trebuie mai întâi să înțelegem corect, motiv pentru care accept solicitarea multora dintre dumneavoastră pentru ca documentul de politică al Comisiei să conțină, în plus față de cifrele menționate mai devreme, date și statistici de încredere. Mă voi strădui deci – iar aceasta este ceea ce doamna Stihler sau doamna McGuinness au solicitat mai devreme în special – să mă asigur că documentul Comisiei, în plus față de orientările politice clare – ceea ce nu înseamnă doar cuvinte, ci și propuneri de decizii – conține mai presus de toate un diagnostic cât mai precis posibil cu privire la toate aceste aspecte.

Permiteți-mi, doamnă președintă, un ultim cuvânt cu privire la un subiect care este de asemenea legat de această problemă a jocurilor, și anume, finanțarea sportului. Spun acest lucru de altfel, din perspectiva unei persoane care și-a consacrat 10 ani din viață organizând activități sportive. Suntem cu doar câteva zile înainte de deschiderea Jocurilor Olimpice de la Vancouver și am avut onoarea de a fi copreședinte al unui comitet de organizare a Jocurilor Olimpice. Știu de aceea, că organizarea marilor evenimente sportive costă bani și că, undeva, rețelele de finanțare sunt legate de jocurile de noroc.

Tocmai din acest motiv, de altfel, multe din statele membre care finanțează sportul prin aceste jocuri doresc să păstreze practicile sau legislațiile naționale. În prezent, Comisia elaborează un studiu asupra finanțării în domeniul sportului pentru a înțelege mai bine toate aceste preocupări. Va avea loc și o conferință săptămâna viitoare la Bruxelles și, în documentul de politică pe care vi-l voi prezenta, ne vom referi și la aceste rețele de finanțare a evenimentelor și a sportului prin intermediul jocurilor.

Doamnelor și domnilor, v-am ascultat cu mare atenție și vă sunt recunoscător pentru diversitatea și calitatea discursurilor dumneavoastră. Vă voi asculta în continuare. Voi consulta, în plus și împreună cu Parlamentul, toate părțile interesate. Prin urmare, vă dau întâlnire nu mai târziu de această toamnă, pe baza acestui document de politică, fără îndoială o carte verde, sub rezerva acordului din partea Colegiului, pentru a atinge acest scop de a avea mai multă consecvență și de a stabili această formă minunată de coordonare la nivel european.

Președinta. - Vă mulțumesc foarte mult, domnule comisar, pentru acest răspuns complet și încurajator.

Dezbaterea a fost închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Slawomir Witold Nitras (PPE), în scris. – (PL) Chiar la început, aș dori să vă atrag atenția asupra importanței jocurilor de noroc online în lumea de azi. În dezbaterile care are loc chiar acum, avem de-a face cu mai multe chestiuni care, în opinia mea, ar trebui rezolvate cât mai curând posibil, de preferință la nivel comunitar. În hotărârea sa, Curtea Europeană de Justiție a precizat că reglementarea legislației în domeniul jocurilor de noroc ține de statele membre și că acestea din urmă intensifică legislația în acest domeniu. Nu numai în Polonia, ci și în alte țări, se aud voci care spun că ar trebui să limităm semnificativ oportunitățile de a practica jocuri de noroc pe internet. În opinia mea, acesta este un pas în direcția corectă, menit să conducă la introducerea unei legislații clare și uniforme, incluzând principii de securizare a internetului. Pe de altă parte, jocurile online de noroc sunt practicate deseori în afara teritoriului unei singure țări. Acest lucru are consecințe grave, nu numai juridice dar și financiare. Întrebarea referitoare la ce jurisdicție ar trebui să se aplice și în ce măsură ar trebui aplicată, rămâne fără răspuns. Sunt de părere că, din moment ce unul din rolurile fundamentale ale Uniunii Europene este acela de a asigura securitatea cetățenilor săi, aceasta ar trebui să introducă reglementări la nivelul UE și să asigure punerea în aplicare efectivă a acestora.

(Ședința a fost suspendată la ora 11.25 și reluată la ora 12.00)

PREZIDEAZĂ: DL ROUČEK

Vicepreședinte

5. Declarația Președinției

Elizabeth Lynne (ALDE). – Dle președinte, aș dori să anunț doar că Declarația scrisă 0054/2009 cu privire la transportul cailor la abatoare în Uniunea Europeană a obținut numărul necesar de semnături. Aș dori să le mulțumesc tuturor celor care au semnat-o. Este o veste excelentă pentru noi.

Președinte. – Stimați colegi, astăzi se împlinesc douăzeci de ani de la eliberarea lui Nelson Mandela din închisoare, în Africa de Sud, după ce a executat 27 de ani din sentința pe viață impusă de regim în 1984.

(Aplauze)

După cum probabil știți, dl Mandela a fost primul câștigător al Premiului Saharov, când Parlamentul a instituit acest premiu, în 1988.

La aniversarea a 20 de ani de la eliberarea din închisoare a lui Nelson Mandela, Jerzy Buzek, Președintele Parlamentului European, a declarat: „Nelson Mandela este o inspirație și rămâne în inimile și în mințile multor oameni din toată Europa, din Africa și din întreaga lume. Numele lui Nelson Mandela va fi veșnic legat de lupta pentru libertate, dreptate și democrație. Hotărârea cu care Nelson Mandela a cerut integritate în viața democratică, drepturile omului și reconciliere cu adversarii din trecut a stabilit cele mai înalte standarde pe care trebuie să le urmărim și la care să aspirăm.”

(Aplauze)

„Lupta continuă a lui Nelson Mandela și activitatea caritabilă pentru înfrângerea HIV/SIDA înseamnă că el rămâne o rază de speranță pentru milioane de oameni din întreaga lume.

După douăzeci de ani, noi susținem mesajul lui Nelson Mandela conform căruia: «stă în puterea noastră».”

Michael Cashman (S&D), șeful delegației pentru relațiile cu Africa de Sud. Dle președinte, voi fi foarte scurt deoarece Parlamentul nu dorește să fie reținut.

După cum corect ați afirmat, în urmă cu 20 de ani Nelson Mandela a fost eliberat din închisoare după ce a executat 27 de ani de detenție politică. Lumea a privit cum pășea pe ultima etapă a drumului său spre libertate. A fost o zi care a schimbat Africa de Sud și, probabil, lumea. El a fondat o Africă de Sud nouă și modernă. Faptul că a făcut-o fără furie, resentimente sau amărăciune, arată că este un om de stat cu mult deasupra altora. Este, cred, o dovadă vie a faptului că suntem fie încătușați de propria istorie, fie eliberați de ea. Cu eliberarea sa, el a eliberat o țară, a aruncat apartheid-ul la coșul de gunoi al istoriei și a condus Africa de Sud spre o democrație multirasială. Îl omagiem.

(Aplauze)

6. Votare

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este votarea.

(Pentru rezultate și alte detalii cu privire la vot: a se consulta procesul-verbal.)

6.1. Modificarea Regulamentului (CE) nr. 1085/2006 al Consiliului din 17 iulie 2006 de instituire a unui instrument de asistență pentru preaderare (IPA) (A7-0003/2010, Gabriele Albertini) (vot)

6.2. Obținerea pensiei de întreținere în străinătate pentru copii și alți membri ai familiei (A7-0005/2010, Jiří Maštálka) (vot)

6.3. Program comunitar pentru ocuparea forței de muncă și solidaritate socială - Progress (A7-0049/2009, Kinga Göncz) (vot)

– Înainte de votare:

Kinga Göncz, raportoare. – (HU) Aș dori să spun doar câteva cuvinte. Pe de o parte, aș dori să mulțumesc pentru asistența primită din partea raportorilor alternativi pe parcursul acestor negocieri foarte dure, pentru asistența oferită de comisie și, ceea ce este foarte important, pentru asistența oferită de Președinția spaniolă. Când negocierile s-au blocat, Președinția spaniolă le-a repus pe agendă la începutul acestui an.

Compromisul constă, în esență, în aprobarea de către Consiliu a textului pentru instrumentul de microfinanțare adoptat de Parlament la prima lectură, ceea ce era important pentru o lansare rapidă. Cealaltă parte importantă a compromisului este aceea că 60 milioane de euro sunt realocate din PROGRESS, iar 40 milioane de euro din marjă, în timp ce instrumente de finanțare de până la 20 milioane de euro pot fi reintroduse în PROGRESS la recomandarea Comisiei. Aș dori să rog Consiliul să citească textul comunicării făcute pe această temă, și ar fi foarte important să fie publicată după ce textul acordului va fi publicat în Jurnalul Oficial.

Vom avea în mâinile noastre un instrument foarte important de gestionare a crizei. Aș dori să rog pe toată lumea să se asigure că această informație ajunge la statele membre, astfel încât mai mulți oameni aflați în dificultate să poată utiliza acest instrument pentru a începe afaceri. Pot să promit, atât în numele comisiei cât și al meu, că voi monitoriza lansarea și funcționarea ulterioară a programului. Sperăm sincer că va fi un succes.

Viviane Reding, vicepreședintă a Comisiei. – Dle președinte, cred că este important ca, în numele Comisiei, să prezint următoarea declarație pe care a solicitat-o Parlamentul.

Contribuția financiară de la bugetul Uniunii Europene pentru instrumentul menționat, pentru perioada 1 ianuarie 2010 – 31 decembrie 2013, a fost stabilită la 100 milioane de euro, care urmează să fie parțial finanțată printr-o reducere de 60 milioane de euro în cadrul programului Progress. La prezentarea propunerilor de buget, Comisia va lăsa nealocată o marjă suficientă sub pragul de cheltuieli de la rubrica 1a, conform căruia autoritatea bugetară – Consiliul și Parlamentul – pot decide să majoreze cuantumul programului Progress cu maximum 20 milioane de euro în perioada 2011-2013, în conformitate cu punctul 37 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară.

6.4. Acordul dintre UE și Statele Unite ale Americii privind prelucrarea și transferul datelor de mesagerie financiară din UE către Statele Unite ale Americii în cadrul Programului de urmărire a finanțărilor în scopuri teroriste (A7-0013/2010, Jeanine Hennis-Plasschaert) (vot)

– Înainte de votare:

Joseph Daul, în numele Grupului PPE. – (FR) Dle președinte, în numele Grupului Partidului Popular European (Creștin Democrat), propun Parlamentului să trimită raportul dnei Hennis-Plasschaert înapoi la Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, în conformitate cu articolele 63 și 175 din Regulamentul de procedură. Am audiat Consiliul și Comisia ieri. Ambele instituții au cerut Parlamentului să le acorde timp suplimentar pentru a putea răspunde solicitărilor pe care noi le-am formulat cu privire la acordul interimar.

Parlamentul este îndreptățit să ceară socoteală Consiliului, Comisiei și Statelor Unite. Este responsabilitatea noastră – cu atât mai mult începând cu Tratatul de la Lisabona – și trebuie să ne-o asumăm. Parlamentul este îndreptățit să pună pe picior de egalitate siguranța personală și viața personală, întrucât nu pot exista una fără cealaltă. Prin solicitarea de a amâna puțin votul, Grupul PPE nu pune la îndoială cererile sau autoritatea Parlamentului. Cerem ca mingea să fie repusă în terenul Comisiei, al Consiliului și al Statelor Unite pentru o foarte scurtă perioadă de timp.

De fapt, grupul meu propune ca Parlamentul să limiteze timpul acordat Consiliului, solicitând ca informația cerută să ne fie oferită luna viitoare, nu în mai, după cum a solicitat Consiliul. Aceasta ne-ar permite să

ajungem la o opinie definitivă în martie. Nu este nerealist, mai ales că am aflat ieri seară că dna comisar Malmström intenționa să propună un nou mandat de negociere pentru acordul final, săptămâna viitoare sau până la următoarea mini-sesiune de la Bruxelles, care ar avea loc în decurs de zece zile. Un nou mandat în februarie și votul Parlamentului în martie, acestea sunt propunerile noastre.

Timothy Kirkhope, în numele Grupului ECR. – Dle președinte, aș dori să sprijin propunerea PPE de amânare a votului. Consider că este un mod de acțiune rezonabil și rațional; Parlamentul poate avea puteri noi, însă noi trebuie să le exercităm în mod chibzuit și responsabil. Consiliul a încercat să liniștească Parlamentul, poate nu suficient totuși, dar ei și-au cerut scuze pentru greșelile făcute în acest proces. Cred, așadar, că ar trebui să ne acordăm timp pentru a coopera și pentru a lucra împreună în vederea înaintării către un nou acord pe termen lung. Cred că este în interesul reputației Parlamentului, al viitoarelor noastre acorduri internaționale și al securității în Europa să ne acordăm acest răgaz.

Jeanine Hennis-Plasschaert, raportoare. – Dle președinte, recomandarea mea este să se voteze împotriva acestei amânări, întrucât condițiile pentru amânare nu au fost îndeplinite de către Consiliu. Acest Parlament nu poate continua să cadă în plasa unor promisiuni deșarte; mingea a fost în terenul Consiliului, dar acesta nu a acționat în mod adecvat și eficient. Consiliul știe despre această problemă de peste doi ani și nu a făcut nimic în acest timp pentru a o rezolva. Prin reținerea consimțământului nostru cu privire la acordul interimar, securitatea cetățenilor europeni nu este compromisă. Schimbul de date transatlantic avut în vedere va rămâne posibil; statul de drept este extrem de important deși, în prezent, legile noastre sunt încălcate, iar sub acest acord, cu aplicarea sa provizorie, ele vor continua să fie încălcate. Parlamentul nu trebuie să fie complice la aceasta.

În sfârșit, ultimul punct, dacă administrația SUA ar propune Congresului SUA o măsură echivalentă pentru transferul unui volum considerabil de date bancare ale cetățenilor americani către o putere străină, știm cu toții ce ar spune Congresul SUA – nu-i așa?

(Aplauze din partea stângii)

Cecilia Malmström, membră a Comisiei. – Dle președinte, Comisia ar susține o amânare a votului. Astfel, i s-ar acorda Comisiei noi o șansă pentru a da un nou impuls în acest dosar dificil, iar Parlamentului European i s-ar acorda mai mult timp pentru a vedea care sunt intențiile noastre în continuare.

Comisia s-a angajat să respecte un orar foarte ambițios. Aș dori să confirm ce a spus dl Daul – Comisia va adopta mandatul pentru un nou acord pe termen lung în data de 24 februarie, dacă sunteți de acord să amânați votul. Sunt dispusă să vin personal în fața dumneavoastră, în aceeași zi, pentru a prezenta mandatul. Consiliul îl va primi spre analiză în ziua următoare, la Bruxelles. Sunt convinsă că Președinția spaniolă va face totul pentru a aproba mandatul, în cel mai scurt timp posibil. Astfel, Comisia va iniția imediat negocieri cu SUA, pentru a încerca să le încheie în cel mai scurt timp posibil.

În limita acelor atribuții, vom informa deplin Parlamentul European cu privire la toate etapele procesului. Obiectivul meu este cel de a încheia un nou acord cu garanții foarte ambițioase privind viața privată și protecția datelor. Cred că putem construi încrederea pe ambele maluri ale Atlanticului, pentru a monitoriza finanțarea, însă este cert că acest lucru trebuie realizat cu respectarea deplină a protecției libertăților civile și a drepturilor fundamentale.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Dle președinte, am o întrebare suplimentară pentru Comisie, mai precis pentru dna Malmström: am înțeles bine, dnă Malmström, că, în calitatea dumneavoastră de comisar, sprijiniți amânarea votului propusă de Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat)? Aș putea să știu de ce nu ați susținut aceste cereri în timpul mandatului de șase luni, ca ministru pentru afaceri europene din partea Președinției suedeze? Dacă ați fi făcut-o, nu ar fi trebuit să discutăm amânarea astăzi.

Președinte. – Ați dori să răspundeți, foarte scurt?

(Comisarul a refuzat să răspundă).

(Parlamentul a respins cererea de a trimite din nou raportul la comisie)

6.5. Propunere de directivă a Consiliului privind aplicarea Acordului-cadru privind prevenirea rănilor provocate de obiecte ascuțite în sectorul spitalicesc și în cel al asistenței medicale, încheiat între HOSPEEM și EPSU (B7-0063/2010) (vot)

7. Explicații privind votul

Explicații orale privind votul

Raport: Kinga Göncz (A7-0049/2009)

Traian Ungureanu, în numele grupului PPE. – Mulțumesc în mod deosebit doamnei raportor. În numele Grupului Popular salut votul final asupra programului Progress. Grupul Popular, pe care l-am reprezentat în procesul de elaborare a raportului, s-a pronunțat mereu pentru inițiativă și măsuri de contracarare a decalajelor economice și sociale între statele membre.

Raportul votat astăzi satisface unul dintre principalele obiective ale PPE: sprijinul pentru microîntreprinderi, dublat de preocuparea pentru incluziune socială. Votul de astăzi garantează, de asemenea, că programele acoperite de structura - cadru Progress nu vor fi restrânse și atinge, astfel, un alt obiectiv asumat de PPE. Cred că cel mai important element al votului de astăzi este conținut la articolul 1 al raportului. El reflectă, de altfel, abordarea echilibrată pe care PPE a susținut-o constant în ceea ce privește chestiunea surselor de finanțare a proiectelor.

Astfel, linia bugetară pentru instrumentul de microfinanțare e alcătuită din 60 de milioane de euro din sursele programului Progress și 40 de milioane de euro din alte surse. Această proporție este concordantă cu abordarea PPE, care urmărește, pe de o parte, lansarea rapidă a programului și, pe de altă parte, prudența cerută de constrângerile bugetare cu care ne confruntăm în prezent. Mulțumesc încă o dată pentru votul exprimat astăzi și pentru sprijinul permanent în elaborarea raportului. <BRK>

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Aș dori să spun că sunt foarte mulțumit că am aprobat acest program, și sunt foarte fericit că am putut vota în favoarea lui, mai ales într-un moment în care țările noastre se luptă cu criza economică, iar șomajul a atins zece sau mai multe procente în multe țări. Acest pachet va fi de mare ajutor pentru noi toți. Aș dori să-mi exprim recunoștința față de raportor și aș mai dori să adaug că sunt încântat că acordul respectiv a putut fi încheiat și că aceste 100 milioane de euro nu vor fi alocate în întregime în dauna pachetului Progress. Este un acord foarte bun, mulțumesc foarte mult și să sperăm că va fi în beneficiul tuturor.

Marian Harkin (ALDE). – Dle președinte, și eu sunt foarte mulțumită că am susținut această inițiativă. Este o expresie tangibilă a uneia dintre măsurile care au fost luate de UE ca răspuns la actuala criză economică. Această inițiativă îi are în vedere pe cei care, în mod normal, nu ar avea acces la piața creditelor; pe cei cărora băncile și alte instituții financiare le-ar spune „nu, mulțumim, nu dorim afacerea dumneavoastră”. De exemplu, oameni care și-au pierdut locurile de muncă, care sunt predispuși excluziunii sociale, oameni care întâmpină dificultăți la reintegrarea pe piața muncii, au acum o posibilitate de a-și deschide propria afacere, deoarece pot accesa împrumuturi cu capital garantat de până la 25 000 de euro. Cred că această inițiativă va face diferența pentru mulți oameni și îi mulțumesc Președinției spaniole pentru eforturile depuse în vederea încheierii unui acord și, de asemenea, raportoarei pentru munca susținută.

Cred că astăzi am ajuns la o înțelegere foarte bună aici, mai ales pentru aceia care, după cum am spus, sunt excluși de pe piața creditelor, iar pe plan personal sunt foarte mulțumită să văd cooperativele financiare printre acele instituții care pot transmite mai departe această finanțare propriilor membri.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Dle președinte, criza economică a generat o criză socială – nu există alt mod de a descrie o situație în care șomajul a crescut de trei, patru sau cinci ori, în comparație cu perioada dinainte de criză. Anul trecut, chiar în acest Parlament, am elaborat un plan european de relansare economică, un plan care viza îndeplinirea și finanțarea deciziilor, în contextul programului Progress.

Bineînțeles, situația este complexă. Reducerea șomajului nu se poate realiza dintr-o dată. Am susținut măsurile suplimentare ale Comisiei cu privire la finanțarea microcreditelor. Cu toate acestea, este inacceptabil faptul că au dorit să aleagă calea ușoară și să ia bani pentru finanțarea creditelor din fondurile alocate programului Progress. Nu am putut susține o asemenea abordare și, de aceea, am votat pentru compromisurile expuse în raportul dnei Gönczi.

Daniel Hannan (ECR). – Dle președinte, cota din PIB-ul global deținută de vechea Europă este într-o scădere importantă. Dacă excludem țările care au aderat la ultimul val de extindere, cota din PIB-ul global pe care o dețineau cele 15 state vechi în urmă cu 40 de ani era de 35 %; astăzi este de 25 %; în 15 ani, va fi de 15 %. Europa devine sclerotică, artritică, din cauza modelului economic și social cu care ne-am mândrit.

A fost o vreme, imediat după război, când părea că funcționează: vacanțe plătite, concediu de maternitate – ce putea să nu placă? – program de lucru limitat și așa mai departe. Dar vine un moment când realitatea se impune, iar noi am ajuns acum în acel punct. Acum este nevoie de patru muncitori germani pentru a realiza același număr de ore pe parcursul unui an față de trei muncitori americani; în consecință, cota deținută de SUA din PIB-ul global în ultimii 40 de ani a rămas relativ stabilă. Noi suntem ca un cuplu în vârstă, într-o casă altădată mare, care începe să se dărâme în jurul nostru, nevăzând progresele care au loc dincolo de pragul casei. Continentul nostru ca întreg devine steril, sclerotic și îmbătrânit.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Dle președinte, am susținut cu mare plăcere rezoluția și am susținut, de asemenea, toate amendamentele. Care au fost motivele deciziei mele? În primul rând, în ciuda crizei, am reușit să ne concentrăm pe probleme de șomaj și solidaritate socială. În al doilea rând, am reușit să ne concentrăm în ciuda diferențelor dintre noi, întrucât au fost amendamente susținute în comun de socialiști, democrați, creștin-democrați și liberali. În al treilea și ultimul rând, aș dori ca acesta să fie un semnal clar pentru toate statele membre ca, în legătură cu această rezoluție, să urmeze exemplul Parlamentului European.

Recomandare: Jeanine Hennis-Plasschaert (A7-0013/2010)

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Parlamentului European i s-a acordat mai multă putere, dar această putere nu a fost folosită în mod constructiv astăzi. În perioada premergătoare dezbaterii cu privire la SWIFT, multe au mers greșit. Comisia și Consiliul au oferit Parlamentului prea puține informații și prea târziu. Acest lucru nu trebuie să se mai repete.

Și totuși, acesta nu este un motiv suficient de bun pentru a întrerupe brusc un program care a funcționat destul de bine câțiva ani, un program care a dovedit că îi protejează atât pe cetățenii europeni cât și pe cei americani în mai multe rânduri. Prin urmare, eu am votat împotriva raportului și susțin prelungirea cu nouă luni a acordului SWIFT. Când se negociază un acord nou, trebuie adoptate măsuri clare pentru o mai bună protecție a datelor cu caracter personal. Trebuie să prevenim schimbul inutil de date și nu trebuie să permitem stocarea pe termen nedefinit a datelor.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Dle președinte, nevoia de a combate decisiv terorismul în Uniunea Europeană și, totodată, nevoia de a construi o cooperare strânsă și constructivă cu Statele Unite, sunt lucruri pe care nu le contestă nimeni. Cu toate acestea, eu am votat împotriva acordului SWIFT, deoarece nu au fost clarificate încă aspecte fundamentale privind protecția datelor. În plus, disprețul arătat Parlamentului în timpul negocierii acordului a fost, pur și simplu, inacceptabil. Eu sper foarte mult că Parlamentul va fi acum pe deplin implicat și că nu vom asista la o repetare a acestei situații.

Un acord internațional de reglementare a schimbului de date este într-adevăr necesar, dar nu trebuie permisă sfidarea libertăților civile și a drepturilor fundamentale. Ori de câte ori date europene sunt transferate către terți, trebuie să ne asigurăm, de asemenea, că apărăm interesele cetățenilor UE privind protecția datelor. Voi continua să lupt pentru acest lucru.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Dle președinte, ieri a avut loc o dezbatere foarte scurtă cu privire la problema SWIFT aici în Parlament, și atât Consiliul cât și Comisia au făcut presupuneri foarte importante cu privire la problemele de procedură care au existat, în special în privința informării Parlamentului cu privire la toții parametrii problemei.

Tocmai de aceea am votat astăzi în favoarea amânării propuse, pentru ca noi să putem obține informațiile necesare în viitorul apropiat, să rezolvăm orice interpretare eronată și să ajungem la o decizie finală.

Problema protecției datelor cetățenilor europeni este crucială și o apărăm cu toții, categoric. Nimeni nu contestă că trebuie luate toate măsurile de precauție. Însă, totodată, trebuie să luăm măsurile necesare pentru a combate finanțarea ilegală a organizațiilor teroriste și, astfel, să abordăm preventiv un fenomen care este flagelul atât al SUA cât și al Europei în termeni de atacuri teroriste.

Iată de ce responsabilitatea noastră în viitorul apropiat este crucială pentru ca, de comun acord, să putem rezolva neînțelegerile și să continuăm prin a găsi o soluție la această problemă.

Gerard Batten (EFD). – Dle președinte, aș dori să prezint o explicație a votului asupra raportului Hennis-Plasschaert – așa-numitul „raport SWIFT” – cu privire la monitorizarea finanțării terorismului.

Cred că votul a creat confuzie, chiar și după standardele acestei instituții. Cred că am votat pentru a nu vota, iar apoi am votat pentru a trimite raportul înapoi la comisie. Am dorit să votez pentru a-mi exprima dezacordul față de încheierea acordului. Cu toate acestea, cu siguranță nu am dorit să votez în favoarea punctului 2 al

raportului care prevede înaintarea de recomandări pentru un acord pe termen lung, în conformitate cu cadrul juridic al Tratatului de la Lisabona.

Nu doresc nici un acord sau acorduri în baza Tratatului de la Lisabona. Tratatul de la Lisabona contravine Bill of Rights din 1689 și altor acte constituționale ale Angliei care nu au fost abrogate expres și care rămân în vigoare. Din acest motiv, Anglia – și, în fapt, Regatul Unit – se află acum sub conducerea unui guvern constituit ilegal.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Dle președinte, aș dori să spun că am votat în favoarea raportului dnei Hennis-Plasschaert, dar aș dori să ofer o explicație a votului, și anume: Partidul Comunist Grec respinge „acordul terorii” dintre Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii, încheiat în numele luptei împotriva finanțării terorismului.

Denunțăm eforturile forțelor de centru stânga și de centru dreapta, ale forțelor pentru un sens unic european, de a-și curăța conștiința față de oameni în privința „acordurilor terorii” încheiate cu Statele Unite. Cu toate că rezoluția Parlamentului European nu aprobă acordul interimar semnat deja de Uniunea Europeană și de SUA, aceasta solicită Consiliului să încheie un acord permanent cu Statele Unite, care se presupune că va respecta protecția datelor cu caracter personal.

Considerăm aceasta o minciună sfruntată. În opinia noastră, nu poate exista o protecție a datelor cu caracter personal atâta timp cât se află în mâinile CIA și ale altor servicii secrete. Terorismul este folosit de Uniunea Europeană, de SUA și de alte forțe imperialiste ca pretext pentru a încălca libertățile și drepturile fundamentale, pentru a lovi în mișcarea populară și pentru a justifica propriile războaie imperialiste.

Nu există „legi teroriste” care să respecte libertățile fundamentale, de aceea oamenii trebuie să le respingă, alături de toate „acordurile terorii” asociate acestora.

Daniel Hannan (ECR). – Dle președinte, acesta a fost un subiect destul de echilibrat și invidiez siguranța morală exprimată de persoane aparținând ambelor părți. Au fost ridicate probleme legitime legate de libertățile civile; îngrijorări care ar fi împărtășite de oameni atât din Statele Unite cât și din Uniunea Europeană. Cu toate acestea, cred că administrația americană a depășit așteptările în întâmpinarea îngrijorărilor exprimate de această parte a Atlanticului și a înaintat o propunere proporționată care ține cont de echilibrul dintre securitate și libertate.

În ultimii zece ani am respins vehement multe dintre măsurile care au fost introduse în acest loc sub pretextul măsurilor de securitate și care urmăreau, de fapt, doar extinderea puterilor statului. Dar, în acest caz, nu cred că ne aflăm într-o astfel de situație; avem în față o măsură care a avut anumite reușite în privința prevenirii atrocităților teroriste. Mă tem că unii dintre criticii din acest Parlament nu au fost interesați, cu adevărat, de libertățile civile. Aceștia au avut alte două motive: în primul rând, să afirme puterea parlamentului federal asupra statelor națiune și, în al doilea rând, convingerea lor reflexă că America greșește întotdeauna și oriunde. Este păcat. După alegerea lui Barack Obama, mulți dintre cei de stânga din acest Parlament vorbeau cu plăcere despre un nou parteneriat peste Atlantic. Astăzi observăm ce credit putem acorda afirmațiilor lor.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Comisia Europeană a încheiat cu Statele Unite un acord cu privire la transferul datelor cu caracter personal ale cetățenilor UE către serviciile de informații ale SUA. Acordul este foarte dezavantajos și inegal pentru UE. Credem că acest acord, în versiunea prezentată Parlamentului European, nu poate fi acceptat deoarece suntem răspunzători de protecția drepturilor cetățenilor UE și nu putem permite ca datele lor să fie la îndemâna serviciilor de informații ale SUA pentru o perioadă de 99 de ani.

Structura acestui acord a fost absurdă și inegală și, în opinia mea, a permis ca datele cu caracter personal ale cetățenilor UE să fie folosite în mod inadecvat. Prin urmare, este un lucru bun că Parlamentul European a decis să respingă acest acord și a obligat Comisia Europeană să înceapă să lucreze la un nou acord, care va fi echilibrat și care va trata în mod egal drepturile cetățenilor SUA și pe cele ale cetățenilor UE.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Am votat pentru amânarea votului asupra acordului și, de asemenea, împotriva propunerii de respingere a ratificării sale. Faptul că mândria a învins responsabilitatea în acest Parlament nu este un semn bun, deși Consiliul a avut o comunicare foarte deficitară cu Parlamentul European. Totuși, analiza acestor date a făcut posibilă detectarea în timp util a atacurilor teroriste îndreptate împotriva cetățenilor europeni. Cei care au respins acordul provizoriu pe motiv că acesta nu oferea o protecție mai bună datelor financiare ale cetățenilor europeni, probabil că nu au citit acest acord, pentru că oferă un cadru mai bun decât a existat în practică în baza vechiului acord din 2003, deși nu se cunosc situații privind folosirea greșită a acestor date. Dimpotrivă, în acordul provizoriu există chiar mai multe garanții noi, cum ar fi, de

exemplu, faptul că solicitările de date pot fi făcute doar de Secretarul pentru Justiție al SUA, la fel ca în cazul Europol, și doar pe baza unei descrieri clare a investigației pentru care ar fi folosite datele. Prin urmare, nu pot să înțeleg ce s-a întâmplat aici. În opinia mea, Parlamentul European a adoptat o poziție arogantă și fără precedent.

Seán Kelly (PPE). – Dle președinte, în primul rând aș dori să spun că accept în totalitate decizia democratică adoptată de Parlament dar, referitor la această temă, am fost onorat să votez în concordanță cu grupul nostru și cu poziția exprimată de liderul nostru, dl Daul. Totuși, cred că au existat doi factori care au contribuit la înfrângerea cu 15 voturi – unul, incapacitatea de a răspunde întrebării adresate de dl Schulz și, al doilea, cred că a fost un element de confuzie cu privire la obiectul votului.

Pentru viitor, cred că, atunci când vor mai fi propuneri din sală, va trebui să se precizeze foarte clar pentru toată lumea ce anume se votează în momentul respectiv. Poate că am sau nu am dreptate în această privință, dar aceasta este opinia mea.

Propunere de rezoluție B7-0063/2010

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Aș dori să vorbesc despre votul care tocmai a avut loc cu privire la obiectele ascuțite și la rănilor provocate în spitale și în timpul intervențiilor chirurgicale ale medicilor. Trebuie spus că această problemă a fost mult timp subestimată. Au loc multe răniri, fie în timpul operațiilor, fie în intervențiile medicilor generalişti sau în intervențiile chirurgicale ale medicilor specialiști, fie o asistentă sau un medic se rănesc cu un ac sau cu un bisturiu care sunt contaminate cu probe de la un pacient infectat cu o boală contagioasă.

Vedem cum tot mai multe asistente medicale, în special, sunt infectate cu hepatită, dar nu este neobișnuit ca în activitatea lor să fie infectate chiar și cu virusul HIV și să se îmbolnăvească de SIDA. Aș dori să sprijin eforturile Parlamentului European și eforturile noastre de a proteja medicii și asistentele medicale prin măsuri preventive și, de asemenea, dacă solicită compensații, să li se acorde acest drept.

Marian Harkin (ALDE). – Dle președinte, sunt mulțumit de rezultatul votului de astăzi deoarece, în 2006, Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale a adoptat un raport cu privire la protecția lucrătorilor europeni din serviciile de sănătate împotriva infecțiilor transmise prin sânge ca urmare a rănilor provocate de ace și obiecte ascuțite. Desigur, în iulie anul trecut a fost încheiat acordul cadru între partenerii sociali, iar astăzi avem această rezoluție. Această rezoluție va fi primită favorabil de către lucrătorii din serviciile de sănătate din întreaga UE, deoarece rănilor provocate de ace și obiecte ascuțite reprezintă unul dintre riscurile cele mai răspândite și mai grave pentru lucrătorii din sănătate. Într-adevăr, s-a estimat că există aproximativ un milion de astfel de răni în fiecare an.

Acum este foarte important ca măsurile prevăzute în directiva propusă să fie mai întâi adoptate și apoi puse urgent în aplicare. Lucrătorii din serviciile de sănătate au așteptat deja prea mult; nu este rezonabil să li se ceară să mai aștepte și mai mult. Munca lor este suficient de dificilă și de stresantă în sine, și știu că va fi binevenit orice am putea să facem, pentru a le îmbunătăți situația.

Explicații scrise privind votul

Raport: Gabrielle Albertini (A7-0003/2010)

Andreas Mölzer (NI), în scris. – (DE) Islanda, care a înaintat Consiliului cererea sa de aderare la Uniunea Europeană la data de 16 iulie 2009, nu ar trebui, desigur, să fie dezavantajată față de alte țări candidate sau potențial candidate. Acestea fiind spuse, am votat pentru adaptarea și modificarea reglementărilor existente cu privire la asistența pentru preaderare. După cum știm, Islanda este deja membru al SEE și este o națiune foarte bine dezvoltată, de aceea plățile acordate din această asistență ar trebui limitate. Cu toate acestea, în general, acest instrument pentru preaderare ar trebui revizuit din nou. De exemplu, nu este deloc clar de ce țări non-europene, precum Turcia, primesc sute de milioane de euro din banii contribuabililor europeni, bani de care este nevoie urgentă în Europa.

Raport: Jiri Maštálka (A7-0005/2010)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), în scris. – (LT) Am votat pentru acest raport întrucât Convenția de la Haga din 2003 privind obținerea pensiei de întreținere în străinătate pentru copii și alți membri ai familiei este, înainte de toate, o măsură de protecție a copiilor, întrucât marea majoritate a acestor solicitări se referă la pensia de întreținere a copiilor. Această convenție își propune să ușureze recuperarea plăților de către cetățeni și să se

asigure că solicitările pentru întreținere în afara granițelor sunt recunoscute și soluționate în mod eficient. Sunt mulțumită că Parlamentul European a fost consultat de Consiliu, care urmează să adopte o decizie cu privire la această convenție, întrucât, datorită posibilităților de liberă circulație în statele membre UE și în alte țări, și din cauza numărului ridicat de divorțuri, există și o creștere a numărului de cazuri internaționale care implică recuperarea întreținerii.

Aș dori să subliniez că, din moment ce propunerea Comisiei cu privire la recuperarea întreținerii va fi aprobată, va fi mai ușor și mai simplu ca o persoană care trăiește pe teritoriul unuia din statele contractante să recupereze întreținerea (alocația) de la o persoană aflată sub jurisdicția unui alt stat contractant. Astfel, odată ce această propunere va fi fost adoptată, relațiile dintre țările semnatare ale convenției și statele membre ale Uniunii Europene în această privință vor fi întărite din punct de vedere legal și reglementate armonios.

Carlos Coelho (PPE), *în scris*. – (PT) Convenția din 2007 privind obținerea pensiei de întreținere în străinătate pentru copii și alți membri ai familiei este extrem de importantă, atât din punct de vedere politic cât și practic, deoarece asigură o recuperare mai eficientă a pensiei de întreținere a copilului, contribuind la soluționarea unor situații care sunt adesea destul de complicate. Întrucât marea majoritate a acestor solicitări se referă la copii și pensia de întreținere a copilului, convenția este, înainte de toate, o măsură de protecție a copiilor, prevăzând norme detaliate cu privire la recunoaștere și executare în materie de obligații de întreținere. Această propunere are ca scop aprobarea convenției în numele Uniunii, care ar avea competență exclusivă asupra întregii convenții. Având în vedere importanța acestei convenții, nu pot decât să sprijin această propunere; cu toate acestea cred că, deși îi revine Uniunii sarcina de a comunica orice declarații și rezerve la convenție, statele membre ar trebui totuși să poată decide pe plan intern sensul acordat acestor rezerve și declarații, pentru a le putea adapta situației lor naționale.

Proinsias De Rossa (S&D), *în scris*. – Eu susțin acest raport care aprobă încheierea Convenției privind obținerea pensiei de întreținere în străinătate pentru copii și alți membri ai familiei. Scopul acestei convenții este acela de a garanta obținerea pensiei de întreținere pentru membrii familiei dincolo de granițele naționale, prin norme exacte cu privire la recunoașterea și executarea obligațiilor de întreținere și prin proceduri administrative standardizate. În timp ce există deja o reglementare în vigoare destinată rezolvării solicitărilor cu privire la întreținere care implică două state membre ale UE, solicitările care implică un stat terț nu au primit astfel de garanții. Convenția va extinde protecția dreptului copiilor la întreținerea familiei ori de câte ori o solicitare implică un stat semnatar din afara UE.

Robert Dušek (S&D), *în scris*. – (CS) Proiectul de decizie a Consiliului privind semnarea de către Comunitatea Europeană a Convenției privind obținerea pensiei de întreținere în străinătate pentru copii și alți membri ai familiei este, înainte de toate, o măsură pentru protecția copiilor în cadrul UE ca întreg, pentru a stabili o metodă de depunere a solicitărilor internaționale, precum și norme pentru recunoașterea și executarea acestora, în materie de obligații de întreținere, între statele membre și un stat terț. Întrucât Comunitatea are autoritatea să propună convenții deplin valabile pentru statele membre în acest domeniu, procedura este rapidă și categoric mai eficientă decât dacă ar fi semnate convenții similare cu state terțe de către fiecare stat membru în parte, și susțin pe deplin proiectul de raport cu votul meu.

Edite Estrela (S&D), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea raportului referitor la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea de către Comunitatea Europeană a Convenției privind obținerea pensiei de întreținere în străinătate pentru copii și alți membri ai familiei. Aprobarea acestei Convenții va permite crearea unui set armonizat de norme în cadrul Comunității cu privire la statele terțe care vor deveni părți contractante la convenție. Cu aceste măsuri, copiii vor fi mai bine protejați, întrucât marea majoritate a cererilor de întreținere se referă la copii.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Comisia Europeană intenționează să adopte Convenția de la Haga privind obținerea pensiei de întreținere în străinătate pentru copii și alți membri ai familiei, aceasta devenind obligatorie pentru statele membre în virtutea încheierii sale de către Comunitate. Comisia are competență externă pentru aprobarea convenției.

Din cauză că problemele practice ale obținerii pensiei de întreținere în străinătate pentru copii nu au răspunsuri specifice, aprobarea prezentei convenții va asigura o mai mare eficiență a obținerii în străinătate a pensiei de întreținere familială, protejând astfel copiii care beneficiază de astfel de drepturi. Din acest motiv și, de asemenea, datorită certitudinii juridice care va rezulta, consider importantă aprobarea prezentei convenții.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) Într-o societate modernă, dreaptă și evoluată cultural, este categoric incontestabil că trebuie să fie garantată alimentarea adecvată și sănătoasă a tuturor oamenilor, dar

mai ales a celor care se află în proces de creștere și de învățare, și anume copiii. Pentru aceștia și pentru tineri, societatea trebuie să asigure tot sprijinul necesar și acțiune, cu scopul de a asigura cea mai bună dezvoltare a capacităților lor. Alimentația – un principiu de bază și inalienabil al umanității – este un factor-cheie pentru dezvoltarea lor fizică și pentru dezvoltarea capacităților lor mentale și cognitive. Având în vedere că cetățenii trebuie să fie destinatarii principali ai acțiunii UE, aș dori să subliniez capacitatea de inițiativă și de punere în aplicare a instituțiilor europene, conform acestei convenții, care ignoră granițele pentru a asigura recuperarea efectivă a pensiei de întreținere familială. De asemenea, ar trebui subliniat faptul că a fost creată posibilitatea de a depune eforturi în vederea realizării unui spațiu juridic comun bazat pe principiul recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris. – (PT) Nu avem îndoieli cu privire la importanța încheierii acestei convenții, ceea ce propune raportul Maštálka și, din acest motiv, am votat în favoarea acestuia. Convenția sus-menționată acoperă problemele legate de recunoașterea hotărârilor din străinătate, transferurile de fonduri și cooperarea administrativă, inclusiv multe aspecte practice care pot afecta modul în care sunt tratate solicitările internaționale.

Cu toate acestea, nu suntem de acord că Uniunea Europeană ar trebui să-și asume competență externă exclusivă în acest domeniu. Acceptăm cu atât mai puțin orice stabilire a unui precedent care ar putea justifica extinderea oricăror restricții asupra capacității statelor membre de a încheia în special acorduri bilaterale, nu doar în acest domeniu ci și în altele.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), în scris. – (PL) Un număr tot mai mare de căsătorii sunt încheiate între persoane din diferite țări și culturi. Problemele legate de disputele care apar în urma despărțirilor în cazul așa-numitelor căsătorii internaționale fac obiectul petițiilor adresate Parlamentului European de ani de zile. Conștient de gravitatea problemelor care îi afectează pe copiii prinși în disputele familiale apărute în căsătoriile internaționale, Parlamentul European a înființat, în 1987, funcția de Mediator pentru răpirile internaționale de copii de către unul dintre părinți. Semnarea Convenției privind obținerea pensiei de întreținere în străinătate pentru copii și alți membri ai familiei este pasul următor făcut de Comunitate pentru asigurarea protecției adecvate a cetățenilor săi și, în special, a copiilor. Convenția este destinată întăririi legislației comunitare cu privire la recunoașterea și executarea hotărârilor privind obligațiile de întreținere, precum și consolidării cooperării administrative dintre autoritățile centrale, prin stabilirea unui set armonizat de norme în cadrul Comunității cu privire la statele terțe care devin părți la convenție. Intrarea în vigoare a convenției va asigura, așadar, persoanelor care au dreptul la întreținere, asistență deplină din partea unei autorități centrale din țara lor de reședință, în momentul solicitării pensiei de întreținere din străinătate. Convenția ridică, de asemenea, multe probleme practice care ar putea afecta modul în care este tratată o solicitare: de exemplu cerințe lingvistice, formulare standard, schimb de informații cu privire la legislația națională și folosirea noilor tehnologii IT pentru reducerea costurilor și a întârzierilor.

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) Armonizarea și îmbunătățirea eficienței obținerii pensiei de întreținere în străinătate pentru copii și alți membri ai familiei sunt foarte importante, deoarece garantează drepturile și protecția copiilor, întrucât aceștia formează marea majoritate a beneficiarilor pensiei de întreținere la care au dreptul atunci când are loc separarea părinților.

Andreas Mölzer (NI), în scris. – (DE) Obținerea ajutorului pentru copil este o problemă din ce în ce mai mare, chiar și pe teritoriul fiecărui stat. Adeseori, statul este obligat să intervină și să compenseze orice neplată a întreținerii. Estonia merge chiar până acolo încât publică pe internet numele neplătitorilor pensiiilor de întreținere pentru copii pentru a-i obliga pe tații neglijenți să plătească. Este de înțeles că executarea transfrontalieră a solicitărilor de pensie de întreținere acordată prin hotărâre judecătorească este mult mai dificilă. Acum, obținerea ar trebui să devină mai ușoară printr-un acord, însă UE are impresia că puterile sale sunt mai extinse decât în realitate. Din acest motiv, eu am respins raportul.

Raport: Kinga Göncz (A7-0049/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), în scris. – (PT) Eu am votat în favoarea raportului referitor la propunerea de decizie privind Programul comunitar Progress. Acest raport a schimbat propunerea Comisiei care sprijinise anterior finanțarea completă a unei noi inițiative de microfinanțare pentru crearea de locuri de muncă – un program de 100 milioane de euro creat ca o măsură anti-criză și care are ca obiectiv acordarea de asistență șomerilor prin stimularea antreprenoriatului – din bugetul existent al programului „Progress”. Acest program a fost creat pentru a susține atingerea obiectivelor Uniunii Europene în domeniul ocupării forței de muncă, al afacerilor sociale și al egalității de șanse, astfel cum sunt definite în Agenda Socială, precum și pentru a contribui la realizarea Strategiei Lisabona pentru creștere și ocuparea forței de muncă, având o rată medie

foarte ridicată de punere în aplicare (80 %). Într-o perioadă în care criza financiară și economică devine o criză socială și a ocupării forței de muncă, prin adoptarea propunerii Comisiei am trimite semnalul greșit, întrucât „Progress” este orientat către cele mai vulnerabile grupuri. Propunerea Parlamentului, datorită unui angajament cu Consiliul, prevede că 60 milioane de euro vor veni din programul Progress și 40 milioane de euro din părți ale bugetului care nu au fost utilizate. Anul viitor, ambele programe trebuie aplicate în întregime cu finanțare adecvată.

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris.* – (LT) Consecințele crizei economice și financiare sunt resimțite cel mai dureros de către cetățenii obișnuiți ai UE, prin urmare cea mai importantă sarcină a politicii UE de astăzi este de a opri creșterea șomajului, de a crea mai multe locuri de muncă și condiții favorabile pentru relansarea economică. Criza a schimbat în mod fundamental piețele muncii din Europa, de aceea este imperativ să ne asigurăm că avem măsurile necesare astfel încât, atât muncitorii, cât și companiile să se adapteze mai ușor la mediul în schimbare. Eu susțin acest raport, deoarece cred că este necesar să se aloce finanțare suplimentară la programul Progress pentru a sprijini oamenii pe piața muncii și pentru a asista micile întreprinderi și dezvoltarea acestora.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *în scris.* – (LT) Am votat pentru acest raport, deoarece este o inițiativă splendidă, care va ajuta persoanele dezavantajate social din Europa, inclusiv femeile și tinerii care și-au pierdut locurile de muncă sau care nu au oportunități de a intra pe piața muncii, pentru a obține asistență financiară și de a promova antreprenoriatul. Programul comunitar pentru ocuparea forței de muncă și solidaritate socială „Progress” este destinat celor mai vulnerabile grupuri de persoane și le va ajuta să creeze locuri de muncă alternative și să le asigure angajarea, întrucât șomajul îi afectează înainte de toate pe cei mai vulnerabili oameni din societate.

Sunt foarte mulțumit că Parlamentul European a reușit să ajungă la un acord cu Consiliul și Comisia în cadrul dialogului cu privire la finanțarea orientată și la punerea în aplicare a acestui program. Aș dori să subliniez importanța acestei inițiative deoarece acum, când nivelul șomajului este în creștere, crește și izolarea socială a celor mai vulnerabile persoane. De aceea, aș dori să subliniez că prin punerea în aplicare eficientă și cu succes a programului „Progress” vom îndeplini prioritățile sociale stabilite de UE – crearea de noi locuri de muncă și creșterea nivelului de ocupare a forței de muncă, pentru a oferi mai multe oportunități de intrare pe piața muncii și pentru a satisface nevoile pieței muncii.

Marielle De Sarnez (ALDE), *în scris.* – (FR) Date fiind scăderea activității economice și înrăutățirea situației ocupării forței de muncă, în special în rândul tinerilor, Parlamentul European și Comisia instituie un nou instrument de microfinanțare numit Progress. Acțiunea deputaților Parlamentului European din Mișcarea Democratică s-a concentrat pe oferirea accesului la acest instrument pentru microîntreprinderile din economia socială, astfel încât acestea să poată dezvolta servicii sociale conexe pentru persoanele vulnerabile care doresc să creeze sau să dezvolte propria lor microîntreprindere. În ceea ce privește finanțarea instrumentului, deputații Parlamentului European din Mișcarea Democratică au susținut ideea unei noi rubrici bugetare care să nu opereze reduceri în programul Progress, care finanțează numeroase inițiative pentru promovarea ocupării forței de muncă.

În final, s-a ajuns la un compromis echilibrat între Comisie, grupurile parlamentare și Consiliu, care cuprinde prevederi pentru finanțare mixtă (60 milioane de euro din bugetul pentru programul Progress și 40 milioane de euro din noile rubrici ale bugetului european). Intrarea în vigoare a acestui nou instrument constituie un pas înainte care arată dorința Uniunii de a întreprinde acțiuni specifice în fața preocupărilor sociale legitime ale cetățenilor săi și care dovedește că există un interes pentru o mai mare implicare din partea Parlamentului European în procesul de decizie european. Deputații Parlamentului European din Mișcarea Democratică consideră această decizie binevenită.

Edite Estrela (S&D), *în scris.* – (PT) Am votat în favoarea raportului dnei Göncz, care respinge propunerea Comisiei de realocare a 100 milioane de euro din programul Progress pentru instrumentul european de microfinanțare. Într-un context în care criza economică și financiară conduce deja UE către o criză socială și a ocupării forței de muncă, retragerea de bani din programul Progress, care este orientat către grupurile cele mai vulnerabile, ar trimite un semnal negativ populației europene. Din acest punct de vedere, trebuie desfășurate noi consultări în vederea găsirii unei soluții mai adecvate pentru a garanta că instrumentul de microfinanțare europeană își atinge obiectivele.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Întrucât Europa trece printr-o criză financiară și economică gravă, care a atras după sine o criză socială gravă, cu creșterea șomajului în toate statele membre, este important ca UE

să creeze mecanisme eficiente pentru combaterea crizei și, de asemenea, să îi ajute pe cei mai afectați, cum ar fi șomerii.

Instrumentul european de microfinanțare a fost creat în acest scop, în mod special pentru a înfrunța provocările privind locurile de muncă. Acest instrument ar fi finanțat cu 100 milioane de euro, din propria rubrică în bugetul pentru anul 2010.

În consecință, propunerea Comisiei de a realoca bani din programul Progress, care este orientat către grupurile vulnerabile și aplicarea agendei sociale în lupta împotriva discriminării, excluziunii sociale, șomajului și inegalității de gen, pare a transmite semnalul greșit, având în vedere proiecțiile actuale.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) Programul Progress a fost creat pentru a susține obiectivele Uniunii Europene în domeniul ocupării forței de muncă, al afacerilor sociale și al egalității de șanse, astfel cum au fost stabilite în Agenda Socială, precum și pentru a contribui la îndeplinirea Strategiei Lisabona pentru creștere și locuri de muncă. Susțin instrumentul european de microfinanțare pentru ocuparea forței de muncă și incluziune socială, care a fost aprobat deja de Parlament. Cu toate acestea, nu pot fi de acord cu reducerea cadrului financiar al programului Progress. Pentru început, noile programe nu ar trebui finanțate în dauna programelor care au fost deja puse în aplicare. Ar trebui să se observe că, din punct de vedere bugetar, evaluarea calitativă și cantitativă a programului Progress în al treilea an de punere în aplicare a fost pozitivă. Rata medie de punere în aplicare în ultimii doi ani și jumătate depășește 80 % în angajamente și plăți. Situația actuală a determinat Comisia pentru bugete ca, separând contextul procedurii bugetare pentru 2010, să se declare ferm în favoarea finanțării noului instrument financiar prin crearea, în acest scop, a două noi linii bugetare conexe. Din aceste motive, eu am votat în favoarea propunerii de rezoluție, ceea ce înseamnă respingerea propunerii Comisiei de a transfera 100 milioane de euro din Progress pentru microfinanțare.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris.* – (PT) Am votat împotriva acestui raport deoarece, asemenea raportului anterior al dnei Göncz, referitor la instrumentul european de microfinanțare pentru ocuparea forței de muncă și incluziune socială, care a fost votat în decembrie anul trecut, majoritatea deputaților europeni își încălcă cuvântul și aprobă o propunere care retrage fonduri din programul comunitar Progress.

Reamintim că cele două rapoarte adoptate în Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, în concordanță cu o rezoluție anterioară a Parlamentului European, au respins finanțarea acestui nou instrument în dauna altui instrument care exista deja și era operațional.

Ca alternativă, a fost propusă crearea unei noi linii bugetare cu propriile fonduri, adică una cu bani „noi”. Amendamentele propuse de grupul nostru politic au urmărit aceleași aspecte chiar dacă, din păcate, au fost respinse.

Întrucât condițiile sociale din diferitele state membre se înrăutățesc, este inacceptabilă redirectionarea de fonduri alocate pentru ocuparea forței de muncă și incluziune socială către alte priorități care au fost definite între timp, chiar dacă este vorba de microfinanțare.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris.* – (FR) Am votat în favoarea raportului colegei mele Kinga Göncz cu privire la crearea unui instrument esențial de microfinanțare pentru promovarea locurilor de muncă în întreprinderile cu mai puțin de 10 angajați și incluziunea socială. În privința finanțării, obstacolul în negocierile cu Consiliul, ne putem mulțumi cu o finanțare de 100 milioane de euro pe o perioadă de patru ani. În vremuri de criză economică este cu atât mai important să sprijinim acțiunile tuturor celor implicați în economia socială, care întâmpină dificultăți în accesarea pieței tradiționale a creditelor. Să reinnoim încrederea cetățenilor într-o Europă care poate să vină în ajutorul lor în proiecte antreprenoriale, în pofida fragilității acestora.

Iosif Matula (PPE), *în scris.* – Prin programul Progress, Europa a ținut problemele majore ale cetățenilor săi, contribuind la realizarea obiectivelor privind ocuparea forței de muncă, incluziunea socială și egalitatea de șanse. Instituirea unui nou instrument de microfinanțare este o inițiativă benefică, pe fondul crizei economice și financiare pe care o traversăm și a necesității de a redresa economiile europene.

Tocmai din aceste considerente, noile programe nu ar trebui finanțate prin reducerea priorităților curente. Soluția adoptată astăzi rezolvă, parțial, o bună parte din problema finanțării. Chiar dacă nu este cea mai bună posibilă, am votat pentru aceasta, deoarece este foarte important să avem un instrument european de microfinanțare. Cele 100 milioane euro, plus alte 20 milioane euro posibile pentru perioada 2011-2013, vor reprezenta o linie de credit separată. Acest instrument trebuie să fie un ajutor util pentru șomerii și persoanele vulnerabile care doresc să inițieze sau să dezvolte micro-întreprinderi.

Consider că Instrumentul european de microfinanțare ar trebui să dispună de un buget și mai mare, pentru a fi cu adevărat eficace în atingerea obiectivelor sale de ocupare a forței de muncă și de incluziune socială

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Programul Progress are o importanță majoră pentru punerea în aplicare a agendei sociale, oferind sprijin pentru lupta împotriva discriminării, pentru integrarea socială, ocuparea forței de muncă și egalitatea de gen. Acest program este un instrument important și a avut o rată de punere în aplicare de aproximativ 80 % în angajamente și plăți. Cu toate acestea, nu are sens să fie alocate fonduri destinate acestui program pentru a combate noile probleme privind șomajul, care sunt provocate de criza economică prin care trec în prezent UE și întreaga lume. Crearea unui instrument de microfinanțare pentru ocuparea forței de muncă și incluziunea socială este un pas pozitiv, dar acesta trebuie făcut cu propria finanțare și fără canibalizarea fondurilor destinate programului Progress.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), *în scris*. – (FR) După mai multe schimburi de opinii între Parlamentul European și Consiliul European, dialogul informal din ultimele zile a permis ajungerea la un acord cu privire la finanțarea instrumentului european de microfinanțare. Aș dori în special să felicit toate părțile la aceste negocieri deoarece, cu cât o decizie este luată mai repede, cu atât mai repede cetățenii vor putea folosi acest instrument european de microfinanțare. Am susținut votul de astăzi pentru finanțarea mixtă a acestui instrument european de microfinanțare care însumează 100 milioane de euro: 60 milioane de euro redirecționați din programul Progress și 40 milioane de euro din marjele de sub praguri. Acest acord le va permite cetățenilor europeni, spre exemplu, să obțină un împrumut, printr-un microcredit, pentru a cumpăra ochelari pentru copiii lor care au probleme de citire la școală, dacă banca lor tradițională le refuză acordarea unui împrumut.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE), *în scris*. – (DE) În anumite situații microfinanțarea poate ajuta populația să înființeze întreprinderi și, astfel, să găsească o soluție de ieșire din criză. Totuși, grupul meu și cu mine am votat astăzi împotriva redirecționării a 60 milioane de euro pentru microfinanțare din programul Progress. În regulamentul său, Fondul social european (FSE) oferă opțiunea rambursării microfinanțării. Totalul creditelor sale pentru perioada 2007-2013 este de 76 miliarde de euro, iar o parte importantă din această sumă a fost alocată microfinanțării. Finanțarea din FSE permite, de asemenea, ca microfinanțarea să fie oferită în combinație cu alte măsuri. Totuși, în loc ca aceste opțiuni să fie folosite la capacitate maximă, se creează acum un nou instrument de microfinanțare cu un nivel ridicat de cheltuieli birocratice și un buget extrem de mic. Pentru a înrăutăți lucrurile, planul prevede ca acest nou instrument să fie finanțat din cel mai mic program al UE, programul european pentru sărăcie Progress (cu credite totale de 743 milioane de euro). Impresia promovată de susținătorii acestui program, că vor fi oferite noi fonduri pentru acesta, este falsă: în realitate, fondurile sunt redirecționate din programele de sprijin pentru grupurile dezavantajate social.

Noi, Verzii, nu vom accepta acest truc, deoarece banii sunt luați de la cei mai săraci pentru a înființa un nou instrument de împrumut. Lucrul de care avem nevoie nu este crearea unui nou instrument care produce senzație, finanțat din programul pentru sărăcie, ci curajul de a acorda un buget specific al UE pentru acest scop.

Anna Záborská (PPE), *în scris*. – (FR) Comisia a propus crearea unui nou instrument european de microfinanțare pentru promovarea locurilor de muncă. Instrumentul este creat pentru a ajuta șomerii să se recupereze și pentru a face antreprenoriatul accesibil unora dintre cele mai dezavantajate grupuri din Europa, inclusiv tinerii, în contextul mai larg al planului de relansare economică. Toate instituțiile ar trebui să acorde mai multă atenție celor mai săraci lucrători. Faptul că o persoană lucrează înseamnă neapărat că nu este săracă? Oferă locurile de muncă sau ajutoarele sociale suficientă protecție împotriva izolării sau slăbiciunii care conduc la indiferență? Într-adevăr, munca integrează individul într-o comunitate. Dar acest lucru nu este suficient pentru a-l face cetățean, după cum experiența a demonstrat. Familiile care trăiesc în sărăcie ne spun că munca înseamnă mult mai mult decât o sursă de venit. Este ușor să punem în practică programe pentru șomeri, dar este mai important să ajutăm persoanele cele mai sărace și pe cei mai izolați de piața muncii. De aceea, salut rolul important pe care l-a avut Comitetul european pentru lumea a patra în facilitarea schimburilor de opinii între colegi și cu reprezentanți ai societății civile organizate.

Raport: Jeanine Hennis-Plasschaert (A7-0013/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris*. – (LT) Instituțiile UE trebuie să opereze în comun pentru a asigura consecvența și integritatea politicii UE și pentru a asigura protecția drepturilor cetățenilor noștri. Dezbateră pe tema Acordului UE-SUA privind transferul datelor de mesagerie financiară se desfășoară de suficient de mult timp, iar instituțiile știu bine că Parlamentul European nu va fi de acord cu acele condiții ale acordului care încalcă confidențialitatea datelor cu caracter personal și nu asigură protecția eficientă a datelor. Pasul

făcut de Consiliu, de a aproba acordul cu SUA cu doar o zi înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, demonstrează că, pentru moment, încrederea între instituțiile comunitare nu este altceva decât o declarație. Parlamentul European, ca instituție care reprezintă în mod direct cetățenii, trebuie să participe la discuții și la luarea deciziilor care afectează direct drepturile și libertățile cetățenilor noștri. Consiliul însuși recunoaște că problemele de bază ale acordului privind transferul de date nu au fost rezolvate în mod satisfăcător, prin urmare eu consider că trebuie inițiate discuții deschise și detaliate cu toate țările implicate. Un acord cu SUA este necesar, dar acesta nu trebuie să încalce cerințele legale europene referitoare la protecția datelor cu caracter personal.

Regina Bastos, Maria Da Graça Carvalho, Carlos Coelho, Mário David și Maria do Céu Patrão Neves (PPE), în scris. – (PT) Noi votăm împotriva acordului interimar, deoarece termenii acestuia nu corespund legilor europene. Nu este acceptabil ca poliția din Portugalia să poată accesa informațiile bancare ale unei persoane doar pe baza unui mandat, în timp ce milioane de date să poată fi trimise pentru a fi interpretate și analizate de poliția SUA fără niciun control judiciar.

Recunoaștem nevoia cooperării transatlantice în combaterea infracționalității internaționale și, în special, în combaterea terorismului.

Am dori să subliniem că această cooperare trebuie stabilită pe baza încrederii reciproce și a respectării principiilor reciprocității, proporționalității și al respectului pentru drepturile cetățenilor.

Condamnăm modul în care Consiliul s-a comportat față de Parlamentul European, omițând să prezinte informații și prezentând situația ca un *fait accompli*. Este esențial ca această situație să nu se repete în viitor și să existe o respectare riguroasă a Tratatului de la Lisabona.

Aprobarea unui acord insuficient negociat nu înseamnă doar punerea în aplicare a unui acord prost timp de nouă luni. Înseamnă a avea o bază inadecvată pentru negocierea acordului pe termen lung și acceptarea transferului a milioane de date, pentru a fi stocate pentru mulți ani. Rugăm insistent Consiliul și Comisia să negocieze un acord mai bun care să respecte rezoluțiile Parlamentului European.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), în scris. – Respingerea Acordului SWIFT trebuie să constituie un semnal important pentru întreaga comunitate internațională și celelalte organisme ale Uniunii că legislativul comunitar trebuie consultat de acum înainte asupra deciziilor majore care intră acum în sfera de puteri date de Tratatul de la Lisabona.

Este clar, după votul de astăzi de la Strasbourg, că eurodeputații nu se opun pe fond unei înțelegeri între Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii cu privire la monitorizarea transferurilor suspecte de fonduri prin sistemul SWIFT. Presa de peste ocean se grăbește vorbind despre votul eurodeputaților ca despre un vot împotriva acordului. Eurodeputații au votat pentru protejarea datelor personale ale cetățenilor comunitari și ale companiilor. Lupta împotriva terorismului și identificarea rapidă a transferurilor bancare suspecte rămân la fel de sus ca întotdeauna pe lista de priorități ale Uniunii.

Comisia Europeană trebuie să renegocieze rapid termenii acordului SWIFT, astfel încât acesta să concorde cu Carta Europeană a Drepturilor Omului și să poată intra cât mai repede în vigoare. Guvernul României, ca de altfel toate guvernele naționale, a susținut adoptarea acordului încheiat cu SUA. Parlamentul European și-a făcut datoria de instituție aleasă direct de cetățenii Uniunii pe care s-a angajat să îi protejeze

Michael Cashman (S&D), în scris. – Am votat pentru amânare, deoarece cred că avem mult de câștigat dacă continuăm să căutăm un acord mai bun, negociind cu SUA în numele celor 27 de state membre ale UE. Din aceleași motive, am votat în favoarea acordului, oricât de imperfect și nesatisfăcător ar fi, întrucât cred că oferă oportunitatea de a negocia un nou acord până la sfârșitul anului 2010. Orice eșec în negocieri ar însemna că am putea să pierdem orice posibilitate de a încheia un acord deplin.

Françoise Castex (S&D), în scris. – (FR) Salut rezultatul acestui vot, deoarece garanțiile cuprinse în propunerea Consiliului de a proteja viața personală a cetățenilor au fost nesatisfăcătoare. Apărarea libertăților civile este o cerință fundamentală, iar lupta împotriva terorismului trebuie desfășurată astfel încât să respecte aceste libertăți. Prin votul acordat propunerii de rezoluție a Parlamentului, am dorit să reafirm că acordul interimar ar trebui să respecte criteriile Tratatului de la Lisabona, în special Carta drepturilor fundamentale. Solicit, de asemenea, ca datele să fie colectate doar în scopul luptei împotriva terorismului și ca cetățenii europeni să aibă aceleași „instrumente judiciare de despăgubire ca cele aplicate datelor reținute în interiorul UE, inclusiv compensații în eventualitatea utilizării ilegale a datelor cu caracter personal”. Salut acest vot prin care Parlamentul European dovedește că își asumă deplin responsabilitățile acordate prin Tratatul de la Lisabona

și că este capabil să reziste presiunii din partea statelor membre și a Statelor Unite ale Americii. Este un semn care face dovada noului echilibru politic care se instituie în cadrul Uniunii Europene.

Νικόλαος Χουντής (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Ψήφισα, όπως και η υπόλοιπη ευρωομάδα μου, υπέρ της Έκθεσης ώστε να μην συναινέσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στην καταπάτηση βασικών νομικά κατοχυρωμένων δικαιωμάτων σχετικά με τον σεβασμό των προσωπικών δεδομένων των Ευρωπαίων πολιτών. Η συμφωνία SWIFT σε καμία περίπτωση δεν βοηθάει στην πρόληψη ενάντια στην τρομοκρατία. Πρόκειται για μια συμφωνία που, σε θολό και μη ελέγξιμο πλαίσιο, θα παρέδιδε προσωπικά δεδομένα των Ευρωπαίων πολιτών στις Αρχές και τις μυστικές Υπηρεσίες των ΗΠΑ και σε όποιους άλλους αυτές επιθυμούν να τα δώσουν. Το δικαίωμα στην ασφάλεια δεν είναι σε καμία περίπτωση αντιπαράθετο με το δικαίωμα στην ιδιωτικότητα και της προστασίας των προσωπικών δεδομένων. Η καταπολέμηση της Τρομοκρατίας δεν περνάει μέσα από τον Μεγάλο Αδελφό, την παραβίαση ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων και ελευθεριών αλλά από την προώθηση της αλληλεγγύης, της ισότητας και του σεβασμού του διεθνούς δικαίου σε παγκόσμιο επίπεδο. Ως μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου είχα την ευθύνη να διαφυλάξω τα συνταγματικά καθιερωμένα δικαιώματα των πολιτών της Ένωσης, που κάποιοι αφήνουν βορρά στις απαιτήσεις της Αμερικανικής Κυβέρνησης και της CIA στον υποτιθέμενο πόλεμο τους ενάντια στην τρομοκρατία.

Proinsias De Rossa (S&D), *în scris*. – Salut călduros înfrângerea de astăzi a acordului cu SUA privind transferul de date, propus de Consiliu și de Comisie. Actualul text al acordului UE-SUA nu protejează drepturile cetățenilor și ale întreprinderilor din UE, și prevede efectiv transferul în masă către SUA al tuturor informațiilor cu caracter personal și comercial deținute în sistemul SWIFT, contrar legislației UE. Parlamentul European, începând din 2006, a comunicat constant îngrijorările noastre atât Consiliului cât și Comisiei, care au negociat acest acord rușinos. Totuși, acestea au ales să respingă îngrijorările noastre, crezând că vor putea încheia un acord înainte de intrarea în vigoare a noilor atribuții ale Parlamentului European, conferite prin Tratatul de la Lisabona. Într-adevăr, Consiliul s-a grăbit să semneze acordul cu o zi înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Tratatul de la Lisabona acordă PE o putere de veto cu caracter obligatoriu asupra acordurilor internaționale de acest tip. Până acum, nici un scrutin național sau europarlamentar nu s-a desfășurat în acest proces sensibil. Salut și decizia Comisiei parlamentare mixte irlandeze pentru afaceri europene de a analiza mai îndeaproape această propunere. Acesta semnaleză o monitorizare mult mai eficientă a propunerilor legislative europene, ceea ce va fi în beneficiul cetățenilor.

Robert Dušek (S&D), *în scris*. – (CS) Programul de urmărire a finanțării în scopuri teroriste (TFTP) ar trebui să fie un instrument eficient în combaterea terorismului global și are obiectivul precis de a monitoriza finanțarea terorismului. Transferul datelor referitoare la cetățenii europeni către SUA este, categoric, controversat și inconsistent. Suntem îngrijorați de posibila utilizare greșită a datelor cu caracter personal de către organizațiile criminale, spre exemplu. Ca urmare a revizuirii de către deputații europeni, totuși, predarea și stocarea datelor ar trebui să fie suficient protejate. Având în vedere că acordul este încheiat provizoriu, cu valabilitate până la 31 octombrie 2010, și că va fi posibilă retragerea din alte acorduri dacă sunt identificate discrepanțe, am decis să votez în favoarea proiectului de acord dintre UE și SUA privind prelucrarea și transferul datelor referitoare la tranzacțiile financiare din UE în SUA.

Edite Estrela (S&D), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea raportului Hennis-Plasschaert deoarece, în pofida importanței unui acord cu Statele Unite ale Americii cu privire la prevenirea finanțării în scopuri teroriste, consider că este un aspect care intră sub incidența noului cadru legal instituit de Tratatul de la Lisabona și de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Aceasta este o temă serioasă care garantează o dezbateră intensă în Parlamentul European, care ar trebui să aibă acces la toată documentația necesară, în vederea încheierii rapide a unui acord pe termen lung care este mai valoros din punctul de vedere al securității, dar care să nu poată încălca respectarea drepturilor cetățenilor.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Acordul SWIFT permite Departamentului de Trezorerie al SUA să aibă acces la date referitoare la plățile financiare, cu scopul de a preveni și combate terorismul și finanțarea acestuia. Totuși, având în vedere aspecte tehnice ale sistemului SWIFT, aceasta nu poate fi redusă la căutarea unor date specifice legate de indivizi suspecți de implicare în activități criminale. În consecință, sistemul trebuie să transfere, complet, informații despre toate tranzacțiile efectuate într-o anumită țară, la o anumită dată. Această situație nu prejudiciază protecția datelor cetățenilor europeni și ale companiilor europene, întrucât respectă principiile proporționalității și necesității.

De altfel, combaterea terorismului implică cooperarea juridică internațională și, în multe cazuri, transferul de date cu caracter personal, cum sunt informațiile bancare.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) Recunosc necesitatea, în termenii acordului interimar, de cooperare transatlantică în combaterea infracționalității internaționale și, în special, a terorismului. Aș dori

să subliniez că această cooperare ar trebui stabilită pe baza încrederii reciproce și a respectării principiilor reciprocității, proporționalității și respectării drepturilor cetățenilor. Totuși, securitatea nu ar trebui să fie superioară, ci mai degrabă să fie compatibilă cu alte drepturi, libertăți și garanții. Nu este acceptabil ca poliția din Portugalia să poată accesa informațiile bancare ale unei persoane doar pe baza unui mandat, în timp ce milioane de date să poată fi trimise pentru a fi interpretate și analizate de poliția SUA fără nici un control judiciar. Condamn modul în care Consiliul s-a comportat față de Parlamentul European, omițând să prezinte informații și prezentând situația ca un *fait accompli*. Este esențial ca această situație să nu se repete în viitor și să existe o respectare riguroasă a Tratatului de la Lisabona. Având în vedere cele de mai sus, votez în favoarea rezoluției care se opune acordului.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris. – (PT) Salutăm faptul că majoritatea deputaților, care ne include și pe noi, a respins așa-numitul acord SWIFT dintre UE și Statele Unite ale Americii.

Existența acestor baze de date și schimbul acestor date sau accesul la acestea, fie de autoritățile SUA, fie de agențiile UE sau de autoritățile statelor membre, creează un mare grad de incertitudine, conducând la pericole care nu pot fi controlate, ca rezultat al controlului efectiv al cetățenilor de către autorități. Atât infractorii, cât și persoanele nevinovate, atât suspecții cât și cei care nu sunt suspecți, vor fi cu toții prinși într-un proces care, după cum s-a demonstrat, nu oferă nicio garanție a eficienței sale.

Punerea în aplicare a acestui acord ar însemna menținerea măsurilor deficitare adoptate ca parte a așa-zisei lupte împotriva terorismului și plasarea intenționată a acestui subiect în media cu scopul suprimării drepturilor. Noi susținem nevoia de a combate toate formele de infracționalitate, dar acest lucru trebuie făcut, înainte de toate, prin concentrarea asupra originii și prevenirii acestor fenomene, iar nu punând accentul pe măsuri de securitate vagi, care încalcă libertățile publice și drepturile și garanțiile fundamentale ale cetățenilor, slăbind și mai mult democrația pe care o avem.

Nu acceptăm niciun schimb de libertate pentru mai multă securitate deoarece, în final, le vom pierde pe amândouă. Mai degrabă, susținem o societate mai sigură cu drepturi și libertăți democratice mai extinse.

Christofer Fjellner și Alf Svensson (PPE), în scris. – (SV) Noi am votat în favoarea acordului dintre UE și SUA cu privire la transferul datelor din SWIFT. Cu toate acestea, am propus ca Parlamentul să amâne decizia pentru a consolida protejarea confidențialității. Din păcate, Parlamentul nu a aprobat acest lucru. Acordul provizoriu pe care l-am votat este un act care oscilează între două țeluri: controlul eficient al terorismului și protecția vieții private a cetățenilor noștri. Este nevoie de instrumente eficiente în combaterea terorismului, dar trebuie să ne asigurăm, înainte de toate, că drepturile democratice sunt protejate. Considerăm că acest lucru a fost realizat, dar am fi dorit să avem o protecție și mai mare. Întrucât SWIFT și-a mutat acum o parte din operațiunile sale din SUA, există o întărire semnificativă a vieții private acolo unde se aplică normele europene privind protecția datelor cu caracter personal. Următoarele negocieri dintre UE și SUA, cu privire la un acord pe termen lung care să combine o garanție solidă a protecției datelor pentru cetățenii noștri cu oportunități eficiente de monitorizare a pregătirilor economice pentru acte de terorism, vor fi încheiate în octombrie. Cu toate că se mai pot face multe pentru consolidarea protecției cetățeanului, considerăm că îmbunătățirile față de situația anterioară începutului anului, când nu exista un acord, sunt suficient de sigure pentru a ne permite să votăm în favoarea acordului provizoriu, pentru a evita slăbirea substanțială a combaterii terorismului în următoarele două luni. Înainte de încheierea unui nou acord, vom solicita să se continue întărirea protecției cetățenilor ca o condiție pentru aprobare.

Robert Goebbels (S&D), în scris. – (FR) Am votat pentru respingerea așa-zisului acord SWIFT dintre UE și Statele Unite ale Americii privind transferul datelor de mesagerie financiară în scopul combaterii terorismului. Acordul SWIFT, în forma sa actuală, este foarte departe de a crea un echilibru între nevoia de a combate terorismul internațional și nevoia de a proteja drepturile fundamentale. Este inacceptabil ca milioane de date cu caracter personal nefiltrate despre oameni nevinovați să fie trimise autorităților SUA. Este inacceptabil că aceste date pot fi stocate, conform legislației SUA și contrar legislației UE, până la 90 de ani. Protecția adecvată a datelor și a vieții private, pe care am susținut-o deja cu ocazia celor două voturi privind schimbul de date fiscale, ar trebui aplicată, de asemenea, și acordului SWIFT.

Sylvie Guillaume (S&D), în scris. – (FR) Am susținut cu fermitate acest raport, pentru ca Parlamentul European să poată respinge clar acordul SWIFT, care a fost negociat pe ascuns, fără a se ține cont de îngrijorările Parlamentului European, pe care Consiliul și Comisia Europeană au avut grijă să îl excludă din aceste negocieri. Cu privire atât la principiul protecției vieții private, cât și la eficiența acestor transferuri de date în combaterea terorismului, este esențial ca discuțiile să aibă loc astfel încât să se renegocieze un acord clar. Mesajul acestui vot este, de asemenea, acela de a reafirma rolul Parlamentului European ca fiind în serviciul cetățenilor

europeni și, ca atare, voința sa de a apăra drepturile și libertățile fundamentale ale acestora într-un mod solid și eficient, atât în protejarea vieții lor private, cât și în lupta împotriva terorismului.

Monika Hohmeier (PPE), *în scris.* – (DE) Decizia mea de a vota împotriva acordului interimar SWIFT nu este o decizie împotriva cooperării cu SUA în privința combaterii terorismului. Am susținut ferm că ar trebui creat, cât mai curând posibil, un acord nou și compatibil care ar permite autorităților pentru securitate europene și ale SUA să concluzeze mai strâns și să detecteze transferuri de bani având legături suspecte cu terorismul. Totuși, există deficiențe majore în acordul interimar, inclusiv dispoziții inadecvate cu privire la ștergerea datelor, drepturile de a depune plângere, accesul la informații și transmiterea ulterioară către terți. Mai mult, ceea ce aștept eu din partea unui parteneriat autentic între Uniunea Europeană și SUA este să nu lase, pur și simplu, responsabilitatea pentru asigurarea securității cetățenilor în cadrul Programului de urmărire a finanțărilor în scopuri teroriste (TFTP) în mâinile SUA, ci să ofere, totodată, un cadru temporal bine definit pentru dezvoltarea unui TFTP european, în parteneriat cu SUA, în cadrul Uniunii Europene, de asemenea.

Din acest motiv, sper că va fi negociat un acord în viitorul cel mai apropiat, care să ofere încă o bază pe termen lung pentru combaterea concertată a terorismului în întreaga lume, în ceea ce privește detectarea rețelelor teroriste și a tranzacțiilor lor financiare, dar care să respecte, de asemenea, confidențialitatea datelor cetățenilor.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *în scris.* – (RO) Respingerea acordului interimar privind transferul de date bancare către Statele Unite prin rețeaua SWIFT din cauza aspectelor legate de protecția datelor cu caracter personal, proporționalitate și reciprocitate, nu trebuie înțeleasă ca un exercițiu al Parlamentului în virtutea noilor competențe introduse prin Tratatul de la Lisabona, ci ca un mesaj politic european. Respingând acest acord și votând în favoarea recomandării Parlamentului European, am arătat că nicio decizie politică de anvergură nu poate fi luată atunci când ea contravine prevederilor Tratatului de la Lisabona și mai ales Cartei drepturilor fundamentale. Când un nou acord va fi încheiat, de această dată pe termen lung, și când acesta va asigura protecția datelor cetățenilor europeni, avizul Parlamentului European va fi unul pozitiv. Lupta împotriva terorismului rămâne una dintre provocările majore ale prezentului. În acest context, un nou acord este necesar, dar el trebuie să fie mai bine negociat, pentru a garanta într-adevăr protecția cetățenilor europeni. De aceea, în elaborarea noului acord, Parlamentul trebuie să aibă un rol central, în cadrul unei proceduri care să respecte litera Tratatului.

Eija-Riitta Korhola (PPE), *în scris.* – Astăzi am votat împotriva acordului SWIFT privind schimbul de date bancare cu SUA în scopuri antiteroriste. Acest acord nu a mers suficient de departe pentru a proteja populația Europei; acesta are nevoie de garanții suplimentare pentru protecția datelor. De exemplu, acest acord nu necesită o hotărâre judecătorească prealabilă pentru obținerea datelor. Protecția datelor este unul din drepturile noastre fundamentale. Respectarea drepturilor omului este de o importanță capitală, iar apărarea acestora este o parte integrantă a activității mele în Parlament. În același timp, cred că trebuie să avem măsuri instituite pentru susținerea combaterii terorismului, lucrând în tandem cu SUA; totuși, acest lucru nu trebuie realizat în dauna Cartei drepturilor fundamentale. Această respingere a acordului Swift constituie o ocazie crucială în istoria Parlamentului European. Ea transmite un mesaj clar: că Parlamentul European va folosi noile puteri conferite de Tratatul de la Lisabona în interesul democrației, prin luarea de atitudine și prin protecția drepturilor cetățenilor săi. Comisia trebuie să arate, cu ocazia oricărui acord viitor de schimb de date cu SUA, că este atins echilibrul corect între combaterea terorismului și respectarea vieții private a cetățenilor noștri.

Elisabeth Köstinger (PPE), *în scris.* – (DE) Personal, nu pun la îndoială faptul că este necesar un parteneriat strâns și constructiv între Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii, în special în privința combaterii terorismului. Totuși, am votat împotriva acordului interimar SWIFT, deoarece acesta nu clarifică probleme fundamentale ale protecției datelor. De asemenea, eludarea Parlamentului European în negocierile pentru încheierea acordului a fost inacceptabilă și extrem de problematică. Deși cred că este necesar un acord internațional care să reglementeze schimbul de date, libertățile civile și drepturile fundamentale trebuie totuși protejate.

Véronique Mathieu (PPE), *în scris.* – (FR) Am votat în favoarea acordului SWIFT, deoarece cred că schimburile de date sunt utile. Serviciile noastre secrete, de ambele părți, au citat diverse cazuri în care s-a dovedit utilitatea acestora. Amenințarea teroristă există, aceasta nu poate fi negată, iar încercarea de atac de luna trecută, din Detroit, confirmă acest lucru. Prin urmare, trebuie să demonstrăm că suntem responsabili. Este o problemă de asistență reciprocă. Acest acord nu trebuie interpretat ca un angajament unilateral din partea UE. Uniunea va acorda acces la informațiile sale dar, în schimb, autoritățile SUA vor analiza aceste date, ceea ce noi nu putem face în prezent în Europa, întrucât nu există nici un program european de combatere a finanțării în

scopuri teroriste echivalent cu TFTP. Acest acord protejează siguranța noastră, nu doar siguranța pe teritoriul SUA. În sfârșit, acesta este un acord internațional real, spre deosebire de angajamentele unilaterale anterioare. Garanțiile vor avea caracter obligatoriu, aplicarea acordului va fi supusă evaluării și, dacă UE consideră că aceste garanții nu sunt respectate, acordul conține prevederi clare pentru părți în privința încetării sale.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Problema dezbătută în cadrul votului a fost reînnoirea unui acord care, prin detectarea tranzacțiilor bancare, a fost extrem de important în combaterea terorismului care, în ultimii ani, și-a ales ca țintă societățile occidentale. Dacă rezoluția ar fi aprobată iar acordul respins, organizațiile teroriste ar putea opera liber de orice control eficient, cu toate consecințele grave care decurg din aceasta. În mod ciudat, mulți dintre cei de extremă stângă care resping acordul, pe motiv că încalcă confidențialitatea datelor cu caracter personal, sunt aceiași oameni care, în țările lor origine, susțin încetarea secretului bancar și accesul public la toate informațiile bancare. Pentru acești oameni, problema nu o constituie transferul de date ci faptul că transferul este făcut către SUA, o țară față de care sunt incapabili să-și ascundă ostilitatea frapantă. În consecință, votul meu împotriva rezoluției și în favoarea acordului a luat în calcul doar circumstanțele foarte specifice ale nevoii de a combate terorismul prin toate mijloacele și recunoașterea rolului fundamental al SUA în această luptă.

Willy Meyer (GUE/NGL), *în scris* – (ES) Am votat în favoarea raportului Hennis-Plasschaert, pentru a-mi arăta dezaprobarea față de acordul SWIFT, care a fost semnat de cele 27 de state membre, în vederea transferului în Statele Unite ale Americii al datelor privind tranzacțiile financiare, sub pretextul combaterii terorismului. Cred că solicitarea Statelor Unite este inacceptabilă și constituie o amenințare la adresa libertăților și drepturilor cetățenilor europeni. Cu această propunere, cele mai conservatoare forțe au încercat să ne predea legați de mâini și de picioare pentru servirea intereselor SUA, fără a se gândi o clipă la siguranța sau viața privată a cetățenilor. Parlamentul European nu poate permite ca drepturile civile și libertățile europenilor să fie încălcate în scopuri antiteroriste.

Andreas Mølzer (NI), *în scris*. – (DE) UE a permis SUA să o încolțească mult prea mult. Este timpul să punem capăt incursiunii constante a SUA în drepturile și libertățile noastre civile și în protecția datelor în numele combaterii terorismului. Transmiterea de date privind mesageria financiară către puterile străine reprezintă o încălcare gravă a drepturilor fundamentale ale cetățenilor noștri, în special în cazul în care destinatarul datelor este Statele Unite ale Americii. Transferul a milioane de date bancare nu este absolut deloc în interesul Europei.

Nimeni nu știe ce vor face serviciile secrete americane cu datele colectate, iar aceasta lasă loc la numeroase abuzuri, chiar spionaj economic. Faptul că Washingtonul folosește datele bancare în combaterea terorismului, nu este altceva decât un paravan ieftin. Dincolo de orice altceva, spunând „nu” acordului SWIFT, UE își poate dovedi independența față de SUA. Nu pot decât să susțin pe deplin un „nu” pentru acordul SWIFT din partea Parlamentului European.

Mariya Nedelcheva (PPE), *în scris*. – (FR) Am votat împotriva acordului SWIFT dintre Consiliul Uniunii Europene și Statele Unite ale Americii, deoarece consider că garanțiile în sensul protecției datelor sunt inadecvate. Fără a pune la îndoială faptul că lupta împotriva terorismului este indispensabilă, pe măsură ce amenințarea este mai mult decât reală astăzi, sunt convinsă că nu putem garanta siguranța cetățenilor europeni fără a garanta, în același timp, respectul deplin pentru datele lor cu caracter personal.

Astfel cum se prezintă situația, prevederile din acordul SWIFT pentru cazurile în care Statele Unite ar putea transmite date europene către state terțe sunt prea vagi. Trebuie să existe prevederi clare care să reglementeze aceste schimburi de date. În ceea ce privește posibilele despăgubiri acordate cetățenilor sau companiilor care consideră că datele lor nu au fost prelucrate corect, articolul 11 din acord este departe de a fi satisfăcător.

În timp ce acordul garantează protecția datelor atunci când datele sunt prelucrate pe teritoriul Uniunii Europene, ce se întâmplă cu datele europene prelucrate în Statele Unite? Negocierile vor trebui desfășurate într-un mod transparent și democratic, cu sprijinul deplin și integral al Parlamentului European, astfel cum este prevăzut în Tratatul de la Lisabona pentru acest tip de acorduri internaționale.

Franz Obermayr (NI), *în scris*. – (DE) 11 februarie 2010 este o zi memorabilă pentru Parlamentul European: deputații reprezentând cel mai extins interval posibil de convingeri politice și un număr mare de state membre au votat pentru respingerea acordului cu privire la transferul datelor financiare ale cetățenilor europeni către SUA. Nu este clar cum ar putea un astfel de transfer de date să servească scopul combaterii terorismului, nici cum ar putea acordul SWIFT să garanteze normele europene de protecție a datelor. Prin această decizie, Parlamentul, ca organism care îi reprezintă pe cetățenii europeni, a câștigat o și mai mare influență și încredere în sine și nu a cedat presiunilor din partea SUA. Răspunsul său a constituit un „nu” ferm restrângerii drepturilor

civile europene sub pretextul combaterii terorismului. Este de la sine înțeles că și eu am susținut raportul de respingere, din acest motiv.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *în scris*. – Am votat pentru respingerea acordului SWIFT cu Statele Unite deoarece acesta, înainte de a fi un instrument în lupta împotriva terorismului, este mai degrabă o amenințare la adresa vieții personale a cetățenilor europeni. Acordul recent încheiat între Uniunea Europeană și SUA este o sfidare la adresa Parlamentului European, dat fiind că a fost semnat cu doar o zi înainte de intrarea în vigoare a reformei de la Lisabona. Parlamentul nu a fost consultat la timp în legătură cu acest acord și acum este prea târziu; am spus nu acordului și sperăm că atât Statele Unite, cât și Consiliul vor realiza cât de important este Parlamentul European în luarea deciziilor la nivelul Uniunii. Sunt convinsă că un acord mai bun poate fi obținut sub Președinția Spaniolă

Renate Sommer (PPE), *în scris*. – (DE) Am votat în favoarea amânării votului privind acordul SWIFT. O amânare de patru săptămâni ar fi deschis calea pentru negocieri ulterioare. Prin această decizie, noi am arătat Comisiei că știm mai bine; am fi putut folosi ocazia pentru a aborda îngrijorările justificate ale cetățenilor noștri și ale companiilor, cu privire la protecția datelor lor în acordul interimar, care este deja în vigoare. Este, în cele din urmă, responsabilitatea noastră de a proteja libertățile civile și drepturile fundamentale. Totuși, respingând amânarea, acest Parlament a ratat oportunitatea de a-și folosi noile atribuții în mod responsabil și de a-și amplifica influența asupra negocierilor. Pe de altă parte, însă, nu aș fi putut vota sub nicio formă în favoarea acordului SWIFT. Înșelarea încrederii de către SUA, într-o demonstrație incredibil de arogantă de mentalitate egocentristă, este prea flagrantă și a fost egalată de disprețul pe care Consiliul l-a arătat Parlamentului.

Cu toate acestea, ceea ce avem de făcut acum este să negociem un acord nou pe termen lung, rapid și cu încredere în sine, cu implicarea Parlamentului European, indiferent cât de puternică ar fi prietenia transatlantică. Un astfel de acord trebuie să reflecte normele UE, fiindcă schimbul controlat de date în lupta împotriva terorismului internațional este și în interesul european.

Bart Staes (Verts/ALE), *în scris*. – (NL) Am votat cu convingere în favoarea raportului și sunt mulțumit că majoritatea a refuzat să cedeze presiunii politice puternice și își face auzită vocea cu privire la politicile de justiție și de securitate. Prin împiedicarea transferului către SUA, via SWIFT, a informațiilor cu privire la milioane de transferuri și tranzacții bancare europene, Parlamentul arată că ia în serios drepturile fundamentale cuprinse în Tratatul de la Lisabona.

Președinția UE și Comisia Europeană trebuie să anuleze acum acordul interimar cu Statele Unite ale Americii și să se întoarcă la masa negocierilor, echipate cu cerințele înscrise în rezoluția adoptată de Parlamentul European în septembrie 2009. Totuși, în primul rând trebuie organizată o dezbatere deschisă cu privire la substanța relației dintre, pe de o parte, politica de securitate și lupta împotriva terorismului și, pe de altă parte, garanțiile minime ale drepturilor civile fundamentale și respectul pentru viața personală a sute de milioane de cetățeni. Sunt mulțumit că șantajul și presiunea politică nu au funcționat. De altfel, este lipsit de sens să se pretindă că respectarea drepturilor civile și a vieții private este un obstacol în calea combaterii terorismului. Noi, în Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană, suntem pregătiți să cooperăm pentru o politică de securitate eficientă și strictă, dar care respectă drepturile constituționale și, de asemenea, acordă atenție cauzelor infracționalității și terorismului.

Nuno Teixeira (PPE), *în scris*. – (PT) Lupta împotriva infracționalității internaționale, în special prin intermediul cooperării transatlantice în lupta împotriva terorismului, este una dintre prioritățile principale ale Uniunii Europene. Totuși, această cooperare ar trebui stabilită pe bază de reciprocitate și de încredere reciprocă. Acordul interimar dintre Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii privind procesarea și transferul datelor de mesagerie financiară nu garantează cetățenilor europeni și companiilor aceleași drepturi și garanții, conform legislației SUA, cu cele de care ar beneficia pe teritoriul UE. Sistemul de transfer al datelor nu respectă principiile fundamentale ale legislației europene cu privire la protecția datelor, în special principiile proporționalității și necesității. Acordul nu prevede expres că solicitările trebuie să facă obiectul autorizării judiciare sau să fie limitate în timp, nici nu definește suficient condițiile pentru schimbul de date cu țările terțe. De asemenea, regret faptul că, pe parcursul negocierilor, Consiliul nu a împărtășit practic nicio informație cu Parlamentul și că votul referitor la acord a avut loc după ce acesta intrase deja în vigoare. Din aceste motive și deoarece drepturile și garanțiile cetățenilor europeni merită respectate, votez în favoarea propunerii de rezoluție care respinge încheierea acordului SWIFT.

Róża, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE), *în scris* – (PL) Potrivit multor colegi deputați, Consiliul a greșit ignorând Parlamentul European în timpul negocierilor actuale privind acordul cu SUA. Discursul

susținut de președintele grupului meu, Joseph Daul, nu a fost de ajutor. După o dezbateră intensă, acesta a cerut colegilor deputați să amâne votul. Dna Malmström a insistat să se acorde mai mult timp noii Comisii pentru studierea problemei și pentru negocieri ulterioare, precum și pentru ca Parlamentul să discute situația mai în detaliu. Înțeleg importanța enormă a protejării datelor cu caracter personal, dar trebuie să ne amintim, de asemenea, că Statele Unite ale Americii sunt cel mai mare partener al nostru. Trebuie să construim încrederea reciprocă, iar combaterea terorismului și securitatea cetățenilor noștri este responsabilitatea noastră comună. Am votat, în concordanță cu opinia grupului meu, pentru o amânare. Din păcate, am pierdut cu 15 voturi. Din câte cunosc eu, 35 de deputați din grupul meu nu au fost prezenți la vot. Aceasta este încă o dovadă că fiecare vot este important. În continuare, în conformitate cu opinia promovată de grupul meu, am votat în favoarea acordului. Parlamentul a respins în final acordul cu 378 de voturi la 196, cu 31 de abțineri. Nu sunt mulțumită de acest rezultat, însă fără îndoială vom reveni curând la această temă foarte importantă.

Ioannis A. Tsoukalas (PPE), *în scris*. – Deși este clar că normele propuse au scopul de a facilita lupta împotriva infracționalității cibernetice și a terorismului cibernetic, referirea explicită la articolul 8 din „Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale” (ECHR), ținând cont și de Decizia C317/04 a Curții Europene de Justiție, face ilegal orice vot pozitiv pe această temă, deoarece fiecare cetățean european este obligat să respecte normele generale care guvernează Uniunea Europeană, precum și hotărârile Curții Europene de Justiție.

Thomas Ulmer (PPE), *în scris*. – (DE) Am votat pentru respingerea acordului SWIFT. Acest eveniment este unul deosebit de important pentru continuarea democratizării Europei și în exercitarea de către Parlament a drepturilor sale democratice în temeiul Tratatului de la Lisabona privind protecția datelor și drepturile individuale ale cetățenilor noștri. Aș dori să văd mult mai multe momente magice ca acesta.

Propunere de rezoluție B7-0063/2010

Proinsias De Rossa (S&D), *în scris*. – Susțin această propunere de rezoluție care solicită adoptarea rapidă a unei directive care să pună în aplicare acordul-cadru cu privire la prevenirea rănilor provocate de obiecte ascuțite în sectorul spitalicesc și în cel al asistenței medicale, încheiat de partenerii sociali europeni din sectorul asistenței medicale. În fiecare an, în Uniunea Europeană se înregistrează mai mult de un milion de răniri prin înțeparea cu ace, ceea ce poate conduce la transmiterea de virusuri letale. Clauza cu privire la standardele minime din recentul acord nu exclude viitoare prevederi naționale și comunitare care sunt mai favorabile lucrătorilor. Grupul meu politic din Parlamentul European a insistat mulți ani asupra impunerii unor norme europene de siguranță mai stricte în sectorul de sănătate și, în afară de acordul-cadru, trebuie adoptată și pusă în aplicare urgent o directivă.

Edite Estrela (S&D), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea acestei propuneri de rezoluție, deoarece este necesară întărirea legislației în domeniul protecției lucrătorilor din sectorul serviciilor de sănătate. Din păcate, în Uniunea Europeană se înregistrează mai mult de un milion de răniri prin înțeparea cu ace în fiecare an, care conduc la transmiterea de virusuri precum Hepatita B, Hepatita C sau HIV/SIDA. Prin urmare, este nevoie urgentă să se adopte și să se pună în aplicare în statele membre acordul-cadru privind prevenirea rănilor provocate de obiecte ascuțite în sectorul spitalicesc și în cel al asistenței medicale.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) A fost încheiat un acord-cadru între HOSPEEM (Asociația angajatorilor din sectorul spitalicesc și al sănătății) și EPSU (Federația Europeană a Sindicatelor din Serviciile Publice) cu privire la prevenirea rănilor provocate de obiecte ascuțite în sectorul spitalicesc și în cel al asistenței medicale.

Acest acord își propune să creeze standarde și norme pentru a proteja lucrătorii din sectorul serviciilor de sănătate împotriva rănilor provocate de obiecte ascuțite, care pot conduce la transmiterea a mai mult de 20 de virusuri letale creând, astfel, o problemă extrem de gravă în domeniul sănătății publice.

Ținând cont de importanța acestui acord-cadru pentru protecția sănătății lucrătorilor din sectorul serviciilor de sănătate, Comisia trebuie să aibă în vedere punerea acestuia în aplicare și să adopte urgent directiva de punere în aplicare.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) Rănilor provocate de înțepături cu ace și alte răni provocate de instrumente medicale ascuțite reprezintă unul dintre cele mai obișnuite și grave riscuri pentru lucrătorii din serviciile de sănătate în întreaga Europă; având în vedere că personalul spitalicesc și lucrătorii din asistența medicală riscă adeseori contactarea de infecții ca urmare a rănilor provocate de folosirea acelor sau a altor instrumente ascuțite, după cum se arată în rezoluția adoptată. Prin urmare, este necesar să se garanteze cel

mai înalt nivel de siguranță posibil în mediul de lucru din spitale și oriunde se desfășoară activități legate de asistența medicală.

Din aceste motive, am aprobat rezoluția cu privire la acordul-cadru, care conține în schimb o clauză referitoare la normele minime de siguranță fără a încălca prevederile comunitare și naționale actuale sau viitoare care sunt mai favorabile lucrătorilor. Statele membre și/sau partenerii sociali ai acestora ar trebui să fie liberi și încurajați să adopte măsuri suplimentare care sunt mai favorabile lucrătorilor din domeniul la care se face referire.

David Martin (S&D), *în scris*. – Susțin ferm acordul-cadru încheiat între Comisie și partenerii sociali europeni care reprezintă sectorul serviciilor de sănătate. Protejarea lucrătorilor din sectorul asistenței medicale de răni sau de transmiterea potențială de virusuri este de importanță vitală și sunt mulțumit că această propunere a trecut cu un sprijin atât de mare, în special după munca atât de grea depusă de Stephen Hughes.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Sănătatea lucrătorilor la locul de muncă este atât o problemă de muncă, cât și o problemă care cere responsabilitate socială care, la rândul său, implică toate entitățile responsabile din acest domeniu, inclusiv Parlamentul European. Acordul-cadru încheiat astăzi între partenerii sociali europeni din sistemul spitalicesc și al asistenței medicale este o contribuție importantă la protecția sănătății și a siguranței lucrătorilor din sectorul spitalicesc.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), *în scris*. – (FR) Am votat în favoarea acestei propuneri de rezoluție pentru a proteja personalul care lucrează în clinici și spitale. De fapt, prea mulți angajați din spitale și lucrători în sănătate cad încă victime infecțiilor provocate de răniri din cauza folosirii seringilor și a instrumentelor ascuțite. În calitate de deputat european, trebuie să lupt pentru prevenirea acestei situații. Această propunere de rezoluție solicită, de asemenea, îmbunătățirea condițiilor de instruire și de muncă ale lucrătorilor din serviciile de sănătate care înfruntă acest pericol: instrumente medicale mai sigure cu elemente de protecție integrate sunt necesare în toată Uniunea Europeană. Cu convingerile mele sociale și cunoștințele mele despre mediul spitalicesc, solicit adoptarea rapidă și aplicarea urgentă a măsurilor prevăzute în propunerea de directivă.

Evelyn Regner (S&D), *în scris*. – (DE) Am votat în favoarea propunerii de rezoluție a Parlamentului European, deoarece sunt o susținătoare a acordurilor de parteneriat social. Parteneri sociali europeni existenți au ajuns la un acord în cazul de față, iar eu susțin ca acest acord-cadru să fie imediat încorporat în legislația europeană aplicabilă de către Consiliu, prin adoptarea fără întârziere a unei directive.

Derek Vaughan (S&D), *în scris*. – Acesta a fost un vot important care solicită o directivă europeană pentru îmbunătățirea protecției lucrătorilor afectați de răni provocate de înțepături cu ace. Trebuie adoptate măsuri cât mai curând posibil pentru a-i proteja pe cei care lucrează în sectorul asistenței medicale de contactarea bolilor cu potențial letal precum HIV/SIDA și hepatită, prin răni provocate de ace folosite. Rănilor provocate de înțepături cu ace reprezintă unul dintre cele mai obișnuite și mai grave riscuri pentru lucrătorii din serviciile de sănătate din întreaga Europă, cu un milion de răni estimate, de acest tip, în fiecare an, în toată Europa. Sper că se vor adopta măsuri rapide pentru îmbunătățirea instruirii și siguranței celor care lucrează cu ace și cu instrumente ascuțite, astfel încât numărul rănilor provocate să fie redus drastic, iar stresul emoțional cauzat celor implicați să fie limitat. În plus, sper că utilizarea instrumentelor medicale mai sigure va ajuta la prevenirea rănilor care pot fi evitate, pentru cei care lucrează zilnic cu ace.

8. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

(Ședința a fost suspendată la ora 12.50 și reluată la ora 15.00).

PREZIDEAZĂ: DL WIELAND

Vicepreședinte

9. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal

10. Dezbateri asupra cazurilor de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept (dezbateri)

10.1. Venezuela

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbateră asupra celor șase propuneri de rezoluție referitoare la Venezuela⁽¹⁾.

Tunne Kelam, autor. – Dle președinte, deputații au fost foarte îngrijorați cu privire la recenta limitare a libertății presei de către guvernul venezuelean.

După cum știți, libertatea presei este unul dintre fundamentele unei societăți democratice. Aceasta include fără îndoială dreptul de a primi informații din surse multiple, pluraliste. Recent, au existat atacuri la adresa libertății presei, întreprinse de către președintele Hugo Chávez. În luna august a anului trecut, a ordonat închiderea a 34 de posturi de radio, refuzând reînnoirea licențelor acestora. În luna ianuarie a anului curent, președintele Chávez a interzis dreptul de emisie al RCTV International și al altor cinci canale de televiziune prin cablu și satelit care nu au transmis discursul său oficial. De asemenea, a calificat drept activități teroriste utilizarea unor site-uri precum Twitter și a internetului pentru a difuza informații antiguvernamentale. Protestăm contra uciderii a doi studenți venezueleni care au protestat împotriva închiderii mijloacelor de informare libere...

(Președintele întrerupe vorbitorul.)

Renate Weber, autor. – (ES) Dle președinte, doamnelor și domnilor, libertatea de expresie nu este un drept virtual asupra căruia să se poată cădea de acord fără a se lua în considerație realitatea politică și socială a unei țări. Libertatea presei de a exprima puncte de vedere critice asupra guvernului sau politicianilor, fie că aceștia sunt chiar președintele, membrii guvernului sau ai opoziției, este cea mai importantă garanție pe care o pot avea oamenii. Este vorba aici despre accesul la informația transmisă de surse pluraliste, astfel încât dreptul de vot să fie unul veritabil.

Din nefericire, realitatea din Venezuela este că, după multe acte antidemocratice întreprinse de guvernul președintelui Chávez contra opoziției, se pare că acum urmează să se suprimă și presa. Nu ne referim doar la cazul recent al RCTV International, asupra căruia autoritatea audiovizuală din Venezuela a impus o lege retroactivă, ci de asemenea și la faptul că, din 2003, 34 dintre cele mai ascultate posturi de radio din Venezuela au fost închise.

De asemenea, Globovisión, care mai păstrează încă o linie editorială independentă de guvern, este supus unor presiuni în vederea încetării acestei situații. Să nu uităm că cel mai pervers mod de eliminare a mass mediei este crearea autocenzurii.

Ca urmare a închiderii a 34 de posturi de radio, guvernul lui Hugo Chávez a anunțat în mod oficial că mai există o listă cu alte posturi, care vor fi de asemenea închise: o listă pe care nu o cunoaște nimeni, deoarece procedurile nu sunt deschise și transparente, o listă asupra căreia planează multe incertitudini, singurul scop al acesteia fiind promovarea autocenzurii. Toate aceste încălcări au loc în absența unui răspuns al curților de justiție competente la acțiunile înaintate în cadrul lor.

Într-o țară în care un principiu universal cum este cel al neretroactivității nu este respectat, în care autoritățile judiciare nu răspund la apeluri decât dacă președintele le spune să facă acest lucru, nu mai există statul de drept și nici separarea puterilor în stat. Democrația pur și simplu nu mai există. Din păcate, aceasta este Venezuela din ziua de astăzi.

Véronique De Keyser, autoare. – (FR) Dle președinte, îmi pare rău, însă propunerea de rezoluție privind Venezuela înaintată în principal de către Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat) este o farsă care nu vrea decât să exploateze dezbateră de urgență în scopuri politice și să încerce să-l discrediteze pe dl Chávez.

Voi relua ceea ce spuneam deoarece nu este cazul să pierdem timpul. Patru stații naționale nu și-au respectat cerințele statutare cu privire la înregistrare. Au fost suspendate temporar și în momentul de față respectă aceste cerințe și sper că vor fi curând în regulă.

Într-o propunere de rezoluție comună, alături de Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană și Grupul Confederal al Stângii Unite Europene - Stânga Verde Nordică, grupul meu își reiterează suportul fără echivoc în favoarea libertății de expresie și a pluralității. Sunt surprinsă, totuși, de marea varietate de vederi manifestată

⁽¹⁾ A se vedea procesul-verbal

de Grupul PPE cu privire la libertatea de expresie. Nu dumneavoastră ați votat împotriva rezoluției privind libertatea presei în Italia, în apărarea lui Berlusconi? Dacă doriți să vă faceți de râs astăzi, nu aveți decât. Vor fi mulți dintre dumneavoastră în momentul votării, așadar profitați la maximum de aceasta.

Raül Romeva i Rueda, autor. – (ES) Dle președinte, și eu am două probleme privind Venezuela. Una este de formă și cealaltă este de fond. Din punct de vedere al formei, trebuie să spun că deputații aici prezenți, care sunt membri ai Grupului Partidului Popular European (Creștin Democrat) și care, de ceva vreme, au abuzat în mod activ de această sesiune de urgență privitoare la încălcarea drepturilor omului pentru a ține o dezbatere politică de partid, creează o situație complexă.

Este destul de legitim pentru dumnealor să dorească să desfășoare activități politice de partid. Totuși, nu ne aflăm în locul potrivit pentru aceasta. Dacă doresc să facă o declarație de susținere a prietenilor lor sau dacă doresc să critice guvernele care nu le sunt pe plac, nu este nici momentul și nici locul să facă aceasta.

Totuși, haideți să luăm această sesiune de urgență în care discutăm despre încălcarea drepturilor omului și democrație cu mult mai serios, deoarece, dacă nu, ne vom pierde toată credibilitatea pe care o avem în acest moment și care este foarte greu de redobândit la nivel internațional.

Există multe cazuri flagrante de încălcări ale drepturilor omului în America Latină. Haideți să fim și mai consecvenți. Dorim să discutăm despre drepturile omului în America Latină? Atunci haideți să discutăm despre Columbia și Honduras. Cum se face că aceste chestiuni nu ajung niciodată să fie discutate aici în sesiunile plenare? De ce avem întotdeauna această problemă și totuși, în cazuri ca cel de astăzi, în care se tratează o problemă administrativă, suntem martorii unei astfel de prezențe și susțineri? Așa ceva este inacceptabil. Este inacceptabil deoarece, insist, ne pierdem toată credibilitatea și legitimitatea de a fi capabili să exprimăm o opinie cu privire la aceste tipuri de cazuri.

Permiteți-mi să fiu foarte clar. Nu sunt un adept al lui Chávez. Sunt în favoarea libertății de expresie, chiar și pentru aceia ale căror opinii sunt radical opuse opiniilor mele, fie că aceștia sunt aici, în Italia sau în Honduras. Totuși, acesta nu este obiectul dezbaterii de astăzi. Problema discutată astăzi este în principal o chestiune de natură administrativă, o chestiune privitoare la ordinea internă din Venezuela, o chestiune care este în curs de rezolvare și chiar, din informațiile pe care le avem, a și fost rezolvată.

Prin urmare, nici măcar nu mai este un caz. Nu mai are niciun rost. Dacă dorim să continuăm să ridiculizăm această sesiune de urgență, atunci haideți să continuăm în același mod și vom ajunge să nu mai discutăm nimic, niciodată, deoarece ne vom fi pierdut orice credibilitate.

De aceea, îi îndemn pe membrii Grupului PPE să ne permită să tratăm această sesiune de urgență cu mai multă seriozitate, sau vom sfârși fără îndoială să nu mai avem niciun rost.

Joe Higgins, autor. – Dle președinte, permiteți-mi mai întâi să subliniez ipocrizia pură de care dau dovadă grupurile de dreapta din acest Parlament, care condamnă guvernul venezuelean pentru retragerea temporară a facilităților de transmisie pentru Radio Caracas Television (RCTV) și care pretind a fi campionii libertății presei. Aceste grupuri sunt aceleași grupuri care au fost în favoarea unui sistem european în care marea majoritate a mass mediei să fie controlată de miliardari și de principalele corporații private, care utilizează acest control pe de o parte pentru a smulge profituri maxime pentru ele și, pe de altă parte, pentru a răspândi propagandă pro-capitalistă, pro-piață și pro-neoliberală; care, în contextul crizei economice actuale, defăimează și abuzează de cei ce lucrează în sectorul public, de exemplu, promovând fără îndoială o agendă care stipulează că clasa lucrătoare trebuie să plătească pentru criză și calomniază în continuu organizațiile salariaților care îndrăznesc să nu fie de acord.

Aducerea chestiunii RCTV în discuția asupra rezoluției privitoare la drepturile omului de astăzi este un abuz procedural major. Apropos, majoritatea canalelor de informare în masă din Venezuela sunt de fapt în proprietate privată, ceea ce include puternicele corporații media care au conspirat la îndepărtarea lui Chávez în 2002, care se pare că a fost ales și reales de multe ori de către poporul din Venezuela. Realitatea este că PPE are aceeași agendă ca și conspiratorii la lovitura de stat: doresc să răstoarne guvernul lui Chávez deoarece acest guvern nu a urmat dictatele obraznice ale capitalismului mondial care implementează privatizarea și de-reglementarea universale, iar dumnealor nu doresc nicio opoziție la agenda neoliberală. Da, clasa lucrătoare din America Latină, în general, se opune la aceasta. Și nu, aceasta nu înseamnă că nu am câteva critici virulente la adresa guvernului venezuelean.

În ciuda susținerii masive din partea majorității poporului venezuelean, Hugo Chávez, de fapt, nu a rupt total legăturile cu capitalismul și a condus o mișcare către socialismul democrat veritabil. Există o tendință către

birocrație, în anumite privințe. În fine, persoanele care gândesc ca mine pe marginea acestor chestiuni, de exemplu cei din Grupul Socialismo Revolucionário, combat aceste tendințe și luptă pentru drepturile lucrătorilor și ale socialismului veritabil, care înseamnă, apropo, că mass media nu vor fi controlate nici de interesele capitaliste și nici de interesele birocratice, ci vor fi deschise în mod democratic tuturor sectoarelor societății.

Tomasz Piotr Poręba, autor. – (PL) Dle președinte, într-adevăr acum și aici, în Parlamentul European, este momentul să vorbim astăzi despre ceea ce se întâmplă în Venezuela, unde un dictator încalcă legea, elimină opoziția, închide posturile independente de televiziune, expropriează firmele și închide diverse instituții. Aici trebuie să vorbim despre aceasta. Fiindcă toate aceste lucruri reprezintă încălcări ale drepturilor omului.

Totuși, mai există și alte chestiuni, deoarece conducerea sa nu face doar să destabilizeze situația din propria sa țară, ci să destabilizeze situația din întreaga regiune. Acțiuni de provocare îndreptate împotriva Columbiei, susținerea acordată gherilelor FARC - sunt fapte care ar putea conduce la un real conflict în regiune.

Columbia este unul dintre partenerii noștri strategici. Haideți să susținem Columbia și să fim lângă ea în aceste momente în care țara este atacată atât de puternic de Chávez și este împinsă în direcția intensificării conflictului din regiune, prin înșelăciune sau prin provocare. Aceasta este obligația noastră și dacă aceste atacuri și provocări se intensifică, Uniunea Europeană și Parlamentul European vor fi obligate să se alăture Columbiei, să fie lângă ea și să o susțină în cazul unui conflict cu Venezuela care, mă tem, ar putea începe în curând.

Bogusław Sonik, în numele Grupului PPE. – (PL) Dle președinte, ideea este întotdeauna aceeași: pentru ca ziua de mâine să fie mai bună, pentru a combate inegalitățile, pentru a elibera oamenii de opresori și tirani, pentru a pune capăt sărăciei și lipsurilor, pentru a folosi bogățiile țării în vederea asigurării bunăstării națiunii, cineva ia puterea. Acesta este obiectivul fiecărei revoluții și, de asemenea, al celor care, folosind mecanismul democrației, obțin funcția la care visează, cum ar fi cea de președinte și, de fapt, chiar de a doua zi renunță la sloganurile lor despre libertate, democrație și societate. Din acel moment, sunt călăuziți de un singur motto: „odată ce am pus mâna pe putere, să n-o lăsăm să ne mai scape”. Dictatorii își îndeplinesc acest obiectiv folosind aceleași metode: cenzura, poliția secretă, închisoarea pentru cei care gândesc altfel, sfărâmarea și divizarea forțelor de opoziție și controlul complet al mass mediei. Un fel de cartă fondatoare, un simbol al aceluiași mod de gândire din secolul 20 a fost, de exemplu, suprimarea de către Lenin a revoltei eroice a marinarilor din Kronstadt. Același diagnostic se aplică astăzi în cazul Venezuelei. Libertatea mass mediei este de o importanță esențială pentru democrație și pentru respectarea drepturilor omului. Comisia Europeană ar trebui să întreprindă acțiunile adecvate.

Zigmantas Balčytis, în numele Grupului S&D. – (LT) Câțiva dintre membrii grupului nostru și-au prezentat deja poziția și sunt de acord că problema Venezuelei sau libertatea de expresie nu sunt relevante numai pentru America Latină, ci și pentru întreaga Europă și întreaga lume. Dacă ar trebui să examinăm încălcările libertății de expresie în detaliu, cred că am constata că această problemă există în câteva state membre ale Uniunii Europene.

Susțin fără rezerve ideea că această chestiune a fost adăugată pe agendă poate puțin cam în grabă și că avem probleme cu mult mai mari și există crime cu mult mai mari, nu numai în America Latină, ci și în alte state și prin urmare cred că astăzi am pus prea mult accent pe această chestiune.

Izaskun Bilbao Barandica, în numele Grupului ALDE. – (ES) Dle președinte, sunt de acord că există probleme cu mult mai serioase decât aceasta, însă este datoria mea, de dragul consecvenței, să denunț și ceea ce se petrece în acest moment în Venezuela. Am votat în favoarea inițiativei privitoare la Italia.

Cu câteva zile în urmă, mă aflu aici, denunțând un caz care a avut loc și care se referea la închiderea singurului ziar de limbă bască din Spania, din regiunea bască și mă aflu astăzi aici pentru a denunța închiderea postului Radio Caracas în 2007 și închiderea a 34 de posturi de radio în 2009.

Îmi doresc ca acestea să fi fost doar niște chestiuni administrative și ca drepturile acestor organe de presă să fie recunoscute din nou. Totuși, mă îngrijorează să aflu că președintele Chávez pune semnul egal între noile site-uri de legături sociale și terorismul de stat și să văd că internetul se află sub o amenințare gravă.

Este datoria mea să apăr drepturile oamenilor, să apăr libertatea de expresie, să apăr dreptul mass media de a oferi informații libere și pluraliste, deoarece acest lucru înseamnă de fapt apărarea dreptului cetățenilor la o informare liberă.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Dle președinte, știm că Venezuela este unul dintre statele cele mai bogate în petrol. Știm de asemenea că acest stat are un potențial enorm de generare a energiei hidroelectrice. Și totuși,

după cum știm cu toții, populația Venezuelei suferă de pe urma multor ani de conducere defectuoasă. Timp de zeci de ani, acest stat nu a fost capabil să-și investească veniturile din petrol în dezvoltarea durabilă sau în dezvoltarea infrastructurii. Faptul că moneda națională a fost evaluată mereu în funcție de dolarul american a fost probabil o altă mișcare contraproductivă. Recent, președintele Chávez a încercat să depășească această problemă prin deprecierea monedei și prin ținerea sub control a datoriei publice. Totuși, naționalizarea băncilor, exproprierea și închiderea temporară a magazinelor alimentare nu vor fi probabil suficiente pentru îndepărtarea pe termen lung a spectrului unei inflații galopante.

președintele Chávez adoptă o politică economică dirijistă, o economie planificată la nivel central, similară economiilor altor regimuri autoritariste, care este fără îndoială sortită eșecului. După toate probabilitățile, situația se va înrăutăți și mai mult, lucru care se va întâmpla probabil dacă producătorii de alimente, care au fost forțați timp de mulți ani să producă alimentele la prețuri fixe și nu în funcție de piață, vor încerca la un moment dat să inițieze mișcări de protest atunci când se va ivi posibilitatea. Trebuie să-mi exprim de asemenea criticile cu privire la faptul că, în această situație precară în care locuitorii Venezuelei suferă de pe urma întreruperii curentului electric, a întreruperii furnizării de apă și de pe urma economiei deplorabile, președintele Chávez a cumpărat arme în valoare de peste 70 de milioane de dolari pentru Garda Națională. Acest lucru nu este de bun augur, mai ales în contextul protestelor continue care au urmat după închiderea unui post ce avea o atitudine critică față de guvern, proteste în cadrul cărora studenții și membrii opoziției s-au ciocnit violent, de nenumărate ori, cu forțele de securitate.

De vreme ce drepturile omului sunt o preocupare deosebit de importantă pentru Uniunea Europeană, și suntem cu toții de acord asupra acestui lucru, atunci trebuie ca misiunea noastră să fie aceea de a ne oferi ajutorul. Trebuie să acționăm, nu numai în cazurile care implică încălcarea drepturilor omului, ci, de asemenea, și în direcția explorării posibilităților care ar putea îmbunătăți condițiile în care trăiește populația Venezuelei, fără a interveni direct în afacerile interne ale acestui stat. Pentru aceasta va fi nevoie de abilități diplomatice și de multă sensibilitate. Sper că Uniunea Europeană poate da dovadă de aceste lucruri.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, sunt oarecum surprins că, în această Cameră, Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat) este acuzat de promovarea forțată a acestei teme care, deși este urgentă, probabil nu este pe placul niciunuia dintre membrii majorității de stânga din această Cameră. Mă îndoiesc că ei constituie o majoritate în această Cameră. Pur și simplu trebuia să pun această întrebare. Ca și toate celelalte grupuri, grupul nostru are de asemenea dreptul de a ridica această chestiune. Chiar dacă dl Chávez, care se află la putere în momentul de față, ar putea fi într-un fel prietenul dumneavoastră sau al fostei Președinții spaniole în exercițiu, pur și simplu trebuie să întrebăm ce acțiuni se întreprind în această privință.

Sunt destul de uimit că cineva ca dl Chávez poate spune lucruri precum acela că „Twitter este un sistem terorist”. Îmi pare rău, însă orice persoană din ziua de azi și de această vârstă care descrie site-ul Twitter ca fiind un sistem terorist trăiește pur și simplu pe altă lume, undeva în epoca de piatră. Permiteți-mi să vă spun încă ceva: Noi, Grupul PPE, nu vom fi intimidati de această acuzație. Denunțăm încălcarea drepturilor omului, oriunde s-ar produce aceasta. Personal, denunț încălcările drepturilor omului atunci când vine vorba despre libertatea presei. În această privință, permiteți-mi doar să spun că ziaristii venezuelei sunt finanțați și li se dictează ce anume să facă, iar judecătorii sunt aruncați în închisoare dacă eliberează pe cineva care a fost arestat pe nedrept. Ca europeni, trebuie să avem curajul de a protesta împotriva unor astfel de practici.

Nu le voi permite d-nei de Keyser și altora din această Cameră să acuze astfel Grupul PPE. Ca toți ceilalți, avem tot dreptul de a atrage atenția asupra încălcărilor drepturilor și libertăților omului, fie că acestea se petrec în Europa sau în orice altă parte a lumii, deoarece ele reprezintă subiecte importante de dezbatere.

Marietje Schaake (ALDE). – Dle președinte, guvernul venezuelean a încercat în mod nejustificat să limiteze libertatea de expresie și pluralismul din media și de pe internet. Aceste încercări disperate de cenzurare a informației și liberei exprimări mă fac să mă gândesc la comportamentul lui Mahmoud Ahmadinejad. De fapt, președintele Hugo Chávez îl numește pe Mahmoud Ahmadinejad prietenul său - și cu astfel de prieteni, ne întrebăm cine mai are nevoie de dușmani.

Totuși, faptul că Chávez consideră rețeaua Twitter și mesajele text ca fiind acte de terorism ne arată că de fapt consideră că dușmanii săi sunt oamenii, fluxul liber al ideilor acestora și opoziția. Trebuie să mărturisesc că sunt o utilizatoare a site-ului Twitter și a mesajelor text, însă în Europa, din fericire, considerăm că libertatea de expresie este un drept fundamental și universal, inclusiv pe internet. Limitarea căilor digitale de exprimare, informare și schimb de idei este o mărturie pe care o resimte guvernul venezuelean față de cetățenii săi și de apelurile acestora la încetarea violenței și a opresiunii.

Mobilizarea cu succes a cetățenilor poate fi văzută în exemplul lui Oscar Morales, care a creat pe Facebook un grup numit „Un milion de voci contra FARC”, în speranța de a reuni un milion de persoane, online. A mobilizat de curând 12 milioane de oameni care au protestat pe străzile din întreaga lume îndemnând FARC să înceteze violențele. Cetățenii au reprezentat combustibilul care a alimentat această mișcare, iar tehnologia a servit drept mijloc de transport. Încercarea de a limita acest mijloc de transport nu este numai nedreaptă, ci se va dovedi și ineficientă.

Charles Tannock (ECR). - Dle președinte, libertatea presei și un guvern democratic și liber sunt fundamentele UE. Pentru Hugo Chávez, pseudo-dictatorul din Venezuela, aceste lucruri sunt simple obstacole în calea sa către puterea absolută. Este un demagog, nu un democrat, și a ruinat economia Venezuelei.

Totuși, această Cameră mai are încă printre membrii săi simpatizanți ai lui Chávez, cum ar fi dl Higgins: poate deoarece Chávez reflectă virulentele lor sentimente antiamericane și resentimentul față de succesul președintelui Uribe din Columbia învecinată. Este lamentabil că alte grupuri politice de stânga refuză să se alăture curentului nostru politic majoritar din această Cameră, care condamnă arbitrarul crescând și afronturile grave aduse libertăților de bază, comise de regimul Chávez. Răspunsul său către un post televizat care a emis critici privitoare la conducerea sa a fost pur și simplu interzicerea acestuia de a mai emite.

Îmi amintește de o situație similară din China, în care regimul comunist a încercat să oprească o firmă europeană să mai difuzeze programe TV anticomuniste. Chávez s-a identificat așadar, fără nicio rușine, cu conducătorii autoritariști și inflexibili ai Chinei. Cei mai apropiați prieteni ai săi de la nivel internațional sunt dictatori precum Castro, Lukashenko și Ahmadinejad, ceea ce spune multe.

Grupul meu, ECR, susține poporul venezuelean în eforturile sale de a instaura o democrație veritabilă în această țară.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Dle președinte, situația democrației și a drepturilor omului din Venezuela se înrăutățește constant și trebuie să recunoaștem în întregime acest lucru. Ar trebui să ni se reamintească astăzi că Venezuela a fost recunoscută de către numeroase organizații de apărare a drepturilor omului ca fiind statul în care libertatea presei se află în cea mai gravă situație din toată America Latină.

Locotenent-colonelul Chávez a eșuat în multe privințe la guvernarea Venezuelei, însă a rămas la putere numai prin suprimarea opoziției, câștigând controlul mass mediei și manipulând procesul electoral. Aș dori să reacționez la spusele unor colegi care au vorbit deja înaintea mea în această Cameră și să afirm că responsabilitatea și misiunea noastră este de a susține poporul venezuelean care se confruntă cu persecuții, abuzuri împotriva drepturilor omului și arestări, din voința președintelui lor.

Cristian Dan Preda (PPE). - În opinia mea, Hugo Chávez a luat din socialismul totalitar din secolul trecut tot ce poate fi mai rău. Nu am în vedere aici atitudinea sa față de investițiile străine, care e, de bună seamă, și ea foarte problematică, atât timp cât e expresia unui arbitrar complet. Am în vedere, însă, atitudinea sa față de libertatea presei și față de ceea ce reprezintă pluralismul, pentru că Hugo Chávez încearcă să mimeze pluralismul, pur și simplu închizând posturile de radio care refuză să transmită discursul lui fluviu și inventând posturi publice pentru a mima pluralismul. A mima pluralismul nu înseamnă același lucru cu a accepta pluralismul, pentru că o democrație nu trăiește din caricaturile ei.

Persoanele apropiate lui Chávez au fost deja numite. E un dictator pur și simplu pentru că detestă pluralismul și cred că socialiștii nu au de ce să-l apere. Una dintre victimele recentelor manifestații e, de altfel, un student socialist

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Dle președinte, aș dori să subscriu la perspectiva prezentată aici, în numele grupului meu, de către dna De Keyser. Nu este nicio îndoială că nu trebuie să se tolereze încălcarea libertății mass mediei. Desigur, suntem martorii unor evenimente tulburătoare în Venezuela. Totuși, cred că ar trebui să fim foarte atenți la emiterea unor judecăți neechivoce, categorice și finale. După părerea mea, ar trebui să primim un răspuns la o întrebare fundamentală: posturile care au fost închise - au fost închise toate numai din motive politice, sau unele dintre ele au fost închise deoarece, de fapt, nu îndeplineau cerințe de natură legală? Cred că un răspuns la această întrebare și o înțelegere a ceea ce este politică pură sau un fapt de natură legală ar avea o semnificație importantă pentru poziția Camerei noastre.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Dle președinte, este destul de bizar că unii dintre colegii mei aici de față consideră că nu se cuvine să discute despre una dintre cele mai corupte țări din lume. Oponenții președintelui Hugo Chávez încă se mai află în închisoare, condamnați pe motive politice evidente. Oare actul de a apăra această stare de fapt nu înseamnă o umilire rușinoasă a propriei ideologii?

Venezuelenii mai trebuie să îndure și întreruperi complet necesare ale furnizării de electricitate și apă, deși se află într-unul din statele Americii de Sud care are cele mai mari resurse energetice. Închiderea posturilor de radio și televiziune și suprimarea violentă a demonstrațiilor studențești demonstrează existența unui regim totalitarist. Și atunci de ce să nu reacționăm? De vreme ce mijloacele de informare în masă trebuie să funcționeze conform legii, atunci ele nu ar trebui închise decât dacă autorităților nu le mai rămâne nicio altă opțiune și numai după ce s-au utilizat toate mijloacele juridice disponibile. Persoanelor acuzate trebuie să li se acorde șansa de a se apăra și de a face recurs împotriva condamnărilor lor.

Dacă guvernul venezuelean s-a angajat pe drumul statului de drept și al drepturilor omului, atunci trebuie să respecte libertatea de expresie și să aprecieze bucuria celui înput crucial pe care-l aduc oricărui stat guvernat în mod constituțional critica și deschiderea.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Dle președinte, deși pentru unele persoane nu este decât o chestiune administrativă, pentru alți reprezintă mai mult decât atât. Discutăm aici despre libertate.

Știu că pentru unii libertatea trebuie să fie apărată în anumite moduri și în anumite locuri. Totuși, mai știu și că, pentru unii oameni, libertatea adevărată, propria lor libertate, este una impusă de anumiți dictatori pe care-i apără și, în unele cazuri, pe care chiar îi încurajează, nefiind libertatea unora ca noi, care apărăm această lume în totalitate, care credem în presa liberă și care credem că pământul nu poate fi luat prin decret. Ar trebui să întrebați miile de oameni din Insulele Canare, care au fost supuși acestei situații în Venezuela.

Discutăm aici despre drepturi, pluralitate și libertate. Din nefericire, unii oameni nu cred încă în ele.

Viviane Reding, vicepreședintă a Comisiei. – Dle președinte, Comisia ia notă de propunerea de rezoluție prezentată de Parlament cu privire la situația din Venezuela. Puteți fi sigur că situația este urmărită îndeaproape de Comisie.

În această privință, UE a luat act cu îngrijorare de suspendarea continuă a mijloacelor de informare, inclusiv a RCTV International. Înțelegem că este o chestiune care depășește cerințele pur legale și trebuie să fie privită în contextul chestiunii libertății de expresie în Venezuela. Aceasta a reprezentat un motiv de îngrijorare și a beneficiat de o mare vizibilitate la nivel internațional în ultimele luni.

De exemplu, în noiembrie 2009, raportorul special al Consiliului Organizației Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului a afirmat că propunerea de lege specială îndreptată împotriva crimelor mediatice din Venezuela, citez, „ar implica încălcări grave ale dreptului la libertatea de opinie și expresie și ar restrânge libertatea presei în această țară, în cazul în care este adoptată în forma sa actuală”. Raportorul a îndemnat de asemenea Venezuela să respecte în totalitate Articolele 19 și 20 din Convenția Internațională asupra Drepturilor Civile și Politice, la care Venezuela este parte, și care garantează dreptul la libertatea de opinie și expresie.

Vă puteți de asemenea aduce aminte că, în 2009, Uniunea Europeană a emis o declarație cu privire la aceste probleme, deoarece pentru noi libertatea de expresie și liberul acces la informații sunt chestiuni care sunt parte a dialogului pe care-l purtăm cu autoritățile venezuelene. Deplângem profund faptul că doi protestatari au murit și mai multe persoane au fost rănite, inclusiv membri ai forțelor de securitate, alături de protestatari. Împărtășim evaluarea întreprinsă de Comisia Interamericană pentru Drepturile Omului, care și-a exprimat profunda îngrijorare cu privire la gravele incidente violente care s-au petrecut cu ocazia demonstrațiilor, atât în favoarea, cât și împotriva guvernului președintelui Chávez și care au îndemnat guvernul venezuelean să controleze demonstrațiile, citez, „cu respectarea drepturilor omului, în conformitate cu normele interamericane”.

Urmărim îndeaproape, cu îngrijorare, tendința către radicalizarea politică. Alegerile din septembrie sunt văzute de majoritatea ca marcând un punct de referință pentru viitorul țării. În această privință, UE subliniază importanța ca aceste alegeri să se țină într-un mediu pașnic, transparent și în întregime democratic.

În contextul dialogului pe care îl poartă UE cu autoritățile venezuelene, am subliniat întotdeauna importanța respectării în totalitate a obligațiilor și angajamentelor internaționale din sfera drepturilor omului, ceea ce include libertatea de expresie și libertatea presei, ca atribute ale democrației și ale statului de drept. După cum știți, acest principiu este parte a Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care este acum parte a tratatelor noastre. Acest lucru pune un accent specific pe libertatea de expresie și pe respectarea pluralismului în media, în Europa și de asemenea în relațiile noastre internaționale.

Uniunea Europeană, prin Instrumentul european pentru democrație și drepturile omului, susține activitățile organizațiilor din cadrul societății civile din acest sector foarte specific. De asemenea, am susținut în mod

continuu toate inițiativele care au ca scop promovarea toleranței, a spațiilor pentru dialog și a înțelegerii reciproce.

În numele Comisiei, aș dori să asigur Parlamentul că vom continua să urmărim îndeaproape evoluția situației din Venezuela. Angajamentul nostru în vederea susținerii și întăririi democrației și a protejării și promovării drepturilor omului și libertăților fundamentale se va reflecta în politica noastră de cooperare și în relațiile cu Venezuela, din trecut și din viitor.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Dle președinte, dacă procedura de „atragere a atenției” ar funcționa eficient, președintele ar trebui să arunce o privire în această Cameră pentru a vedea cine solicită cuvântul, lucru pe care l-am făcut în mod foarte vizibil pentru a vorbi în perioada de „atragere a atenției”, în cadrul dezbaterii privind Venezuela. Dumneavoastră sau serviciile dumneavoastră ar trebui să acordați atenție persoanelor care doresc să ia cuvântul.

Președinte. – Dnă Muñiz De Urquiza, nu îmi este posibil, fizic vorbind, să mă uit în toate direcțiile odată. Sunt înconjurat aici de persoane foarte atente. În orice caz, în momentul în care i-am acordat cuvântul ultimului deputat, am și menționat că „ultimul deputat care va lua cuvântul va fi dl Mato Adrover”. Dacă dorești să protestezi, ați fi putut face acest lucru în acel moment.

Dezbaterea a fost închisă. Votarea va avea loc la sfârșitul dezbaterii.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Monica Luisa Macovei (PPE), în scris. - Susțin această rezoluție, deoarece sunt îngrijorată de măsurile nedemocratice întreprinse de guvernul din Venezuela, mai ales cele care îngădesc drepturile la o presă liberă, la exprimare și asociere, precum și de nivelul ridicat al corupției, așa cum este perceput de către poporul venezuelean. Controlul mass media și al diferitelor opinii este o caracteristică a regimurilor totalitare. După cum s-a raportat de către grupurile de monitorizare a drepturilor omului, în ianuarie 2010 guvernul Chávez a amenințat că va întreprinde acțiuni împotriva furnizorilor de servicii prin cablu, care difuzau posturi care nu respectau cerințele guvernului de a întrerupe programul obișnuit pentru a transmite discursuri prezidențiale. Drept rezultat, furnizorii de televiziune prin cablu au încetat să mai difuzeze emisiunile a șapte posturi. În 2009, Chávez a forțat posturile să transmită în direct 141 de discursuri, inclusiv unul care a durat șapte ore și 34 de minute. Cât privește corupția, guvernul ar trebui să pună în aplicare integral și în mod eficient Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției și alte instrumente relevante și să ia în serios îngrijorările venezuelenilor privitoare la corupție - ca indicator al unei conduceri bune, în orice stat.

10.2. Madagascar

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbaterea cu privire la șase propuneri de rezoluție referitoare la Madagascar⁽²⁾.

Raül Romeva i Rueda, autor. – Dle președinte, aceasta este într-adevăr o temă de discuție. Este o temă pe care va trebui să o discutăm. Există o criză politică în Madagascar și acest lucru ne face să ne confruntăm cu necesitatea de a oferi un răspuns adecvat la nevoile acestei țări.

Acordul de împărțire a puterii a fost negociat sub auspiciile Uniunii Africane, între actualul președinte Rajoelina și fostul președinte Ravalomanana.

Există Acordul de la Maputo și Actul Adițional de la Addis Abeba, care rămân singura soluție politică și democratică la actuala criză. Nu trebuie să uităm acest lucru. Acordul de la Maputo prevede crearea unui guvern de unitate națională, cu o perioadă de tranziție de 15 luni.

Permiteți-mi să semnalez de asemenea că, după acest lucru, există anumite situații specifice și locale care sunt îngrijorătoare din punct de vedere al faptului că guvernul emite un decret care legalizează exportul de lemn neprelucrat și care provine din despăduriri, amenințând astfel biodiversitatea țării. Acest lucru ar putea cauza multor probleme pe viitor deoarece pădurile pot dispărea pentru totdeauna.

În acest context, trebuie să le reamintim Comisiei și statelor membre că trimiterea unei operațiuni de monitorizare a alegerilor în Madagascar ar putea fi o greșeală. Solicităm să nu se trimită o delegație în acest

⁽²⁾ A se vedea procesul-verbal

stat în condițiile de față, în vederea alegerilor pe care guvernul actual le organizează în martie, deoarece aceste alegeri sunt circumscrise Acordului de la Maputo. Insist: în acest cadru, în conformitate cu actualul consens și pe baza acordului de la Maputo, nu ar trebui să întreprindem această misiune de observare a alegerilor.

Acest lucru trebuie însoțit atât de respectarea completă a drepturilor omului din acest stat, cât și de respectarea în totalitate a principiilor democratice și a statului de drept. Dacă toate aceste condiții sunt îndeplinite, atunci ne putem gândi la astfel de lucruri, însă în situația de față, în contextul actual, cred că ar fi o greșeală.

Renate Weber, autoare. – (FR) Dle președinte, problema instabilității persistă în Madagascar, în ciuda inițiativelor Uniunii Africane și ale ONU. Dl Rajoelina refuză să împartă puterea și îi îndepărtează pe toți cei care i se opun. Și-a afirmat recent intenția de a organiza alegeri generale fără a lua în considerare planificarea prevăzută în acordurile de la Maputo și Addis Abeba.

Nu este exagerat să spunem că regimul anticonstituțional al lui Andry Rajoelina a preluat controlul asupra celor trei puteri din stat și face tot posibilul să preia controlul și asupra mass mediei.

Din nefericire pentru Madagascar, încălcările drepturilor omului comise de către regimul fostului președinte au continuat după ce Andry Rajoelina s-a declarat președinte al Înaltei Autorități Tranziționale. Forțele de securitate pe care le conduce au intervenit frecvent în mod violent pentru dispersarea demonstrațiilor opoziției și au existat morți și răniți.

În raportul său din data de 4 februarie 2010, Amnesty International arată că parlamentarii, senatorii, avocații, liderii opoziției și ziaristii au fost supuși arestărilor și detenției arbitrare și ilegale și că unii dintre ei au fost tratați necorespunzător pe durata arestului, în timp ce autoritățile nu au întreprins nicio anchetă.

Din nefericire, din nou, faptele demonstrează că cei care ajung la putere prin forță conduc tot prin forță.

Véronique De Keyser, autoare. – (FR) Dle președinte, există un consens asupra acestei propuneri de rezoluție. Regimul tranzițional ilegal prezidat de Andry Rajoelina este în curs de a împinge Madagascarul în haos. Se pregătește să trateze cu ușurință alegerile care vor urma și pe care le-a anunțat pentru luna martie 2010, la finalul unui proces care nu este deloc democratic și care are loc fără respectarea acordurilor de la Maputo și Addis Abeba.

Numirea ilegală a unor personalități politice îndoielnice, încălcările pe scară largă ale drepturilor omului și hărțuirea și arestarea arbitrare ale parlamentarilor, liderilor religioși și civililor au supărat comunitatea internațională și au dus la impunerea de sancțiuni. Calitatea Madagascarului de stat membru al Comunității de Dezvoltare a Africii de Sud și al Uniunii Africane a fost înghețată. Statele Unite îi refuză avantajele conferite prin Legea privind creșterea și posibilitățile economice din Africa. Finanțatorii Fondului Monetar Internațional și-au redus bugetul cu 50 %, ONU va examina situația acestui stat în data de 15 februarie și cred că Uniunea Europeană și-a suspendat ajutorul pentru dezvoltare, menținându-și ajutorul umanitar.

Așadar, situația este tragică, catastrofală, pentru o populație care trăiește cu mai puțin de un dolar pe zi. Suntem foarte îngrijorați de această situație și această propunere de rezoluție de urgență este o dovadă a îngrijorării noastre. Susținem eforturile de mediere întreprinse de Joaquim Chissano, fostul președinte al Republicii Mozambic și îndemnăm cele patru grupuri politice să revină la masa negocierilor. Nu poate exista o altă soluție. Invităm, de asemenea, Uniunea Africană și Comunitatea de Dezvoltare a Africii de Sud să reia legăturile pentru a oferi o concluzie adecvată procesului de tranziție și invităm Comisia să ne ofere raporturi cu privire la procesul de consultare care are loc în acest moment cu Madagascarul, în conformitate cu articolul 96 din Acordul de la Cotonou.

Bernd Posselt, autor. – (DE) Dle președinte, există îngrijorări în unele dintre capitalele lumii cu privire la faptul că propunerea noastră de rezoluție ar putea duce la o escaladare a situației din Madagascar. Totuși, scopul nostru este să aducem pacea în regiune. Mă refer mai ales la articolele 14 și 15, care se concentrează destul de clar asupra dialogului.

Uniunea Africană, Uniunea Europeană, Organizația Națiunilor Unite, statele învecinate, Grupul de contact și, nu în ultimul rând, Franța, au fost îndemnate să își aducă contribuția la găsirea unui punct comun între cele (minim) patru mișcări politice diferite care există în Madagascar, astfel încât Madagascarul să nu fie un stat sortit eșecului, să nu se îndrepte către o catastrofă și să găsească de fapt o soluție pașnică și negociată. Totuși, acest lucru va fi posibil numai atâta vreme cât nimeni nu încearcă să instaureze o dictatură acolo, cât nimeni nu se retrage din procesul de pace și toate părțile revin la masa negocierilor, în caz contrar această țară frumoasă dar tulburată nu va avea niciun viitor.

Marie-Christine Vergiat, autoare. – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, ce se întâmplă în Madagascar se întâmplă și în numeroase alte state din lume, față de care Uniunea Europeană a demonstrat o lipsă de putere politică. Acest lucru este adevărat mai ales în Africa.

La un an după ce Andry Rajoelina a ajuns la putere în mod ilegal, marea insulă a Madagascarului pare a se cufunda din ce în ce mai adânc într-o criză socială, economică și financiară de care poporul său nu avea în niciun caz nevoie.

De fapt, această țară a devenit una dintre cele mai sărace din lume, în condițiile în care marea parte a populației trăiește cu mai puțin de un dolar pe zi. Încălțările drepturilor omului sunt în creștere. Liderii religioși, parlamentarii, ziaristii și liderii societății civile sunt supuși intimidărilor și hărțuirilor, fiind arestați și aruncați în închisoare.

Totuși, comunitatea internațională și-a precupețit eforturile, refuzând să recunoască că s-a produs o *lovitură de stat* și că guvernul creat de Andry Rajoelina în Madagascar este de fapt un guvern militar.

Madagascarul a fost suspendat din Uniunea Africană și din Comunitatea de Dezvoltare a Africii de sud. Din 2 februarie 2009, s-au făcut numeroase încercări, inclusiv de către ONU și Uniunea Europeană, care au avut ca rezultat acordurile de la Maputo și Addis Abeba. Totuși, din noiembrie 2009, aceste acorduri se pare că s-au împotmolit ca rezultat al diviziunilor între diferiții protagoniști și al refuzului unora dintre ei de a participa la punerea în aplicare a acestor acorduri.

Noi, cei din Grupul Confederal al Stângii Unite Europene - Stânga Verde Nordică considerăm că a sosit momentul să lăsăm malgașii să-și spună punctul de vedere și că este timpul să se respecte regulile democratice.

Andry Rajoelina, mâna de fier a regimului, preferă să organizeze alegerile unilateral, fără a consulta poporul malgaș, sfidând astfel acordurile menționate anterior. A stabilit în mod unilateral o dată pentru așa-numitele alegeri democratice din luna martie 2010, însă în acest moment se pare că vorbește despre o dată situată undeva între sfârșitul lunii martie și sfârșitul anului 2010.

De aceea dorim întărirea ajutorului umanitar, pentru ca procedurile juridice să fie instituite și pentru ca Uniunea Europeană să arunce toate leșturile în urma sa, asigurându-se că societatea civilă este implicată în măsurile întreprinse.

Charles Tannock, autor. – Dle președinte, dacă Uniunea Africană aspiră să aibă ceva similar autorității și respectului acordate UE în relațiile internaționale, atunci Madagascarul este cu siguranță un caz în care UA va trebui să acționeze cu fermitate și în mod decisiv. Însă, am văzut în schimb obișnuita diplomatie șovăitoare și apatică, după căderea președintelui Marc Ravalomanana, care reprezintă o reminiscență tristă a situației din Zimbabwe. Este momentul ca Uniunea Africană să își accepte responsabilitățile cu privire la Madagascar, în care tensiunea politică și haosul sunt endemice de ceva vreme. Dacă UA nu se poate hotărî să rezolve această situație, atunci este destul de corect să ne întrebăm de ce ar trebui să o facă UE.

Totuși, ar trebui să continuăm să rămânem angajați față de Madagascar, pentru a facilita o revenire ușoară la guvernarea democratică și pentru a promova reconcilierea. Este vital ca acei politicieni și cadre din armată care au fost citați și care au săvârșit abuzuri împotriva drepturilor omului să fie aduși în fața justiției. Sancțiunile dirijate împotriva regimului nelegitim al lui Andry Rajoelina oferă de asemenea un mod eficient de pedepsire a celor care cauzează instabilitatea din momentul de față, fără a afecta majoritatea covârșitoare a poporului malgaș, care credem că s-au săturat de tensiuni și de violența sporadică din frumoasa lor țară.

Cristian Dan Preda, în numele grupului PPE. – Așa cum s-a subliniat deja, situația de incertitudine și de instabilitate politică în care se află Madagascarul durează de mai bine de un an și, deși s-au pus la un moment dat niște speranțe în procesul de negociere, acțiunile pe care le întreprinde Andry Rajoelina nu fac decât să blocheze procesul, complicând întoarcerea la ordine constituțională.

Am în vedere aici revocarea primului ministru numit în urma acordurilor de la Maputo, retragerea din procesul de negociere cu grupurile politice și recenta decizie de a organiza alegeri într-un mod precipitat, fără a ține seama de acordurile anterioare.

E vorba, în opinia mea, de o încercare de a da o aparență de legalitate și de a legitima un regim ajuns la putere în urma unei lovituri de stat, pe care Rajoelina nu o poate depăși. E evident că întoarcerea la ordinea constituțională nu poate fi făcută decât prin aplicarea integrală a acordurilor de la Maputo și Adis Abeba.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Dle președinte, aș dori doar să vă atrag atenția asupra faptului că toate grupurile au adoptat această propunere de rezoluție. Și așa și trebuie să fie, deoarece acest subiect are o importanță majoră. Spre deosebire de antevorbitorii mei, aș dori să spun că trebuie să ne asigurăm că nu promovăm doar libertatea de expresie și libertatea presei în această țară, ci că le și solicităm în mod activ, acum, în momentul în care examinăm modurile în care am putea ajuta lucrurile să înainteze, să organizeze alegeri, sperăm noi, pașnice. Trebuie să ne asigurăm că noi, ca europeni, instituim libertatea presei în toate sectoarele, cu toată asistența financiară de care este nevoie pentru îndeplinirea acestui deziderat. Trebuie de asemenea să oferim o susținere totală și să ne angajăm să acționăm solidar pentru a furniza asistență financiară, în conformitate cu acordurile pe care le-am încheiat cu acest stat.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Dle președinte, este intolerabil să urmărim situația din Madagascar, în care puterea este în mâinile unei persoane care a preluat țara folosind metode violente și care conduce în același mod brutal și a cărei poziție în cadrul comunității internaționale nu a fost recunoscută. De aceea și folosesc cuvântul „persoană” în loc de „președinte”.

Majoritatea populației din Madagascar trăiește sub pragul sărăciei: 7 000 de copii suferă de malnutriție gravă, iar situația se înrăutățește pe măsura adâncirii crizei politice. Din acest motiv, este important ca noi, alături de restul comunității internaționale, să sporim ajutorul umanitar acordat Madagascarului.

De asemenea, este de o importanță vitală să anchetăm și să soluționăm crimele politice care au avut loc, iar acest lucru trebuie să fie lăsat în sarcina unei agenții independente și imparțiale. Dacă acest lucru nu se întâmplă, va fi dificil să construim încrederea și să întreprindem măsuri în direcția democrației.

Una dintre priorități trebuie să fie ca cele patru facțiuni politice din Madagascar să se așeze la masa negocierilor și să se pună de acord asupra a ceea ce pot face pentru organizarea unor alegeri democratice, anul acesta. Este de asemenea crucial ca Madagascarul să nu încheie acorduri cu privire la resursele naturale înainte de a avea un guvern mandatat de către popor.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Dle președinte, cu privire la Madagascar, este bine că putem raporta că nu numai Uniunea Europeană este preocupată de respectarea de către Madagascar a articolului 96 din Acordul de la Cotonou, ci și că Uniunea Africană și SADC, ca organizații regionale, au adoptat poziția conform căreia o altă lovitură de stat în Africa este inacceptabilă. Pentru Uniunea Africană și pentru organizațiile regionale, este un lucru relativ nou nu numai să se ia astfel de decizi, ci și să fie puse în aplicare și să se întreprindă acțiuni.

Sper ca atunci când Grupul internațional de contact se va reuni din nou în Addis Abeba, într-o săptămână, la 18 februarie, toate părțile care vor participa își vor aduce la îndeplinire sarcinile și mandatele și se vor asigura că orice acord la care s-a ajuns la Maputo va fi și pus în aplicare. Acesta este apelul meu către toți participanții.

Viviane Reding, vicepreședintă a Comisiei. – (FR) Dle președinte, permiteți-mi să încep prin a sublinia preocuparea noastră foarte mare față de obstacolele care împiedică punerea în aplicare a acordurilor de la Maputo.

De când a început criza și de când consultările cu Madagascar au fost deschise în conformitate cu articolul 96 din Acordul de la Cotonou, Comisia a susținut în mod activ eforturile de mediere depuse de către comunitatea internațională, care s-au tradus într-un progres considerabil dar care, din nefericire, nu au avut încă drept rezultat niciun proces de tranziție eficient. Suntem foarte îngrijorați deoarece, în loc să facem progrese, alunecăm înapoi și există un risc clar de revenire la nivelul la care ne aflam în martie 2009.

Veți fi de acord că acest lucru ar putea avea ca rezultat o deteriorare a situației politice și a drepturilor omului și confruntări între malgași. Am arătat în mod clar, în numeroase rânduri, că respingem orice proces unilateral care ar putea avea ca rezultat alegeri organizate în grabă care nu vor genera o soluție de durată la criză.

Prin urmare, pentru a răspunde la întrebarea adresată de către onoratul deputat, aș dori să subliniez că nu suntem pregătiți să susținem un astfel de proces, nici politic și nici financiar.

Inițiativa adoptată la momentul de față de către președintele Comisiei Uniunii Africane este ultima noastră speranță. Suntem pregătiți să evaluăm, alături de comunitatea internațională, în cadrul unui grup internațional de contact, răspunsul mișcărilor malgașe și, în funcție de situație, să prezentăm Consiliului propuneri de decizie în conformitate cu articolul 96 din Acordul de la Cotonou.

În eventualitatea unei decizii negative, acest lucru nu ar trebui să afecteze proiectele care aduc beneficii directe populației și ar trebui să continuăm și, dacă este necesar, să sporim ajutorul umanitar acordat populațiilor vulnerabile.

În final, vă rog să-mi permiteți să vă asigur, dle președinte, de angajamentul activ, răbdător și perseverent al Comisiei în vederea identificării unei soluții amiabile la criză.

Președinte. – Dezbateră a fost închisă. Votarea va avea loc la sfârșitul dezbaterii.

10.3. Birmania

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbateră a șase propuneri de rezoluție referitoare la Birmania ⁽³⁾.

Véronique De Keyser, autoare. – (FR) Dle președinte, situația din Birmania continuă să se înrăutățească. Trebuie oare să reamintim abuzurile săvârșite de guvernul birmanez față de poporul său, interminabila încarcerare a laureatei Premiului Saharov, Aung San Suu Kyi și expulzarea sa pe motivul fals al condamnării alegerilor care urmau să aibă loc?

Guvernul birmanez a promis o tranziție democratică în șapte etape, care vor duce în cele din urmă la alegeri. Totuși, dacă aceste alegeri sunt organizate în conformitate cu o constituție elaborată de armată, după cum se pare că ar fi cazul, singurul lucru care vor trebui să-l facă va fi să legitimizeze cinci decenii de regim militar și să-i ofere armatei 25 % din fotoliile parlamentare. Invităm comunitatea internațională, inclusiv China, India și Rusia, să continue să-și combine eforturile și să exercite presiuni asupra guvernului Birmaniei, pentru a pune capăt gravelor încălcări ale drepturilor omului, comise în acest stat, și, de asemenea, pentru ca tranziția democratică anunțată să nu se transforme într-o farsă politică.

Filip Kaczmarek, autor. – (PL) Dle președinte, anunțarea, în orice stat, a organizării primelor alegeri din ultimii 20 de ani ne umple de obicei de optimism. Trezește speranța adoptării unei schimbări și a instaurării democrației. Din nefericire, probabil că nu mulți dintre noi sau dintre locuitorii Birmaniei mai cred că alegerile care vor avea loc în acest stat la finalul acestui an vor fi democratice și corecte sau vor aduce o schimbare veritabilă. Regimul birmanez este o problemă cu care ne-am luptat de ani de zile. În rezoluția noastră, condamnăm numeroasele încălcări ale drepturilor omului și libertăților cetățeanului, care sunt la ordinea zilei în Birmania. Încă nu știm ce să le spunem locuitorilor Birmaniei despre felul în care se va pune capăt actelor barbare ale regimului. După părerea mea, numai acțiunea comună poate produce rezultate. Comună - la cine ne gândim când spunem acest lucru? Cine ar trebui să acționeze? Statele învecinate? Statele care au relații comerciale și schimburi intense cu regimul, finanțându-l astfel în mod indirect, cu alte cuvinte Rusia și China? Uniunea Europeană, desigur, Statele Unite și ONU - cu un astfel de parteneriat putem produce schimbarea.

Marie-Christine Vergiat, autoare. – (FR) Dle președinte, din 1962 Birmania a trăit sub dominația unei junte militare care este unul dintre cele mai represive regimuri din lume. Ultima dată când s-au ales în mod democratic membri ai parlamentului a fost în 1990. Și toți acești parlamentari au fost arestați sau forțați să demisioneze. Oficial există 2 000 de prizonieri politici, printre care se numără 230 de călugări budiști care au luat parte la demonstrațiile pașnice din septembrie 2008 și care se află de atunci în închisoare.

Câteva zeci de mii - ar trebui să spun sute de mii - de imigranți birmanezi locuiesc în Thailanda, India, Bangladesh și Malaysia în condiții care adesea sunt mai mult decât precare, căzând astfel victime traficului. Zeci de mii de oameni au fost strămutați împotriva voinței lor. În această situație, ziaristi se află în mod special în pericol. Cel puțin 14 ziaristi se află în momentul de față în închisoare și aș dori să subliniez cazul lui Hla Hla Win, o ziaristă în vârstă de 25 de ani, care a fost condamnată la 25 de ani de închisoare pentru că a importat în mod ilegal o motocicletă, îndrăznind să viziteze o mânăstire budistă.

Junta a anunțat într-adevăr noi alegeri. Ca și dna De Keyser, cred că singurul scop al acestui anunț este încercarea de legitimizare a actualului guvern. Nu putem decât să fim sceptici cu privire la rezultatul acestora.

Astăzi, vom condamna din nou, energic, încălcările sistematice ale drepturilor omului din Birmania și vom invita guvernul birmanez să dialogheze și să pună capăt imediat practicii de recrutare a copiilor pe post de soldați. Le vom solicita încă o dată guvernelor din China, India și Rusia să-și exercite influența. Totuși, dnă

(3) A se vedea procesul-verbal

comisar, vă îndemn să fiți purtătoarea noastră de cuvânt în fața Comisiei și a Consiliului, astfel încât Uniunea Europeană să mențină măsuri restrictive față de guvernul birmanez deoarece, în afară de cuvinte, nu avem nici cea mai mică dovadă tangibilă a unei dezbateri democratice. Vă invităm să evaluați eficiența măsurilor întreprinse și să faceți totul pentru a vă asigura că populația civilă...

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

Charles Tannock, autor. – Dle președinte, am pierdut șirul număratelor dați în care am dezbătut în această Cameră, în decursul anilor, situația gravă și din ce în ce mai rea a drepturilor omului din Birmania, însă, dacă vom fi vreodată tentați să ne domolim retorică îndreptată împotriva brutalei junte militare, nu trebuie decât să ne uităm în propriul nostru Parlament pentru a ne reaminti de ce trebuie să menținem și să sporim presiunea asupra generalilor. Mă refer, desigur, la Aung San Suu Kyi, lidera opoziției și laureată a Premiului Nobel, a cărei imagine este afișată la vedere în sediile Parlamentului din Bruxelles și din Strasbourg. I s-a interzis constant dreptul la exprimare, atât ei cât și susținătorilor săi. Așadar, putem măcar să vorbim în numele lor, de aici, și să le promitem susținerea noastră statornică pentru misiunea pe care și-au asumat-o, aceea de a aduce o schimbare permanentă și democratică în Birmania.

Am adus de asemenea în discuție și situația minorității Rohingya, care este din nou victimă a unei campanii malefice de discriminare și persecuție inițiată de armată, mulți dintre membrii acesteia trebuind să se refugieze în Bangladeshul învecinat. Generalii pot ignora îndemnurile noastre, însă aceasta nu-i face mai puțin prețioși deoarece, în calitate de democrați, avem datoria solemnă de a denunța astfel de sălbăticii oriunde s-ar produce acestea în lume.

Raül Romeva i Rueda, autor. – (ES) Dle președinte, cu câteva luni în urmă am avut ocazia de a-i vizita pe câțiva dintre miile de refugiați, la granița dintre Thailanda și Birmania, care speră să se poată întoarce la casele lor. În unele cazuri, sperau doar să mai apuce ziua de mâine.

În timp ce eram acolo, ne-am întâlnit de asemenea cu unele dintre grupările de opoziție, printre care Liga Națională pentru Democrație, al cărei lider este, după cum s-a menționat deja, laureata premiului Saharov, Aung San Suu Kyi.

În mai multe rânduri, am fost îndemnat să observ cu mare grijă și să nu susțin alegerile bazate pe reforma constituțională efectuată de către junta militară, în condiții similare celor din prezent, care, fără nicio îndoială, încalcă drepturi fundamentale privitoare la libertatea de expresie și la libertatea de asociere și care, în mod clar, periclitează schimbarea, transformarea și reforma democratică din acest stat.

Este adevărat că au existat unele schimbări. Este adevărat că anul trecut, în 2009, au fost eliberați sute de prizonieri; totuși, foarte puțini dintre ei erau prizonieri politici.

Problema gravă este că mai există încă mai bine de 2 100 de prizonieri politici în Birmania. În acest context, este imposibil să avem de-a face cu alegeri libere, corecte și democratice.

Prin urmare, este necesar să luăm mai întâi în considerare faptul că trebuie să existe un mediu adecvat pentru ca alegerile să poată avea loc. Orice dialog care ne poate da posibilitatea de a îmbunătăți situația va fi binevenit, însă pe baza cerinței ca aceste persoane să fie eliberate necondiționat și să existe o garanție pentru ca refugiații să se poată întoarce înapoi acasă. În această privință, trebuie să adresez un apel explicit Comisiei. Reducerea fondurilor destinate acestui sector și pentru acești refugiați este foarte îngrijorătoare. Există nevoi urgente. Discutăm despre sute de mii de oameni care ne cer ajutorul. Prin urmare, consider că ar fi o idee bună să se evite reducerea acestor bugete.

Thomas Mann, în numele Grupului PPE. – (DE) Dle președinte, situația drepturilor omului din Birmania s-a deteriorat dramatic; represiuni politice, însoțite de violență militară și sexuală, copii recrutați în mod sistematic ca soldați, 2 000 de prizonieri politici. Primele presupuse alegeri libere, din toamna acestui an, sunt o farsă totală. Partidele de opoziție le vor boicota pe bună dreptate. Ceea ce este deosebit de îngrijorător este situația minorității Rohingya, dintre care mai bine de 200 000 de membri locuiesc în tabere de refugiați. Mulți s-au refugiat în Bangladeshul învecinat și au fost persecutați în mod brutal pe drum.

Salut foarte călduros disponibilitatea Bangladeshului de a-i permite delegației Parlamentului European în Asia de Sud să aibă acces pe teritoriul său, pe durata misiunii de constatare întreprinsă de aceasta. Măine vom zbura către Dhaka, pentru a culege informații de la sursă privind situația din Cox's Bazar și din regiunea Bandarban. Totuși, este deja clar faptul că, pentru a supraviețui, membrii persecutați ai comunității Rohingya au nevoie de o protecție internațională completă. Uniunea Europeană trebuie să persiste în a denunța

comportamentul guvernului birmanez, până în momentul în care semnele de progres în direcția democrației vor începe să apară, în cele din urmă.

Justas Vincas Paleckis, în numele Grupului S&D. – (LT) Ca și colegul meu dl Charles Tannock, aș dori să spun că nu este prima dată când, în această Cameră care, din păcate, este întotdeauna pe jumătate goală la această oră, am dezbătut situația îngrozitoare a drepturilor omului din Birmania. Nu cu mult timp în urmă am vorbit eu însumi despre aceasta.

Aș vrea să cred că, în urma dezbaterilor de astăzi, vocea Parlamentului European și a Uniunii Europene va avea un impact mai mare. De ce? Pentru că aici, pentru prima dată, discutăm despre drepturile omului la nivel mondial, acum când avem Tratatul de la Lisabona și funcțiile create prin acesta - printre altele, cel de Înalt Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, deținut de Catherine Ashton, aprobat de Parlament. Acum, Uniunea Europeană are o ocazie mai eficientă de a avea o influență directă atât asupra situației din Birmania cât și asupra situației din alte state în care sunt violate drepturile omului.

În ajunul alegerilor din Birmania, cred că vom putea realiza ceva numai dacă ne vom coordona acțiunile cu cele ale statelor mai mari: China, India, SUA și Rusia.

Tomasz Piotr Poreba, în numele Grupului ECR. – (PL) Dle președinte, în acest moment, apelurile lansate de comunitatea internațională în vederea respectării drepturilor omului în Birmania nu au ajuns la niciun rezultat. Există încă mii de prizonieri politici în închisorile din Birmania, iar armata continuă să comită asasinat, să utilizeze tortura și să facă arestări. Lidera opoziției din Birmania, laureata Premiului Nobel pentru pace, Aung San Suu Kyi, a fost sub arest la domiciliu timp de mulți ani și a și primit o pedeapsă cu închisoarea de trei ani. Acesta este modul în care junta dorește să o împiedice să stea în calea alegerilor care vor veni.

Birmania este de asemenea liderul listei rușinoase a țărilor în care există persecuții frecvente la adresa reprezentanților minorităților religioase, inclusiv ai celei creștine. În conformitate cu ideile juntei, populația karenă, care sunt creștini, trebuie să dispară complet din Birmania. Anul trecut, refugiații karenii care au fugit de represalii s-au refugiat în Thailanda. Astăzi, în ciuda protestelor internaționale, guvernul thailandez se pregătește pentru repatrierea forțată și deportarea în masă a mai mult de 4 000 de karenii, care vor fi astfel expuși la alte tratamente umilitoare. Este obligația noastră, aici în Parlamentul European, să solicităm drepturile minorităților religioase, incluzând aici creștinii din întreaga lume.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Dle președinte, în ceea ce privește drepturile omului, Birmania este una dintre cele mai fragile țări din lume. Lista încălcărilor drepturilor omului este nesfârșită și situația nu pare a se îmbunătăți.

În rezoluția noastră, am ridicat doar câteva probleme. Consider că scopul principal al acesteia este de a spune clar că știm și urmărim îndeaproape ceea ce se întâmplă în Birmania.

Trebuie de asemenea să ne exprimăm mulțumirile față de Thailanda, care și-a retras îngrijorătoarea decizie de a returna refugiații în Birmania. Săptămâna trecută am contactat de câteva ori Thailanda, după ce aceasta își anunțase planul de a returna aceste persoane. Refugiații karenii erau amenințați cu munca silnică, tortura, probabil cu înrolarea forțată în armată și cu amplasarea de mine de teren în zonele din care plecaseră. Am primit cu ușurare vestea că Thailanda a decis să renunțe la planurile de returnare a refugiaților, ca urmare a discuțiilor avute cu organizațiile pentru drepturile omului și cu comunitatea internațională, în acel sfârșit de săptămână. Sper ca UE, alături de restul comunității internaționale, să poată să-i ofere asistență Thailandei cât mai curând posibil și să caute o soluție alternativă la problema refugiaților karenii.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Dle președinte, dnă comisar, din nou Birmania se află în centrul propunerilor de rezoluții înaintate de Parlamentul European cu privire la încălcările drepturilor omului. Încă o dată, vorbim pentru a condamna situația din această țară, care nu pare a demonstra nicio îmbunătățire a modului în care își tratează cetățenii și care are nevoie asiduă de democrație în acțiune.

În timp ce alte state au înregistrat progrese de-a lungul anilor, Birmania continuă să încalce în mod liber drepturile fundamentale ale cetățenilor. Aung San Suu Kyi, lidera emblematică a opoziției, este încă în arest la domiciliu, populații întregi au fost strămutate, copiii sunt forțați să devină copii-soldați și persoanele care se opun actualului regim sunt arestate. Există prea multe exemple de menționat aici.

Sperăm că alegerile viitoare se vor ține în mod liber și că partidele de opoziție și oricine altcineva care dorește să candideze în alegeri își vor putea exercita acest drept fundamental. Sperăm, de asemenea, ca observatorii să poată verifica dacă aceste alegeri sunt libere și nu umbrite de vreo ilegalitate, prin care junta militară să folosească urnele de vot pentru a se legitimize.

Monica Luisa Macovei (PPE). – Dle președinte, junta militară a condus țara prin represiuni și prin comiterea unor încălcări grosiere și sistematice ale drepturilor omului. Ca reprezentantă aleasă a cetățenilor, solicit alegeri parlamentare libere și corecte în 2010, pentru a avea un guvern legitim în Birmania. Cerința actuală, de a aloca 25 % din fotoliile parlamentare membrilor armatei selectați de către șeful serviciilor de apărare, iese în totalitate din sfera oricărei perspective de bun simț asupra ideii de guvern legitim.

În al doilea rând, am observat faptul că guvernul juntei militare a semnat Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției, în 2005, însă nu a ratificat-o. Totuși, ratificarea nu ar trebui considerată decât ca un prim pas: punerea în aplicare este cheia atunci când vorbim despre combaterea corupției. Corupția generează sărăcie și impunitate.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Dle președinte, dacă Birmania a decis să organizeze alegeri parlamentare pentru prima dată în 20 de ani, acest lucru poate însemna un pas înainte în procesul de democratizare dacă alegerile, planificate pentru această toamnă, sunt corecte. Cu alte cuvinte, trebuie ca mai întâi ele să fie generale, fiecare cetățean adult având dreptul de a vota sau de a candida la alegeri, incluzând-o aici pe laureata Premiului Nobel, Aung San Suu Kyi și pe alți 2 000 de activiști din opoziție, care se află în acest moment în închisoare din motive politice. În al doilea rând, alegerile trebuie de asemenea să-i includă pe cei câteva milioane de cetățeni birmanezi care, de frica torturii și a morții, s-au refugiat în Thailanda, Bangladesh sau India. Ar trebui să existe posibilitatea ca aceștia să poată vota în locul unde își au domiciliul de origine. În al treilea rând, membrilor armatei birmaneze nu trebuie să li se garanteze 25 % din fotoliile parlamentare, deoarece acest lucru aduce atingere mecanismului fundamental al democrației și distorsionează rezultatele alegerilor de la bun început. În fine, guvernul birmanez trebuie să respecte regula votului secret și trebuie să permită monitorizarea alegerilor de către observatorii internaționali și de către mijloacele de informare în masă din Birmania.

Dacă aceste cerințe sunt ignorate de către guvernul birmanez, cred că va fi imperativ să se continue aplicarea măsurilor restrictive împotriva regimului, în conformitate cu punctul 16 al rezoluției.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Junta militară a promis alegeri libere și democratice pentru 2010. Este important ca UE și comunitatea internațională să continue să pună presiuni asupra juntei astfel încât să aibă loc tranziția democratică. Trebuie, de asemenea, să ne asigurăm că numeroasele minorități etnice care locuiesc în Birmania sunt reprezentate în mod adecvat la alegeri. Acest lucru ar putea pune capăt conflictelor etnice recurente. China este probabil în cea mai bună postură pentru a apăra minoritățile chineze, însă ar trebui mai întâi să-și poată aprecia propriile minorități: tibetani și uiguri. UE nu poate decât să fie credibilă și eficientă în exercitarea de presiuni, dacă se asigură că drepturile minorităților sunt respectate în toate statele sale membre. Atâta vreme cât există legi privind regimul lingvistic pe teritoriul Uniunii Europene, și nu mă refer numai la Slovacia, atâta vreme cât legea vinei colective este încă aplicată pe teritoriul Uniunii Europene într-o manieră care contrazice faptele celui de-al Doilea Război Mondial, atâta vreme cât simpla existență a minorităților, a limbilor lor materne și a drepturilor lor este negată pe teritoriul Uniunii Europene, Uniunea Europeană nu poate fi credibilă atunci când încearcă să exercite presiuni și nici nu poate înregistra succese în această privință.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Dle președinte, dnă comisar, deteriorarea dramatică a situației drepturilor omului din Birmania cauzată de junta militară are ca rezultat și mai multe vărsări brutale de sânge. Persecutarea grupurilor religioase, epurarea etnică și expulzarea, luarea a mii de prizonieri politici și torturarea, răpirea și încarcerarea oponenților politici ai regimului sunt la ordinea zilei. Noua constituție și, acum, pseudo-alegerile care vor avea loc nu vor îmbunătăți, desigur, situația, în niciun mod.

De fapt, delegațiile UE și rezoluțiile moralizatoare ale Parlamentului nu vor ajunge la niciun rezultat. Ceea ce ar trebui să facem și ar fi realist din punct de vedere politic, ar fi să coalizăm toată puterea Uniunii pentru a exercita influență asupra Chinei, Indiei și Rusiei, adăugând astfel greutatea lor politică la presiunea exercitată asupra guvernului birmanez în vederea îmbunătățirii situației drepturilor omului din Birmania. UE ar trebui să facă apel la statele vecine Birmaniei să-și aducă influența pentru a ajuta la îmbunătățirea situației drepturilor omului.

Cristian Dan Preda (PPE). - Spunea cineva mai devreme că s-a mai vorbit despre Burma aici. Cred că trebuie să vorbim în continuare, pentru că Burma rămâne una dintre cele mai represive și închise societăți din lume. Așa cum au arătat diverse instanțe ale Națiunilor Unite și organizații dedicate apărării drepturilor omului, violarea sistematică a drepturilor individului în această țară continuă să fie o trăsătură a vieții de acolo.

Arestările pentru opiniile politice exprimate sunt un fenomen curent. S-au constatat, de asemenea, reprimări violente ale vocilor opoziției, indiferent că e vorba de opoziția studențească sau de cea a comunității călugărilor budiști.

Organizarea unor alegeri nu cred că este în acest moment de luat în seamă pentru că trebuie, mai întâi de toate, să existe un proces de consultare cu toate partidele politice. Altfel, fără un proces liber, transparent și inclusiv, democrația din Burma rămâne un cerc al militarilor

Viviane Reding, *vicepreședintă a Comisiei*. – Dle președinte, după cum au subliniat deputații în mod foarte clar, încălcările grave ale drepturilor omului continuă în Birmania. Guvernul militar nu a răspuns la apelurile internaționale pentru stoparea acestor încălcări ale drepturilor omului și nu a eliberat prizonierii politici, incluzând-o aici pe Aung San Suu Kyi. A crescut presiunea asupra minorității Rohingya, forțând-o astfel să părăsească țara, iar deteriorarea condițiilor socioeconomice continuă. Aproximativ 80 % din populație locuiește în zonele rurale, iar problemele grave din agricultură și producția de alimente sunt în creștere.

UE a emis de câteva ori declarații prin care condamnă încălcările drepturilor omului. UE a înăsprit, de asemenea, sancțiunile și, în paralel, am îndemnat vecinii statului Birmania/Myanmar - ASEAN, China, India - să facă uz și de presiunea diplomatică, iar unele dintre statele învecinate fac deja acest lucru. De asemenea, UE a susținut cu tărie eforturile ONU. Aceste măsuri i-au creat dificultăți guvernului militar, însă tot nu au reușit să-l facă să-și schimbe comportamentul.

Acum, guvernul militar a promis alegeri în 2010, ca un pas înainte în direcția ieșirii sale treptate de la putere. Putem judeca aceste alegeri în momentul în care legea electorală va fi publicată și când vom vedea dacă preparativele în vederea votării sunt clare și corecte. Între timp, UE dorește să angajeze dialoguri cu actualul guvern pentru a-l convinge să utilizeze ocazia alegerilor pentru a schimba situația și pentru a inaugura o etapă nouă pozitivă în istoria Birmaniei.

Spunând acest lucru, afirm foarte clar că UE nu dorește să izoleze Birmania. Suntem, de fapt, cel mai mare donator de asistență umanitară și asistență conexă pentru acest stat. Cea mai mare parte a asistenței noastre se îndreaptă către zonele rurale - mai ales delta - care încă își mai revine după ciclonul Nargis. Asistența este de asemenea direcționată către taberele de refugiați de-a lungul graniței thailandeze. Ar trebui de asemenea să știm că raportul elaborat de raportorul special al Organizației Națiunilor Unite vorbește într-un mod foarte clar. Îl susținem pe raportorul special al Organizației Națiunilor Unite și suntem gata să-l ajutăm.

Însă știm, de asemenea, că activitățile directe privitoare la drepturile omului din Birmania sunt foarte greu de întreprins. De exemplu, UE nu va fi invitată la observarea alegerilor, astfel încât va trebui să utilizăm măsuri indirecte. Prin urmare, drepturile omului sunt parte a tuturor programelor noastre de asistență. Pentru a ne promova valorile - dezvoltarea drepturilor omului, dialogul - trebuie să emitem un mesaj foarte clar. Astăzi, Parlamentul unit a transmis acest mesaj foarte clar și sunt sigură că acesta va fi auzit. Sunt sigură și că nu ar trebui să delegăm sarcina de a-i reaminti Myanmarului de obligațiile sale față de statele vecine. Trebuie să păstrăm acest angajament pentru noi înșine. Trebuie să ne angajăm direct față de autorități, în cadrul agendei noastre privitoare la drepturile omului și vom continua într-adevăr să facem acest lucru.

Președinte. - Dezbaterea a fost închisă. Votarea va avea loc la sfârșitul dezbaterii.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris*. – (PT) Birmania continuă să se confrunte cu o situație foarte neliniștitoare în privința drepturilor omului, deoarece autoritățile birmaneze urmăresc în primul rând să păstreze puterea mai degrabă decât să ajute la supraviețuirea cetățenilor birmanezi. Aș dori să-mi exprim solidaritatea cu privire la suferințele poporului birmanez, oprimat de junta militară care-i încalcă în mod constant drepturile prin munca silnică, traficul de persoane, munca copiilor și violența sexuală. Este esențial ca prizonierii politici, printre care se află lidera opoziției, care este și lidera Ligii Naționale pentru Democrație, Aung San Suu Kyi, căreia Parlamentul European i-a oferit premiul Saharov în 1990 și care a fost laureată a Premiului Nobel pentru Pace în 1991, să fie eliberați imediat pentru a contribui la promovarea alegerilor libere, corecte și transparente în 2010. Din acest motiv, îndemn Uniunea Europeană să adopte o strategie coerentă și să dezvolte relațiile cu statele învecinate, mai ales cu China și India, în vederea promovării alegerilor transparente în Birmania.

11. Votare

Președinte. – Următorul punct de pe ordinea de zi este votarea.

(Pentru rezultate și alte detalii privind votul: a se vedea procesul-verbal.)

11.1. Venezuela (B7-0093/2010)**11.2. Madagascar (B7-0099/2010)****11.3. Birmania (B7-0105/2010)**

Președinte. – Timpul afectat votului s-a încheiat.

12. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal**13. Decizii privind anumite documente: a se vedea procesul-verbal****14. Declarații scrise înscrise în registru (articolul 123 din Regulamentul de procedură): consultați procesul-verbal****15. Transmiterea textelor adoptate în cursul prezentei ședințe: a se vedea procesul-verbal****16. Calendarul următoarelor ședințe: a se vedea procesul-verbal****17. Întreruperea sesiunii**

Președinte. – Declar suspendată această sesiune a Parlamentului European.

(Ședința s-a încheiat la 16.25)

ANEXĂ (Răspunsuri scrise)

ÎNTREBĂRI ADRESATE CONSILIULUI (Președinția în exercițiu a Consiliului Uniunii Europene poartă întreaga răspundere pentru aceste răspunsuri)

Întrebarea nr. 6 adresată de Gay Mitchell (H-0016/10)

Subiect: Strategia privind schimbările climatice după conferința de la Copenhaga

Având în vedere că negocierile de la Copenhaga referitoare la schimbările climatice au fost un semi-dezastru și că acestea nu au avut drept rezultat asumarea vreunei obligații clare sau juridice, care este strategia concretă a Consiliului pentru a se asigura că reuniunea de la Mexico din 2010 nu va fi tot o șansă pierdută, așa cum a fost Copenhaga în 2009? Cum își poartă utiliza Uniunea Europeană influența pentru a-și demonstra calitatea de lider, în absența oricărei inițiative de acest tip din partea Chinei și a SUA?

Întrebarea nr. 7 adresată de Kathleen Van Brempt (H-0035/10)

Subiect: Reducerea cu 30% a emisiilor de gaze cu efect de seră

Comisia propune ca Uniunea Europeană să stabilească obiective pentru reducerea emisiilor de CO₂. Aceasta solicită o reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră în țările industriale cu 30% până în anul 2020 față de nivelul din 1990. Președintele Comisiei pentru industrie, cercetare și energie din cadrul Parlamentului European declară că Europa este încrezătoare că acest obiectiv poate fi realizat și speră să se ajungă la un acord global în privința acestei chestiuni. Aparent, însă, există disensiuni în cadrul Consiliului dacă să se stabilească acest obiectiv sau nu. Prin urmare, întrebarea mea este dacă obiectivul de 30% se află pe masa dezbaterilor. Și ce măsuri va lua Consiliul pentru ca acest obiectiv important și ambițios să fie totuși realizat?

Întrebarea nr. 8 adresată de Pat the Cope Gallagher (H-0039/10)

Subiect: Schimbările climatice - situația post-Copenhaga

După încheierea Conferinței privind schimbările climatice de la Copenhaga (COP 15), ce inițiative specifice va adopta Consiliul, alături de partenerii noștri internaționali, inclusiv Statele Unite, India, China, Brazilia și Rusia pentru a asigura faptul că nu se vor pierde progresele înregistrate în încercarea de a găsi o formulă pentru un acord ambițios la nivel mondial privind schimbările climatice?

Răspuns comun

(RO) Prezentul răspuns, care a fost elaborat de președinție și nu este obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii săi, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în perioada de sesiune a Parlamentului European din luna februarie 2010, de la Strasbourg.

Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia s-au angajat să atingă un obiectiv la scară economică, independent și cuantificat, de reducere a emisiilor cu 20% până în 2020, în comparație cu nivelurile din 1990. Reafirmând angajamentul Uniunii Europene în procesul de negociere care să aibă drept rezultat ajungerea la un acord internațional post 2012 obligatoriu din punct de vedere juridic, Consiliul European din decembrie 2009 a subliniat că acest obiectiv ar putea fi crescut până la 30%, cu condiția ca alte țări dezvoltate să se angajeze să obțină reduceri comparabile ale emisiilor și ca țările în curs de dezvoltare să contribuie în mod corespunzător în funcție de responsabilitățile și capacităților lor respective.

Pentru moment, și luând în considerare rezultatul Conferinței Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice care a avut loc la Copenhaga în decembrie 2009, cunoscută drept „Acordul de la Copenhaga”, condițiile stabilite de Uniunea Europeană pentru a ajunge la un angajament de reducere de 30% nu au fost încă îndeplinite.

În acest context, și după cum se precizează în scrisoarea din 28 ianuarie 2010 adresată Secretarului executiv al CCONUSC în care își exprimau dorința de se asocia Acordului de la Copenhaga, Uniunea Europeană și statele sale membre și-au reafirmat angajamentul de a atinge un nivel de 20% de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020, comparativ cu 1990, precum și oferta condițională de a avansa la un nivel de 30% al reducerii până în 2020, comparativ cu 1990, cu condiția ca alte țări dezvoltate să se angajeze să

obțină reduceri comparabile ale emisiilor și ca țările în curs de dezvoltare să contribuie în mod corespunzător în funcție de responsabilitățile și capacităților lor respective.

UE este angajată în continuare să joace un rol hotărâtor în negocierile la nivel internațional privind clima în contextul unui regim post-2012.

Consiliul se află în curs de evaluare suplimentară a rezultatului de la Copenhaga. Cu toții trebuie să revizuiim și să evaluăm negocierile recente și să identificăm modalități pentru a depăși obstacolele descoperite între actorii cheie. În această privință, o analiză din partea Comisiei va constitui o contribuție majoră la reflecția noastră.

O continuare a dialogului cu partenerii noștri internaționali la toate nivelurile va juca un rol crucial în păstrarea avântului în negocierile la nivel internațional privind clima.

Parlamentul European va fi informat în toate etapele procesului.

*
* *

Întrebarea nr. 9 adresată de Justas Vincas Paleckis (H-0018/10)

Subiect: Temeiul juridic al relațiilor dintre Uniunea Europeană și Belarus

În cursul reuniunii Consiliului din noiembrie, nu s-a luat nicio decizie cu privire la eventuala relansare, și dacă este cazul, la calendarul respectiv, a procesului de ratificare a Acordului de parteneriat și cooperare dintre Uniunea Europeană și Belarus, pentru care s-au început negocierile în 1995 și care a fost „înghețat” în 1997. Anumite state consideră că nu ar judicioasă relansarea unui acord caduc. Alții afirmă că ratificarea acordului ar fi conferi un temei juridic cooperării dintre Uniunea Europeană și Belarus și ar da un nou elan procesului de consolidare a relațiilor dintre Uniunea Europeană și Belarus.

După părerea guvernului spaniol, care asigură președinția Consiliului, ar trebui relansat procesul de ratificare a acordului? În caz afirmativ, în ce moment? Dacă nu, ce măsuri va lua președinția Consiliului pentru a se crea temeiul juridic necesar consolidării relațiilor dintre Uniunea Europeană și Belarus?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost elaborat de președinție și nu este obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii săi, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în perioada de sesiune a Parlamentului European din luna februarie 2010, de la Strasbourg.

În noiembrie 2009, Consiliul a revizuit situația din Belarus. Datorită lipsei unui progres evident în domeniile identificate în Concluziile Consiliului din octombrie 2008, Consiliul nu a putut ridica măsurile restrictive existente aplicate împotriva anumitor funcționari din Belarus. Prin urmare, a decis să extindă până în octombrie măsurile restrictive prevăzute în Poziția comună 2006/276 PESC, astfel cum a fost prelungită prin Poziția comună 2009/314/PESC.

Cu toate acestea, pentru a încuraja progresul în zonele identificate de UE, Consiliul a decis în același timp să prelungească suspendarea aplicării restricțiilor de călătorie impuse împotriva anumitor funcționari din Belarus.

Uniunea Europeană și-a reafirmat disponibilitatea de a aprofunda relațiile sale cu Belarus, în vederea atingerii în această țară a unor evoluții viitoare către democrație, drepturile omului și statul de drept, și să sprijine țara în atingerea acestor obiective. În funcție de progresele înregistrate de Belarus în aceste domenii, Consiliul este pregătit ia măsuri în vederea îmbunătățirii relațiilor contractuale cu Belarus. Între timp, Consiliul a invitat Comisia să facă o propunere pentru un plan interimar comun care să stabilească prioritățile pentru reforme, plan inspirat de Planurile de acțiune din cadrul Politicii europene de vecinătate, care să fie puse în aplicare în Belarus.

*
* *

Întrebarea nr. 10 adresată de Mairead McGuinness (H-0021/10)**Subiect: Deținerea de proprietăți în străinătate**

Fără a aduce atingere competenței unui stat membru cu privire la normele care guvernează sistemul deținerii de proprietăți, este Consiliul informat referitor la faptul că numeroși cetățeni ai UE se confruntă cu o mulțime de probleme generate de deținerea de proprietăți într-un stat membru, altul decât al lor?

Explicitând, ce măsură a luat Consiliul în ceea ce privește rezoluția Parlamentului European nr. P6_TA(2009)0192 privind „impactul urbanizării la scară largă din Spania asupra drepturilor individuale ale cetățenilor europeni, asupra mediului, precum și asupra punerii în aplicare a legislației UE”?

Intenționează Consiliul să solicite statelor membre să întreprindă o examinare detaliată și o revizuire a tuturor legilor care aduc atingere drepturilor proprietarilor particulari, pentru a pune capăt încălcării drepturilor și obligațiilor consfințite în Tratatul CE, în Carta Drepturilor Fundamentale, în CEDO și în directivele relevante ale UE, precum și în alte convenții la care UE se constituie parte?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost elaborat de președinție și nu este obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii săi, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în perioada de sesiune a Parlamentului European din luna februarie 2010, de la Strasbourg.

I se reamintește onorabilei deputate faptul că Consiliul UE nu deține o competență generală în ceea ce privește drepturile de proprietate, dezvoltarea urbană, sau exploatarea terenurilor. Într-adevăr, în conformitate cu articolul 345 din TFUE, tratatele nu aduc atingere regimului proprietății în statele membre.

Prin urmare, acum este de competența autorităților spaniole relevante să ia măsurile adecvate pentru a remedia situația la care face referire onorabila deputată.

*
* *

Întrebarea nr. 11 adresată de Vilija Blinkevičiūtė (H-0023/10)**Subiect: Accesul la muncă și păstrarea locului de muncă al persoanelor cu dizabilități**

În prezent, în Europa sunt peste 65 de milioane de persoane cu dizabilități, dintre care 78% sunt excluse de pe piața muncii și nu au nicio posibilitate de a obține un loc de muncă. Majoritatea acestor persoane sunt dependente de alocații sociale, veniturile lor fiind net inferioare veniturilor persoanelor în stare bună de sănătate. În această perioadă de criză economică și financiară, persoanele cu dizabilități sunt expuse unui risc de trei ori mai mare de a-și pierde locul de muncă față de persoanele fără dizabilități. În programul său, președinția spaniolă s-a angajat să apere drepturile persoanelor cu dizabilități, însă nu a prevăzut nicio măsură sau inițiativă concretă privind accesul persoanelor cu dizabilități la piața muncii și păstrarea locului de muncă al acestora.

Cum intenționează Consiliul să garanteze posibilitățile persoanelor cu dizabilități de a găsi și de a păstra un loc de muncă, în special având în vedere faptul că anul 2010 a fost proclamat „Anul European de luptă împotriva sărăciei și excluziunii sociale”? Dacă ar primi sprijin, chiar și limitat, milioane de persoane cu dizabilități din Europa ar putea avea acces la piața muncii, ar putea deveni cetățeni independenți și nu ar mai fi victime ale discriminării.

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost elaborat de președinție și nu este obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii săi, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în perioada de sesiune a Parlamentului European din luna februarie 2010, de la Strasbourg.

Politica de ocupare a forței de muncă este un domeniu în care măsurile pe termen lung sunt esențiale. Prin luarea de măsuri în conformitate cu competențele definite în tratate, Consiliul urmărește să joace un rol activ în a asigura că persoanele cu dizabilități pot participa pe piața muncii pe picior de egalitate cu celelalte persoane.

Consiliul a subliniat, în special, în mod constant importanța promovării accesului la locuri de muncă pentru persoanele cu dizabilități în contextul Strategiei de la Lisabona, inclusiv actualele Linii directoare privind ocuparea forței de muncă.

Într-o Rezoluție din martie 2008, Consiliul a invitat statele membre și Comisia să garanteze accesibilitatea persoanelor cu dizabilități, inclusiv prin intensificarea participării pe piața muncii.

Mai recent, în concluziile sale din 30 noiembrie 2009 privind „Promovarea incluziunii pe piața forței de muncă”, Consiliul și-a reafirmat angajamentul față de integrarea grupurilor dezavantajate pe piața muncii în contextul crizei economice și a viitoarei Strategii UE 2020.

În vara anului 2008, Consiliul și Parlamentul European au decis în comun să desemneze anul 2010 drept Anul european de luptă împotriva sărăciei și excluziunii sociale. Prioritățile pentru acest An european includ eradicarea dezavantajelor în domeniul educației și al formării, inclusiv ale formării în domeniul competențelor informatice și promovarea accesului egal la tehnologia informației și a comunicării, un accent deosebit fiind pus pe nevoile persoanelor cu handicap și pe abordarea nevoilor persoanelor cu dizabilități și ale familiilor acestora, precum și ale altor grupuri sau persoane care se află în situații vulnerabile.

La deschiderea conferinței care a luat loc la Madrid în luna ianuarie a anului trecut, Președinția spaniolă și-a exprimat angajamentul de a se concentra asupra acelor grupuri care prezintă cel mai mare risc de excluziune, inclusiv persoanele cu dizabilități.

În timp ce nediscriminarea a fost deja consacrată de Tratatul de la Lisabona printre obiectivele Uniunii în urmă cu zece ani, Consiliul a jucat un rol activ în garantarea faptului că persoanele cu dizabilități ar putea participa pe piața muncii pe picior de egalitate cu celelalte persoane prin adoptarea Directivei 2000/78/CE de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă. Această directivă a interzis discriminarea din anumite motive, inclusiv handicapul, în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă.

*
* *

Întrebarea nr. 12 adresată de Georgios Papanikolaou (H-0026/10)

Subiect: Securitatea pe internet

Ultimele comunicate emise de Centrul francez de expertiză guvernamentală și de răspuns la atacurile informatice (CERTA) și de Oficiul federal german pentru securitate în tehnologia informației (BSI) recomandă utilizatorilor să nu mai folosească programul de navigare online al Microsoft, „Internet Explorer”, întrucât problemele legate de securitatea datelor care circulă pe internet au creat motive serioase de îngrijorare, atât în rândul utilizatorilor eleni, cât și al utilizatorilor europeni în general. În același timp, mai multe articole desemnează China ca fiind principalul vinovat pentru interceptarea datelor cu caracter personal, pentru a putea astfel ataca cetățenii chinezi care luptă în favoarea drepturilor omului. În plus, metoda aplicată de marile companii de internet constă în cenzurarea conținutului informațiilor care circulă, conform termenilor și condițiilor stabilite de guvernul chinez.

Ar putea Consiliul să răspundă la următoarele întrebări: Intenționează acesta să ia măsuri pentru a se asigura că cetățenii europeni sunt avertizați din timp cu privire la problemele legate de securitatea informațiilor care circulă pe internet?

Cum intenționează acesta să garanteze atât confidențialitatea și securitatea datelor cu caracter personal care circulă pe internet, cât și un control mai eficient al securității programelor informatice, cum ar fi „Internet Explorer”?

Care este poziția sa în ceea ce privește cenzura la care sunt supuse, din motive politice, conținuturile care circulă pe internet, de către autoritățile chineze, obligând companiile care operează în această țară să aplice astfel de metode?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost elaborat de președinție și nu este obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii săi, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în perioada de sesiune a Parlamentului European din luna februarie 2010, de la Strasbourg.

Protecția consumatorilor în ceea ce privește încălcarea securității datelor cu caracter personal și a spamului constituie o prioritate cheie în cadrul noilor norme din domeniul telecomunicațiilor, asupra cărora Parlamentul European și Consiliul au căzut de acord la finalul anului trecut. Având scopul de a îi încuraja pe operatori să se comporte în mod responsabil în ceea ce privește prelucrarea și stocarea informațiilor cu caracter personal ale clienților, aceste noi norme introduc notificări obligatorii pentru încălcarea securității datelor cu caracter personal, adică furnizorii din domeniul comunicațiilor sunt obligați să informeze autoritățile și clienții cu privire la încălcări ale securității care le afectează datele cu caracter personal.

Articolul 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene consacră dreptul fundamental la protecția datelor cu caracter personal. Cadrul juridic european privind protecția datelor cu caracter personal cuprinde, în special, Directiva 95/46/CE din 24 octombrie 1995 privind protecția datelor, care, în ceea ce privește procesarea datelor cu caracter personal în general, stabilește dispoziții de fond care impun obligații operatorilor de date și care recunosc drepturile persoanelor vizate. Directiva 2002/58/CE din 12 iulie 2002 privind protejerea confidențialității, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/136/CE stabilește normele și rezervele care trebuie să fie respectate în momentul prelucrării datelor cu caracter personal și a altor informații sensibile în contextul furnizării de servicii de comunicații electronice. Mai mult, directiva conține dispoziții privind punerea în aplicare și consolidarea pentru a asigura conformitatea cu normele. De asemenea, aceasta prevede sancțiunile și remediile posibile în caz de încălcări ale securității și stabilește mecanismele de asigurare a unor modalități reale de punere în aplicare.

Asigurarea securității programelor de software, cum ar fi Internet Explorer, ține în principal de responsabilitatea furnizorilor comerciali de astfel de programe. În contextul noilor norme din domeniul telecomunicațiilor, statele membre sunt invitate să încurajeze furnizarea de informații către utilizatorii finali cu privire la măsurile de precauție disponibile, și ar trebui să îi încurajeze pe aceștia să ia măsurile necesare pentru a-și proteja echipamentele terminale împotriva virusurilor și a programelor spion (spyware).

În concluziile sale din 17 decembrie 2009, Consiliul a luat act de prioritatea de a consolida măsurile UE privind relația dintre libertatea de exprimare și noile tehnologii. În cadrul orientărilor pentru apărătorii drepturilor omului, Consiliul a acordat atenție suplimentară promovării activității din domeniul drepturilor omului în statele care aprobă restricții nejustificate asupra internetului și a altor tehnologii noi.

*
* *

Întrebarea nr. 13 adresată de Seán Kelly (H-0027/10)

Subiect: Drepturile pacienților în cadrul propunerii privind asistența medicală transfrontalieră

Ar putea Consiliul să prezinte Parlamentului European informații actualizate privind progresele înregistrate la negocierile ce au loc în prezent în cadrul Consiliului cu privire la propunerea privind aplicarea drepturilor pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost elaborat de președinție și nu este obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii săi, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în perioada de sesiune a Parlamentului European din luna februarie 2010, de la Strasbourg.

În ciuda unui progres substanțial, Consiliul nu a putut atinge un acord politic cu privire la această chestiune în decembrie 2009. Discuțiile din Consiliu s-au concentrat în principal asupra rambursării costurilor în ceea ce privește personalul medical extracontractual și pensionarii care locuiesc în străinătate. În căutarea unui compromis, intenția a fost să se respecte în totalitate jurisprudența Curții Europene de Justiție, menținând în același timp drepturile statelor membre de a-și organiza propriile sisteme de sănătate.

Programul de 18 luni al Președințiilor spaniolă, belgiană și maghiară declară că activitatea în domeniul asistenței medicale transfrontaliere va continua în cadrul Consiliului. Mai mult, Președinția spaniolă i-a confirmat deja Parlamentului European la 26 ianuarie 2010 că se angajează în continuare să depună toate eforturile pentru a ajunge la un acord în Consiliu.

Scopul Președinției este ca Directiva privind asistența medicală transfrontalieră să se întemeieze pe valorile și principiile comune pe care Consiliul le-a declarat în iunie 2006 ca reprezentând baza sistemelor de sănătate din UE. Pe această bază, pacienții care se deplasează în străinătate pentru a obține asistență medicală ar trebui să aibă toate garanțiile privind calitatea și siguranța asistenței medicale pe care o primesc, indiferent de statul membru, de tratament și de tipul personalului medical.

Ca și în cazul celorlalte președinții, obiectivul Președinției spaniole este acela de a găsi soluții care să stabilească un echilibru corect între drepturile pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere și responsabilitățile statelor membre privind organizarea și furnizarea de servicii de sănătate și asistență medicală. În plus, Directiva ar trebui să suplimenteze drepturile pe care le au deja pacienții la nivelul UE prin legislația privind coordonarea sistemelor de securitate socială.

Pentru a avea succes, Consiliul se bazează pe sprijinul noii Comisii pentru a se ajunge la un acord în timpul reuniunii din 8 iunie 2010. Acest lucru ar trebui să permită o a doua lectură în PE pentru ca această directivă să fie adoptată cât mai curând posibil.

*
* *

Întrebarea nr. 14 adresată de Catherine Bearder (H-0033/10)

Subiect: Traficul și adopțiile de copii din Haiti în Europa

Recentul cutremur din Haiti a distrus deja sute de mii de vieți, însă pentru nenumărații copii care au rămas orfani și de care nu se știe nimic, abia acum ar putea începe suferințele cele mai mari. UNICEF a publicat câteva rapoarte cu privire la copii care părăsesc Haiti, fără respectarea procedurilor sau documentației necesare.

Ce măsuri intenționează să ia Consiliul pentru a se asigura că niciunul din acești copii nu face obiectul traficului de persoane spre Uniunea Europeană sau în interiorul granițelor acesteia? Ce măsuri iau serviciile europene prezente în Haiti în sprijinul guvernului haitian, în scopul intensificării vigilenței la punctele de frontieră, pentru a se împiedica scoaterea din Haiti, în mod ilegal, a copiilor? Mai multe state membre ale UE au accelerat deja procedurile legale care permit intrarea pe teritoriul lor a orfanilor admisibili din Haiti. Ce eforturi a depus Consiliul în scopul stabilirii unei poziții comune a UE privind adopțiile în regim accelerat din Haiti și pentru a împiedica aducerea în Europa a copiilor ale căror cazuri nu au fost evaluate în mod adecvat?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost elaborat de președinție și nu este obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii săi, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în perioada de sesiune a Parlamentului European din luna februarie 2010, de la Strasbourg.

Situația din Haiti și, în special, vulnerabilitatea extremă a copiilor în urma cutremurului din 12 ianuarie 2010 este un motiv serios de îngrijorare pentru Consiliu.

Provocarea este imensă. Chiar înainte de cutremur, exista un număr estimativ de 380 000 de copii neînsoțiți sau orfani în Haiti. În urma cutremurului devastator, numărul copiilor care au rămas neînsoțiți, cu un singur părinte în viață sau orfani a crescut până la aproximativ un milion.

Situația orfanilor și a altor copii vulnerabili din Haiti a fost ridicată în cadrul celui mai recent Consiliu Afaceri Externe din 25 ianuarie 2010. O atenție deosebită a fost atrasă asupra nevoii de a se garanta acordarea de asistență adecvată copiilor, în special celor care au rămas orfani în urma dezastrului.

Ar trebui subliniat faptul că toate statele membre, cu o singură excepție, sunt părți contractante la Convenția de la Haga din 29 mai 1993 asupra protecției copiilor și cooperării în materia adopției internaționale. Obiectivul Convenției este stabilirea unor standarde minime în acest domeniu. Acordând o importanță deosebită drepturilor și intereselor copilului, Convenția respectă și protejează, de asemenea, drepturile familiilor de origine și ale celor adoptive. Rămâne la latitudinea statelor membre să asigure punerea corectă în aplicare a Convenției în ceea ce privește copiii haitieni.

Problema adopției copiilor reprezintă, în primul rând, o problemă a statelor membre. Cu toate acestea, în ultima vreme au fost accelerate eforturile combinate ale UE de a combate traficul de ființe umane. La 30 noiembrie 2009, Consiliul a aprobat un „Document privind acțiunile necesare (Action Oriented Paper - AOP) privind consolidarea dimensiunii externe a UE privind acțiunea împotriva traficului de persoane; către măsuri globale ale UE împotriva traficului cu persoane”⁽⁴⁾. Documentul abordează dimensiunea externă a traficului prin consolidarea parteneriatelor cu țări terțe, cu regiuni și organizații internaționale. Acest

(4) 11450/5/09 CRIMORG 103 JAIEX 49 RELEX 618 JAI 432

Document privind acțiunile necesare oferă un cadru consolidat pentru UE și statele sale membre privind combaterea traficului de persoane, inclusiv un compendiu integrat al măsurilor externe, precum și măsuri de cooperare care abordează cauzele profunde ale traficului de ființe umane în țările de origine. Ca atare, acesta poate fi aplicat cu siguranță situației din Haiti.

Consiliul va continua să urmărească îndeaproape situația din Haiti, în coordonare cu ONU, cu statele membre și cu serviciile Comisiei active în acea zonă.

*
* *

Întrebarea nr. 15 adresată de Georgios Toussas (H-0036/10)

Subiect: Lovitură de stat în Honduras

Miercuri, 27 ianuarie, este ziua stabilită pentru depunerea jurământului de către Porfirio Lobo Soza, presupus câștigător și candidat din partea juntei în alegerile-simulacru care au avut loc în Honduras la 29 noiembrie 2009 și care au fost caracterizate de represalii, violențe, fraude și, mai presus de toate, de un boicot în masă organizat de Frontul Popular Național de Rezistență din Honduras (FNRP, cu un rezultat oficial de peste 50%, deși rezultatul reclamat de FNRP este de 65-70%), care efectiv face rezultatul nevalabil. De joia trecută au loc demonstrații organizate de FNRP pentru a protesta împotriva acestui simulacru organizat de cei care se fac vinovați de lovitura de stat. Scopul demonstrațiilor este de a condamna continuarea dictaturii impuse de oligarhia reprezentată de Porfirio Lobo. Populația lansează semnale că va continua lupta în ciuda represaliilor ucigașe care și-au atins forța maximă în ultimele două luni.

Recunoaște Consiliul rezultatele acestor alegeri înscenate organizate în Honduras de către junta pucistă? Îi acordă Consiliul recunoaștere pucistului Porfirio Lobo și eventualului guvern format de juntă? Condamnă Consiliul represaliile ucigașe înlăptuite de juntă împotriva populației? Care este poziția Consiliului cu privire la lupta poporului din Honduras împotriva dictaturii și pentru redobândirea libertăților sale?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost elaborat de președinție și nu este obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii săi, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în perioada de sesiune a Parlamentului European din luna februarie 2010, de la Strasbourg.

Consiliul regretă că Acordul Tegucigalpa/San José nu a fost pus pe deplin în aplicare înainte de alegerile din 29 noiembrie 2009. Această poziție a fost foarte clar exprimată într-o declarație emisă de Președinție în numele Uniunii Europene la 3 decembrie 2009. Pe de altă parte, Consiliul consideră că alegerile reprezintă un important pas înainte în rezolvarea crizei și că Honduras ar trebui să fie încurajată să continue în această direcție.

Începând cu alegerile din noiembrie, UE a solicitat tuturor actorilor, inclusiv președintelui ales Lobo, de a dialoga pentru a obține reconcilierea națională și pentru a restabili ordinea constituțională și democratică în această țară, așteptându-se ca aceștia să își asume întreaga responsabilitate în această privință.

Semnarea la 20 ianuarie 2010 de către dl Lobo și de toți ceilalți candidați la președinție a Acordului privind reconcilierea națională și consolidarea democrației care preia elementele centrale ale Acordului Tegucigalpa/San José, și prevede soluția adecvată și onorabilă pentru statutul președintelui Zelaya pe care l-a solicitat UE (însuși dl Zelaya a acceptat), reprezintă un important prim pas înainte. Acesta este motivul pentru care, la 27 ianuarie, după inaugurarea președintelui Lobo, Înalta Reprezentantă a emis o declarație în numele UE în care îi solicita acestuia să transforme urgent în acțiune inițiativele menționate în acel acord, și mai ales crearea Comisiei pentru adevăr. UE speră că aceste condiții vor fi puse imediat în aplicare pentru a deschide calea către o normalizare rapidă a relațiilor cu Honduras.

Pe parcursul acestui proces, UE și-a exprimat preocuparea serioasă față de încălcările raportate ale drepturilor omului în țară (inclusiv amenințări la adresa apărătorilor drepturilor omului, detenții arbitrare și reprimarea protestatarilor pașnici) și i-a reamintit guvernului de facto de obligațiile sale care îi revin în temeiul Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice, Cartei Organizației Statelor Americane și Convenției americane privind drepturile omului. UE solicită în continuare insistent ca toți actorii să promoveze și să respecte statul de drept, buna guvernare și drepturile omului.

*
* *

Întrebarea nr. 16 adresată de Charalampos Angourakis (H-0038/10)**Subiect: "Nu" intervenției imperialiste din Haiti**

Populația din Haiti trăiește o tragedie fără precedent ca urmare a cutremurului care a avut loc în această țară. Peste 75 000 de cadavre au fost îngropate în gropi comune, 1,5 milioane de persoane sunt fără adăpost, 3 milioane sunt rănite, iar numărul morților este estimat la 200 000. Aprovizionarea cu electricitate și cu apă este întreruptă. Alimentele de bază se vând pe piața neagră la prețuri prohibitive. O serie de șefi de state, oficiali ai ONU și organizații umanitare acuză Guvernul SUA că, în realitate, se folosește de această tragedie pentru a impune o ocupație militară asupra țării. 16 000 de soldați americani se află în Haiti sub pretextul „asistenței umanitare”, creând probleme grave în ceea ce privește distribuția medicamentelor, a alimentelor etc. UE trimite forțe polițienești și ajutoare „neumanitare” în valoare de sute de milioane de euro.

Intenționează UE să aplice în Haiti aceeași politică precum SUA? Condamnă Consiliul utilizarea „asistenței umanitare” ca pretext pentru impunerea unei dominații politice și militare asupra țărilor terțe și populației acestora?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost elaborat de președinție și nu este obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii săi, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în perioada de sesiune a Parlamentului European din luna februarie 2010, de la Strasbourg.

Consiliul împărtășește părerea exprimată de onorabilul deputat, și anume aceea că Haiti se confruntă cu o tragedie de dimensiuni fără precedent. Cutremurul din 12 ianuarie a provocat pierderi masive de vieți omenești și devastare, care se adaugă la situația deja delicată a țării.

UE și statele membre au evaluat dezastrul și au răspuns rapid și eficient încă din primele zile după cutremur. O sesiune extraordinară a Consiliului Afaceri Externe a fost convocată de Înalta Reprezentantă, dna Ashton, la 18 ianuarie și a aprobat un răspuns inițial al UE foarte substanțial, inclusiv asistență financiară semnificativă.⁽⁵⁾

La 25 ianuarie, Consiliul Afaceri Externe a fost de acord să răspundă pozitiv cererii specifice din partea ONU pentru sprijin suplimentar pentru transportul și furnizarea de ajutoare umanitare și pentru ca misiunea MINUSTAH să asigure un nivel corespunzător de securitate pe teren. Aceasta se referă la furnizarea de competență în materie de inginerie și echipament pentru a deschide trasee în vederea facilitării acordării de ajutor, o capacitate logistică maritimă care poate funcționa fără porturi și o contribuție colectivă a UE la consolidarea efectivelor de poliție ale MINUSTAH, inclusiv contribuția din partea acelor state membre care fac parte din Forța de jandarmerie europeană.

Cu toate acestea, Consiliul nu cunoaște nicio încercare de a utiliza ajutorul umanitar în modul descris de onorabilul deputat. UE a salutat încă de la început răspunsul global la această criză și a susținut ferm rolul central și de coordonare al Națiunilor Unite în efortul internațional de acordare de ajutor. De asemenea, UE a subliniat faptul că ajutorul și eforturile viitoare de reconstrucție ar trebuie să reprezinte nevoile de bază și cele pe care le au autoritățile haitiene.

Participanții la întâlnirea „Prietenii pentru Haiti” de la Montreal din 25 ianuarie, inclusiv UE și SUA, printre alții, au recunoscut conducerea și suveranitatea continuă a guvernului din Haiti și au reiterat angajamentul lor față de o abordare coordonată, coerentă și globală în scopul îndeplinirii nevoilor imediate și pe termen mai lung ale statului Haiti. În ceea ce privește Consiliul, aceste principii vor continua, fără îndoială, să ghideze politica proprie a UE.

*
* *

(5) Începând cu 1 februarie, totalul ajutorului umanitar al UE, inclusiv angajamentele planificate, se ridică la 212 milioane de euro ca răspuns la cutremurul din Haiti (18 state membre și Comisia). O cifră actualizată va fi oferită înainte de ședința plenară pentru timpul alocat întrebărilor.

Întrebarea nr. 17 adresată de Brian Crowley (H-0041/10)**Subiect: Relațiile EU-SUA**

Ar putea Consiliul să schițeze acțiunile specifice pe care le va întreprinde în următoarele șase luni pentru a edifica niște legături economice mai strânse între Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii, ținând seama de dificultățile economice mondiale cu care ne confruntăm cu toții?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost elaborat de președinție și nu este obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii săi, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în perioada de sesiune a Parlamentului European din luna februarie 2010, de la Strasbourg.

UE și SUA sunt fiecare parteneri economici importanți și sunt considerate a fi cea mai mare rețea comercială bilaterală din lume. Această relație este responsabilă pentru aproximativ 14 milioane de locuri de muncă. Întrucât atât UE, cât și SUA doresc să revină la dezvoltarea durabilă, este esențial ca ele să continue lupta împotriva creșterii protecționismului și să reziste în fața barierelor ridicate în calea comerțului și a investițiilor care sunt deosebit de importante în situația economică actuală. Ca parte a acestei abordări, Consiliul se angajează să pună în aplicare acordurile încheiate la ultimul summit SUA-UE din 3 noiembrie 2009.

Pentru a contribui la creșterea economică și la crearea de locuri de muncă pe piața transatlantică, Consiliul va oferi o direcție strategică Consiliului Economic Transatlantic UE-SUA (CET), mai ales prin dezvoltarea unor abordări compatibile reglementărilor din sectoarele cheie, inclusiv etichetarea, eficiența energetică și nanotehnologia; evaluarea abordărilor de reglementare a cooperării, inclusiv acorduri de recunoaștere reciprocă; examinarea utilizării standardelor voluntare în sprijinul reglementării; cooperarea în ceea ce privește comerțul sigur și drepturile internaționale de proprietate; și stabilirea unui dialog nou SUA-UE în domeniul inovării.

Consiliul va continua, de asemenea, să susțină cooperarea financiară transatlantică în domeniul reglementării, în special prin Dialogul privind reglementarea piețelor financiare, care se adresează unor reforme de reglementare care sunt compatibile într-un mod semnificativ. De asemenea, va căuta să mențină integritatea sistemului financiar, să promoveze concurența liberă și echitabilă, să asigure protecția fermă a consumatorilor și investitorilor și să reducă sau să elimine oportunitățile privind arbitrajul de reglementare. Consiliul va acționa atât prin discuții bilaterale cu SUA, cât și în cadrul forumurilor multilaterale, în special procesul G 20.

În plus, Consiliul va continua să depună eforturi pentru finalizarea celei de-a doua etape a acordului aviatic UE-SUA în 2010. Doar acest acord ar putea aduce câștiguri de aproximativ 80 de mii de locuri de muncă.

*
* *

Întrebarea nr. 18 adresată de Liam Aylward (H-0043/10)**Subiect: Fondul social european - reducerea plafonului și facilitatea pentru avansurile de fonduri**

Având în vedere condițiile meteorologice din ce în ce mai defavorabile constatate, în ultimele luni, în întreaga Europă și pagubele cauzate de aceste fenomene locuințelor, întreprinderilor și agriculturii, Fondul european pentru solidaritate s-a bucurat de o atenție deosebită și a ridicat numeroase întrebări.

Comisia și Parlamentul au prezentat Consiliului o propunere referitoare la un nou regulament privind Fondul pentru solidaritate. Un aspect important al acestei propuneri îl reprezintă reducerea plafonului aplicabil așa-numitelor catastrofe majore la 0,5% din VNB sau la 1 miliard de euro la prețurile din 2007, urmând să fie aleasă valoarea cea mai mică (în cadrul actualelor dispoziții privind fondul, plafonul este stabilit la 0,6% din VNB sau la 3 miliarde de euro la prețurile din 2002).

Important este faptul că propunerea prevede posibilitatea de a acorda asistență sub formă de plăți în avans unei țări afectate de o catastrofă, la cererea acesteia, facilitate care ar fi foarte apreciată de zonele afectate imediat după producerea unei catastrofe.

Poate Consiliul să indice data la care prevede să dea curs acestei propuneri, având în vedere în special importanța crescândă a acestui fond? Poate Consiliul să precizeze dacă va lua în considerare facilitatea de acordare de plăți în avans?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost elaborat de președinție și nu este obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii săi, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în perioada de sesiune a Parlamentului European din luna februarie 2010, de la Strasbourg.

Consiliul nu poate oferi nicio indicație cu privire la momentul în care anticipează că se va ocupa de această propunere din două motive:

A) Propunerea la care face referire onorabilul deputat a ridicat o serie de îngrijorări în rândul statelor membre. Într-adevăr, chiar de la începutul discuțiilor, un număr mare de delegații s-au opus fiecărui element important al propunerii - domeniul de aplicare extins, pragurile reduse și criteriile politice. Este dificil de anticipat cum poate fi înregistrat un progres pe baza propunerii Comisiei.

B) La 22 iulie 2008, Consiliul a adoptat concluziile bazate pe Raportul special al Curții de Conturi nr. 3/2008 care examina cât de rapid, eficient și flexibil a fost Fondul de solidaritate al Uniunii Europene în perioada 2002 - 2006. În aceste concluzii, Consiliul a accentuat faptul că nu a considerat că în acea etapă ar fi fost necesară revizuirea regulamentului.

Acestea fiind zise, Președinția spaniolă intenționează să asigure adoptarea rapidă a Deciziei de stabilire a măsurilor pentru punerea în aplicare a clauzei de solidaritate la care se face referire la articolul 222 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, de îndată ce Consiliul primește o propunere comună din partea Comisiei și a Înaltei Reprezentante în conformitate cu articolul 222 din TFUE.

*
* *

Întrebarea nr. 19 adresată de Laima Liucija Andrikiene (H-0045/10)

Subiect: Perspectivele de încheiere a unui acord de asociere cu țările din America Centrală

Lovitura de stat din Honduras din anul 2009, precum și criza constituțională ulterioară, au reprezentat principalul obstacol în calea finalizării Acordului de asociere între UE și șase țări din America Centrală (Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua și Panama). Care este poziția președinției cu privire la situația politică și constituțională din Honduras, ca urmare a alegerilor prezidențiale din noiembrie 2009? Creează acestea condițiile necesare în vederea recunoașterii depline a legitimității guvernului hondurian? Deschid acestea calea spre încheierea acordului de asociere, inclusiv a unui acord de liber schimb cu țările din America Centrală?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost elaborat de președinție și nu este obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii săi, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în perioada de sesiune a Parlamentului European din luna februarie 2010, de la Strasbourg.

Așa cum se precizează în declarația emisă de Președinție în numele Uniunii Europene la 3 decembrie 2009, UE regretă faptul că Acordul Tegucigalpa/San José nu a fost pus pe deplin în aplicare înainte de alegerile din 29 noiembrie 2009. Cu toate acestea, UE consideră că alegerile reprezintă un pas important spre rezolvarea crizei.

Semnarea la 20 ianuarie 2010 a Acordului privind reconcilierea națională și consolidarea democrației de către dl Lobo și de toți ceilalți candidați la președinție reprezintă un important prim pas înainte. Acordul preia elementele centrale ale Acordului Tegucigalpa/San José, și prevede soluția adecvată și onorabilă pentru statutul președintelui Zelaya pe care l-a solicitat UE (și pe care însuși dl Zelaya l-a acceptat). La 27 ianuarie, după inaugurarea președintelui Lobo, Înalta Reprezentantă a emis o declarație în numele UE în care îi solicita acestuia să transforme urgent în acțiune inițiativele menționate în acel acord, și mai ales crearea Comisiei pentru adevăr. UE speră că aceste condiții vor fi puse prompt în aplicare pentru a face posibilă normalizarea rapidă a relațiilor cu Honduras, pavând astfel calea în vederea reluării negocierilor unui Acord de asociere între UE și America Centrală.

UE rămâne angajată să acorde sprijin în vederea restabilirii ordinii constituționale și democratice, precum și sprijin în favoarea procesului de reconciliere națională din Honduras.

*
* *

Întrebarea nr. 20 adresată de Ryszard Czarnecki (H-0047/10)**Subiect: Armonizarea politicii financiare și a politicii bugetare în statele membre ale Uniunii**

Sugestiile dlui Zapatero cu privire la armonizarea politicii financiare și a politicii fiscale reprezintă poziția generală a Consiliului sau opinia personală a primului ministru spaniol? Întrebarea apare în contextul neliniștilor provocate de această idee în Polonia și în alte state „noi” ale Uniunii.

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost elaborat de președinție și nu este obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii săi, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în perioada de sesiune a Parlamentului European din luna februarie 2010, de la Strasbourg.

În ceea ce privește politica serviciilor financiare, în cadrul reuniunii din decembrie 2009, Consiliul European a concluzionat că există o nevoie de strategii de ieșire din criză pe scară largă, pe baza unei abordări coordonate. De asemenea, acesta a salutat intenția Comisiei de a monitoriza îndeaproape punerea în aplicare a unor principii solide de remunerare, și a invitat sectorul financiar să pună imediat în aplicare practici solide de compensare.

În prezent se desfășoară negocieri privind un număr important de propuneri legislative pentru a îmbunătăți reglementarea și guvernanta în sectorul serviciilor financiare. Acestea includ o structură nouă pentru supraveghere financiară în Europa, amendamente la Directiva privind cerințele de capital și un proiect de directivă privind administratorii fondurilor de investiții alternative, care ar trebui să abordeze, de asemenea, problema politicilor de remunerare. Salutăm intenția Comisiei de a prezenta propuneri legislative în 2010 pentru a îmbunătăți stabilitatea și transparența piețelor derivate.

În ceea ce privește politica fiscală, ar trebui subliniat faptul că nivelurile de armonizare variază de la armonizarea foarte intensivă a impozitării indirecte prin Directivele privind taxa pe valoare adăugată, accizele (pe alcool, tutun și uleiuri minerale) și impozitarea energiei, la o armonizare mai puțin intensivă a taxelor directe, concentrate în mod special asupra eliminării dublei impozitări a dividendelor intragrup (Directiva privind societățile-mamă și filialele), dobânzi și redevențe (Directiva privind dobânzile și redevențele) și privind facilitarea fuziunilor transfrontaliere (Directiva privind fuziunile).

În plus, legislația UE a urmărit să îmbunătățească asistența reciprocă și cooperarea între administrațiile fiscale prin intermediul directivelor privind impozitarea veniturilor din economii și privind evaluarea și recuperarea creanțelor fiscale în domeniul impozitării directe, a TVA-ului și a accizelor. O atenție deosebită este acordată cooperării dintre statele membre în lupta împotriva fraudei fiscale.

În domeniul impozitării directe continuă activitatea privind buna guvernare în chestiunile legate de impozite și în special:

în situațiile intra-Uniune, prin depunerea de eforturi pentru a se ajunge la un acord privind amendamentele la Directiva privind impozitarea veniturilor din economii și la Directiva privind cooperarea administrativă în domeniul evaluării impozitelor;

în relațiile externe, prin negocierea unui Acord antifraudă cu Liechtenstein și prin acordarea unui mandat Comisiei pentru a negocia acordurile antifraudă cu alte țări terțe (Andorra, Monaco, San Marino, și Elveția).

În domeniul impozitării indirecte și în ceea ce privește lupta împotriva fraudei TVA, EUROFISC, o rețea descentralizată propusă pentru schimbul de informații privind fraudele în domeniul TVA în rândul statelor membre, va avea un rol important de jucat. În domeniul TVA-ului, Consiliul lucrează deja la o propunere pentru o Directivă privind normele privind facturile electronice cu TVA, un element important al simplificării administrative și al reducerii costurilor pentru întreprinderi.

În final, este important să se înregistreze progres în ceea ce privește modificarea cadrului pentru impozitarea produselor energetice pe baza criteriilor de mediu și Consiliul este gata să colaboreze la viitoarele propuneri ale Comisiei din acest domeniu.

Desigur, este atribuția Comisiei să prezinte propuneri Consiliului și Parlamentului European în ceea ce privește politica financiară sau fiscală la nivelul Uniunii Europene, care să fie abordate conform procedurilor stabilite prin tratat.

*
* *

Întrebarea nr. 21 adresată de Marian Harkin (H-0048/10)

Subiect: Suplimentele alimentare

În această săptămână, Președinția spaniolă a organizat o reuniune cu înalți funcționari și experți din cadrul Forumului Consultativ al Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (EFSA) și al autorităților pentru sănătatea alimentară (11-12 februarie). Poate Președinția să explice pe larg ce speră să obțină în urma acestei reuniuni și consideră că este important să țină cont și de alte opinii cu privire la evaluările științifice de risc, pe lângă studiile științifice desfășurate în momentul în care a stabilit nivelurile superioare tolerabile de administrare a substanțelor nutritive enumerate în Anexa I la Directiva 2002/46/CE⁽⁶⁾?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost elaborat de președinție și nu este obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii săi, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în perioada de sesiune a Parlamentului European din luna februarie 2010, de la Strasbourg.

Reuniunea la care se referă onorabila deputată privește Forumul consultativ al Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară. Aceasta este o platformă care face legătura între EFSA și autoritățile naționale din domeniul siguranței alimentare din toate cele 27 de state membre, domeniu în care fiecare stat membru este reprezentat de un organism național responsabil cu evaluarea riscurilor. Forumul consultativ al EFSA se reunește regulat (de 4 sau 5 ori pe an), de fiecare dată într-un alt stat membru al UE. Următoarea reuniune, a 35-a, va avea loc la Sevilla, la 11-12 februarie.

Ar trebui subliniat faptul că agenda reuniunii Forumului consultativ este pregătită chiar de EFSA, și nu de Președinție. Din informațiile care există, suplimentele alimentare nu se află pe ordinea de zi a reuniunii de la Sevilla din 11 și 12 februarie 2010. Dată fiind natura acestei reuniuni, Președinția nu poate face comentarii cu privire la rezultat în acest moment.

În ceea ce privește studiile științifice realizate de EFSA pentru a stabili aportul ridicat de vitamine și minerale enumerate în anexa I la Directiva 2002/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 iunie 2002 referitoare la apropierea legislațiilor statelor membre privind suplimentele alimentare, Parlamentul și Consiliul au decis la articolul 5 din Directiva 2002/46/CE că astfel de aporturi urmează să fie stabilite prin evaluarea științifică a riscurilor, prin intermediul procedurii de comitologie cu control.

Comisia a desfășurat consultări publice extinse în 2006 pentru a pregăti un proiect de propunere. Opiniile statelor membre și ale părților implicate interesate primite de Comisie ca răspuns la documentul său de dezbateri pot fi consultate pe site-ul public al Comisiei⁽⁷⁾.

Consiliul înțelege că Comisia lucrează acum la evaluarea impactului pentru a finaliza proiectul de propunere care va fi prezentat Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală și apoi Parlamentului European și Consiliului pentru analiză, astfel cum se prevede la articolul 5a din Decizia Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei.

*
* *

Întrebarea nr. 22 adresată de Hans-Peter Martin (H-0049/10)

Subiect: Limitarea riscurilor pe piețele financiare

Președintele SUA a solicitat impunerea unor taxe speciale asupra băncilor salvate de guvern, norme mai stricte cu privire la plata bonusurilor, noi reguli în privința limitării tranzacționării din contul propriu și, mai presus de toate, scindarea băncilor pe sectoare de activitate - separat pentru activitățile privitoare la clienții obișnuiți, separat pentru operațiunile deosebit de riscante din cadrul activităților bancare de investiții. Scopul acestor măsuri este evitarea situațiilor în care instituțiile bancare ajung „prea mari pentru a putea fi lăsate să eșueze”.

(6) JOL 183 12.7.2002, p. 51.

(7) <http://ec.europa.eu/food/food/labellingnutrition/supplements/>

Ce opinie are Consiliul în legătură cu aceste noi inițiative ale administrației americane privind reglementarea sectorului bancar? Ce propunere intenționează să prezinte Președinția spaniolă la summitul special din 11 februarie 2010?

În ce măsură consideră Consiliul că este necesară o gestionare a economiei la nivelul UE pentru elaborarea și implementarea unor reglementări la nivel comunitar destinate sectorului bancar?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost elaborat de președinție și nu este obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii săi, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în perioada de sesiune a Parlamentului European din luna februarie 2010, de la Strasbourg.

Onorabilul deputat a ridicat o problemă deosebit de importantă și de actualitate.

Președintele Obama a solicitat introducerea în SUA a prelevării responsabilității financiare, care este menită să recupereze ajutorul oferit de guvernul SUA prin măsurile de salvare din timpul crizei și să consolideze finanțele publice. Mai mult, la 21 ianuarie 2010, președintele Obama a anunțat luarea unor inițiative pentru a limita întinderea activităților pe care instituțiile financiare le pot realiza și pentru a interzice băncilor să desfășoare activități care sunt privite în primul rând ca riscuri speculative.

Acest lucru reprezintă o mișcare politică importantă în ceea ce privește actualul G 20 și dezbaterile Consiliului pentru stabilitate financiară, care se concentrează asupra luării unor măsuri de remediere în domeniul reglementării și al supravegherii.

Discuțiile în legătură cu planurile SUA nu au început încă în Consiliu, nu în ultimul rând pentru că încă trebuie să fie formulate concret de administrația SUA, în special de Departamentul de Trezorerie al SUA, precum și în Congres.

Pe acest fundal, nu ar fi adecvat să avem idei preconcepuate despre opiniile Consiliului cu privire la această chestiune, sau să speculăm pe marginea posibilelor rezultate ale reuniunii extraordinare a Consiliului European din 11 februarie. Cu toate acestea, Consiliul ia act de recente inițiative ale SUA, aflate încă într-un stadiu timpuriu de elaborare, ca semn de consolidare a angajamentului SUA de a aborda acumularea riscurilor în cadrul sistemului financiar și de a rezolva riscul moral. Cu toate acestea, ar trebui subliniat faptul că aceste inițiative vin în urma unui set mai larg de instrumente de reglementare care sunt în curs de revizuire în prezent de către organisme internaționale, cum ar fi CSBB (Comitetul de supraveghere bancară de la Basel), Consiliul pentru stabilitate financiară sau FMI. UE contribuie activ la această dezbatere internațională menită să abordeze preocupările globale pornind de la o bază comună și coordonată. Astfel, căutăm soluții care asigură, mai întâi, faptul că politicile de risc excesiv sunt evitate în scop preventiv, pentru a aborda, printre altele, problema „prea mare pentru a cădea” sau acumularea riscurilor sistemice în anumite piețe financiare sau agenți. Dezvoltarea cerințelor consolidate de capital sau reglementarea lichidităților sunt câteva dintre soluțiile pe care UE le susține în totalitate. În al doilea rând, UE se angajează, de asemenea, să promoveze soluțiile care asigură că sectorul financiar își asumă o parte din costul remedierii financiare în caz de criză, de exemplu prin fonduri de gestionare a crizei din sectorul privat sau mecanisme de asigurare.

În plus, după cum știe onorabilul deputat, abordarea Consiliului față de limitarea riscului pe piețele financiare se concentrează, de asemenea, asupra consolidării cadrului european de supraveghere financiară. La 20 martie 2009, și având loc în urma raportului intitulat „Grupul la nivel înalt pentru supravegherea financiară în UE” din 25 februarie 2009 (raportul de Larosière), Consiliul European a acceptat nevoia de a îmbunătăți reglementarea și supravegherea instituțiilor din UE și a concluzionat că raportul întocmit de Grupul la nivel înalt pentru supravegherea financiară prezidat de Jacques de Larosière a reprezentat baza pentru luarea de măsuri.

Ulterior, Comisia a prezentat cinci propuneri referitoare la crearea unui mecanism nou de supraveghere financiară în UE, în special prin supraveghere financiară la nivel macro și micro, în privința căruia se desfășoară deja activități atât în Consiliu, cât și în Parlament. Consiliul așteaptă cu nerăbdare adoptarea la începutul acestui an a unui pachet de reforme privind supravegherea financiară, care fac în prezent obiectul negocierilor între cele două instituții ale noastre în vederea ajungerii la un acord la prima lectură.

Această nouă legislație ar trebui să permită noului creat Comitet european pentru riscuri sistemice și Autorităților europene de supraveghere să-și intensifice activitățile de monitorizare a riscurilor și de atenuare oportună a acestora printr-o acțiune de supraveghere mai bine informată și coordonată.

În plus, alte aspecte ale foii de parcurs stabilite în raportul de Larosière sunt, de asemenea, abordate. Aceasta include problema remunerării din propunerea prezentată de Comisie la 13 iulie 2009 de modificare a Directivei privind cerințele de capital. Scopul acestei directive este, printre altele, să aducă regimurile de remunerare ale băncilor și ale societăților de investiții în cadrul sferei de supraveghere prudențială cu scopul de a obliga instituțiile de credit și societățile de investiții să adopte politici de remunerare care să fie consecvente cu măsurile eficiente de limitare a riscului. Consiliul a ajuns la o abordare generală asupra unui text în luna decembrie, și Consiliul intenționează acum să facă tot posibilul pentru a obține un acord cu Parlamentul European, astfel încât această directivă să fie adoptată cât mai curând posibil.

*
* *

ÎNTREBĂRI ADRESATE COMISIEI

Întrebarea nr. 23 adresată de Silvia-Adriana Țicău (H-0010/10)

Subiect: Măsuri pentru reglementarea procedurilor și condițiilor pentru prezentarea unei inițiative legislative din partea cetățenilor europeni

Tratatul de la Lisabona prevede ca la inițiativa a cel puțin un milion de cetățeni ai Uniunii, resortisanți ai unui număr semnificativ de state membre, Comisia să poată fi invitată să prezinte, în limitele atribuțiilor sale, o propunere corespunzătoare în chestiuni în care acești cetățeni consideră că este necesar un act juridic al Uniunii în vederea aplicării tratatelor. Parlamentul European și Consiliul, hotărând prin regulamente și în conformitate cu procedura legislativă ordinară, adoptă dispozițiile referitoare la procedurile și condițiile necesare pentru prezentarea unei inițiative cetățenești, inclusiv la numărul minim de state membre din care trebuie să provină cetățenii care prezintă o astfel de inițiativă.

Ce măsuri are în vedere Comisia, și în ce orizont de timp, pentru reglementarea procedurilor și condițiilor pentru prezentarea unei astfel de inițiative legislative?

Răspuns

(RO) Comisia salută introducerea Inițiativei cetățenilor europeni, care va oferi acestora o posibilitate mai bună de a se exprima, va adăuga o nouă dimensiune democrației europene și va completa setul de drepturi legate de cetățenii Uniunii.

Date fiind aspectele legale, administrative și practice care sunt ridicate de noua Inițiativă a cetățenilor europeni, introdusă de articolul 11 din Tratatul Uniunii Europene, și importanța acesteia pentru cetățenii, părțile implicate și autoritățile publice din statele membre, Comisia a publicat, la 11 noiembrie 2009, o Carte verde pentru a căuta opiniile părților interesate cu privire la aspectele cheie care vor modela viitorul regulament. Părțile implicate au putut răspunde consultării până la 31 ianuarie. Răspunsurile cu privire la această Carte verde, precum și rezoluția Parlamentului referitoare la Inițiativa cetățenilor adoptată în mai 2009, vor servi drept bază pentru pregătirea propunerii de regulament a Comisiei.

Comisia este convinsă că cetățenii europeni ar trebui să beneficieze de inițiativa cetățenilor europeni cât mai rapid posibil. În acest scop, va prezenta în scurt timp o propunere de regulament în temeiul articolului 24 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Ambiția Comisiei ar fi să permită adoptarea regulamentului până la sfârșitul acestui prim an de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona și are încredere că atât Parlamentul European, cât și Consiliul vor împărtăși acest obiectiv.

*
* *

Întrebarea nr. 24 adresată de Francesco De Angelis (H-0013/10)

Subiect: Discriminarea de gen în ceea privește sistemele de asigurări sociale în statele membre

Având în vedere titlul X articolul 153 al versiunii consolidate a Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE); având în vedere hotărârea din 13 noiembrie 2008, prin care Curtea de Justiție a Comunităților Europene a sancționat Italia; având în vedere acordurile încheiate în ultimele luni și în ultimii ani între partenerii sociali și actorii din mediul privat în statele membre în ceea ce privește criteriile de angajare pe durată nedeterminată.

Ce acțiuni intenționează Comisia să întreprindă pentru a evita riscul discriminării de gen la locul de muncă în anumite state membre ca urmare a condițiilor diferite de pensionare între femei și bărbați?

Răspuns

(RO) Hotărârea Curții Europene la care se referă onorabilul deputat⁽⁸⁾, împreună cu articolul 153 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în ceea ce privește orice discriminare bazată pe criterii de gen care poate rezulta din diferențele legate de dreptul la pensie între bărbați și femei, se referă la sistemul de pensii administrat de Istituto nazionale della previdenza per i dipendenti dell'amministrazione pubblica (INPDAP) și acoperă pensiile funcționarilor și a altor membri ai personalului care lucrează în serviciul public. În conformitate cu dispozițiile contestate, vârsta de pensionare a fost stabilită la 60 pentru femei și 65 pentru bărbați. În hotărârea sa, Curtea a confirmat că o pensie plătită de un angajator (care poate fi și statul) unui fost membru al personalului în baza „relației de muncă” constituie plată în sensul articolului 153 din TFUE. Astfel, Curtea a confirmat faptul că funcționarii publici trebuie considerați „lucrători” în acest context. Drept consecință, sistemul de pensii INPDAP, și mai ales normele privind vârsta de pensionare, trebuie să respecte principiul tratamentului egal. Această jurisprudență a fost recent confirmată de Curte într-o cauză privind o diferență legată de vârsta de pensionare pentru funcționarii eleni⁽⁹⁾.

Cu toate acestea, în Hotărârea sa pronunțată în cauza C-46/07, Curtea nu a abordat problema modului în care trebuia să fie remediată în trecut orice diferență legată de drepturile la pensie datorate vârstei de pensionare variate.

În cauzele C-408/92 și C-28/93⁽¹⁰⁾, Curtea a declarat că, odată ce s-a constatat o discriminare în ceea ce privește remunerarea, „atâta vreme cât măsurile care asigură tratament egal nu au fost adoptate de sistem, singura modalitate adecvată de a respecta articolul [141 CE] este de a acorda persoanelor care fac parte din clase dezavantajate aceleași avantaje precum cele de care beneficiază cei din clasa favorizată”.

Aceasta a afirmat în continuare faptul că „aplicarea acestui principiu [...] înseamnă că, în ceea ce privește perioada dintre 17 mai 1990 (data pronunțării Hotărârii Barber) și 1 iulie 1991 (data la care s-a încheiat discriminarea) drepturile de pensie ale bărbaților trebuie să fie calculate pe baza aceleiași vârste de pensionare ca și pentru femei”. Jurisprudența constantă confirmă poziția Curții în această privință.

În consecință, Comisia urmărește îndeaproape evoluțiile din legislația italiană, respectând hotărârea Curții, și va lua măsuri în cazul în care Italia, sau oricare alt stat membru care se confruntă cu probleme similare, nu își îndeplinește obligațiile.

În ceea ce privește orice acorduri discriminatorii încheiate de anumite organizații și sindicate din statele membre, după cum face referire onorabilul deputat, în principiu, este de competența instanțelor naționale să decidă dacă astfel de acorduri sunt conforme cu dreptul european. Cu toate acestea, în conformitate cu articolul 288 din TFUE, responsabilitatea finală pentru transpunerea corectă și aplicarea legislației UE îi aparține statului membru.

*
* *

Întrebarea nr. 25 adresată de Rolandas Paksas (H-0014/10)

Subiect: Drepturile omului

Mai mulți membri ai parlamentului lituanian au efectuat o anchetă parlamentară care a concluzionat că, la inițiativa serviciilor speciale ale unui stat străin, diverse locații din Lituania au fost echipate pentru a deține prizonieri și că avioane care au legătură cu CIA, Agenția Centrală de Informații a Statelor Unite, care au fost menționate și în ancheta Parlamentului European cu privire la închisorile secrete ale CIA din Europa, au folosit aeroporturi lituaniene în mod repetat pentru decolare și aterizare. Ancheta comisiei parlamentului lituanian a menționat un număr mai mare de avioane care au legătură cu CIA și care au aterizat în Lituania decât cea a Parlamentului European.

(8) Cauza C-46/07, Comisia Comunităților Europene împotriva Republicii Italiene [2008] Rec. I-151.

(9) Hotărârea din 26 martie în cauza C-559/07, Comisia Comunităților Europene împotriva Republicii Elene.

(10) Cauzele C-408/92 Smith [1994] Rec. I-4435, punctele 17 și următoarele, și C-28/93 van den Akker [1994] Rec. I-4527, punctele 16 și următoarele. -

În lumina noilor constatări, nu consideră Comisia Europeană că există deja o bază juridică suficientă pentru a întreprinde o anchetă specială privind o posibilă încălcare a articolelor relevante din Convenția de la Geneva, din Carta Internațională a Drepturilor Omului și din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene și ingerința serviciilor speciale ale unui stat străin în afacerile Lituaniei, stat suveran, membru al Uniunii Europene?

Răspuns

(RO) După cum a subliniat în numeroase ocazii, Comisia consideră că practicile cunoscute sub numele de „transfer”, precum și detenție secretă, încalcă drepturile fundamentale, astfel cum sunt acestea garantate de Convenția europeană a drepturilor omului.

De asemenea, Comisia a subliniat permanent faptul că este atribuția statelor membre implicate să înceapă sau să continue anchete detaliate, independente și imparțiale pentru stabilirea adevărului. Doar instrumentele și mijloacele de investigație disponibile statelor membre pot scoate toate aceste lucruri la lumină. Comisia nu are nici competența, nici mijloacele să îndeplinească sarcina de a stabili adevărul în locul statelor membre.

Prin urmare, Comisia salută ancheta condusă de comitetul lituanian de investigații la care se referă onorabilul deputat.

În octombrie 2009, Comisarul responsabil pentru justiție, libertate și securitate i-a transmis o scrisoare ministrului lituanian al justiției exprimând preocupările Comisiei cu privire la declarații și salutând anunțul privind declanșarea unei anchete, făcut de dna președintă Grybauskaitė în contextul vizitei dumneaei la Președintele Comisiei.

Comisia subliniază în special faptul că comisia lituaniană de anchetă a propus un număr de recomandări pentru a asigura un control mai strict asupra activităților serviciilor secrete și că a propus să inițieze anchete penale cu scopul de a scoate la lumină circumstanțele și eventual de a stabili responsabilitățile penale. Comisia salută eforturile comisiei de anchetă de a face recomandări concrete menite să prevină posibilitatea ca astfel de incidente să aibă loc în viitor.

*
* *

Întrebarea nr. 26 adresată de Frank Vanhecke (H-0017/10)

Subiect: Sprijin european acordat Centrului de Studii pentru Energia Nucleară și proiectului Myrrha

Care este poziția Comisiei față de Centrul de Studii pentru Energia Nucleară de la Mol (Belgia) și față de faimosul proiect Myrrha, lansat de Centru? Intenționează Comisia să acorde vreun sprijin financiar acestei instituții și/sau proiectului Myrrha? În caz că nu, din ce motive? În caz că da, la ce dată și ce sumă?

Răspuns

(RO) Proiectul MYRRHA („Reactorul multifuncțional hibrid de cercetare pentru aplicațiile de înaltă tehnologie”) este în prezent o propunere din partea SCK/CEN (Studiecentrum voor Kernenergie – Centre d'Etude de l'Energie nucléaire) prezentată guvernului belgian în vederea finanțării.

În consecință, nu există planuri de susținere a construcției acestui proiect prin actualul Program-cadru Euratom pentru cercetare nucleară și activități de formare (Euratom FP7, 2007-2011), deși un sprijin limitat de proiectare este oferit de un proiect în desfășurare selectat ca parte a unei cereri competitive de prezentare de oferte și evaluat de experți independenți. MYRRHA ar constitui o infrastructură de sprijin în cadrul Inițiativei europene pentru o industrie nucleară durabilă a Planului strategic european pentru tehnologiile energetice (planul SET). MYRRHA se află, de asemenea, în curs de revizuire de către Forumul strategic european pentru infrastructuri de cercetare (FSEIC) și ar putea fi inclus în foaia de parcurs îmbunătățită FSEIC pentru 2010.

*
* *

Întrebarea nr. 27 adresată de Vilija Blinkevičiūtė (H-0019/10)**Subiect: Garantarea unor norme sociale minime în UE pentru a lupta împotriva excluziunii sociale**

În conformitate cu Decizia nr. 1098/2008/CE⁽¹¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului, din 22 octombrie 2008, s-a decis ca anul 2010 să fie declarat „Anul European de Luptă împotriva Sărăciei și a Excluziunii Sociale”, pentru a sprijini lupta Uniunii Europene împotriva excluziunii sociale. Pe baza acestei decizii, Comisia Europeană a elaborat, la 1 decembrie 2008, un document strategic în care s-a angajat să îndeplinească obiectivele prioritare majore ale Uniunii Europene în domeniul luptei împotriva sărăciei și a excluziunii sociale.

În prezent, aproape 80 de milioane de europeni trăiesc sub pragul sărăciei, încercând să supraviețuiască în condițiile crizei economice și sociale. Prin urmare, ce măsuri intenționează să ia Comisia pentru a asigura norme sociale minime pe întreg teritoriul Uniunii Europene, ca element principal al politicii sociale europene, care să garanteze acordarea de prestații sociale minime fiecărui cetățean al UE? Normele sociale minime ar trebui să fie uniformizate pe întreg teritoriul Uniunii Europene, întrucât acest lucru ar contribui la ameliorarea nivelului de protecție socială.

Răspuns

(RO) Articolul 153 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene oferă un temei juridic pentru propunerea unor standarde sociale minime într-un număr de domenii, dar nu pentru ca legislația să îndeplinească obiectivul specific al combaterii excluziunii sociale.

În această privință, i se atrage atenția onorabilei deputate asupra Recomandării Comisiei 2008/867/CE din 3 octombrie 2008 privind incluziunea activă a persoanelor excluse de pe piața muncii⁽¹²⁾, care a fost aprobată de Consiliu la 17 decembrie 2008 și de Parlament în Rezoluția sa din 6 mai 2009. Recomandarea stabilește principii comune și orientări practice de a îmbina un ajutor adecvat pentru venit, piețe de muncă inclusive și accesul la servicii de calitate. Scopul acesteia este de a atinge o abordare globală eficientă a luptei împotriva sărăciei și a excluziunii sociale.

Comisia depune în prezent eforturi considerabile în vederea dezvoltării unui cadru de monitorizare pentru Strategia de incluziune activă. Acest lucru implică muncă, împreună cu reprezentanții statelor membre în Comisia pentru protecție socială, pentru a identifica un set corespunzător de indicatori cu scopul de a monitoriza punerea în aplicare a strategiei. De asemenea, au fost strânse informații privind modul în care rețelele de securitate socială funcționează în statele membre. Raportul comun privind protecția socială și incluziunea socială 2010⁽¹³⁾ și documentul justificativ însoțitor⁽¹⁴⁾ includ o secțiune privind sistemele minime de venit pentru persoanele sărace de vârstă activă, identificând puncte critice în proiectarea rețelelor naționale de securitate socială, în principal în ceea ce privește acoperirea populației nevoiașe și eșecul indivizilor care au dreptul la beneficii de asistență socială de a intra în posesia acestora. Învățarea reciprocă și schimburile de bune practici care includ proiecte și evaluări inter pares legate de incluziunea activă sunt în curs de desfășurare și vor continua în cadrul metodei deschise de coordonare privind protecția și incluziunea socială.

Comisia se așteaptă ca Anul european de luptă împotriva sărăciei și a excluziunii sociale în 2010 să sensibilizeze și să clădească interesul pentru consolidarea măsurilor împotriva sărăciei în Uniunea Europeană.

*
* *

Întrebarea nr. 28 adresată de către Cristian Dan Preda(H-0020/10)**Subiect: Legătura dintre legislația Icesave și obligațiile Islandei ca membru al Spațiului Economic European**

Intr-o declarație de presă, Comisia Europeană a reacționat la decizia președintelui islandez declarând că „afacerea Icesave” va fi evaluată în cadrul opiniei pe care Comisia trebuie să o formuleze drept parte a criteriilor

(11) JO L 298, 7.11.2008, p. 20.

(12) JO L 307, 18.11.2008, p. 11

(13) COM(2010) 25 din 5.02.2010

(14) SEC(2010) 98 din 5.02.2010

economice definite de Consiliul European de la Copenhaga (1993). În ce fel decizia de a ține un referendum asupra legislației „Icesave” poate influența evaluarea capacității Islandei de a îndeplini criteriile economice enunțate de Consiliul de la Copenhaga?

Răspuns

(RO) Anunțul făcut de președintele Islandei în legătură cu un referendum privind legea Icesave este o dovadă a caracterului sensibil al acestei chestiuni pentru țară. Această chestiune trebuie decisă de poporul islandez. Comisia urmărește îndeaproape această situație. Nu dorește să se amestece într-o astfel de dezbateri națională.

Comisia consideră acordul Icesave, adică acordurile de împrumut între Regatul Unit, Olanda și Islanda și termenii și condițiile rambursării acestor împrumuturi, ca fiind o chestiune bilaterală între aceste țări. Ca atare, aceste acorduri nu au legătură cu mandatul Comisiei de a pregăti un aviz privind cererea de aderare a Islandei și nu ar trebui corelate în mod direct nici cu procesul de aderare a Islandei.

În prezent, Comisia pregătește elaborarea unui aviz privind cererea de aderare a Islandei, după cum a solicitat Consiliul, și dorește să se asigure că acesta este echilibrat, obiectiv și cuprinzător.

Avizul evaluează nivelurile de îndeplinire a criteriilor de aderare de la Copenhaga. În acest context, se va face referire la probleme precum Icesave și verificările privind capitalul prin perspectiva capacității Islandei de a aplica acquis-ul. Se vor face referiri, după caz, la conformitatea Islandei cu Spațiul Economic European (SEE), conform evaluării efectuate de Autoritatea AELS de Supraveghere (ESA). În caz de neconformitate, lacunele identificate vor trebui remediate pentru ca Islanda să respecte pe deplin acquis-ul până la data aderării.

Comisia ar dori să sublinieze în acest context faptul că avizul va oferi doar o imagine inițială a nivelului de punere în aplicare a acquis-ului de către Islanda. Comisia va oferi o evaluare mai detaliată la un nivel ulterior al procesului de aderare, de exemplu prin așa-numitul „control” al acquis-ului UE, de îndată ce Consiliul va fi decis inițierea negocierilor de aderare.

*
* *

Întrebarea nr. 29 adresată de Mairead McGuinness (H-0022/10)

Subiect: Securitatea aeroportuară în cadrul EU

Ținând seama de ultimele atacuri cu bombă dejucate în timpul zborului spre Detroit al unui avion aparținând companiei Northwest Airlines, care a decolat de pe aeroportul Schipol din Amsterdam, precum și de șocanta descoperire a faptului că un pasager a transportat explozibili fără știrea lui la bordul unui avion cu destinația Dublin, ca urmare a testării de securitate eșuate pe un aeroport slovac, poate Comisia să ne ofere asigurări că securitatea aeroportuară se numără printre prioritățile sale?

Poate aceasta să confirme și cooperarea sa cu statele membre în vederea revizuirii măsurilor de securitate actuale?

Ce orientări există la nivel european cu privire la așa-numitele „teste de sesizare a bombelor”? Consideră Comisia că acestea sunt îndeajuns de viabile? Consideră aceasta că normele UE sunt necesare pentru toate tipurile de securitate aeroportuară?

Cum apreciază Comisia nevoia de măsuri de securitate mai stricte pentru pasageri?

Cum apreciază Comisia folosirea tehnologiei imagisticii digitale, cunoscută și sub denumirea de scanere corporale, ca unul dintre mijloacele de control al pasagerilor?

Răspuns

(RO) Comisia poartă un dialog permanent cu statele membre, parteneri internaționali și organizații internaționale pentru a face schimb de și pentru a dezvolta măsurile de securitate aviatică. Aceasta prezidează un comitet permanent de reglementare creat de legislația UE din domeniul securității aviatică care se reunește periodic de câteva ori pe ani⁽¹⁵⁾ și, dacă este necesar, ad hoc pentru a răspunde unor chestiuni nerezolvate.

(15) Comitetul de reglementare privind securitatea aviației instituit în temeiul articolului 19 din Regulamentul (CE) nr. 300/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2008 privind norme comune în domeniul securității aviației civile și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2320/2002.

Mai mult decât atât, Comisia face schimb de opinii cu părțile interesate la intervale regulate. Actualizarea legislației existente pentru a răspunde unor evoluții noi este o chestiune obișnuită și acest lucru a avut loc de câteva ori în ultimii ani.

Aeroporturile din UE pot utiliza doar echipamentele de detecție care sunt enumerate și ulterior descrise în legislația UE privind securitatea aviației. În principiu, echipamentul de detecție, de exemplu detecția urmelor de explozibili („detecția bombelor”) trebuie să respecte principii detaliate de performanță și de funcționare, în cazul în care acestea sunt disponibile. Pentru a obține un control unic de securitate în cadrul UE, aeroporturile trebuie să aplice standarde de bază comune privind securitatea aviației.

Atentatul terorist asupra zborului NW 253 spre Detroit din 25 decembrie a confirmat din nou realitatea amenințării la adresa aviației civile. Comisia participă la diferite niveluri în evaluarea și eventuala monitorizare a incidentului.

Măsuri mai stricte aplicate de anumite state membre în mod unilateral sunt permise în temeiul legislației UE. Cu toate acestea, Comisia consideră că este necesară o evoluție mai durabilă, cu standarde comune la nivelul UE. Adăugând noi tehnologii de detecție, cum ar fi tehnologia imagistică avansată, la lista de echipament permis poate fi un singur element, cu condiția ca problemele legate de sănătate, viața privată și protecția datelor să poată fi soluționate în mod satisfăcător. Cu toate acestea, este nevoie în mod egal de alte măsuri, cum ar fi colaborarea mai profundă a serviciilor de aplicare a legii și de un schimb mai eficient de informații disponibile.

Pentru mai multe detalii în ceea ce privește posibilitatea de a introduce scanerile corporale în lista tehnologiilor de detecție permise, Comisia ar dori să facă referire la răspunsul său la întrebarea cu solicitare de răspuns oral H-0001/10⁽¹⁶⁾.

*
* *

Întrebarea nr. 30 adresată de Anneli Jäätteenmäki (H-0024/10)

Subiect: Reexaminarea ideii de abandonare a Strاسبourgulului în conformitate cu Tratatul de la Lisabona

În conformitate cu articolul 8 B din Tratatul de la Lisabona, Comisiei îi poate fi prezentată o așa-numită „inițiativă cetățenească”. Dacă aceasta poartă semnătura a cel puțin un milion de cetățeni ai Uniunii, „resortisanți ai unui număr semnificativ de state membre”, Comisia trebuie să acționeze.

La 13 ianuarie 2010, Spania, care deține președinția UE, a purtat negocieri cu celelalte state membre în La Granja pe tema inițiativei cetățenești. Statele membre au convenit că „un număr semnificativ de state membre” înseamnă o treime dintre statele membre UE, adică, în prezent, nouă state membre.

Inițiativa cunoscută sub denumirea „Oneseat”, care urmărește stabilirea unui sediu unic al Parlamentului European la Bruxelles, îndeplinește în mod clar criteriile menționate (cel puțin un milion de semnături din cel puțin nouă state membre). Inițiativa a fost semnată deja de peste 1,2 milioane de cetățeni europeni. Nu are niciun sens ca, în fiecare an, contribuabilii europeni să plătească 200 de milioane de euro pentru deplasările între Bruxelles și Strasbourg.

Inițiativa „Oneseat” se află pe masa dezbaterilor în Comisia pentru petiții a Parlamentului European. Petiția a fost prezentată deja o dată instituțiilor europene. La acel moment, însă, nici Tratatul de la Lisabona nu era în vigoare și nici instituțiile nu au luat la cunoștință petiția. În mod ironic, Parlamentul European a cumpărat clădirea Parlamentului de la municipalitatea Strasbourg în aceeași săptămână în care a fost primită inițiativa.

Intenționează Comisia să analizeze inițiativa „Oneseat” după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona?

Ce planuri are Comisia în privința acestei inițiative?

Răspuns

(RO) Comisia salută introducerea Inițiativei cetățenilor europeni, care va acorda cetățenilor Uniunii Europene o posibilitate mai bună de a se exprima, va adăuga o nouă dimensiune democrației europene și va completa setul de drepturi legate de cetățenii Uniunii.

⁽¹⁶⁾ Disponibil la adresa <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>

Comisia este convinsă că cetățenii europeni ar trebui să beneficieze de inițiativa cetățenilor europeni cât mai rapid posibil. În acest scop, aceasta va prezenta în scurt timp o propunere de regulament în temeiul articolului 24 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Propunerea va lua în considerare rezultatul consultării publice pe care Comisia a lansat-o în noiembrie 2009, pentru a căuta opiniile cetățenilor, ale părților implicate și ale autorităților publice din statele membre. Ambiția Comisiei ar fi să permită adoptarea regulamentului până la sfârșitul acestui prim an de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona și are încredere că atât Parlamentul European, cât și Consiliul vor împărtăși acest obiectiv.

Printr-o Inițiativă a cetățenilor europeni, în sensul articolului 11 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TEU), Comisia poate fi invitată să prezinte, în limitele atribuțiilor sale, o propunere corespunzătoare în materii în care acești cetățeni consideră că este necesar un act juridic al Uniunii, în vederea aplicării tratatelor.

Sediul instituțiilor Uniunii este stabilit de comun acord de către guvernele statelor membre în conformitate cu articolul 341 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Sediul Parlamentului European este precizat în Protocolul nr. 6 anexat la noul tratat.

Prin urmare, Comisia nu are nicio competență de punere în aplicare a articolului 341 din TFUE.

*
* *

Întrebarea nr. 31 adresată de Zigmantas Balčytis(H-0025/10)

Subiect: Executarea lucrărilor prevăzute pentru proiectul "Rail Baltica"

„Rail Baltica” este un proiect prioritar al Uniunii Europene a cărui executare ar oferi locuitorilor din țările baltice mai multe posibilități de a călători și de a participa la piața comună a transportului feroviar de marfă din UE. Prin acest proiect, regiunea baltică, separată de restul Europei, ar fi mai puțin izolată. Ca urmare a crizei economice și financiare care afectează în mod grav țările baltice, lucrările la proiectul „Rail Baltica” ar putea fi încetinite sau chiar sistate, din lipsă de finanțare. În ceea ce privește lucrările respective, Lituania a redus sumele prevăzute pentru acestea, cu aprobarea Comisiei. Având în vedere situația financiară dificilă a acestor țări, ia Comisia în calcul posibilitatea de a crește aportul Uniunii Europene la finanțarea acestui proiect, recurgând la mijloacele financiare proprii?

Răspuns

(RO) Onorabilul deputat are dreptate să afirme că actuala criză financiară și economică a avut consecințe asupra proiectului „Rail Baltica”, la fel ca în cazul multor proiecte importante de infrastructură din statele membre ale UE. Statele baltice sunt obligate să satisfacă cerințele de cofinanțare ajustate proiectelor finanțate în cadrul rețelei de transport transeuropene (TEN-T) și acestea nu sunt ușor de îndeplinit într-o perioadă de constrângeri bugetare naționale. În Lituania, Comisia a sugerat o schemă alternativă pentru a pune în aplicare proiectul, care, fiind mai puțin costisitor și mai ușor și rapid de pus în aplicare, nu ar submina beneficiile pe care un proiect finalizat „Rail Baltica” le-ar oferi țărilor partenere. Acest amendament sugerat la proiect a fost aprobat de autoritățile lituaniene în decembrie 2009.

În ceea ce privește creșterea fondurilor alocate deja proiectului în cadrul perspectivei financiare 2007-2013, Comisia va realiza o revizuire globală în 2010 a tuturor proiectelor prioritare finanțate în cadrul TEN-T pentru a evalua progresul înregistrat și problemele de revizuire. Acesta ar fi momentul pentru a vedea dacă ar fi potrivit sau nu să ajustăm actualii parametri de cheltuieli, inclusiv cei pentru „Rail Baltica”.

*
* *

Întrebarea nr. 32 adresată de Seán Kelly (H-0028/10)

Subiect: Turism - Piața închirierilor de autovehicule în UE

Piața închirierilor de autovehicule în UE este în prezent fragmentată, existând norme de reglementare și structuri de preț diferite în cele 27 de state membre. Acest lucru poate duce la restricții în mișcarea turiștilor în cadrul profitabilului turism transfrontalier, ceea ce poate avea drept consecință realizarea unor venituri mai scăzute de către industria turismului în ansamblul său.

Există mai multe probleme legate de situația actuală de fragmentare a pieței:

Taxe de predare excesive în cazul în care autovehiculul este predat într-un stat membru diferit de acela în care a fost preluat.

Variații mari în prețurile la autovehiculele din aceeași clasă în state membre vecine, chiar după ce se iau în considerare diferențele în costul vieții.

Polițe de asigurare restrictive și prevederi și condiții diferite în contractele de închiriere.

Poate Comisia să precizeze dacă există planuri menite să intensifice integrarea pieței în acest sector și să abordeze unele sau toate chestiunile menționate mai sus?

Răspuns

(RO) Comisia este la curent cu numeroasele probleme ale consumatorilor ridicate de onorabilul deputat în legătură cu închirierea de mașini.

Comisia analizează în prezent problema segmentării pieței geografice în comerțul cu amănuntul de bunuri și servicii pentru a determina importanța practică a acestora. Raportul recent întocmit de Comisie privind comerțul electronic transfrontalier în UE ⁽¹⁷⁾, precum și comunicarea pe aceeași temă adoptată de Comisie în octombrie 2009 ⁽¹⁸⁾, oferă o primă analiză a acestor probleme, precum și a măsurilor pe care Comisia intenționează să le întreprindă în vederea abordării acestora. Comisia consideră că normele armonizate de protecție a consumatorilor din UE vor oferi comercianților (inclusiv companiilor de închirieri auto) posibilitatea de a încheia contracte cu consumatori din state membre diferite folosind un singur set de termeni și condiții standard. La rândul lor, consumatorii vor beneficia de oferte transfrontaliere mai competitive. Pe piața închirierilor de mașini, viitoarea armonizare a drepturilor consumatorilor ar putea rezulta în taxe mai mici de restituire.

Din aceste motive, Comisia a depus propunerea de directivă privind drepturile consumatorului, care face în acest moment obiectul unor discuții în Consiliu și Parlament. Această propunere revizuieste principalele elemente ale legislației UE din domeniul protecției consumatorului. Este bazată pe principiul armonizării depline, care va raționaliza actuala fragmentare a legislației în materia protecției consumatorilor într-un singur set de norme simple.

În același timp, există deja o legislație UE care abordează câteva dintre aceste probleme ale consumatorilor menționate de onorabilul deputat. Onorabilul deputat se referă la diferitele practici care ar putea rezulta în tratamente diferite aplicate de același furnizor de servicii de închiriere de mașini în funcție de locul de reședință al clienților lor.

Aceste diferențe sunt abordate în mod specific de articolul 20 alineatul (2) din Directiva privind serviciile ⁽¹⁹⁾. În conformitate cu această dispoziție, „statele membre se asigură că condițiile generale de acces la un serviciu, care sunt puse la dispoziția publicului de către prestator nu conțin condiții discriminatorii referitoare la cetățenie ori naționalitate sau locul de reședință ori sediul beneficiarilor”. Această dispoziție specifică, de asemenea, faptul că toate diferențele de tratament sunt interzise, întrucât diferențele între condițiile de acces sunt permise „în cazul în care acele diferențe sunt justificate în mod direct prin criterii obiective”. După cum se precizează la considerentul 95 din Directiva privind serviciile, justificările obiective ar putea fi, de exemplu, costurile suplimentare care rezultă din distanță sau caracteristicile tehnice ale prestării serviciului sau riscurile suplimentare legate de reglementări care variază în țări diferite.

Directiva privind serviciile trebuia să fie pusă în aplicare de statele membre până la 28 decembrie 2009 cel târziu. În urma punerii în aplicare a Directivei privind serviciile, conduita furnizorilor de servicii de închiriere de mașini care ar putea duce la un tratament diferit în funcție de naționalitatea sau locul de reședință al consumatorilor ar trebuie să fie analizate conform dispozițiilor naționale de punere în aplicare a articolului 20 alineatul (2) din Directiva privind serviciile. Diferențele de tratament vor fi legale doar dacă comercianții demonstrează că aceste diferențe se „bazează în mod direct pe criterii obiective”.

⁽¹⁷⁾ COM (2009) 283

http://ec.europa.eu/enterprise/newsroom/cf/document.cfm?action=display&doc_id=2277&userservice_id=1&request.id=0

⁽¹⁸⁾ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind comerțul electronic transfrontalier dintre întreprinderi și consumatori în Uniunea Europeană, COM 2009 557 (final) din 22.10.2009

⁽¹⁹⁾ Directiva 123/2006/CE privind serviciile în cadrul pieței interne, JO L 376, 27.12.2006

În plus, Directiva privind clauzele contractuale abuzive⁽²⁰⁾ ar putea fi, de asemenea, relevantă pentru câteva dintre situațiile menționate de onorabilul deputat. Directiva privind clauzele contractuale abuzive se aplică termenilor și condițiilor standard care sunt de obicei anexate contractului încheiat între compania de închirieri de mașini și consumator. Conform directivei, în cazul în care clauzele provoacă dezechilibre semnificative între drepturile și obligațiile consumatorilor pe de o parte, și cele ale vânzătorilor și furnizorilor pe de altă parte, acestea vor fi considerate ca fiind abuzive. Se poate argumenta faptul că clauzele contractuale restrictive ale politicilor de asigurare sunt abuzive. Clauzele abuzive utilizate într-un contract nu vor fi obligatorii pentru consumator.

În plus, această directivă obligă comerciantul să elaboreze și să prezinte termenii și condițiile sale standard (de exemplu, cele din politica de asigurare) în mod clar și inteligibil. Clauzele contractuale care nu respectă aceste cerințe ar putea fi, de asemenea, considerate ca fiind abuzive și, prin urmare, nu sunt obligatorii pentru consumator.

*
* *

Întrebarea nr. 33 adresată de Charalampos Angourakis (H-0029/10)

Subiect: Riscurile asociate comercializării serviciilor de asistență medicală

Eforturile de a face față noului virus gripal au adus în atenție riscurile asociate politicilor de comercializare a serviciilor de asistență medicală și socială. Au fost efectuate studii epidemiologice cuprinzând prezentări selectiv de informații și probleme, care au creat confuzie în legătură cu folosirea noului vaccin și dubii legate de nevoia de a declara apariția unei pandemii. Cel mai clar evidențiate au fost deficitul de personal și de facilități în serviciile de sănătate publică și, în special, deficiențele din cadrul serviciilor de sănătate publică primară.

Care este opinia Comisiei cu privire la acțiunile companiilor multinaționale din industria farmaceutică, acțiuni care, în căutarea profitului, pun în pericol sănătatea publică ?

Răspuns

(RO)Comisia ar dori să îi mulțumească onorabilului deputat pentru această întrebare care ridică probleme legate de presiunea exercitată asupra sistemelor de asistență medicală și de influența companiilor farmaceutice asupra politicilor de sănătate publică, în special în contextul pandemiei gripei H1N1.

Asigurarea continuității în toate domeniile asistenței medicale, dar și procurarea unor contramăsuri medicale, cum ar fi vaccinurile și antiviralele, reprezintă o parte integrală a planificării pregătirii pentru a face față unei pandemii. Nevoia de a se pregăti pentru a face față oricărei pandemii, dar ulterior de a se adapta la nevoile unei pandemii specifice a fost un exercițiu dificil atât pentru statele membre, cât și pentru UE. În mod evident, există o nevoie de flexibilitate și de pregătire pentru cel mai rău scenariu rezonabil. În orientarea lor privind pregătirea pentru o pandemie, Comisia și Centrul European pentru Prevenirea și Controlul Bolilor (CEPCB) au subliniat nevoia de a pregăti servicii primare și secundare de asistență (fie publice sau private) pentru valurile de pacienți.

Datele privind supravegherea raportate de țări prin intermediul Rețelei europene de supraveghere a gripei arată că presiunea din partea unei afecțiuni asemănătoare gripei sau a unor infecții respiratorii acute la care a fost supus serviciul de asistență primară la nivel național în timpul pandemiei nu a fost atât de extremă comparativ cu, de exemplu, gripa sezonieră trecută, deși aceasta a apărut la începutul sezonului, respectiv mai devreme decât fuseseră avertizate statele membre. Parțial, acest lucru s-a datorat pregătirilor eficiente făcute de statele membre. Cu toate acestea, după cum se subliniază în evaluările de risc ale CEPCB, nu se aștepta să existe atâta presiune selectivă asupra serviciilor de asistență intensivă (în principal pentru respirație).

În ultimele zile, au fost exprimate critici privind banii care au fost cheltuiți cu vaccinurile pentru pandemia de gripă și privind presupusa influență a industriei farmaceutice în elaborarea de politici în domeniul sănătății publice. Deciziile statelor membre referitoare la dacă să achiziționeze vaccinuri pentru pandemia de gripă și ce cantitate de vaccin să cumpere sunt de competența statelor membre. Comisia nu a fost implicată în aceste decizii și nu este implicată nici în aranjamentele contractuale între statele membre și producătorii de vaccin pentru pandemia de gripă. Declararea unei pandemii de către Organizația Mondială a Sănătății (OMS)

⁽²⁰⁾ Directiva 93/13/CE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, JO L 95, 21.4.1993.

a atras după sine executarea contractelor existente pe care industria farmaceutică le încheiase cu statele membre referitoare la furnizarea de vaccinuri pentru pandemia de gripă. OMS a confirmat în repetate rânduri că declararea unei stări de pandemie nu a favorizat nicio influență bazată pe profit. În mod similar, Comisia nu dispune de niciun alt element pentru a considera că deciziile statelor membre au fost prejudiciate de o astfel de influență. Dimpotrivă, câteva state membre i-au cerut Comisiei să creeze un mecanism pentru a contribui la achiziționarea comună a vaccinurilor pentru a reduce costurile. Comisia și cele două agenții europene independente, CEPB și Agenția Europeană pentru Medicamente, au sprijinit statele membre cu expertiză normativă și științifică.

Statele membre au avut o misiune foarte dificilă atunci când au trebuit să decidă numărul de doze de vaccin pe care să-l achiziționeze fără a ști care ar fi caracterul final al pandemiei. În momentul în care statele membre luau aceste decizii, considerentul lor primar era să își protejeze cetățenii în cel mai bun mod posibil împotriva unei pandemii care ar fi putut deveni periculoasă. Prin urmare, Comisia consideră că, într-o înțelegere întârziată, nu este corect să punem la îndoială acum înțelepciunea acestor decizii. În final, ar trebui să reținem faptul că aproape 2 500 de cetățeni europeni au murit din cauza gripei H1N1 și mulți alții au fost gravi bolnavi.

*
* *

Întrebarea nr. 34 adresată de Saïd El Khadraoui (H-0030/10)

Subiect: Revendicarea unei sume de la Belgocontrol de către statul belgian

La 3 noiembrie 2009 am adresat Comisiei o întrebare scrisă (E-5405/09) pentru a afla dacă revendicarea de către statul belgian a sumei de 31,8 milioane de euro de la compania publică independentă Belgocontrol este compatibilă cu acquis-ul comunitar. În răspunsul său din 9 decembrie 2009, Comisia a afirmat că, la sfârșitul lui octombrie 2009, a trimis Belgiei o scrisoare în care solicita informații suplimentare pentru a putea analiza legalitatea măsurii în cauză. A primit Comisia între timp un răspuns satisfăcător din partea Belgiei? Dacă da, poate Comisia să se pronunțe cu privire la legalitatea acestei revendicări pe baza răspunsului primit? Dacă nu, ce măsuri intenționează să ia Comisia pentru a obține un răspuns rapid?

Răspuns

(RO) Până în prezent, Comisia nu a primit un răspuns la scrisoarea din 27 octombrie 2009 din partea autorităților belgiene. În această etapă, prin urmare, este imposibil să ajungem la o decizie privind contextul și legalitatea recuperării a 31,8 milioane de euro de către statul belgian de la bugetul Belgocontrol.

Comisia monitorizează îndeaproape acest caz. În lipsa unui răspuns rapid, Comisia va lua inițiativa de a întreprinde o investigație în temeiul articolului 16 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 550/2004 privind furnizarea de servicii. Regulamentul prevede posibilitatea de a audia autoritățile belgiene și de a consulta Comitetul pentru cerul unic, care cuprinde reprezentanți ai statelor membre, înainte de luarea unei decizii ⁽²¹⁾ care se va aplica statelor membre în cauză.

*
* *

Întrebarea nr. 35 adresată de Kathleen Van Brempt (H-0031/10)

Subiect: Restructurarea companiei Opel și închiderea fabricii din Antwerp

La 21 ianuarie 2010, conducerea Opel a anunțat că intenționează să închidă definitiv fabrica din Antwerp. Această decizie este în conformitate cu planul european de restructurare al companiei Opel. Sunt plănuite concedieri și în alte țări, dar nu mai există încăieri planuri de a închide efectiv o fabrică. Comisia a precizat în mod constant în toamna anului 2009 că ajutorul oferit de statele membre trebuie să respecte întotdeauna normele privind ajutoarele de stat și că trebuie să existe criterii economice foarte clare pentru acesta, fapt care este îmbucurător. Aceasta înseamnă, între altele, că acest ajutor nu trebuie să aibă legătură cu menținerea în activitate a anumitor întreprinderi, ci că restructurările trebuie să corespundă unui plan de afaceri prezentat de General Motors. A prezentat General Motors un astfel de plan de afaceri Comisiei? Ce poate face Comisia pentru a obliga General Motors să prezinte un astfel de plan? Când va cere Comisia să analizeze acest plan?

(21) JO L 96 din 31.03.2004

Cum va analiza Comisia planul pentru a verifica legalitatea ajutoarelor pentru restructurare venite din partea statelor membre?

Răspuns

(RO) GM a prezentat Comisiei o schiță a unui plan de restructurare pentru Opel/Vauxhall la sfârșitul lui noiembrie 2009. Pe baza informațiilor disponibile până în prezent, nu par să existe indicații conform cărora planul GM se bazează pe considerații lipsite de caracter economic.

Comisia nu a primit încă nicio informație de la statele membre privind planurile lor de a acorda ajutor de stat planului GM de restructurare a Opel/Vauxhall. Cu toate acestea, Comisia va rămâne vigilentă, pentru a asigura că, în cazul în care se recurge la ajutor de stat, restructurarea Opel/Vauxhall se bazează în continuare pe considerații economice și nu este influențată de condiții necomerciale aferente finanțării din partea statului, și în special că distribuția geografică a eforturilor de restructurare nu este alterată de cerințe politice.

*
* *

Întrebarea nr. 36 adresată de Olle Schmidt (H-0032/10)

Subiect: Situația din Eritreea referitoare la încălcarea libertății de exprimare și ziarisții aflați în închisoare

În Eritreea sunt deținuți în închisori mai mulți ziaariști decât în China și aceasta în ciuda faptului că este o țară mică, cu o populație de numai 5,6 milioane de locuitori. Printre acești deținuți se numără și Dawit Isaak, ziarist de naționalitate suedeză, prin urmare cetățean al Uniunii Europene, care este închis din 2001, fără a fi avut dreptul la un proces, pentru simplul motiv că și-a exercitat dreptul la libertatea de exprimare.

Situația din Eritreea, ca și posibilitatea de a o influența prin intermediul ajutoarelor financiare europene, a fost evocată în timpul audierilor baroanei Catherine Ashton, în Parlamentul European, la începutul lunii ianuarie. În răspunsul său, aceasta a subliniat faptul că ajutoarele europene ar trebui să fie utilizate pentru a se asigura protejarea drepturilor omului.

Cum va utiliza Comisia, în mod concret, ajutoarele financiare europene, pentru a se asigura de faptul că drepturile omului sunt respectate în Eritreea?

Dawit Isaak este în închisoare pentru simplul fapt că a făcut uz de libertatea de exprimare, un drept fundamental al tuturor cetățenilor UE.

Ce măsuri intenționează să adopte, în mod concret, Comisia pentru a obține eliberarea acestui cetățean european?

Răspuns

(RO) Comisia vă împărtășește îngrijorarea pentru soarta lui Dawit Isaak și a altor prizonieri politici din Eritreea și, prin urmare, a ridicat această problemă în mod regulat și prin mijloace diferite, în fața autorităților din Eritreea. În numele Uniunii, Președinția a emis, de asemenea, o declarație publică privind prizonierii politici, inclusiv jurnaliști, în luna septembrie a anului trecut.

În răspunsul oferit la întrebarea privind Eritreea adresată în timpul audierilor din cadrul Parlamentul European, vicepreședinta responsabilă pentru relații externe a subliniat faptul că este importantă îmbinarea instrumentelor în vederea promovării obiectivelor și intereselor UE. Acesta este motivul pentru care, în plus față de dialogul și protejarea incluse în programele de dezvoltare, Comisia explorează și utilizează fiecare oportunitate de a aborda chestiunile legate de drepturile omului prin programele de dezvoltare pe care le pune în aplicare în Eritreea. Responsabilitatea primară pentru protecția drepturilor omului îi aparține statului Eritreea și, în mod concret, Comisia lucrează împreună cu autoritățile din Eritreea în domenii în care în prezent se pot înregistra progrese, cum ar fi drepturile lucrătorilor și îmbunătățirea sistemului de justiție, dar și, mai general, promovarea și divulgarea de informații privind drepturile fundamentale ale omului și libertățile fundamentale către populația din Eritreea în general. În contextul eritreean, astfel de activități pot avea rezultate numai dacă sunt realizate într-un mod gradat și treptat.

Comisia se angajează să exploreze în continuare orice mijloc de abordare a chestiunilor legate de guvernarea și drepturile omului în Eritreea. Pentru a putea face acest lucru, este important ca aceasta să poată menține un dialog pe aceste teme importante.

*
* *

Întrebarea nr. 37 adresată de Catherine Bearder (H-0034/10)

Subiect: Traficul și adopțiile de copii din Haiti în Europa

Cutremurul recent din Haiti a distrus deja sute de mii de vieți, dar, pentru numărul imens de copii care au rămas orfani și care sunt dați dispăruți, probabil că greutățile abia au început. UNICEF a publicat mai multe rapoarte cu privire la copiii care sunt scoși în afara granițelor statului Haiti fără îndeplinirea formalităților necesare și fără documentație adecvată.

Ce măsuri ia în prezent Comisia pentru a asigura faptul că niciunul dintre acești copii nu va fi victimă a traficului de ființe umane în interiorul granițelor europene sau dincolo de acestea și că în cazul copiilor adoptați de familii din Europa au fost aplicate procedurile de protecție uzuale?

Ce măsuri adoptă serviciile europene care operează în Haiti pentru a sprijini guvernul haitian în efortul de consolidare a vigilenței la punctele de trecere a frontierei, cu scopul de a preveni scoaterea ilegală din țară a copiilor?

Mai multe state membre ale UE au accelerat deja intrarea legală a orfanilor eligibili din Haiti pe teritoriul lor. În aceste condiții, ce eforturi a depus Comisia pentru a institui o poziție comună a UE cu privire la adopțiile accelerate din Haiti și pentru a împiedica aducerea în Europa a copiilor care nu au fost încă supuși unei proceduri de evaluare adecvate?

Răspuns

(RO) Comisia este îngrijorată de situația copiilor care au fost separați de părinții lor sau se beneficiau de îngrijire alternativă (orfelinate) înainte de cutremur. Prevenirea vânzării și a traficului cu copii trebuie să fie o prioritate cheie în eforturile de răspuns.

După cum a reamintit UNICEF, este adevărat faptul că cheștiunea adopției internaționale este deosebit de delicată în cazul copiilor separați de părinții și de comunitățile lor. Într-o situație de dezastru, eforturile de a reuni un copil strămutat cu părinții ei/lui sau cu membrii familiei trebuie să devină o prioritate. Încercările premature și nereglementate de a organiza adopția unui astfel de copil în afara țării trebuie să fie evitate.

Mai mult, îndepărtarea copiilor fără proceduri adecvate ar putea chiar da naștere celor mai grave forme de trafic în vederea exploatării sexuale sau prin muncă a copiilor, și, prin urmare, aceasta trebuie să fie absolut interzisă.

Comisia nu are competențe în ceea ce privește deciziile individuale privind adopțiile interne. Cu toate acestea, din informațiile deținute se pare că copiii cărora li s-a permis intrarea în Europa prin intermediul adopțiilor internaționale după dezastru au fost toți adoptați de o familie europeană în urma unei decizii luate de o instanță haitiană.

Acest lucru pare a fi în acord cu punctul de vedere al UNICEF, întrucât directorul executiv al UNICEF, dra Veneman, a spus că, dacă verificarea anumitor copii haitieni în vederea adopției internaționale a fost finalizată înainte de cutremur, există beneficii clare ale accelerării deplasării acestora către noile locuințe.

Douăzeci și șase state membre ale UE din cele 27 sunt parte la Convenția de la Haga din 29 mai 1993 asupra protecției copilului și cooperării în materia adopțiilor internaționale (toate cu excepția Irlandei). Acest lucru stabilește garanții pentru copil și prevede un sistem de cooperare între părțile contractante pentru a preveni adopțiile ilegale și traficul cu copii.

Haiti nu este parte la Convenția de la Haga din 1993. Cu toate acestea, în 2000, Conferința de la Haga a adoptat o recomandare în sensul că statele părți ar trebui să aplice, pe cât posibil, standardele și garanțiile convenției acordurilor pentru adopții internaționale încheiate cu statele care nu au aderat încă la convenție. Peste 80 de state, inclusiv aproape toate statele beneficiare, sunt parte la această convenție. Prin urmare, chiar dacă Haiti nu este parte la Convenția de la Praga din 1993, toate statele beneficiare ar trebui să aplice aceste standarde și garanții (inclusiv toate statele membre ale UE, cu excepția Irlandei).

Ca parte a răspunsului său umanitar de urgență, Direcția Generală Ajutor Umanitar a Comisiei a identificat cheștiunile legate de protecție drept un punct important al strategiei sale de finanțare, și caută să ofere sprijin financiar organizațiilor nonguvernamentale, agențiilor și organizațiilor internaționale, și organizațiilor din familia Crucii Roșii/Semilunii Roșii care depun eforturi pentru a asigura protecția copilului în Haiti. Deși nu

sunt în măsură să susțină în mod direct guvernul, toate acțiunile finanțate vor fi coordonate în totalitate prin mecanismul central, care este coordonat de către Biroul pentru coordonarea asistenței umanitare al ONU (OCHA) în sprijinul guvernului.

*
* *

Întrebarea nr. 38 adresată de Georgios Toussas (H-0037/10)

Subiect: Recuperarea navei de croazieră "Sea Diamond"

Epava navei de croazieră „Sea Diamond” rămâne - la aproape trei ani de la scufundarea sa la 13 aprilie 2007 - pe fundul mării în largul insulei Santorini, poluând mediul marin și afectând echilibrul ecologic și sănătatea locuitorilor de pe insulă și din zonele învecinate. Epava reprezintă o „bombă toxică”. Potrivit studiilor științifice, aceasta provoacă o poluare a zonei pe distanțe mari sub forma unor fibre de plastic microscopice și a unei concentrații înalte de substanțe toxice care au un puternic potențial de bioacumulare. Locuitorii insulei Santorini cer eliminarea imediată a acestei „bombe toxice” din apele insulei lor, însă primesc, de fapt, din partea guvernului, refuzuri categorice - atât din partea actualei guvernări a partidului PASOK, cât și din partea fostei guvernări a Noii Democrații. Promisiunile făcute de guvern privind recuperarea navei se dovedesc a fi nesincere, în timp ce răspunderea nici nu a fost încă atribuită companiei maritime „Hellenic Louis Cruises”, care a primit, în realitate, 55 de milioane de dolari drept compensație!

A fost informată Comisia cu privire la evoluțiile și progresele realizate în legătură cu recuperarea navei „Sea Diamond”? Care este poziția Comisiei cu privire la cerințele și reclamațiile justificate ale locuitorilor insulei Santorini?

Răspuns

(RO) Comisia se referă la răspunsurile sale anterioare la întrebările H-748/08, E-1944/08 și E-6685/08⁽²²⁾ și confirmă că a urmărit îndeaproape situația vasului Sea Diamond naufragiat la Santorini, pentru a asigura o aplicare adecvată a dreptului comunitar. În urma examinării dispozițiilor relevante ale legislației aplicabile (și anume, Directiva 2004/35/CE⁽²³⁾ privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului, Directiva 2000/60/CE⁽²⁴⁾ de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei și Directiva 2006/12/CE⁽²⁵⁾ privind deșeurile), Comisia a concluzionat că, în cazul unor circumstanțe specifice, nu a fost posibil să stabilească încălcarea dispozițiilor în cauză.

În ceea ce privește Directiva 2004/35/CE, aceasta nu se aplică în cazul de față, întrucât accidentul respectiv a avut loc înainte de aplicarea acestei directive.

Având în vedere posibila încălcare a articolului 4 din Directiva 2006/12/CE, ar trebui reamintit că această dispoziție obligă statele membre să se asigure că deșeurile se elimină fără a periclita sănătatea oamenilor sau mediul; mai mult, statele membre iau măsurile necesare pentru a interzice abandonarea, descărcarea sau eliminarea necontrolată a deșeurilor.

Articolul 4 permite statelor membre o marjă de apreciere în ceea ce privește măsurile care trebuie luate. În conformitate cu jurisprudența Curții⁽²⁶⁾, persistența unei situații faptice, mai ales când implică daune semnificative aduse mediului pe parcursul unei perioade mai lungi de timp în lipsa intervenției autorităților competente, poate indica faptul că statele membre au depășit marja de apreciere pe care le-o oferă această dispoziție.

(22) Disponibil la adresa <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>

(23) Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului, JO L 143, 30.4.2004.

(24) Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei, JO L 327, 22.12.2000.

(25) Directiva 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 privind deșeurile, JO L 114, 27.4.2006.

(26) A se vedea în acest sens hotărârile din 9 noiembrie 1999, Comisia/Italia, C-365/97, Rec. p. 7773, punctele 66-68, și din 4 iulie 2000, Comisia/Grecia, C-387/97, Rec. p. 5047, punctele 55-57.

Nu a fost posibil să se stabilească daune atât de semnificative aduse mediului pe parcursul unei perioade mai lungi de timp în lipsa intervenției autorităților competente. Pe de o parte, autoritățile elene au luat măsurile necesare pentru a evita poluarea (studiu de impact privind poluarea, monitorizare continuă a zonei afectate). Pe de altă parte, studiul Centrului elen pentru cercetare marină a concluzionat că efectele produse de accident sunt deocamdată neînsemnate.

În consecință, nu este posibilă stabilirea încălcării legislației comunitare în materie de mediu. Cu toate acestea, în cazul în care onorabilul deputat deține informații noi care să permită stabilirea unui caz de încălcare (de exemplu, studii recente, fiabile, conform cărora există poluare), acesta este invitat să le comunice Comisiei.

Mai mult, în viitor, Directiva 2009/20/CE ⁽²⁷⁾ privind asigurarea proprietarilor navelor în ceea ce privește creanțele maritime, care a intrat în vigoare la 29 mai 2009 și care trebuie transpusă în legislația statelor membre până la 1 ianuarie 2012, îi obligă pe proprietarii de vase care arborează pavilionul unui stat membru sau care intră în portul unui stat membru, să dețină o asigurare care să acopere creanțele maritime care fac obiectul limitării prevăzute în Convenția din 1976 privind limitarea răspunderii pentru creanțele maritime, adoptată de Organizația Maritimă Internațională, astfel cum a fost modificată prin Protocolul din 1996. Aceste creanțe le includ pe cele care au legătură cu îndepărtarea epavelor.

Comisia va continua să monitorizeze statutul epavei Sea Diamond.

*
* *

Întrebarea nr. 39 adresată de Pat the Cope Gallagher (H-0040/10)

Subiect: Ajutoare alimentare - conserve de produse din pește procesat

Produsele din pește procesat în conservă sunt bogate în proteine și au un termen de valabilitate îndelungat. Astfel de produse pot fi livrate într-un termen scurt și au mai fost utilizate pentru a diminua în mod eficace penuria alimentară în situații de urgență similare celei din Haiti după cutremur.

Include Comisia produse din pește procesat în conservă în ajutoarele alimentare acordate în situații de urgență? În caz contrar, ar lua Comisia în considerare includerea acestor produse în ajutoarele acordate poporului haitian în cadrul măsurilor de reacție ale UE în situația de urgență din această țară?

Răspuns

(EN) În cazul oricărei crize umanitare care necesită un răspuns de asistență alimentară, UE oferă bani lichizi partenerilor specializați în executare, inclusiv Programul alimentar mondial al Organizației Națiunilor Unite (ONU). Acest lucru înseamnă că lăsăm pe seama experților decizia privind alegerea articolelor alimentare care sunt cele mai adecvate pentru un anumit răspuns.

Această decizie trebuie, de asemenea, să fie aprobată în cadrul unei colaborări între agențiile responsabile de coordonarea operațiunilor din sectorul alimentar.

Cu toate acestea, UE se așteaptă ca o astfel de decizie să se bazeze pe considerații, printre altele, legate de: valoarea nutritivă; conformitatea cu preferințele locale de dietă; facilitatea de transport, depozitare și manipulare și pregătire; costul; disponibilitatea unor stocuri corespunzătoare; și proximitatea stocurilor față de zona de criză.

Este adevărat că peștele stocat în conserve poate fi un produs valoros și foarte nutritiv într-un pachet de ajutor umanitar.

În cadrul anumitor operațiuni finanțate de UE, carnea de pește a fost inclusă de partenerul de implementare în rațiile alimentare distribuite, după luarea în considerare a considerațiilor anterioare.

Este demn de menționat însă faptul că în contextele în care nu există nicio industrie locală sau regională de producție a peștelui în conserve, costurile și efortul de a-l transporta îl face frecvent dezavantajos în comparație cu alte produse alimentare (de exemplu, fasolea și leguminoasele).

(27) Directiva 2009/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind asigurarea proprietarilor navelor în ceea ce privește creanțele maritime, JO L 131 din 28.5.2009.

În cazul răspunsului la cutremurul din Haiti, UE finanțează Programul alimentar mondial al ONU pentru răspunsul lor imediat și pentru operațiunile acestora prevăzute pe parcursul următoarelor cinci luni.

Acest răspuns se bazează pe distribuirea rațiilor alimentare care sunt gata preparate, ce sunt oferite în natură de diferiți donatori, unele incluzând și pește în conserve.

Pentru următoarea fază a operațiunii, atunci când beneficiarii vor fi mai în măsură să își pregătească mâncarea, și când vor putea fi organizate distribuții vrac de produse brute care trebuie gătite, se așteaptă ca rațiile să revină la costul mai mic al produselor locale (fasole, orez și mâncare combinată fortificată) care satisfac în continuare cerința populației de refacere a necesarului complet de energie și de microelemente.

*
* *

Întrebarea nr. 40 adresată de Brian Crowley (H-0042/10)

Subiect: Strategia UE 2020

Cum presupune Comisia să utilizeze Strategia UE 2020 ca instrument de politică pentru soluționarea problemei șomajului în creștere în toată Europa, în special în rândurile tinerilor?

Răspuns

(RO) Viitoarea Strategie Europa 2020 va stabili o viziune pentru o economie competitivă, inovativă, durabilă și inclusivă până în 2020, aceasta fiind însoțită de propuneri privind modul de realizare cu succes a acestei viziuni și de creștere a nivelului ocupării forței de muncă.

Strategia va răspunde problemelor șomajului ridicat și în creștere, mai ales în rândul tinerilor, stabilind în același timp bazele pentru exploatarea unor noi resurse de dezvoltare și permite Uniunii Europene să facă față unor confruntări pe termen lung, cum ar fi schimbările demografice, presiunea asupra resurselor naturale și energiei și amenințarea schimbărilor climatice. Comisia este de acord cu onorabilul deputat în privința faptului că noua strategie trebuie să pună un accent deosebit pe abordarea nivelurilor șomajului în creștere din Europa, în special în rândul tinerilor.

*
* *

Întrebarea nr. 41 adresată de Liam Aylward (H-0044/10)

Subiect: Restricțiile privind transportarea lichidelor la bordul avioanelor

Restricțiile impuse pasagerilor de a lua cu ei recipiente cu un conținut de 100ml sau mai mic de lichid, geluri, paste, loțiuni și cosmetice, îngreunează în continuare extrem de mult deplasările și creează dificultăți atât pasagerilor, cât și operatorilor aeroportuari.

În multe cazuri, aceste restricții generează formarea de cozi lungi, pierderea de obiecte și, în unele cazuri, cea a achizițiilor. Pasagerii sunt adesea nevoiți să plătească prețuri mari pentru apă și alte băuturi, după ce au trecut de punctele de control.

Nu încapă îndoială că este nevoie de măsuri de securitate eficiente și că siguranța pasagerilor și cea aviatică reprezintă în continuare o prioritate. Cu toate acestea, este necesară o revizuire a restricțiilor actuale referitoare la lichide, având în vedere că aceste restricții sunt aplicate de mai mulți ani.

Intenționează Comisia să revizuiască acest regulament și s-a propus un interval de timp în vederea simplificării acestor restricții? Poate Comisia să ofere informații suplimentare privind progresul tehnologic, în special în ceea ce privește verificarea lichidelor?

Răspuns

(RO) Începând cu august 2006, UE a aplicat o interdicție asupra lichidelor, aerosolilor și gelurilor permise la bordul aeronavelor ⁽²⁸⁾, pentru a preveni transportul de explozibili la bordul unei aeronave. Această

(28) Regulamentul (CE) nr. 820/2008 din 8 august 2008, JO L 221, 19.8.2008 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 622/2003 din 4 aprilie 2003, JO L 89, 5.4.2003.

interdicție a fost confirmată la nivel global de recomandările emise de Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI) și este aplicată de cei mai importanți parteneri aviatici ai UE.

Incidentul recent din timpul zborului NW 253 de la Amsterdam spre Detroit a confirmat faptul că nivelul amenințărilor la adresa populației civile rămâne ridicat. Prin urmare, nu este indicat să se permită expirarea interdicției asupra lichidelor fără ca aceasta să fie înlocuită. Așadar, Comisia a prezentat o propunere pentru a permite transportarea lichidelor la bordul aeronavelor, cu condiția ca acestea să fie controlate. Această propunere, în prezent analizată de Parlament, este menită să ofere o soluție cu privire la transportul de lichide la bordul aeronavelor pe măsură ce tehnologia corespunzătoare pentru controlul lichidelor devine disponibilă.

Ca atare, propunea prevede ca, până la 29 aprilie 2011, lichidele transportate de pasagerii care sosesc din afara UE și care tranzitează aeroporturile din UE să fie permise, sub rezerva controlului. Mai mult, începând cu 29 aprilie cel târziu, toate lichidele transportate de pasagerii care pleacă din aeroporturile UE vor fi permise, din nou, sub rezerva controlului. Standardele de performanță în timp pentru detecția echipamentului exploziv vor trebui să crească pentru a rămâne conforme cu legislația UE.

*
* *

Întrebarea nr. 42 adresată de Laima Liucija Andrikiene (H-0046/10)

Subiect: Impactul "acordului privind bananele" asupra producătorilor locali de banane din EU

În cadrul Organizației Mondiale a Comerțului, UE a încheiat recent un acord istoric cu țările din America Latină privind micșorarea tarifelor pentru importurile de banane din această regiune. Totuși, acest acord istoric va avea un impact negativ asupra propriilor producători de banane ai UE, întrucât aceștia vor fi nevoiți să facă față unei concurențe mai dure din partea producătorilor de banane din America Latină. Intenționează Comisia să elaboreze mecanisme privind politica de protecție a producătorilor de banane europeni împotriva concurenței provenite din zone precum Insulele Canare sau Madeira?

Răspuns

(RO) Comisia cunoaște pe deplin rolul economic și social important pe care îl joacă producția de banane în Insulele Canare, Guadalupe, Martinica și Madeira, pe care tratatul le include printre regiunile ultraperiferice și în privința cărora recunoaște existența anumitor dezavantaje. Din acest motiv, Comisia continuă să sprijine această producție și să îi ajute pe producători să intre în concurență.

În 2006, UE a reformat organizarea pieței comune pentru banane. Aceasta a alocat un buget generos pentru ajutorul acordat producătorilor de banane din regiunile ultraperiferice, pe care l-a transferat programelor POSEI la 1 ianuarie 2007.

Această reformă a introdus un nivel înalt de flexibilitate în gestionarea sprijinului pentru producția de banane. Statele membre și-au asumat responsabilitatea pentru aceasta ca parte a programelor POSEI. Reforma permite statelor membre să definească un volum fix anual al ajutorului, în locul ajutorului compensatoriu anterior. Acest lucru înseamnă că producătorii pot fi siguri acum de suma primită.

De la adoptarea reformei, UE a alocat 280 de milioane de euro anual pentru a sprijini producătorii de banane din Insulele Canare, Antilele franceze și Madeira, și într-o măsură mai mică din Insulele Azore. Acest lucru reprezintă o creștere cu 47 % a bugetului anual anterior, care s-a ridicat la o medie de 190 de milioane de euro între 2002 și 2006.

Reforma din sectorul bananelor a luat în considerare impactul posibil al următoarelor aspecte asupra producătorilor europeni:

- Acordurile de parteneriate economice încheiate între anumite țări din Africa, Caraibe și Pacific (ACP) și UE, care trebuiau încă să fie puse în aplicare, întrucât au intrat în vigoare doar în 2008 și care includeau accesul scutit de taxe/tarifă pentru banane;

- reducerea taxelor de import pentru banane provenite din țările terțe (America Latină și țările andine) care a fost finalizată cu: Acordul de la Geneva privind comerțul cu banane (GATB) din 15 decembrie 2009. Deși acest lucru reprezintă un rezultat timpuriu pentru Runda Doha, această reducere a tarifului este definitivă: nu vor mai fi alte reduceri.

Prin urmare, reforma din domeniul bananelor a luat în considerare impactul posibil al acestor acorduri internaționale asupra producătorilor europeni și s-a finalizat cu creșterea bugetară pentru producătorii de banane din regiunile ultraperiferice menționate anterior.

Din acest motiv, Comisia consideră că sprijinul pe care îl primesc în prezent producătorii din regiunile ultraperiferice este suficient pentru a îi proteja de concurența sporită din partea țărilor terțe care exportă banane în UE și aceștia vor beneficia de scăderi treptate ale tarifelor de import în următorii șapte până la nouă ani.

*
* *

Întrebarea nr. 43 adresată de Hans-Peter Martin (H-0050/10)

Subiect: Forumul Economic Mondial de la Davos

În perioada 26-31 ianuarie 2010, va avea loc la Davos Forumul Economic Mondial. Numeroși bancheri și-au anunțat deja intenția de a face lobby împotriva noilor planuri ale administrației americane referitoare la reglementarea sectorului bancar.

Care va fi poziția reprezentanților Comisiei Europene la Forumul Economic Mondial în această privință?

Câți reprezentanți, din câte direcții generale, va trimite Comisia la acest summit economic și la care evenimente vor participa aceștia?

La cât se va ridica costul participării Comisiei la acest eveniment?

Răspuns

(RO) (1) Comisia împărtășește obiectivele fundamentale ale ideilor prezentate de președintele Obama, și anume abordarea riscurilor generate de instituțiile financiare cu importanță sistemică. Pentru a aborda această chestiune, Comisia ia în considerare un pachet de măsuri care abordează interconectarea instituțiilor și un cadru mai bun de gestionare a crizei, inclusiv introducerea unor instrumente de intervenție timpurie și instrumente de decizie pentru supraveghetori, precum și crearea unor piețe derivate mai mobile. Acest lucru se bazează pe măsurile luate, care se află în prezent în curs de dezbateri, în vederea îmbunătățirii calității cerințelor privind capitalul bancar, în special în ceea ce privește operațiunile portofoliului de tranzacționare și produsele riscante de securitizare. Noul sistem de supraveghere propus de Comisie și care este în prezent analizat de Parlament stabilește standardul pentru identificarea riscurilor macroeconomice și pentru garantarea faptului că acest lucru se regăsește într-o supraveghere eficientă comună și zilnică a băncilor care funcționează în Europa.

Comisia așteaptă în prezent alte detalii privind propunerile președintelui Obama. Se așteaptă ca o discuție a problemei instituțiilor financiare cu importanță sistemică să aibă loc într-o reuniune viitoare a ECOFIN. De asemenea, Comisia va discuta propunerile făcute de președintele Obama cu alți parteneri internaționali în cadrul G 20, al Consiliului pentru stabilitate financiară și al Comitetului de la Basel. Comisia rămâne loială unui proces de reformă care reunește parteneri internaționali și oferă un rezultat coerent în privința piețelor financiare globale.

(2) La Forumul Economic Mondial, Comisia a fost reprezentată de trei comisari, un comisar desemnat și opt funcționari din diferitele servicii implicate. Costul total pentru aceste misiuni este de 20 590,22 de euro.

*
* *

Întrebarea nr. 44 adresată de Ryszard Czarnecki (H-0051/10)

Subiect: Încălcarea drepturilor minorității poloneze din Belarus

Intenționează Comisia să reacționeze la încălcările drepturilor minorității poloneze din Belarus în urma tentativei de a impune Asociației polonezilor din Belarus noi conducători și de a pune stăpânire pe bunurile care aparțin acestei organizații?

Răspuns

(RO) Vă mulțumim pentru întrebarea cu solicitare de răspuns oral privind încălcarea drepturilor minorităților poloneze din Belarus.

Comisia Europeană este preocupată de restricția continuă a libertății de asociere în Belarus în general, și în legătură cu organizarea democratică a Uniunii polonezilor din Belarus, în special.

Calitatea democrației într-un stat este măsurată, printre altele, prin felul în care autoritățile tratează minoritățile.

Măsurile luate de autoritățile belaruse care încearcă să impună o nouă conducere Uniunii polonezilor și să preia proprietăți, contravin Declarației summitului Parteneriatului estic, pe care Belarus a semnat-o la 7 mai 2009, la Praga.

Solicităm Belarusului să se abțină de la luarea unor astfel de măsuri. De asemenea, reamintim oferta noastră pentru Belarus de a face pași în direcția îmbunătățirii relațiilor noastre contractuale în vederea realizării de progrese în cinci domenii cheie:

Să garanteze faptul că nu există cazuri de detenție pe motive politice

Să reformeze legislația electorală în acord cu recomandările Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE)/ale Biroului pentru instituții democratice și drepturile omului (BIDDO)

Să liberalizeze mediul mass-media, să garanteze libertatea de întrunire și de asociere

Să îmbunătățească condițiile de muncă, precum și cadrul juridic și de reglementare pentru ONG-uri și activiștii din domeniul drepturilor omului

Să declare un moratoriu, să elimine pedeapsa cu moartea.

*

* *